

2014-2018. országgyűlési ciklus Budapest, 2014. november 20. csütörtök 29. szám

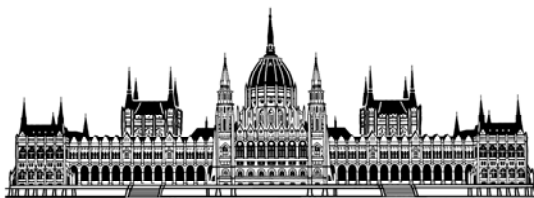

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila,
Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső*

Az ülésnap megnyitása	4263
Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleménye Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről általános vitájának folytatása	4263
Az időkeret ismertetése:	
Földi László jegyző	4263
Felszólalók:	
Bánki Erik (Fidesz).....	4264
Korózs Lajos (MSZP).....	4266
Firtl Mátyás (KDNP)	4271
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	4273
Dúró Dóra (Jobbik).....	4274
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4277
Kucsák László (Fidesz).....	4279
Sallai R. Benedek (LMP)	4282
Dr. Bene Ildikó (Fidesz)	4286
Fodor Gábor (független).....	4289
Tukacs István (MSZP).....	4292
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4293
Dr. Bene Ildikó (Fidesz)	4294
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	4295
Kissné Köles Erika nemzetiségi szószóló.....	4296
Alexov Lyubomir nemzetiségi szószóló.....	4298
Balczó Zoltán európai parlamenti képviselő.....	4301
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)	4302
Dr. Hiller István (MSZP).....	4304
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4309
Dr. Völner Pál (Fidesz).....	4313
Bana Tibor (Jobbik).....	4316
Dr. Vas Imre (Fidesz).....	4319
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	4321
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	4322
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4327
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	4332
Font Sándor (Fidesz)	4333
Novák Előd (Jobbik).....	4337
Varju László (független)	4338
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	4341
Németh Szilárd István (Fidesz)	4341
Tukacs István (MSZP).....	4348
Szászfalvi László (KDNP).....	4351
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	4354
Pócs János (Fidesz)	4358
Ikotity István (LMP)	4361
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4366
Sallai R. Benedek (LMP)	4368
Font Sándor (Fidesz)	4369
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	4370
Farkas Gergely (Jobbik).....	4371
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	4372
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4373
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	4374
Dr. Szakács László (MSZP).....	4377

Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz)	4381
Egyed Zsolt (Jobbik)	4384
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	4387
Schmuck Erzsébet (LMP)	4388
Demeter Márta (MSZP)	4389
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz)	4389
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	4390
Kulcsár Gergely (Jobbik)	4393
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	4396
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	4397
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	4400
Gógös Zoltán (MSZP)	4401
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4406
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár	4407
Ikotity István (LMP)	4408
Szilágyi György (Jobbik)	4409
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4410
Teleki László (MSZP)	4411
Pánczél Károly (Fidesz)	4412
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	4414
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	4417
Hirt Ferenc (Fidesz)	4420
Teleki László (MSZP)	4422
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	4426
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	4427
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	4427
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4428
Riz Gábor (Fidesz)	4429
Farkas Gergely (Jobbik)	4435
Cseresnyés Péter (Fidesz)	4439
Demeter Márta (MSZP)	4442
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	4446
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	4447
Cseresnyés Péter (Fidesz)	4448
Dunai Mónika (Fidesz)	4448
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4452
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	4455
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	4459
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	4463
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4466
Kepli Lajos (Jobbik)	4467
Szabó Sándor (MSZP)	4471
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4474
Dr. Lukács László György (Jobbik)	4476
Velez Árpád (MSZP)	4479
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	4482
Kiss László (MSZP)	4483
Boldog István (Fidesz)	4487
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	4490
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	4492
Pócs János (Fidesz)	4493
Szilágyi György (Jobbik)	4494
Boldog István (Fidesz)	4494
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	4494

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP)	4495
<i>Kiss László</i> (MSZP)	4497

Az ülésnap bezárása	4500
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

L. SIMON LÁSZLÓ és NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkárai, DR. PATYI GERGELY SÁNDOR és DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkárok, DR. NAGY ISTVÁN és ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkárok, DR. FÓNAGY JÁNOS, HEGMANNÉ NEMES SÁRA és TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. MAGYAR LEVENTE és DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkárok, BANAI PÉTER BENŐ, ORBÁN GÁBOR, TÁLLAI ANDRÁS és GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, DR. KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, CZIBERE KÁROLY, DR. HOPPÁL PÉTER, DR. RÉTVÁRI BENCE és DR. SIMICSKÓ ISTVÁN emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
16. ülésnapja
2014. november 20-án, csütörtökön
(9.02 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Földi László és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm mindazokat, akik a televízió képernyőin keresztül követik napi munkánkat. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Hiszékeny Dezső képviselő urak, jegyző urak lesznek a segítségemre.

Folytatjuk tegnap elnapolt munkánkat. Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleményét tartalmazó előterjesztés általános vitájának folytatása**. A törvényjavaslat T/1794. számon, az Állami Számvevőszék véleménye T/1794/11. számon volt valamennyiük számára megismerhető, és most is a honlapon szerepel.

Felkérem Földi László jegyző urat, hogy ismeresse a frakciók mai napon rendelkezésre álló időkeretének felosztását. Parancsoljon, jegyző úr!

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napi 12 óra időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 248 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 112 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 138 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 123 perc, az LMP képviselőcsoportjának 74 perc, a független képviselőknek pedig 25 perc. Tájékoztatom önöket, hogy az egyes ülésnapokon rendelkezésre álló, fel nem használt tárgyalási időkeret másnapra nem vihető át.

Emlékeztetem önöket, hogy hétfőn az ülést vezető elnök tájékoztatta az Országgyűlést arról, hogy a Házbizottság ülésén a frakciók tudomásul vették azt, hogy az időkeretek arányos felhasználása érdekében az ülést vezető elnök eltérhet a felszólalások szokásos rendjétől. Elfogadták azt is, hogy a technikai idő, az EP-képviselők felszólalásai, illetve a nemzetiségi szószólók felszólalásai a televíziós közvetítési idő felhasználása során változásokat eredményezhetnek.

Tájékoztatom önöket, hogy a frakcióháttérrel rendelkező európai parlamenti képviselők, amennyiben az adott frakciónál jelezték felszólalási szándékukat, a frakciók időkeretének terhére szólalhatnak fel. A frakcióháttérrel nem rendelkező európai parlamenti képviselők és a közvetlenül bejelentkezett képviselők a független képviselő időkeretének arányos hányadát használhatják fel.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Felhívom szíves figyelmüket, hogy az elfogadott napirend értelmében a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség. A tévéközvetítés ma 9 órától várhatóan 17 óráig tart.

Most a képviselői, illetve az európai parlamenti képviselői, a nemzetiségi szószólói felszólalásokra kerül sor. Először az írásban előre bejelentkezett képviselőknek adom meg a szót, azok közül is elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Bánki Erik képviselő úrnak, bizottsági alelnök úrnak. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015. évi költségvetés két fontos területéről szeretnék beszélni mostani hozzászólásomban: a sport és a turizmus területeiről.

Örömmel látom, hogy a magyar kormány továbbra is elkötelezett a sport támogatása iránt, folytatja azt a 2010 óta tartó folyamatot, amelynek köszönhetően mára odáig eljutottunk, hogy a sporttámogatások összege az utolsó szocialista kormányok idején a 2010-es költségvetésben szereplő alig több mint 16 milliárd forinthez képest több mint 100 milliárd forintot tesz ki. Tette ezt a magyar kormány annak ellenére, hogy az elmúlt évek során rendkívül nehéz helyzetben vette át az ország költségvetését és az ország gazdaságát, hiszen az összeomlás szélén álltunk 2010-ben, a Valutaalap által nyújtott kölcsön felvételével gyakorlatilag kiszolgáltatott helyzetbe hozta a hazai költségvetést a szocialista kormány. A magyar kormány ennek ellenére, miközben a magyar gazdaságot szedte ráncba, miközben a magyar költségvetés egyensúlyát sikerült megteremtenie, és a gazdaságot egy növekedő pályára tudta állítani, eközben nem mondott le arról sem, hogy azt a társadalom szempontjából rendkívül fontos területet, a sport területét is a lehetőségeihez mérten évről évre nagyobb összeggel támogassa.

Miért fontos a sport? A sport rendkívül fontos, hiszen gyerekeink életének meghatározó eleme lehet. Magyarország sajnos az európai uniós viszonylatban is igen rossz helyezést ért el a rendszeres testmozgás tekintetében, hiszen 2010-ben az Európai Unió tagállamainak utolsó előtti helyén szerénykedett, a magyar lakosság alig 9 százaléka volt az, amely rendszeresen, legalább hetente kétszer 45 percet mozgott volna.

A magyar kormány céljaul tűzte ki azt, hogy ezt a mutatót megváltoztatja, és szeretné elérni azt, hogy 2020-ra a magyar lakosság több mint 40 százaléka mozogjon és sportoljon rendszeresen. Ennek egyik legfontosabb alapja a mindennapos testnevelés bevezetése az általános és középiskolákban, amelynek köszönhetően mára már 600 ezer gyerek sportol rendszeresen, mindennap legalább 45 perces időtartamban. Emellett olyan utánpótlás-nevelési programok indultak nemcsak a csapatsportokban, hanem az egyéb egyéni sportágakban is, amelyeknek köszönhetően az igazolt versenyzők száma az elmúlt évek során több mint kétszeresére növekedett.

Örömmel látom azt, hogy a jövő évi költségvetési számok továbbra is biztatóak, hiszen lehetőséget teremtenek arra, hogy az a létesítményfejlesztési program, amely az elmúlt években elindult, tovább

folytatódjék, méltó körülményeket tudjunk teremteni gyermekeink számára, annak érdekében, hogy a szülők jó érzéssel, örömmel adják a gyerekeiket sportolásra abban a világban, amikor számos egyéb kihívással kell szembenéznük, az informatika világával, a nyelvtanulás kiemelt szerepével, tehát elvileg egyre kevesebb idő maradna arra, hogy a gyerekek sportoljanak. Mégis, ha ilyen körülményeket tud teremteni a magyar kormány, akkor joggal bízhatunk abban, hogy a következő években is ez a kedvező tendencia folytatódni fog.

Nagyon fontos edzői életpályaprogramok indultak el, amelyek folytatása szükséges, hiszen ne felejtjük el, a pekingi olimpián odajutottunk, hogy a magyar edzők több érmet szereztek külföldi országok versenyzői számára, mint amennyit a magyar versenyzők tudtak megszerezni.

(9.10)

Azt gondolom, hogy ez nem tartható tovább. Rendkívül fontos, hogy ezzel az életpályaprogrammal haza tudjuk hívni a sikeres edzőket, és a mi gyermekeinket, a mi fiataljainkat fogják tudni edzeni a későbbiekben.

Rendkívül fontosnak tartom azt is, hogy Magyarország elsőként az Európai Unióban 2011-ben bevezette a társaságiadó-kedvezmény rendszerét. Láthatóan ennek az adókedvezmény-rendszernek köszönhetően az öt kiemelt csapatsportágban nagyon komoly létesítményfejlesztés tudott megvalósulni az elmúlt évek során, valamint a gyermekek versenyeztetése is európai színvonalra emelkedett. Ezek számokban is tükröződnek, nemcsak a sportolók számának dinamikus növekedésében, hanem az elért utánpótlás-eredményekben is. Azt gondolom, hogy ha ez a folyamat fenn tud maradni, akkor előbb-utóbb eljutunk odáig, hogy az utánpótlássikerek a felnőtt sportágak sikerére is konvertálhatóak lesznek. Úgy látom, a sport területén a jövő évi költségvetés biztosítja azt, hogy ez a fejlődés fennmaradhat, és ez a stratégiai ágazat tovább erősödhet.

Nézzük a másik fontos területet, a turizmus területét! A kormány továbbra is kiemelt ágazatként tekint a turizmusra, és komolyan számít annak munkahelyteremtő erejére is. Ne felejtjük el, 2020-ig a kormány célja a teljes körű foglalkoztatás, ami azt jelenti, hogy 2010-hez képest egymillió új munkahelyet fog teremteni az országban. Ebből már 430 ezer munkahely létrejött, amelynek jó részét egyébként a turizmus adja. Arra számítunk a későbbiek során, hogy továbbra is fennmarad főleg vidéken, azokon a területeken, ahol egyéb munkalehetőségek nem adódtak, hiszen olyan az infrastruktúra, olyan a környezet, amely ipar telepítésére nem alkalmas; nos ezeken a területeken a turizmus kifejezetten jó lehetőséget kínál arra, hogy bár szolgáltató szektorban, mégis fenntartható munkahelyeket teremtsen, lehetőséget teremtsen arra, hogy azokat a termékeket,

amelyek vidéken a gazdáknál előállításra kerülnek, mind a hazai, mind a külföldi közönség számára értékesíteni tudjuk. Egy olyan láthatatlan exportlehetőség rejlik ebben a területben, amelyet az országnak a következő években is ki kell tudnia használni.

A számok rendkívül imponálóak, hiszen az elmúlt években meredeken nőtt a Magyarországra utazó vendégek száma, emelkedett a belföldi turizmus, és nőtt az ágazat bevételeinek mértéke is. Azt sikerült elérni 2012-re, hogy a 2007-es, tehát a válság előtti, a gazdasági, pénzügyi válság előtti utolsó év rekordbevételi szintjét sikerült elérni, és azóta az elmúlt két évben ezt még tovább tudtuk növelni.

Azt gondolom, hogy aki az országot látja, az önmaga is szembesül azokkal az eredményekkel, amelyeket az elmúlt öt év fel tudott mutatni. Azt szeretnénk, ha a következő fejlesztési ciklusban, tehát 2020-ig a turizmusban azok a fejlesztések, amelyek korábban már megindultak, további minőségi javulást érhetnének el, és egy olyan fenntartható fejlesztés alakulna ki ezáltal, amely a munkahelyeket nemcsak megteremteni, hanem fenntartani is képes, segít azoknak a területeknek a felzárkózásban, amelyeknek erre más esélyük, más lehetőségük nincs.

Nyilvánvalóan a két kiemelt desztináció a Balaton és Budapest marad továbbra is, a hazai turizmus húzóágazata. Ennek megfelelően nagyon örülök annak, hogy a kormány egy külön balatoni fejlesztési programot tervez a következő időszakra, hiszen olyan minőségi fejlesztések hiányoznak még csodálatos tavunk környékén, amelyek magasabb költési hajlandósággal rendelkező és hosszabb tartózkodási időt nálunk eltöltő vendégek csábítását teszik lehetővé. Úgy gondolom, hogy mindkét területet tekintve jó helyzetben vagyunk a 2015. évben, és annak ellenére, hogy a kormány jelentősen csökkenti a költségvetés hiányát, amelyben, azt kell mondjam, megint csak Európa éltnulói leszünk 2015-ben, e két fontos terület nem szenved csorbát, fenn tudjuk tartani ugyanazt a támogatási szintet, amelyet 2014-ben ezek az ágazatok megkaptak.

Azt gondolom, ha a képviselőtársaim támogatják a kormány által benyújtott 2015. évi költségvetést, abból mindkét terület - a turizmus is és a sport is - profitálni fog 2015-ben. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatnom képviselőtársaimat, mert eljutott hozzám ez a pontosítási igény, hogy azok az időkeretek, amelyek a monitoron szerepelnek, a tévéközvetítésre vonatkozó időkeretek, és amit a jegyző úr ismertett, az a 12 órás egész napi blokk időkeretei.

E tájékoztatás előrebocsátása után adok szót Korózs Lajos képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Jó reggelt kívánok! Tisztelt Ház! Néhány héttel ezelőtt

egy sajtótájékoztatóm alkalmával úgy fogalmaztam, hogy haragszom Orbán Viktorra. Haragszom Orbán Viktorra azért, mert elfelejtette, hogy hol született, és elfelejtette, hogy honnan jött. Azt hiszem, itt az ideje, hogy megismételjem. Tükröződik az a fajta arrogancia, amelyet a kormány képvisel, a jövő évi költségvetésben, ez a költségvetés véleményem szerint cinikus és hazug, pontosan olyan, mint a kormány. Nincs semmi meglepő benne.

Ez a költségvetés csak a gazdagoknak és a fideszes oligarcháknak jó, ez a költségvetés a középosztályt elszegényíti, a szegényeket nyomorba dönti, és a nyomorgókat lassú éhhalálra kényszeríti. Ez a költségvetés nem a gazdaság fejlesztésének, nem a munkahelyek teremtésének és nem a családok megerősítésének a költségvetése, ahogy Varga Mihály mondta, hanem a tartós leszakadás, az elszegényedés, a társadalmi egyenlőtlenségek növekedésének a költségvetése véleményem szerint. Ha mindaz, amit Varga miniszter úr mondott, fontos lenne a kormánynak, akkor véleményem szerint most itt ülne Orbán Viktor, és itt ülne Kósa Lajos leendő frakcióvezető úr is, és persze itt ülne Varga Mihály miniszter úr is, de úgy látom, nekik ezek a dolgok nem fontosak. Úgy látom, hogy Varga úr éppen kávézgat, gondolom, Vida Ildikóval, Orbán úr valamilyen disznótelepet fog avatni a mai nap folyamán is, bár itt megjegyzem zárójelben, hogy a mangalicákat nem ilyen körülmények között kell tartani, mint amelyet avatott tegnapelőtt, és szóbeszéd tárgya ma már, hogy a feleségével dubajozik Kósa Lajos éppen a Közel-Keleten.

Tisztelt Ház! Rátérve a költségvetésre, azt mondta tegnap Varga miniszter úr, hogy ebben a költségvetésben az örökölt szociális problémákat fogják orvosolni. Ezeket a szociális problémákat vagy azok jelentős részét éppen ők okozták az elmúlt öt évben. Teszik ezt újjól az adótörvénnyel és a jövő évi költségvetéssel. Sajnos, a költségvetés átláthatóságát, megértését nem igazán segítette elő ez a közel ezeroldalas kötet, mivel az egyes tárcák fejezeti kötete sokszor semmilyen érdemi információt nem tartalmaz az előirányzatokról. Sok helyen pedig olyan jogszabály-módosításokra tesznek utalást, amiről még semmit nem tudunk. Az ÁSZ is kifejtette, hogy a költségvetési tervek teljesülésének minősítése enélkül nem megállapítható, az alátámasztottság nem értelmezhető. Hangsúlyozom, nem én mondom, nem én állítom, az Állami Számvevőszék állította.

Tisztelt Ház! Elsőként a szociális segélyezés ügyét emelném ki. Az önkormányzatok költségvetéséről szóló fejezet indoklása szerint a foglalkoztatást helyettesítő támogatásban részesülő ellátottak fokozatosan átkerülnek majd a munkaerőpiacra - írja a fejezet -, először várhatóan döntő részben a közfoglalkoztatásba, majd fokozatosan az elsődleges munkaerőpiacra. Nézzék, erősen kétséges ez a dolog, elsősorban a szociológiai kutatások egyértelműsítik azt, hogy a közfoglalkoztatásban részt vevő emberek 10 százaléka sem tud kimenni a nyílt munkaerőpiac-

ra, és egy másik szociológiai kutatás egyértelműsíti, hogy 2011 óta ez az arány folyamatosan csökken. Ettől azt várni, hogy az emberek, mivel már rendszerszerű lett ez az egész közmunkaprogram, majd a nyílt munkaerőpiacon találják meg a számításukat, azt gondolom, erősen kétséges.

Mivel fog járni ez a kormányzati intézkedés? Mindenekelőtt a nehéz helyzetben lévők totális elnyomórával. Engedjék meg, hogy néhány számadattal alátámasszam a véleményemet. Ma hazánkban több mint 200 ezer embernek nincs más lehetősége, mint közmunkát végezni; most természetesen az aktív korúakról beszélek. Az ő munkabérük durván 50-60 ezer forint körül van, feltéve, ha kapnak közmunkát. Hangsúlyozom, több mint 200 ezer emberről van szó. Van továbbá 170 ezer ember, akik úgynevezett családi segélyt kapnak. Ennek összege durván 45 ezer forint. A 380 ezer álláskeresőből van ez a 170 ezer ember. Van további 210 ezer ember, aki semmilyen ellátást nem kap. Közülük 130 ezer úgynevezett passzív álláskereső, véleményem szerint teljesen mindegy, hogy milyen jogcímen nem kap valaki semmilyen támogatást, tehát mindegy, hogy passzív álláskereső vagy aktív álláskereső, a lényeg az, hogy nem kap egy huncut fillért sem. Van még több mint 200 ezer ember, akiket kizártak mindenféle regisztrációból, hangsúlyozom, mindenféle regisztrációból kizárták ezeket az embereket. Ezek az emberek mind fizikálisan, mind mentálisan nagyon rossz állapotban vannak.

(9.20)

Na, hogyha mindezt összeadjuk, kedves barátaim, akkor meg kell hogy állapítsam, több mint egymillió emberről van szó. Több mint egymillió emberről van szó! És még egy statisztikai adat: ha a családtagokkal számítjuk, akkor ez eléri a két és fél millió embert. Na, ez a két és fél millió ember az, aki tartósan leszakad ebben a társadalomban.

Kedves Barátaim! Befejezem a statisztikai adatok citálását: 700-800 ezer szegény gyerek. 700-800 ezer szegény gyerek! Olyan gyerek, akinek, tudják, enni kéne adni, legalább naponta háromszor; az a gyerek, aki nem tudja magát megvédeni, az a gyerek, aki ha este van, korgó gyomorral fekszik le. Arról a gyerekről beszélek, aki ha beteg, az édesanyja szíve meghasad, mert nem tudja kiváltani a gyógyszerét.

Azt mondja a miniszterelnök, hogy megszünteti a segélyezést, és mindenki a munkaerőpiacon fogja megtalálni a számítását. Na, ott nem fognak találni lehetőséget, mert vonul kifelé az országból a működő tőke. Ajánlom figyelmükbe: két héttel ezelőtt pontosan a Gazdaságkutató Intézet jelentette meg azt a felmérést, amely egyértelműsítette, hogy az elmúlt évben több mint 1 milliárd euró értékben ment ki működő tőke az országból, és ebben az első félévben már 1,2 milliárd eurónyi működő tőke megint ki az országból. Tehát nemhogy több munkahely nem lesz az országban, hanem a következő évben a

nyílt munkaerőpiacon egyértelmű, hogy kevesebb munkahely lesz.

A törvényben megfogalmazták, hogy az önkormányzatoknál kérvényezhető többi segínyt is megszüntetik vagy összevonják. Ez súlyos lépés, nem egy adminisztratív változás. Ugyanis a segélyeket az önkormányzatoknál kellett kérvényezni - például a lakásfenntartási támogatást -, de alapvetően törvény mondta meg, hogy ki kaphatja azokat. Igaz, az utóbbi időben egyre több önkényes lehetőséget kaptak már a települési önkormányzatok a szabályozást illetően.

A már benyújtott költségvetésből - azt tudjuk - növekszik azon ellátások köre, amelyekről az önkormányzatok saját hatáskörben dönthetnek. Ráadásul mindehhez kevesebb forrás is lesz. Értik tehát a logikát: több bajba jutott ember, több önkényes cselekvés az önkormányzatoknál, és kevesebb forrás. Mi lesz ennek a vége? Nyilvánvaló, hogy az elnyomorodás. Mert ezen a rovaton 53 milliárd forinttal csökkenteni a kormány a pénzbeli szociális segélyekre fordítható források mértékét. Mindez azt fogja jelenteni, hogy több százezer család fog elesni különböző szociális segélytől, amelyek nélkül még mélyebb szegénységbe fognak kerülni.

Egy korábbi anyagában, szintén az Állami Számvevőszéket kell hogy idézzem, megállapította, hogy a részletek ismeretének hiánya miatt kockázati tényezőt jelent az önkormányzati segélyezési rendszer átszervezése. Hangsúlyozom, nem én állítom: az Állami Számvevőszék állítja ezt. Ráadásul nemrégiben döntött a kormány, hogy az idei évben engedélyezik a járási hivatalok által megállapított ápolási díj és időskorúak járadéka nevű ellátások túlteljesülését 5,9 milliárd forinttal. Ezeket az ellátásokat és a forrásokat jövőre hozzácsapják az önkormányzati büdzséhez. A probléma csupán az, hogy amit hozzátesznek, ott nyoma sincs ennek a majd' 6 milliárd forint többletigénynek, csak az idei keretet viszik át, ami 22,4 milliárd forint.

Tehát az ellátottak száma nem fog csökkenni, az igénybevevők ugyanúgy fognak az önkormányzatoknál állni, csak a források lesznek lényegesen kisebbek. Tehát még itt, ezen a rovaton is spórolni fognak. Eközben persze azt a 20 milliárd forintot, amit nemrégiben a szociális és gyermekvédelmi területről elvontak az idei költségvetésből a KLIK javára, jövőre sem pótolják, már úgy tervezik az évet, hogy ennyivel kisebb bázisról indul. Így ez a 20 milliárd forint nemcsak hogy most hiányzik, hanem a jövő évben is ennyivel kevesebb lesz a keretszám az önkormányzatok támogatására.

Ezt az összeget nem pótolják a járásoktól átvett feladatok és azok fedezete, hiszen ez nem egy talált pénz, hanem feladatokkal meghatározott átcsoportosítás elvileg. Aztán meglátjuk, hogy mi és hogyan változni a segélyezések szabályozásában, mert hangsúlyozni szeretném, nemcsak mi nem tudjuk, hanem gyakorlatilag a települési önkormányzatok sem, hogy milyen jogszabályok alapján kell majd a segélyezést nekik bonyolítani.

Tisztelt Ház! Kedves Barátaim! Bizonyára látják napok óta rajtam ezt a kék szalagot kítűzve. *(A zakójára tűzött szalagra mutat.)* Ez a szociális dolgozókkal való szolidaritás jelképe. A szociális dolgozók béremelésére nincs fedezet a jövő évi költségvetésben, csupán az ideai ágazati pótlék fedezete van benne a tervezetben. De a szakszervezetek által igényelt béremeléshez nagyjából - ahogy én kalkulálok - 15-17 milliárd forintba lenne szükség.

Czibere Károly államtitkár szerint az ágazatban vannak források, és a kormánytól vagy a kormányzattól is számít különböző segítségekre. A spórolás egyik lehetséges forrásaként pedig a házi segítségnyújtást hozta példaként. Jó lenne tudni, hogy mire alapozza az államtitkár úr, hogy a házi segítségnyújtásnál spórolni lehet. Talán a pár éve bevezetett nyilvántartó rendszer azt mutatja, hogy nincs szükség annyi gondozóra vagy ellátottra. En ezt most megmondani nem tudom, de jó lenne tudni, azt hiszem, a jövő évi tervezés kapcsán.

A szociális alapszolgáltatásoknál kedvező változásként mutatja be az indoklás, hogy csökken a finanszírozás szempontjából elvárt nyitvatartási napok száma: bölcsőde esetén évi 240 napról 235 napra, családi napköziknél pedig 251 napról 240 napra. Ez persze matematikailag kedvezőbb ellátást demonstrál, de kedves barátaim, itt az ellátás könnyítése nem a többletforrások odaítéléséből adódik, hanem abból adódik, hogy a bölcsődéknek egy héttel kevesebbet kell nyitva tartani, a családi napköziknek meg két héttel kevesebbet. Nagyon szép ez a definíció. Azt írják az indokolásban: elvárt nyitvatartási nap. Kedves Barátaim! Ezt úgy szokták mondani, hogy tessenek bezárni, mert erre a hétre vagy ezekre a hetekre nem fogunk finanszírozást adni a működéshez.

Tisztelt Ház! Néhány mondatban szeretnék a szociális szolgáltatásokról beszélni. Összességében úgy látom, hogy nem jut több forrás jövőre a szolgáltatások fejlesztésére, sőt, kevesebb jut jövőre a szociális és gyermekjóléti szolgáltatások fejlesztésére és a szakmai feladatok támogatására. Kapaszkodjanak meg: 37 százalékát vonják el az ideig költségvetési támogatásnak. Ez azt jelenti praktikusán, hogy egyharmadával csökkentik az erre fordítható összegeket. Kevesebb jut jövőre egy másik hasonló nevű sorra: a szociális ágazati fejlesztések, szolgáltatások és programok támogatása címén - kapaszkodjanak meg, képviselőtársaim - 65 százalékkal csökkentik az előirányzatot. Nem kétharmadát tartják meg, kétharmadát vonják el az ez évi támogatásnak!

A legszembetűnőbb a családpolitikai pályázatok címet viselő költségvetési sor - már az idén is volt persze erre 92 millió forint -, a jövő évben több mint 1 milliárd forinttal fog nőni ez a tétel. Kapaszkodjanak meg, több mint tízszeresére emelik. Amikor alaposan megvizsgálja az ember, hogy mi a fenére akarják költeni ezt az irdatlan sok pénzt, ezt a több mint egymilliárd forintot, van a képükön bőr odaírni, hogy a népesedéspolitikai akcióterv kommunikáció-

jára. Nem arra fordítják a pénzt, hogy hogy születne több gyerek, hanem arra fordítják, hogy ezt hogy tudják majd eladni.

Hölgyeim és Uraim! A fogyatékosüggyel, a nyugdíjüggyel és az egészségüggyel a holnapi nap folyamán folytatom a hozzászólásomat. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. Úgy látom, hogy ebben a költségvetésben meglehetősen sok gazemberség van. A következő évben is lesz vizsgálónivalója az OLAF-nak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Firtl Máttyás képviselő úr.

Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTAL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbb Korózs képviselő urat hallgatva abból indulok ki, amit Kálmán Olgának mondott, hogy nagyon veretes hozzászólással készült a mai parlamenti felszólalására. Ezt lenyilatkozta a tévében. *(Korózs Lajos: Klaszszikusokat csak pontosan érdemes idézni.)*

A veretes hozzászólását azzal tudta kezdeni, hogy azzal foglalkozott, hogy hol van Kósa Lajos – ugyan nem a feleségével, mint ahogy ön mondta. Orbán Viktorral foglalkozott, hogy hol van. Jelenleg a MÁÉRT-en van, tegnap pedig a diaszpórával találkozott. *(Korózs Lajos: Itt a helye a miniszterelnöknek!)* Tisztelt Képviselő Úr! A magyarsággal, a magyar nemzettel való gondoskodással foglalkozik a miniszterelnök úr, amivel önök soha nem mertek foglalkozni, sőt szégyenteljes népszavazáson butították az országot. *(Közbekiáltások az MSZP padsoraiból. - Gógós Zoltán: Nem igaz! Nem igaz! Nem igaz!)*

De a mai hozzászólásomban, amivel szeretnék foglalkozni, az a honvédelmi kiadások fejezete. Én is majd a holnapi nap folyamán fogok foglalkozni azokkal a kérdéskörökkel, amelyekkel egyébként Korózs Lajos foglalkozott, a családpolitikával, a népességfogyás, illetve a népesség kérdéskörével, az óvodások étkeztetésével, ami mind olyan eredmény, tisztelt képviselőtársam, amit önök, amikor kormányon voltak, nem tudtak még szinten sem tartani, hiszen önök sanyargatták a lakosságot. *(Zaj, közbeszólások az MSZP padsoraiban.)*

Önök olyan terveket tudtak az ország elé állítani, amivel a csőd szélére vitték az országot, elvették a nyugdíjakat. Tehát holnap, legközelebb találkozunk a nyugdíjak dolgával is, tisztelt képviselőtársam.

(9.30)

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány elkötelezett a honvédelmi kiadásoknak a nemzetgazdaság teherbíró képességének figyelembevételével kialakított, ütemezett növelése mellett.

Miért fontos ezt hangsúlyozni? Azért, mert számos támadás ért minket abból a szempontból is, hogy a NATO-kiadásainkat nem növeljük. A magyar kormány soha nem mondta, hogy ezt nem akarja, hanem mindig azt vette figyelembe, hogy mire képes a magyar nemzetgazdaság. A kormány 2012-ben határozatban vállalta, hogy a védelmi költségvetést 2013-15. években a 2012. évi szint minimálértékén tartja, majd 2016-tól kezdődően a GDP-részarányának évi 1 százalékpontos növelésével a támogatási főösszeget 2022-re a GDP 1,4 százalékára növeli.

A szeptemberi walesi NATO-csúcson, tekintettel az ukrán válság fejleményeire, a tagországok megállapodtak, hogy visszafordítják a védelmi kiadások csökkentésének folyamatát. Mert itt szeretném jelezni, hogy nemcsak Magyarországra volt jellemző a védelmi kiadások csökkentése, hanem gyakorlatilag a NATO valamennyi tagállamára, kivéve az USA-t. A megállapodás szerint egy évtizeden belül a NATO-tagok közelítik katonai kiadásaik mértékét a saját nemzeti össztermékük 2 százalékának megfelelő értékhez. Ezen belül a védelmi költségvetés 20 százalékát haderőfejlesztésre kell fordítani.

A benyújtott költségvetési javaslat az ideizh képezt mintegy 9 milliárddal, azaz több mint 200 milliárd forinttra emelné a jövő évi honvédelmi kiadások keretét. Ezen belül a Honvédelmi Minisztérium jövőre 4 milliárd forinttal járul hozzá a NATO költségvetéséhez. A NATO- és az EU-felajánlás alapján kialakítandó készenléti alegységek alkalmazásainak kiadásaira 100 millió forint, míg az EU védelmi célú, közös finanszírozású védelmi alapjaihoz 350 millió forint hozzájárulást tartalmaz a honvédelmi költségvetés.

Itt kívánom megköszönni a honvédségnek és a katonáknak azt, hogy részt vesznek ezekben a nemzetközi szervezetekben, azokkal közösen. Ahogy a teljesítőképességünk bírja, aszerint tudunk részt venni az együttműködésben, de mint ahogy a példa is bizonyítja, a Magyar Honvédség mindenhol igyekszik részt venni, amit a lehetősége biztosít, és nagyon kiváló teljesítményt nyújtanak ezekben az együttműködésekben.

A törvényjavaslat a 2014. évihez hasonlóan a nemzetközi szerepvállalásból adódó feladatok végrehajtása, valamint a NATO felé vállalt haderőfejlesztési célkitűzések érdekében átcsoportosítási jogot biztosít a honvédelmi miniszternek. A NATO- és az EU-felajánlás alapján kialakításra kerülő készenléti alegységek alkalmazásának kiadásaira jóváhagyott előirányzat pedig a kormány jóváhagyásával túlléphető. Ez is elősegíti a nemzetközi szerepvállalásunk megalósítását.

A költségvetési javaslat rögzíti, hogy 2015-ben is folytatódnak a közszolgálati dolgozók megbecsülése érdekében tett intézkedések. Ennek nyomán elindul a fegyveres és a rendvédelmi dolgozók életpályamodellje. Itt kell megjegyezni, hogy amikor az ország teherbíró képessége olyan volt, ugyanúgy, ahogy a pedagógusoknak megígértük az életpályamodell

bevezetését, és folyamatosan visszük tovább ebben a költségvetési évben is, úgy idén a rendvédelmi dolgozók életpályamodellje is beindul, és természetesen folyamatában helyre teszi az életpályamodell kérdését és a rendvédelmi dolgozók bérezését is.

Továbbra is biztosítva van annak lehetősége, hogy a honvédelmi célra feleslegessé vált hadfelszerelések, haditechnikai eszközök és anyagok értékesítéséből származó bevételt a miniszter 2015-ben a Magyar Honvédség technikai modernizációjára, a technikai eszközök fenntartására és javítására, a képesség és hadfelszerelés fejlesztésére, illetve az értékesítési eljárások során felmerült kiadások fedezetére használja fel.

A már említett walesi NATO-csúcson meghatározott biztonsági intézkedések keretében Magyarország vállalta, hogy a pápai bázisrepülőteret jelentős beruházással úgy fejleszti, hogy akár nagyobb csapattestet is fogadni tudjon. Így a kiadási főösszeg további növelése várható, mivel a keretszámban nem került figyelembevételre a pápai repülőter fejlesztési munkálataihoz szükséges forrás összege.

Mindemellett fontosnak tartom megemlíteni, hogy a Magyar Honvédség 2014 októbere óta Szlovénia légterét is védi, jövőre pedig a balti országok légterének védelméhez is hozzá fog járulni. Ez is ékesen bizonyítja mindazt, hogy a Magyar Honvédség az elmúlt években a szűkös keretei ellenére is mindent megtett, hogy a honvédség iránti tiszteletet, megbecsülést nemcsak Magyarországon, hanem nemzetközi szinten is biztosítani tudja, és biztosítani is volt képes.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk álló költségvetésben a honvédelmi fejezetben leírt összegek elfogadását javaslom képviselőtársaimnak azzal, hogy az elkövetkező évben, valóban, a NATO-elvárásoknak megfelelően a haderő költségvetésének további növelésére lesz szükség. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy minden olyan napirendi pont vitájánál, amelynek előterjesztője a kormány, a házszabályi előírások szerint a kormány képviselője soron kívül, időkorlát nélkül szólalhat fel. Ennek megfelelően most Vargha Tamás államtitkár úrnak adok szót.

Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném megköszönni Firtl Máttyás képviselő úrnak, hogy ilyen pontosan, precízen és mélyrehatóan elmélyedt a honvédelmi költségvetésben, elemezte, elénk tárta, és bemutatta azokat a pontokat, amelyeket valóban fontosnak tart a kormány az idei esztendőben, és fontosnak tart a 2015. évi költségvetésben is megjeleníteni.

Valóban, a kormányrendelet szerint kötelezettséget vállalt a magyar kormány arra, hogy 2016-tól

0,1 százalékkal emelni fogja a honvédelmi költségvetést, de már 2015-ben is mintegy 9 milliárd forinttal növekszik a honvédelmi költségvetés, ami mintegy 3,7 százalékos növekedést jelent a jövő évben. S valóban vannak tételek az előttünk fekvő költségvetésben, amelyek nem a honvédelmi főösszegben szerepelnek, hanem azon kívül. Képviselő úr is említette a pápai bázisrepülőter fejlesztését. Ez egy nagyon fontos, nagyon jelentős és előremutató vállalkásunk, amely a walesi csúcson született.

Köszönöm szépen képviselő úrnak, hogy észrevette, tolmácsolta a magyar emberek megbecsülését a magyar honvédek iránt. Erről a helyről is szeretném megköszönni minden magyar katonának, minden magyar honvédnek az elmúlt esztendőben és az elmúlt esztendőben tanúsított helytállását mind Magyarországon, mind pedig a külföldi missziókban. Köszönjük, hogy helytálltak és öregbítették a magyar katonák becsületét itthon és szerte a világban.

S a költségvetés valóban nem a honvédelmi főösszegben, de tartalmazza azt az életpálya-elképzelést és az életpálya tervezett fedezetétül szolgáló összeget, amellyel nemcsak szóban, hanem tettekben és pénzben, illetményben is kifejezhetjük megbecsülésünket a honvédeink iránt a jövő év júliusától. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Dúró Dóra képviselő asszony. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Meglátásunk szerint az oktatás az egyik vesztese lesz a jövő évi költségvetésnek. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy szombaton az utcára vonulnak a pedagógusok. Féltő, hogy ha elfogadásra kerülnek azok a számok, amiket a költségvetés tartalmaz, akkor a pedagógusok közül sokan nemcsak utcára vonulnak, hanem az utcára is kerülnek.

A köznevelés egyik legfontosabb, sőt talán mondhatjuk azt, hogy az intézmények közül a legfontosabb szereplője a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, amelynek az idén is többször kellett gyorssegélyt nyújtani a kormány részéről, a tavaly előirányzott 484 milliárd forintot több alkalommal is több tízmilliárd forinttal kellett kiegészíteni, csak azért, hogy a tanév biztonságosan tudjon folyni. Ugyanez várható a következő évben is, illetve azt látjuk, hogy az előirányzott összeg, amit a KLIK működésére és ezáltal az iskolák fenntartására előirányoz a 2015-ös költségvetés, kevesebb annál, mint amit az idén ténylegesen felhasznált ez az intézmény. Tehát azt látjuk, hogy a tavalyi tervezés katasztrofális volt, többször be kellett avatkozni, nagyon komoly mennyiségű pénzt kellett pluszban a KLIK működésére fordítani, és most ezt a mennyiséget sem tervezi be a következő évi költségvetés ugyanennek az intézménynek a működésére.

(9.40)

Tudjuk jól, hogy ezeknek a gyorssegélyeknek elenére is napi gondokkal küzdöttek az iskolák, nagyon sokan olvashatták a sajtóban is, illetve a pedagógusoktól kapott visszajelzések is azt támasztják alá, hogy olyan napi problémák fordultak elő az oktatásban, amire talán nem is volt példa az elmúlt 25 évben, gondoljunk csak akár a tankönyvekkel kapcsolatos visszaélésekre, illetve azok meg nem érkezésére az iskolába.

Nagyon jól mutatja az is, hogy a KLIK-ben milyen hatalmas problémákkal küzdenek, hogy a bizottsági ülésre egész őszre nem tudott egy olyan időpontot adni a KLIK vezetése, illetve Czunyiné államtitkár asszony sem, amikor az elfogadott őszi munkarendünknek megfelelően szeretnénk volna áttekinteni az Intézményfenntartó Központ helyzetét, illetve az állami fenntartásba vétel következményeit. Sajnos bujkálnak, egyetlenegy időpont sem jó az egész őszi ülészak alatt a KLIK vezetésének, illetve államtitkár asszonynak arra, hogy megtisztelje az Országgyűlés oktatásért is felelős, kulturálisnak nevezett bizottságát azzal, hogy a helyzetet bemutatja számunkra.

Fontos beszélni a középiskolák helyzetéről is, illetve azokról az átalakításokról, amit a jövő évben terveznek, nevezetesen a szakképzés kiválásáról, illetve a Nemzetgazdasági Minisztérium fennhatósága alá tartozásáról. Ugye, mindössze fél év áll majd nagyjából rendelkezésre arra, hogy az egész szakképzést kivegyék a tervek szerint a KLIK fennhatósága alól, fenntartása alól, és a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz kerüljön, de számos olyan kérdés merül fel megint a konkrét megvalósulással kapcsolatban, amire egyelőre nincsen válasz; nincsen válasz arra, hogy a többcélú intézményekben hogyan fog történni ez a szétválasztás, mi lesz azokkal a pedagógusokkal, akik áttanítanak egyik intézménytípusból a másikba, és sorolhatnám tovább azokat a problémákat, amire félok, hogy a fél év, ami rendelkezésre áll, az kevés lesz.

A szakképzéssel kapcsolatban egyébként helyes az a megállapítása miniszterelnök úrnak, hogy súlyos problémák vannak ezen a területen, és hogy fontos megerősíteni a középiskoláknak ezt az ágát. Ugyanakkor arra fel kell hívni a figyelmet, hogy azt az elgondolást, hogy a gimnáziumokban tanulók arányát 40 százalékkal csökkentsék, nem támasztja alá semmilyen olyan adat, ami ennek a létjogosultságát megkérdőjelezhetetlenné tenné. Jelenleg, a 2013-2014-es tanévben az adott korosztály 37 százaléka kezdte meg gimnáziumokban a tanulmányait, ami azt jelenti, hogy a többiek szakközépiskolában vagy szakiskolában kezdték meg. Egyébként 22 százaléka az, aki szakiskolában kezdte meg. Hogy ha a 37 százalékos gimnáziumi arányt összevetjük azzal a szintén kormányzati elképzeléssel, ami a felsőoktatásra vonatkozik, nevezetesen a Palkovics államtitkár úr által előírányzott 35 százalékos diplomásarányt, akkor ez majdnem teljes egészében megfeleltethető

egymásnak. Nyilvánvalóan nem lehet azt mondani, hogy csak gimnáziumból mennek felsőoktatásba a diákok, de ez is azt mutatja, hogy az egyik kormányzati intézkedési terv keresztbeveri a másikat.

És akkor itt rátérnék a felsőoktatás finanszírozására, ami szintén egy sarkalatos pontja a költségvetésnek. Amikor 2010-ben átvette a kormányzást az Orbán-kormány, akkor a felsőoktatásra fordított kiadások nagyjából 180 milliárd forintot tettek ki, jelenleg ez a következő évi költségvetésben 143 milliárd forintra rúg nagyságrendileg. Tehát azt láthatjuk, hogy négy év alatt 40 milliárd forint az durván, amit kivontak a felsőoktatásból.

Ezt követően megjelent a felsőoktatás irányelveit tartalmazó dokumentum, amelyben azt írták, hogy a felsőoktatásra szánt állami támogatás jelentős mértékben nem növelhető. Tehát a kormány terveire vonatkozóan, hosszú távú, több évtizedet magába foglaló terveiből az derül ki, hogy ezt az összeget egyáltalán nem is kívánják növelni, pedig azt is olvashattuk, hogy a felsőoktatás-finanszírozás alapjait át szeretnék alakítani. A hallgatói fejkvóta alapú finanszírozást egy feladatfinanszírozással szeretnék felváltani már 2016-tól, tehát szintén nem tudnak arra hivatkozni, hogy akár demográfiai okai lennének annak, hogy ezt a pénzkivonást a felsőoktatásból megteszik.

Ha már az egész oktatási ágazatot vesztésként említettem, talán az alapítványi iskolák azok, amelyek sorsa a legnagyobb bizonytalanságban van, illetve a legnagyobb felháborodást váltotta ki. Magyarországon nagyjából 300 ezer gyerek jár alapítványi iskolákba, és a közhiedelemmel ellentétben ezeknek a nagy része olyan gyerek, akik szegényebb családból származnak. Talán a különböző családi hozzájárulások miatt az a tévhit él a társadalomban, hogy a gazdagabb szülők gyermekei azok, akik megengedhetik maguknak, hogy alapítványi iskolába járjanak, de ez sajnos nem így van. Az alapítványi iskolák azok, amelyeknek olyan infrastruktúra és személyi feltételek állnak a rendelkezésükre, amelyben speciális kezelést igénylő gyerekeket tudnak nevelni, oktatni; és nagyon sok olyan család, amelyek az állami iskolákban nem találhatnak maguknak megfelelő helyet, az alapítványi iskolákat választják.

Külön ki kell emelni az alapfokú művészetoktatási intézményeket, amelyek szintén nagyrészt alapítványi formában működnek, és félok, hogy ez a tervezett kivonás, amely az alapítványi iskolákat érintené, megrendíti az ő helyzetüket is.

Tudjuk jól, hogy van egy olyan miniszteri nyilatkozat, amely alapján a tervezett 25 százalékos elvonásról letett a kormányzat, de úgy gondolom, hogy nem örülhetünk annak, hogy azt sikerül elérni, hogy egy finanszírozás ugyanannyi lesz, mint tavaly. Ez kétségbeejtő, hogy egyáltalán felmerül az egy kormány részéről, hogy ilyen módon gyakorlatilag ellehetetlenítse az alapítványi iskolák szféráját, és az nem lehet siker, hogy ugyanannyit kapnak, mint a tavalyi évben.

Számos olyan szakpolitikai, illetve oktatáspolitikai változás is végbement az elmúlt években, amelyeknek súlyos költségvetési vonzata van, ilyen például a mindennapos testnevelés bevezetése. Látjuk, talán mindenki tapasztalja akár a saját választókerületében is vagy szintén pedagógusokkal beszélgetve, hogy nagyon sok helyen nincsenek meg a feltételek ahhoz, hogy a mindennapos testnevelést hatékonyan tudják az iskolák végezni. Van olyan iskola, ahol el kell utazni egy külső helyszínre egy egyesülethez, és így bizony van, hogy csak 20 perces órát tudnak megtartani. De az is előfordul, hogy a lépcsőn kezdenek el tornázni a gyerekek, és így az épületek állaga rohamosan romlik. Az egyik iskolában, ahol látogatást tettem, erről panaszkodott az intézményvezető, hogy amióta elkezdték a mindennapos testnevelés-óra keretében a folyosókat használni, azóta elkezdett beázni az intézmény, és állványokat is kellett tenni az egyik falhoz. Tehát ilyen következményei is vannak. De van olyan iskola Zala megyében, ahol pedig öt osztálynak kell egyszerre testnevelésórát tartani, mert egész egyszerűen nem tudják máshogy megoldani ezeket a helyzeteket.

A tornaterem-építésre szánt összeg 3 milliárd forint a következő évben, szintén nagyon kevés, ebből érdemi segítséget nem fogunk tudni országosan nyújtani ebben a programban sem az iskoláknak.

Az óvodai férőhelyek növelése az, amiről utolsóként szeretnék beszélni. Az erre fordított összeg is nagyon kevés, és az idei évben is sajnos nem állt rendelkezésre az az összeg, de még csak a töredéke sem annak, amire szükség lett volna. Az egyik szegedi óvodában pályáztak például férőhelybővítésre, és az egész városban 40 helyet tudtak ezen a pályázaton megnyerni, illetve az erre rendelkezésre álló összegből ennyi jutott abba a városba, holott nagyságrendileg ezer olyan férőhely van, ami hiányzik ebben a városban. Tehát csak a töredéke az, ami meg tud valósulni e tekintetben is, és megint majd az önkormányzatoknak kell megoldani ezt a helyzetet is sajnos.

Összességében tehát azt tudom elmondani, hogy azokhoz a szakpolitikai célokhoz, amelyeknek egy része egyébként helyes és támogatandó, az azokhoz rendelt források kevesek, a pedagógusok veszélyben lehetnek, és a következő évi költségvetésben az oktatás mindenképpen vesztesnek tekinthető. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány képviseletében Rétvári Bence államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, nem először mondom önnek e Ház falai között, de lehet, hogy egy másik képviselőtársának mondtam a Jobbikból, hogy néha az önök felszólalásait hallgatva az ember Magyar Bálint szellemét érzi megidézve itt a parlamentben *(Moraj*

a Jobbik soraiban.), ami rendkívül fura számomra. A Jobbik nem egészen abból az akorból indult, de mégis, amit itt elmond, sok esetben, bizonyos iskola-típusoknál vagy bizonyos oktatási kérdésekben, az meglep engem, hogy milyen mértékben hasonlít azokra a mondatokra. De mindig tanul az ember, minden felszólalásból valamit; hogy a mindennapos testnevelés miatt ázik be az iskolák teteje, ez viszont újdonság számunkra, hogy ezek között ilyen ok-okozati összefüggés volt.

De komolyra fordítva a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Ha ön is megnézi a költségvetés számait, akkor láthatja, hogy részletenként is, egyben is többet fordítunk a gyermekekre, az oktatásra, a nevelésre, mint az előző évben. A legnagyobb és a legfontosabb a pedagógusok béremelése, ez idén tovább folytatódik, ez 38 milliárd forint pluszt jelent a pedagógusoknál.

(9.50)

Nem csupán tehát azt a 130-140 milliárd forintot kapják meg még pluszban a pedagógusok, amit az előző évi béremelésekből megkaptak, hanem megkapják még ezt a pluszt, amit idén szeptember 1-jétől a továbbiakban adunk nekik. És összességében a KLIK pedig 50 milliárd forinttal többől gazdálkodik.

Nagyon szeretik sokan mondani azt, hogy 100 milliárd forintot - azt hiszem, ezt szokták mostanában mondani - von ki az oktatásból a kormányzat. Nem tudjuk, ez a szám honnan van, és miért nem azt mondják, hogy 200-at vagy 300-at, hiszen ők is jól tudják, az oktatás minden szegmensében emelkedik a finanszírozás. Ha a középfokú oktatást nézem, amit a legtöbbször mondanak, hogy onnan 24 százalékos a kivonás, nem tudom, honnan szedik a 24 százalékos, amíg a 2014-es 196 milliárd helyett jövőre 209 milliárdot költünk erre. Szeretik ezt összekeverni a felsőoktatással, ott is van növekedés, plusz 7 milliárd forintos növekedés van a felsőoktatás területén is. De ami a legfontosabb szerintem ebben, az mindenképpen a pedagógusok bérének az emelése, hiszen ha jó színvonalú oktatást várunk, akkor annak az alapja a pedagógusok kellőképpen megfizetése.

Ami pedig az óvodáztatást illeti, azt mondja ön, hogy kevés a tornaterem, kevés az óvoda. Az, hogy kevés a tornaterem, azt nyilván mindenki tudja, látja és érzékeli, ezért felmenő rendszerben vezetjük be a mindennapos testnevelést, és ezért indítottunk állami támogatásból programokat arra, hogy tornatermeket, tornacsarnokokat és uszodákat építsenek szerte az országban. Tudjuk, hogy ez évről évre fog megvalósulni, ezért fokozatos a bevezetés, fokozatos mellette az építés. Ami pedig az óvodákat jelenti, ön is tudja, hogy van annyi óvodai férőhely az országban, mint amennyire szükség lenne, csak nem azon a helyen van, ahol arra szükség van. Ezért építünk újakat.

És ha ön megnézi, hogy mégiscsak az előző négy évben felépítettünk több mint ötezer új óvodai férő-

helyet, és mellé hétezernek indult el a beruházása, idén négyezer új óvodai férőhelyet adunk át, ha beszorozza ezt a megelőző évek számaival, akkor látja, hogy kétszer-háromszor annyi óvodát építünk, mint korábban. És szerintem ez egy nagyon fontos számpár.

Lehet azt mondani, hogy persze hogy mindenki örülne, ha gyorsabban még több óvodai férőhely létesülne, már csak azért is, mert vannak gyerekek, akik azokba az óvodákba járnának, de ha megnézi ennek az ütemét, és látja, hogy kétszer-háromszor annyi az évente átadott óvodai férőhelyek száma, mint korábban, akkor láthatja, hogy ebben ez a kormányzat jóval felgyorsította a korábbi tempót. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Folytatjuk a felszólalásokat. A Fidesz-képviselőcsoportból Kucsák László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a szót. A kormány célja a köznevelési rendszer színvonalának növelése a gyermekek, tanulók érdekében, ezért a növekvő állami többletráfordítást elsősorban a legjobban teljesítő pedagógusok bérére kívánja fordítani. Ha megengedik, itt hadd utaljak arra vissza, amit Dúró Dóra képviselő asszony az imént megfogalmazott. Kétségtelen, hogy egy átalakuló rendszerben új és új előkerülő, megoldandó kérdésekkel találjuk szemközt magunkat, és én a személyes tapasztalatom alapján azt tudom elmondani, hogy az oktatásban tevékenykedők teljesítményét figyelembe véve csak az elismerés hangján lehet szólni mindazokról, akik pedagógusként és a pedagógusok munkáját segítő alkalmazottként tevékenykedtek, és tevékenykednek. Nyilván az érdekeiket és az általuk felvetett javaslatokat, kérdéseket megfogalmazzák akár egy demonstráció keretein belül is, adott esetben ezek nyilván testet ölthetnek a jogszabályokban, jogszabályi módosításokban is.

Tehát visszakanyarodva a 2015-ös költségvetési javaslatához, a számokból egyébként jól kiolvasható, hogy 8 százalékkal nőnek jövőre a köznevelési kiadások a költségvetési törvényjavaslat szerint. Meghatározó közpolitikai cél ugyanis az állam felelősségének növelése és felelősségvállalása az oktatásban, építve az Alaptörvényben megfogalmazottakra.

A nemzeti köznevelésről szóló törvény foglalja új keretbe az ország köznevelési közfeladatait és ellátórendszerét. Így szükséges, hogy a tárca irányítása alá tartozó intézmények, így a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet, valamint a fejezeti kezelésű előirányzatok körében nagyobb hangsúlyt kapjanak azok a feladatok, illetve azok a támogatások, amelyek az új célokkal összecsengenek, és megteremtik a rendszer újrarendelésének feltételeit.

Ezek alapján a 2015. évben számos olyan feladatot kell ellátni, amelyek elemzések, koncepciók,

megvalósítási tanulmányok elkészítését követően lehetővé teszik a köznevelési törvényhez csatlakozó végrehajtási rendeletek, szabályozók elkészítését, bevezetését, illetve az új szabályozást támogató, tájékoztató, segítő és az iskolafenntartók és köznevelési intézmények munkáját.

Az állam nagyobb felelősségvállalása miatt szükséges a köznevelési intézmények és fenntartóik szakmai és költségvetési ellenőrzésének további erősítése, a tantervi, tartalmi szabályozás feltételeinek átdolgozása, így a Nemzeti alaptanterv tartalmi kiegészítése, az érettségi vizsga rendszerének korszerűsítése és a pedagógus-életpálya bevezetésével összefüggő további feladatok megvalósítása.

A 2015. évi költségvetési előirányzatok tervezése során a Klebelsberg Intézményfenntartó Központon keresztül az iskolák működtetésére, illetve a pedagógusok emelésére 50 milliárd forint többletforrást biztosít jövőre a kormány. A minőségi oktatás a gyermekek és az ország jövőjének alapja. Ezért is szeretném kiemelni, hogy minden eddiginél több gyermek jut ingyenesen tankönyvhöz. A nemzeti köznevelési törvény kimondja, hogy minden 1-8. évfolyamos tanulót megillet az ingyenes tankönyvelés azzal, hogy ezt első alkalommal a 2013-14. tanévben az első évfolyamra beiratkozott tanulók számára, ezt követően pedig felmenő rendszerben kell biztosítani. Ezt is tartalmazza az előttünk fekvő javaslat.

Az Erzsébet-program a társadalmi szolidaritás egyik legsikeresebb programja Európában. Ezért is kapott kiemelt szerepet a költségvetésben a köznevelési ágazatban a táboroztatás. A Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által kiírt pályázatoknak köszönhetően 2012-ben 14 ezer, tavaly mintegy 50 ezer, az idén pedig csaknem 55 ezer, javarészt hátrányos helyzetű gyermek nyaralhatott különféle táborokban.

A köznevelés támogatása az állami költségvetési kiadásokon kívül európai uniós források terhére is történik. A 2014-2020 közötti uniós pénzügyi időszakban a köznevelés szempontjából kiemelt jelentőségű köznevelési intézmények infrastrukturális fejlesztéseire, beruházásokra külön figyelmet fordít a kormány. Jelenleg a társadalmi megújulás operatív program - TÁMOP - a társadalmi infrastruktúra operatív program - TIOP - és a regionális operatív programok - ROP - keretében zajló köznevelési fejlesztések befejező vagy zárószakaszban vannak. Itt említeném meg, hogy ezeknek köszönhetően egyébként számos helyen, így például a főváros XVIII. kerületében is óvodabővítésre tudott sor kerülni, illetve egy bölcsőde megépítésére, ami mind-mind ezen feladatok végrehajtását segíti és támogatja.

A 2014-2020 közötti fejlesztési időszak keretében meghirdetendő fejlesztések kereteinek kialakítása még folyamatban van. Az emberierőforrás-fejlesztési operatív program keretében megjelenő prioritások a következők: a korai iskolaelhagyók számának további csökkentése és a végzettség nélküli iskolaelhagyás megelőzése; a minőségi oktatáshoz való egyenlő hozzáférés biztosítása a kora gyermek-

kori nevelésben, az alap- és középfokú oktatásban, ideértve az oktatásba való visszatérést ösztönző formális, informális és nem formális tanulási formákat is; az egész életen át tartó tanulás lehetőségeihez való hozzáférés ösztönzése; az oktatási és képzési rendszereknek a munkaerő-piaci igényekhez való igazítása; az oktatási és képzési rendszerek munkaerő-piaci igényekhez való folyamatos igazodásának javítása, a tanulásból a munkába való átmenet megkönnyítése, képzési rendszerek megerősítése és minőségének fejlesztése, többek között a készségek iránti igény előrejelzésén alapuló mechanizmusok, a tananyagok kiigazítása, a munkaalapú tanulási rendszerek létrehozása és továbbfejlesztése; az oktatásba, a készségekkel kapcsolatos képzésbe és az egész életen át tartó tanulásba történő beruházás oktatási és képzési infrastruktúrák kifejlesztésével; a köznevelést és a nem formális képzést szolgáló infrastrukturális fejlesztések.

A gondoskodó állam elvén haladva a kormány nagy hangsúlyt fektet a társadalmi felzárkóztatásra is. Az állami fenntartású intézmények a jövő évben közel 2 milliárd forinttal magasabb összegből gazdálkodhatnak. Az intézmények felújítási, korszerűsítési és energiahatékonysági programjainak köszönhetően 2015-ben is több intézményben lesz lényegesen jobb az ellátás színvonala. 2013-ban megtörtént az uniós forrásból létrehozott „Biztos kezdet” gyermekházak hazai költségvetési rendszerbe illesztése, a szolgáltatást a gyermekvédelmi törvény szabályozza. A leghátrányosabb helyzetű kiskorúak oktatási esélyeit hatékonyan növelő kora gyermekkori szolgáltatás működtetéséhez a központi költségvetés járul hozzá.

(10.00)

Eddig nem volt rá példa, hogy egy uniós fejlesztés normatívával rendelkező hazai szolgáltatással alakult, ráadásul a legnehezebb helyzetű családok stabil támogatása érdekében. A „Biztos kezdet” gyermekházakat 2014 első félévéig körülbelül tízezer gyermek és szülei látogatták. Jelenleg 115 „Biztos kezdet” gyermekház működik, amelyből 49-nek a hazai költségvetés biztosítja a működését. 2015-ben folytatódhatnak a térségi gyereksegélyprogramok, biztosítva ezzel a felzárkózási folyamatok megerősítését, kiszélesítését.

Az oktatási esélyteremtés megvalósítása érdekében uniós fejlesztési források állnak rendelkezésre, amelyek segítségével megerősíthető a köznevelési rendszer intézménykompenzáló szerepe, kifejleszthetőek és megerősíthetőek a felzárkózást szolgáló intézkedések. A fejlesztések révén a korábban hazai finanszírozású, 14 ezer tanuló lemorzsolódását megelőző ösztöndíjprogramok 2015-től uniós finanszírozással kapnak lehetőséget arra, hogy ezt kiterjesztve a programok módszertani támogatása megerősödjön.

Az önkormányzatok nagyobb szabadságfokot kapnak a helyi szociálpolitikájuk kialakításában, amihez az állam közel 10 milliárd forinttal magasabb támogatást nyújt. A szubszidiaritás elvének erősödése, a helyi közösségek ellenőrző szerepének növekedése kiszámíthatóbb és jobban célzott szociális ellátások kialakítását eredményezheti. Több mint másfél milliárddal növekszik az önkormányzatok által fenntartott bentlakásos intézmények támogatása. Ezzel a növekedéssel az önkormányzatok arra kapnak lehetőséget, hogy javítsanak a személyi és tárgyi feltételeken is, valamint a szakmai munka mennyiségi és minőségi mutatói is javulhatnak főként bölcsődék működtetését értve ez alatt.

A kormány egyik fő célkitűzése, hogy egyetlen gyermek egyetlen napra se legyen éhes. Ennek elsődleges, univerzális eszköze az ingyenes és kedvezményes év közbeni gyermekétkeztetés kiterjesztése. 2015-ben 58 milliárd forintot biztosít a kormány a gyermekéhezets megszüntetésére, több mint 5,5 milliárddal jut több erre a célra, mint a 2014-es évben. Folyamatosan megoldandó problémát jelent a gyermekek nyári étkeztetésének megszervezése, amelyhez a közel 15 százalékkal megemelt keret még több helyi önkormányzatnak ad lehetőséget, ezzel összesen 3 milliárd forintot a programra szánt összeg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem az elhangzottak szíves mérlegelését, amikor a 2015. évi költségvetési javaslatról kialakítják álláspontjukat. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szíves elnézésüket kérem a kormánypárti képviselőknek és megértésüket, de nem érzem feladatomban dicsérni a költségvetést. Erre van elég idejük és elég képviselőjük, tehát nyilvánvalóan nem ezekre fogok koncentrálni; kérem, utólag ne kérjék rajtam számon, hogy miért csak a hibákra próbálok rámutatni.

Tegnap este már viszonylag kevesen tisztelték meg részvételükkel a parlamentet a közvetítési időn túl, ezért fel szeretném idézni, hogy néhány dologban már bemutattam azokat a módosítókat, amelyeket benyújtottam, és ehhez kérem az önök segítségét és támogatását is. Csak nagyon röviden felidézném, hogy a természetvédelem megerősítésére és nemzetközi természetvédelmi egyezményekből következő feladatok ellátására javasoltam az FM költségvetését megerősíteni.

Nagyon-nagyon szeretném, ha a szaksegítséggel történő, intézeteken kívüli szülési magyarországi referenciahálózatának a létrehozására fordítanának forrásokat, hiszen az a jogszabály, amelyet az önök kormánya elfogadott, jelen pillanatban működésképtelen, és nem lehet mindaddig alkalmazni, míg legalább minimális forrásokat nem biztosítanak baba-

képzésre, a megfelelő szülésznői hálózat kialakítására és a „születés háza” referenciainstítúciók létrehozására.

Tegnap bátorkodtam volt Selmeczi Gabriella képviselő asszonyt is emlegetni, hogy a Btk. erősítése során a nemi erőszak, a családon belüli erőszak, illetve a kiskorúak kárára elkövetett bűncselekmények kapcsán a Btk. módosítása, mint akkor is jeleztük, nem lesz elegendő. Most lenne itt a lehetősége annak, hogy a költségvetésben megerősítsük azt az intézményrendszert, amely mind a megelőzést, mind a feltárás mértékét tudja javítani. Erre is tettünk módosító javaslatokat, hogy a bíróságok és a rendőrség megfelelő intézményrendszerrel rendelkezzenek ezeknek a kezelésére.

Nyilvánvalóan sok vidékfejlesztési és vidéki kérdést hoztam még a tegnapi nap folyamán indoklással, amiből elsősorban az alföldi megyékre koncentráltam javaslataimmal, legfőképpen azért, mert a legtöbb vidéki úthálózatban azt lehet tapasztalni, hogy a három, illetve négy számjegyű utak totális elhanyagoltsága ellehetetleníti a vidéken élőknek sokszor már a munkába járását is. De a számos közigazgatási központosítás szintén nagyon-nagyon megnehezíti azt, hogy méltón elérjenek a különböző közszolgáltatásokhoz.

Külön a Békés megyei képviselők figyelmét szeretném felhívni a Wenckheim-programra; javaslatot tettünk arra, hogy Békés megye Wenckheim családhoz tartozó kastélyainak és kúriáinak a megmentésére tegyen a kormányzat érdemi forrásokat.

Ezek voltak azok, amelyekre tegnap már felhívtam a figyelmet. A tegnapi nap folyamán sokszor hallottam és utána még este rágódtam azon, hogy az önkéntes bejelentett családi adókedvezmények, az első házasságok számára juttatott kedvezmények hogyan is fognak hasznosulni, miután nem szeretnék elvek nélkül kritizálni. De rájöttem, hogy a csapda ebben ott van, hogy ha megnézzük a statisztikákat, akkor a versenyszférában dolgozók száma csökken és a közsférában nő, ezzel gyakorlatilag egyik zsebükből a másikba teszik a pénzt. Tehát nem jelent érdemi hatást, hiszen már egyre kevesebb azon emberek száma, akik olyan mértékű bérrel rendelkeznek, hogy ezeket az adókedvezményeket igénybe tudják venni. Ez volt a legfontosabb tapasztalata a tegnapi napnak, hogy mindazok, amelyek ilyen szempontból pozitívumként elhangoznak, érdemi lehetőséget nem teremtenek.

Engedjék meg, hogy most áttérjek a mai napra, két-három hozzászólással kapcsolatban szeretnék megszólalni. Abszolút nem érzem feladatommak, hogy oktatáspolitikához hozzászóljak, ugyanakkor megint meglepő volt a Dúró képviselő asszonyra tett megjegyzés. Tegnap bennünket eszdecsesztek le, most a Jobbikot éppen, pedig itt egyetlenegy kormány van, aki hasonlít nagyon az SZDSZ-hez a közforrás-felhasználásban, ez a Fidesz, akinek a költségvetése azt tükrözi, hogy ugyanúgy tudja a közpénzt eltüntetni, mint azok a kormányok. (Dr. Rétvári

Bence: Fodor Gáborról ne feledkezzél meg!) Örömmel hallgattam a kollégám által rétvárizmusnak nevezett nyelvtani játékot, hogy hogyan lehet kibújni mindig minden felelősség alól, hogy ha konkrét kérdések vannak, hogyan lehet másra választ adni; ezt a művészetet tényleg értékelem, és a magam részéről humorral fogadom, hogy mindig megoldja ezt. (Dr. Rétvári Bence: Köszönöm szépen.)

Viszont egyetlenegy dologban, amikor említette a vidéki iskolai sportcsarnokok, illetve tornatermek felújítását, vissza szeretnék utalni Bánki képviselő úr felszólalására, aki a mai reggelt azzal kezdte, hogy milyen dicséretes a kormány teljesítménye, amit a sportfejlesztések terén tett. Valóban figyelemre méltó, hogy európai uniós tekintetben is a GDP-nknek az egyik legnagyobb százalékát fordítjuk ilyen jellegű fejlesztésekre, viszont nekem épp az ön tapasztalatától eltérően az az egyértelmű információm, hogy miközben milliárdok mennek el stadionokra, sajnos a vidéki tornatermekre, iskolai sportlétesítményekre és városi sportklubok működéséhez szükséges sportcsarnokokra nincs érdemi forrás. Az lenne jó, ha ezeket tudnánk megerősíteni, és arra lenne lehetőség, hogy ezekből a sportfejlesztési forrásokból minél több, minél nagyobb arányban tudna eljutni a vidéki lakossághoz, és a gyerekek tudnának minél nagyobb arányban ebből részesülni.

A költségvetésre tegnap annyiban nem tértem ki, hogy csak azt mondtam el, mire kellene még pénz, és nem vettem a fáradságot, hogy a forrásokat megnevezzem hozzá. Most ezt a hiányt pótolom. Meglepődve láttam ezt a 28 milliárdos paksi költségvetési tételt egy olyan fejlesztésre, aminek még nincs meg gyakorlatilag semmi konkrétuma, nem tudjuk, hogy mennyiért csinálnak és mit, de már ezt be kellett építeni.

Az MVM tőkeemelésére az 50 milliárd szintén egy viszonylag nagy összeg, amiből jócskán lenne lehetőség a tegnap elmondottak fejlesztésének finanszírozására.

Olimpiai központra 44 milliárd van tervezve. Ha azt nézzük, hogyan jut el ez a magyar emberekhez, a lakossághoz, ez megint az indokolhatóságát tekintve viszonylag megkérdőjelezhető kiadásként jelenik meg.

5 milliárdból költöztetjük a Miniszterelnökséget a Várba, és van 61 milliárd forint a Miniszterelnökség költségvetésében különféle kifizetések jogcímen, amit szintén nem nagyon tudunk hova tenni. Ebből minden bizonnyal lehetne másra is fordítani.

A sportági koncepciókra szánt 4 milliárd szintén egy meglepő költség; és plusz 50 milliárdot fordítanak a közmunkára.

(10.10)

Ezzel a forrással áttérnék egy másik részre, mert megmondom őszintén, hogy én a magam részéről örömmel hallottam a Fidesz alelnökének bejelenté-

sét talán pár héttel ezelőtt, amiben meghirdette a bürokráciacsökkentés új szlogenjét. Hadd mondjam el, hogy a bürokrácia csökkentésével elvként nagyon-nagyon könnyű mindazon hétköznapi embereknek szimpatizálniuk, akik sokszor sok hivatali útvesztőben járnak, ugyanakkor látni kell azt, hogy a folyamatok jelen pillanatban teljesen mást mutatnak.

A közszférában dolgozók száma 2010-hez képest 9 százalékkal nőtt. Mindez úgy nőtt, hogy a jövedelmeik nem növekedtek. Nem fizetjük meg a közszférában dolgozókat. Most az erre szánt költségvetési tételekben 4,7 százalékos növekedés van beépítve, miközben a béremelés ebből 3,7 százalék a költségvetési adatok alapján. Ez azt jelenti, hogy még mindig nem akarjuk megfizetni a közszférában dolgozók jelentős részét, ugyanakkor tovább akarjuk növelni a létszámukat. Ez az a foglalkoztatási szemlélet, ami a közmunkaprogrammal együtt - ahová szintén újabb 50 milliárd kerül átcsoportosításra - teljes mértékben nem fenntartható.

Ajánlom figyelmükbe a KSH azon adatait, ami a válság kitörésével kapcsolatos 2008-as évhez viszonyítja a 2013-as évet, és azt mutatja, hogy míg a közfoglalkoztatásban és a közszférában 9 százalékos létszámnövekedés volt, addig a versenyszférában 7 százalékos csökkenés. Azokhoz a fenntartható munkahelyekhez, amiket a magyar választóknak ígértek, amelyek lehetőséget teremtenének arra, hogy olyan jövedelme legyen a lakoságnak, amiből egyáltalán igénybe tudja venni azt az adókedvezményt, amit önök ígérnek majd a családalapításhoz, ahhoz teljesen más tendenciákra lenne szükség. Arra lenne szükség, hogy a versenyszférában húzzuk felfelé a jövedelmeket, és ott próbáljuk meg növelni a foglalkoztatottak számát, hogy a konkrét termelői, értéktelítő munkát végző kis- és középvállalkozások sokasága meg tudjon erősödni.

Erre jönnek majd önök azzal, hogy na de a 11 000 milliárdnak, ami az EU-s forrásokból jön az országba, majd milyen nagy százaléka lesz a kkv-kra fordítva. Nyilvánvalóan azt látjuk, hogy amikor nem a saját zsebükből, a saját költségvetésükből kell áldozni, az nagyon-nagyon könnyű, hiszen a költségvetési politikájuknak ez egy nagyon-nagyon következetes szemlélete. Ha valamit adni kell a lakoságnak, azt mindig a más zsebéből adják - elszámoltatják a bankokat, elszámoltatják a rezsizolgáltatókat, tehát amit adnak, azt a más zsebéből adják -, mikor kérnek valamit, azt a saját zsebükből kérik.

Az EU-s forrásokra ígéretet és arra felvállalni azt, hogy majd ezt erősítjük meg, azt erősítjük meg, azért érezzük egy picit visszás helyzetnek, mert számos olyan finanszírozást csinálnak belőle, aminek az elmúlt EU-s költségvetési ciklusban az volt a bizonyítéka, hogy valós munkahelyteremtéssel nem járt. Infrastruktúrát fejlesztett az ország, aminek a fenntartására nincs elég erőforrás, nincs elég háttér, és jelen pillanatban a kkv-k újabb megerősítésének a rendszerében, ha ismét infrastruktúra-fejlesztés lesz csakúgy, mint a Nemzeti Foglalkoztatási Alapnál,

ahol gyakorlatilag eszközvásárlásra kaphatnak támogatást a kis- és középvállalkozások, és nem kapnak a bérekhez segítséget, hogy a viszonylag magas munkáltatói és munkaadói terheket meg tudják fizetni, így újra nem várható az, hogy növekedni fog.

A költségvetés szemléletében benyújtott módosítók, amikről részben beszéltem, és amiket a tegnapi nap folyamán is igyekeztem bemutatni, részben kezelnék azt a problémát, hogy hogyan lehet a költségvetésnek szemléletileg abba az irányba elmennie, hogy a lehető legnagyobb mértékben a lakosság legyen a haszonélvezője, és minél szélesebb kör találkozzon az ország költségvetésének a forrásaival, minél szélesebb kör, minél több ember élvezze ennek javait.

Ehhez a vidéket megerősítő programok a közvetlenek, amikre felhívtam a figyelmet, és kérem majd a kormánypárti képviselőket, hogy a költségvetési módosítási javaslatokat legalább érdemben megfontolni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Fodor Gábor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Bene Ildikó képviselő asszony, a Fideszből; őt majd Fodor Gábor képviselő úr követi, a függetlenek közül; és ezzel zárul az első kör, ott lesz lehetőség kettőperces felszólalásokra. Bene Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2010 óta a költségvetések tárgyalása során elmondhatjuk, hogy a kormány gazdaságpolitikai céljai konzekvensek: a hiánypozíciók tartása, a foglalkoztatás bővítése, az államadósság csökkentése, a versenyképesség javítása mellett a költségvetés egyik legfontosabb kérdése, hogy mennyi pénz marad a lakoságnál, az embereknél és a családoknál.

Korózs képviselőtársammal ellentétben én úgy gondolom, hogy 2015-ben a családi adórendszer további megerősítése folytatódik, és ennek eredményeképpen 240 milliárd számított összeg marad majd a családoknál. Fontos új elem, hogy a házasságkötés ösztönzése adókedvezménnyel megtörténik, illetve megteremtődnek a feltételei egy új otthonteremtési programnak. Folytatódik a gyed extra, 2016-tól kezdődően fokozatos bevezetéssel duplájára nő a két gyermeket nevelő szülők kedvezménye, és az is egy újdonság, hogy 2015-ben már a kisgyermekes szülők részmunkaidős foglalkoztatása után is jár adókedvezmény.

A kormány folytatja az egészségügy fejlesztését, és engedjék meg, hogy én erről beszéljek egy kicsit részletesebben. Az egészségügyi ellátórendszer prioritásai a Semmelweis-tervben kerültek kidolgozásra. Ennek a legfontosabb elemei, amelyek végigkísérik az elmúlt időszakot, és folytatódni fognak a jövőben is: nagyobb állami felelősségvállalás, intézmények közötti együttműködés, folyamatos monitorizálás

alján elvégzett strukturális átalakítások, kompetenciák tisztázása, az alapellátás megerősítése és a járóbeteg-ellátás fejlesztése, a gyógyszer-támogatási rendszer átalakítása. Nagyon fontos elem a sürgősségi ellátás, a mentőszolgálat fejlesztése, az onkológiai fejlesztések, az ágazati informatikai rendszer fejlesztése és a már meglévő rendszerek harmonizálása, a humánerőforrás-krizishelyzet kezelése, szakképzés fejlesztése, szoros együttműködés, a fejlesztések összehangolása a szociális ágazattal, és rendkívül fontosnak tartom a népegészségügyi szolgáltatások megújítását, az egészségügyi ellátórendszer népegészségügyi szempontokhoz való hatékony illesztését.

Ha ezeket a fenti prioritásokat nézzük, akkor láthatjuk, hogy 2010 óta nagyon sok intézkedés történt, aminek a folytatása megalapozott, hiszen az egészségügyi dolgozók voltak az elsők, akik több lépésben béremelésben részesültek, ösztöndíjprogramok indultak az elvándorlás megállítására és a hiányszakmákban történő elhelyezkedés ösztönzésére. Jelenleg is zajlik a sürgősségi ellátás fejlesztése, mentőállomások felújítása, új mentőállomások létesítése, hogy a 15 perces kiérkezési időt biztosítani tudjuk. De összességében azt is elmondhatjuk, hogy közel 300 milliárd forintnyi, illetve több mint 300 milliárd forintnyi fejlesztés zajlik most az egészségügyben. És egy nagyon fontos dolog, hogy Magyarország 2013 óta teljes jogú tagja az Eurotransplantnak.

2015-ben az alapellátás további fejlesztése az elsődleges egészségügyi cél. A háziorvosi rendszer megerősítése rendkívüli fontosságú, hiszen az alapellátás kapuóri szerepe megkerülhetetlen. A praxisok együttműködése, praxisközösségek létrehozása, a védőnői szolgálat, az otthoni szakápolás, a hospice ellátás vagy a járóbeteg-rehabilitáció megerősítése záloga egy hatékony betegellátásnak, de igen fontos a prevenció tevékenység alapjaként is.

Komoly teher az egészségügynek, hogy sok esetben az alapellátásban a szakma szabályai szerint maximálisan jól kezelhető betegek ellátása a nagyságrendekkel költségesebb járó- vagy fekvőbeteg-ellátásban történik meg. Szükséges azoknak a programoknak a folytatása, fejlesztése is, amelyek arra ösztönzik a fiatal orvosokat, hogy komoly szakmai perspektívát találjanak a háziorvosi hivatásban.

A jövő évi költségvetésben az alapellátás továbbfejlesztéséhez 10 milliárd forint mint egy következő lépés áll rendelkezésre, de beszélünk kell a kórházak adósságállományáról, hiszen ennek az újratemelődése az elmúlt években is folytatódott, és nem halasztható az egyszeri, jelentős adósságkonszolidáció sem. Nem kerülhet meg a járó- és fekvőbeteg-ellátás struktúrájának áttekintése, és megteremtése egy stabil és kiszámítható működésnek. Ennek első lépése az adósságkezelés, amelyre 60 milliárd forintot tartalmaz a költségvetés.

2012 óta - tekintettel az egészségügyben fennálló munkaerőkrízisre, az egészségügyi dolgozók, fiatal, pályakezdő rezidens orvosok migrációjára - a hiányszakmára ösztöndíjpályázatok kiírására került

sor. A rezidenstámogatási program folytatódik 2015-ben is. Ez azt jelenti, hogy körülbelül 700 szakorvos-, szakgyógyszerész-jelölt kerülhet a programba, és részesülhet legalább 100 ezer forint ösztöndíjban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánkban a születéskor várható átlagos élettartam mindkét nem esetében a mérhető javulás ellenére még mindig elmarad az európai átlaghoz képest. Hazánkban mind a nők, mind pedig a férfiak átlagosan két évvel rövidebb élettartamra számíthatnak. A halálesetek okai között első helyen a szív- és érrendszeri megbetegedések állnak, ezt követik a daganatos betegségek, de nő a cukorbetegség száma is.

Az elmúlt években számos intézkedés történt a népegészségügy területén, hiszen gondoljunk 2012. január 1-jétől a közforgalmú, zárt légtérű helyeken a dohányzás betiltására, de bevezetésre került a népegészségügyi termékadó, törvény szabályozza a transzszírsavak bevitelét ez év tavasza óta, modern hemodinamikai centrumok kialakítása, a tvk-mentesség biztosítása, a sürgősségi ellátás fejlesztése eredményezte, hogy felére csökkent az akut szívinfarktus miatti halálozás hazánkban, és ezzel az Európai Unióban is egy kiváló helyet tudunk elfoglalni.

(10.20)

2013-ban az ország területén 58 egészségfejlesztési iroda kezdte meg a működését, szoros együttműködésben a háziorvosokkal, az önkormányzatokkal, a civil szervezetekkel. A gyógyszerek bevonása az egészségfejlesztésbe, a lelki egészségközpontok, a védőnői méhnyakszűrés, a magán-egészségügyi szolgáltatók szűrési jelentési kötelezettsége, több megyében vastagbélvizelési programok indítása, ezeknek a folytatása mind olyan elem, amely fontos lépés a lakosság egészségi állapotának javítása érdekében. Viszont rendkívüli jelentőségű, hogy növekedjen a szűrővizsgálatokon a részvételi arány, fontos, hogy a szűrések jelentősége, a részvétel kultúrája része legyen az egészségtudatos életmódnak. Kiemelt fontosságúak a szűréseket népszerűsítő programok vagy a kötelezően felajánlandó HPV-védőoltás bevezetése és biztosítása is. A mindennapos testnevelés elindítása fontos a nehézségek ellenére is, mert közel száz ezerrel nőtt a napi rendszerességgel sportolók száma, és ez mindenképpen reményt ad arra, hogy a népegészségügyi mutatóink, a hosszú távú mutatóink javuljanak.

2015-ben kiemelt feladat a népegészségügyi szolgáltatások megújítása, és valamennyi korosztály számára biztosítani az egészség megtartásának lehetőségét az ismeretek és a készségek fejlesztésével. Fontos a lakosság egészségkultúrájának fejlesztése, a népegészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés minél szélesebb körű biztosítása és a szűrővizsgálati rendszerünknek a felülvizsgálata, a hatékonyság javítása. Ehhez elengedhetetlenül szükséges, még egyszer hangsúlyozom, a háziorvosi rendszer további

megerősítése, a praxisközösségek kialakítása és az alapellátás szolgáltatásaiban a prevenció fókuszú bővítés, az onkológiai ellátás fejlesztése és a már megkezdett egészségmegőrzési programok, kommunikációs kampányok, szűrőprogramok folytatása. 2015-ben is fennmarad az egészségtelen termékekre kivetett népegészségügyi termékadó, amely ösztönzi az egészségtelen élelmiszerek kiszorítását, és megteremtette az egészségügyi béremelés alapjait.

Az egészségügyi ágazat nem kevés problémával küzd, sok a feladat a meghatározott célok eléréséig. Jelentős fejlesztések, programok vannak folyamatban, amelyek előrelépést eredményeznek, egyértelműen az egészségügyi ellátórendszer működésének biztonságát erősítik, és meghatározzák az elkövetkező évek fejlesztéseit.

Kérem a képviselőtársaimat, hogy konstruktív javaslatokkal, pozitív, negatív véleményükkel segítsék, hogy ez a költségvetés minél jobban és minél stabilabban tudja az elkövetkező évben az egészségügy számára is a lehetőségeket biztosítani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Fodor Gábor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként felszólalásra jelentkező független képviselőnek, Fodor Gábor képviselő úrnak adok szót. Az időkerete 17 perc. Parancsoljon, képviselő úr!

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal szeretném kezdeni, hogy a költségvetés, amely előttünk fekszik, a válság költségvetése, és azért a válság költségvetése, mert az unortodox gazdaságpolitika nem fogja előrevinni az országot; ma már ezt egyre többen látják itthon és külföldön egyaránt. Ez a költségvetés csak megerősít bennünket, liberálisokat abban az aggodalmunkban, hogy bizony, a kormány nem néz szembe ezzel a problémával, nem néz szembe, és ehelyett egy válságköltségvetést terjesztett be ide elénk.

Miért válságköltségvetés ez, ami előttünk van? Nos, először is azért, mert nem lehet a költségvetést elválasztani természetesen az adótörvényekkel kapcsolatos döntésektől, és nem lehet elválasztani attól a gazdasági környezettől, amelyben születik. Mi ez a gazdasági környezet? Érdemes körülnéznünk egy pillanatra, mit látunk. Azt, hogy Magyarország a keleti nyitás politikája részeként elkezdett egy olyan gazdaságpolitikát és egy olyan társadalompolitikát is, amelyből az országnak egyre súlyosabb bajai származnak. Konfliktusba kerültünk a nyugati szövetségeseinkkel, konfliktusba kerültünk azokkal a szervezetekkel, ahova tartozunk - Európai Unió, atlanti együttműködés -, a bizalom Magyarország iránt a Nyugat részéről lényegileg történelmi mélyponton van a rendszerváltás óta. Ennek tragikus következményei lesznek, már most láthatók a tragikus következmények gazdaságpolitikai szempontból is, és egyébként általános politikai szempontból is.

Nos, egy ilyen helyzetben, amikor a kormány egy téves politikát folytat, folyamatosan játssza el a bizalmat, és ahelyett, hogy a bizalmat építené a Nyugat irányába, az atlanti szövetségesek irányába, folyamatosan a keleti nyitással foglalkozik. Erre látunk az elmúlt hónapokban példát Paks esetében. Paks persze nem egy egyszerű kérdés, az előttem szóló LMP-s képviselő, Sallai Benedek említette is ezt más összefüggésben; nem pusztán környezetvédelmi kérdés, hanem súlyos gazdaságpolitikai kérdés. Hiszen egyszer a nemzeti együttműködés rendszerének is vége lesz, és itt marad majd az ország azzal az iszonyatos adósságállománnyal és gazdasági teherrel, amit Paks jelent majd a számunkra. Tehát nem szabad elfelejteni, hogy bizony a keleti nyitásnak ilyen következményei vannak, ami tragikus gazdasági helyzetet fog majd eredményezni néhány éven belül az ország számára. Ez a költségvetés, ami előttünk van, amit a kezünkben tartunk, nem mer szembenézni ezzel a problémával. Úgy tesz, mintha nem is létezne; nem is létezne ez a környezet, amelyben ma Magyarország, akárhogy is nézzük, nagyhatalmak küzdőterébe került. Ma ez a költségvetés az unortodox politika csődje, ahogy mondtam, és annak a válsága. Lényegében, ha ez a költségvetés megvalósul, és a tisztelt kormánypárti képviselőtársaim megszavazzák majd - ahogy az várható - a szükséges szavazásnál, az ország megy tovább ugyanúgy a szakadék felé, mint ahogy eddig, és nem vesznek tudomást arról, hogy milyen óriási nemzetközi problémák érlelődnek körülöttünk, és ennek milyen kihatása lesz Magyarországra.

Gondoljunk csak bele, hogy valójában ez a költségvetés mennyire improvizatív. Azon túlmenően, hogy ezeket a stratégiai kérdéseket nem kezeli, nincsenek mögötte olyan típusú megalapozott számítások, amelyekre hivatkozva mondhatnánk azt, hogy igen, a kormány próbál szembenézni azzal a nemzetközi válsaggal, ami kialakulóban van - például szembenézni azzal, hogy Keletről nem kaphatunk gazdasági segítséget, hanem a Nyugatra kellene építenünk, akikkel éppen harcot vívunk, szabadságharcot vívunk, súlyos konfliktusban vagyunk. Nem néz ezzel szembe a kormány, nem néz szembe, mert nincsenek meg ezek a megfelelő háttérszámítások. Egyébként erre a Költségvetési Tanács is, óvatosan ugyan, de felhívta a figyelmet, emlékezhetnek rá a képviselőtársaink, ezekre az óvatos megfogalmazásokra, de ebből világosan kiderült az, hogy a bevételi oldala a költségvetésnek enyhén szólva is ingatag lábakon áll. És bizony, az egész internetadó körülötti cirkusz mutatta azt, hogy egy ilyen improvizatív adóbevezetés, mint amilyen az internetadó is volt, nagyon plasztikusan szembesített minket azzal, mennyire nincsenek tisztában a kormány oldaláról a számokkal. Hiszen lényegében ahány nap eltelt, annyi számot hallottunk arra vonatkozóan, hogy mennyi is lenne a bevétel igazából ebből az adóból, és magának az adónak a bevezetési szándéka is mutatta azt, hogy hogyan kell lyukakat betömni ezen a költségvetésen.

Tehát természetesen az ember megéri, hogy nyilván a kormánypárti képviselők próbálják védeni és támogatni ezt a költségvetést, mi, ellenzékiek, természetesen próbáljuk a hibákra felhívni a figyelmet, de egy pillanatra ezeken a szerepeken túlemelkedve, mégiscsak a saját hazánkért érzett közös felelősség miatt azt kell hogy mondjam, és szeretném felhívni mindannyiunk figyelmét erre, hogy ezzel a költségvetéssel óriási bajok lesznek e megalapozatlan problémák miatt, az improvizatív jelleg miatt és nem utolsósorban a válsággal való szembenézés hiánya miatt.

Természetesen a költségvetés ezen túlmenően számtalan olyan konkrét rendelkezést tartalmaz, amiről a képviselőtársaim - főleg az ellenzéki képviselőtársaim - már beszéltek, a sajtóban is lehetett olvasni ezekről, amelyek indulatokat, érzelmeket kavarnak. Engedjék meg, hogy néhányat ezek közül a szimbolikusan is fontos ügyek közül - hiszen az időhiány miatt az ember nem tudja ezeket sorra venni - én is hadd emeljek ki.

Az egyik szimbolikus kérdés az, hogy lényegében a Szociálpolitikai Alap 60 milliárdos csökkentése került be a költségvetésbe, tehát egy jelentős csökkenést látunk a szociálpolitikai ellátások irányában. Ezt azzal magyarázzák a tisztelt kormánypárti képviselők, Varga miniszter úr is az előterjesztésében arról beszélt, hogy valójában a munkához való jutást szeretnék elősegíteni, és nem pedig a szociálpolitikai juttatásokat emelni. Ez egyébként egy nemes szándék és helyes szándék, ezzel mindannyian egyetértünk, de a kivitelezés természetesen téves. Mert világosan szembe kell azzal nézni, hogy nem úgy kell az embereket munkára ösztönözni, hogy csökkentjük egyébként a szociális ellátásokat, hanem úgy, hogy a foglalkoztatást növeljük és a beruházásokat növeljük egy országban. Mindig is lesznek olyanok, akiknek szükségük lesz a szociális ellátásra, nincs teljes foglalkoztatottság, amit hallunk megint a kormánypárti képviselők oldaláról, ez egy illúzió, nincs, nem is létezik; nem is enne helyes, megjegyzem, ha egy társadalomban ilyen létezne, de törekedni kell arra, hogy minimális legyen azoknak a száma, akikre szükséges, hogy kiterjedjen a szociális hálónak a védelme.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy rossz irány, amit önök követnek, ebből továbbra is az elszegényedés lesz Magyarországon, továbbra is azt látjuk majd, hogy nő a szakadék gazdagok és szegények között.

(10.30)

Ugyanilyen súlyos problémának látom a munkaalapú társadalom szlogenjét, amiről rendszeresen beszélnek. Soha nem definiálták azt, hogy mit jelent ez. Mi, liberálisok azt mondjuk, hogy tudásalapú társadalmat kellene építeni, tudásalapú társadalmat, ahol mindenféle munkát megbecsülünk. Ezért kelle-

ne például az oktatáspolitikát a középpontba állítani, nem 125 milliárd forintot kellene kivonni az oktatásból, ha összeadjuk a költségvetés számait, ezt látjuk, hanem az oktatáspolitikára, felsőoktatásra, középfokú oktatásra kellene építeni.

Milyen társadalomkép az, ahol azt gondolják, hogy a gimnáziumokkal szemben harcot kell vívni, ahol a szakmunkásképzést - egyébként annak a tragikus voltát valóban erősíteni kell - szembe kell állítani a gimnáziumi képzéssel? Két fontos terület, mindegyikre szükség van. De a modern világban a művelt emberfők bizony kellenek egy társadalomnak.

Magyarország számára ebben a gazdasági helyzetben, amiről a felszólalásom elején beszéltem, egyértelműen a tudásalapú társadalom jelenthet csak kitörési pontot. Bizony ehhez intenzív támogatásra van szükség a felsőoktatásnak, bizony ehhez fejleszteni kell a középfokú oktatást, bizony ehhez kell, hogy minél több gyerek gimnáziumba járjon, érettségizzen. Bizony ehhez nem az kell, hogy leszállítsuk a tankötelezettségi korhatárt 16 évre, hanem az, hogy felemeljük újra rendesen, tisztességesen 18 évre. Egészen másfajta filozófia kell, mint ami kirajzolódik ebből az előtünk fekvő költségvetésből.

Engedjék meg, hogy végül még a családtámogatási rendszerről is szóljak néhány szót, amiről előszeretettel beszélnek a kormánypárti képviselő urak és hölgyek. Az a családtámogatás, ha az oktatást és az egészségügyet támogatjuk. Ez az igazi családtámogatási politika szerintünk, liberálisok szerint. Itt e kormány részéről az elmúlt években sem az egészségügy, sem az oktatás nem részesült ilyen támogatásban. Ellenkezőleg, azt látjuk, hogy egy olyan mérhetetlen lepusztulás indult meg, ami az alapélethételeinket, életminőségünket befolyásolja negatívan.

Ezért számunkra, liberálisok számára ez a költségvetés nem elfogadható. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. Meg is adom a szót Tukacs István képviselő úrnak, az MSZP-képviselőcsoportból.

Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Dr. Bene Ildikó képviselő asszony elhivatottságát az egészségügy iránt nem vitatom, tiszteletben tartom, volt alkalmam róla meggyőződni. Mondandóm tehát nem személyes indíttatású, pusztán csak annak szól, hogy az egészségügy kérdésében vitáink vannak.

Hallgattam az önök frakcióvezetőjét, amikor hosszasan beszélt arról a vezérszónoklatában, hogy meg kell erősíteni a háziorvosi rendszert. Erre csak azt tudom mondani, hogy fején találta a szöveget öt év után. Mi történt akkor öt évig? Tehát miért nem születtek érdemi válaszok arra, hogy betöltetlen praxisok vannak? Miért nem születtek érdemi válaszok

arra, hogy nem emelkedett lényegesen a háziiorvosi ellátás anyagi forrása? És mi a helyzet azokkal a feszítő problémákkal, amelyek, úgy látom, hogy elveszni látszanak a háziiorvosi rendszer megerősítése jegyében? Mert mi a helyzet az elvándorlással, mi a helyzet a szakemberhiánnyal, mi a helyzet a kórházak adósságállományával, mi a helyzet a paraszolvenciával?

Úgy látom, tisztelt képviselőtársaim, hogy a költségvetés ügyében a kormányzati többség újra felkapott valamit, egy ügyet, háziiorvosi rendszerről beszél csak és kizárólag, miközben érdemben nem akar beszélni arról, hogy mi a helyzet a magyar egészségügyben. És ráadásul ezt csak tetézi, hogy öt év után újra koncepciók születnek. Akkor nem nagyon értem, hogy mi történt eddig.

Ezért tehát én úgy érzem, tisztelt képviselőtársaim és tisztelt képviselő asszony, hogy bizony beszélni kellene a feszítő ügyekről is, arról, hogy a magyar egészségügyben van jó néhány olyan dolog, amiben legalább távlatos megoldások kellenének, és amelyre eddig nem születtek válaszok. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány részéről Rétvári Bence államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Csak röviden szeretnék reflektálni az előbb elhangzottakra. Képviselő asszony is nagyon jól összefoglalta, hogy az elmúlt időszakban pontosan mik történtek az egészségügyben. Elég csak arra célozni, hogy 400 helyszínen 300 milliárd forint értékű egészségügyi beruházás van most is folyamatban, és abból az óriási lemaradásból, amiben az egészségügyi bérek voltak, azért mégiscsak 95 ezer ember számára átlag 23 százalékos bérnövekedést, jövedelemnövekedést mégis tudtunk létrehozni. Tudjuk, hogy ebben még sokat kell lépni, de az elmúlt négy évben ez megtörtént, legalább nem vettük el a 13. havi fizetését az ápolóknak és közalkalmazottaknak, mint a szocialisták, sőt növelni tudtuk ennek a többszörösével az ő jövedelmüket. A következő évi költségvetésben ezeknek a fedezete természetesen továbbra is megvan.

Az egyik legnagyobb problémára, az orvos-elvándorlásra, a fiatal orvosok elvándorlására az eddigi 1700 ösztöndíjas mellé még 700 ösztöndíjasnak benne van a kiegészítő 100-200 ezer forintos juttatása.

Ami a legfontosabb, az pontosan az, hogy egyrészt a háziiorvosok számára, ön is tudja, hogy több mint 10 milliárd forint fog rendelkezésre állni arra, hogy minél jobb körülmények között tudják a munkát végezni, minél inkább rentábilis legyen valaki számára fiatal orvosként a háziiorvosi pálya választása, a másik pedig, hogy a kórházi adósságok kezelése szempontjából, ami sok-sok év alatt, évtizedek alatt felhalmozódott adósságtömeg, ebben az időszakban

is igyekeztünk csökkenteni valamennyit rajta, és egy 60 milliárdos központi alap van arra, amely a költségvetési szervek adósságállományának konszolidációját célozza, hogy fizessük ki. Ennek egy jó része nyilván a kórházakhoz fog vándorolni, azokhoz a kórházakhoz, amelyek megakadályozzák ezeknek az adósságoknak az újratermelődését.

Ezen túlmenően pedig a várólisták csökkentésére - ön is tudja - a jövő évi költségvetésben is vannak fedezetek, illetőleg ebben az évben csak az utolsó negyedévre még plusz 1 milliárd forintot adtunk, hogy 3 ezer fővel csökkentsük a várólisták hosszát. Tehát nagyon nagy hátrányt kell ledolgozni az egészségügyben, de évről évre ebben haladunk, és a jövő évi költségvetés sok-sok tízmilliárd forintos pluszforrást jelent ilyen szempontból az egészségügynek. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormányparttól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Két-tőperces felszólalásra Bene Ildikó képviselő asszony következik, a Fidesz-képviselőcsoportból. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Nagyon szépen köszönöm, és köszönöm szépen Tukacs képviselőtársamnak is, hiszen úgy gondolom, hogy mi valóban konstruktív vitákat folytattunk az előző négy évben is a szakmai bizottságban. Ha hallgatta a felszólalásomat, képviselő úr, akkor én minden egyes alkalommal és mindenhol, ahol beszéltem, akkor vagy azt mondtam, hogy azok az első lépések, vagy azt mondtam, hogy mindannyian tudjuk, hogy az egészségügyben nagyon komoly problémák vannak, és ezzel szembe kell néznünk.

Azt is tudjuk mind a ketten, hogy ezek a problémák nem most kezdődtek. Nem szeretnék visszamutogatni, ezek nagyon sok éves, tízéves, évtizedes problémák, és akkor eljuthatunk oda, hogy honnan indult a hálapénz, és eljuthatunk oda, hogy mit kell nekünk kezelni, mondjuk, a rendszerváltozás utáni időszakban.

Azt is tudjuk, hogy mennyire nehéz helyzetben vannak a kórházaink. Azt is tudjuk, hogy a háziiorvosi rendszer gyakorlatilag csak most az elmúlt időszakban kezdett egy picit többet kapni a praxisra, eszköz-támogatásra, praxisvásárlásra. Biztos, hogy ez a 10 milliárd forint nem elég. Azért mondtam azt, és azzal is kezdtem, hogy ez egy első lépés. Nyilván ennek folytatása kell hogy legyen.

Az is nyilvánvaló, hogy a 60 milliárd forint, ami most az adósságrendezésre szolgál, csak az akut helyzet kezelését jelenti, és nyilván az a feladat, és úgy gondolom, hogy ebben mindig korrekt módon tudtunk együttgondolkodni és együttműködni, kellenek a következő lépések, igen, kell a szerkezetátalakításban gondolkodnunk olyan értelemben, hogy mindenki a megfelelő ellátást megfelelő szinten kapja meg, megfelelő legyen a finanszírozás, ne legyenek egyenetlenségek a rendszerben.

Valóban én abban egyetértek önnel, hogy nagyon sok probléma van, de szeretném azt mondani, hogy azok az eredmények, amiket pedig elértünk, én úgy gondolom, hogy mégis nagyon komoly lépések. Nyilván csak az első lépései, amit folytatnunk kell, és ebben kérem az önök támogatását és az együttműködést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból. - Tukacs István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Folytatjuk a kettőperces felszólalásokat. A Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László György képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Reflektálva a kialakult egészségügyi vitára, azért Bene Ildikó hozzászólását hallgatva szépen hangzó rigmusok, hogy az alapellátást megerősítjük, illetve arra koncentráltunk, nagyon jól hangzik, azonban mindig csak a háziorvosokról beszéltünk, holott úgy gondolom, hogy az otthoni szakápolásról, a védőnőkről, a fogorvosokról is lehetne szó ezen a területen. Én úgy gondolom, például olyan picit apró intézkedések is vezethetnének az alapellátás javításához, mint például a háziorvosok helyi iparűzési-adó-mentessége, amit például nagyon könnyen át lehetne vezetni itt a Házon, és nagyon nagy segítség lenne az ebben dolgozóknak.

De beszélhetnénk például arról, hogy miért hiányzik még mindig az egészségügyi életpályamodell elindítása, holott ez csak egy háttéranyagként létezik. De beszélhetnénk arról is, hogy a kormány miért olyanokra költ az egészségügy helyett, ahol mondjuk, a fűtött foci pályán tébláboló focisták vannak - mondjuk, hangsúlyosabb téren *(Sic!)* -, ellentétben azokkal a betegekkel, akik fűtetlen kórtermekben gyógyulgatnak. Tehát úgy gondolom, szívesebben látnék fűtött kórteremben gyorsan lábadozó betegeket, mint egyébként ilyen focista presztízsbeköszörgetéseket.

Tehát ezen az úton mindenképp induljunk el, és végre mondják már el, hogy mi a tervük az alapellátásban, például a háziorvosi rendszer megszilárdításán túl például milyen pénzek vannak az otthoni szakápolásra, hogy kívánja ezt a kormány támogatni, miért nincsenek pluszforrások odatéve, holott évek óta ez már kérdés és a szakmai szervezetek ebben jeleztek.

Köszönöm szépen. Úgy gondolom, hogy az érdemi vitát innen azért folytatni tudjuk majd. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(10.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* A következőkben, a kétpercesekben ugyanis egy frakcióból egy körben csak egyetlenegy képviselő szólalhat föl a házszabályi előírások értelmében.

Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság két szószólójának a felszólalása következik, 10-10 perces időkeretben. Ennek során lehetőségük van, hogy felszólalásuk első mondatait saját anyanyelvükön mondják el, amennyiben azt le is fordítják.

Elsőként megadom a szót Kissné Köles Erika képviselő asszonynak, a szlovén nemzetiség szószólójának. Parancsoljon!

KISSNÉ KÖLES ERIKA nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr.

Spoštovani Gospod Predsednik, Poslanke in Poslanci, cenjeni Zbor! V čast mi, da Vas danes tukaj kot zagovornica Slovencev na Madžarskem v svojem maternem jeziku lahko pozdravim! Nadaljevala pa bom v madžarskem jeziku.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megtisztelő számomra, hogy ma itt a magyarországi szlovének szószólójaként anyanyelvemen köszönhetem a tisztelt Házat. Parlamenti felszólalásomat a 13 nemzetiség érdekei képviseletében állítottam össze, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében azonban magyarul folytatom.

Bizottságunk célja és törekvése: ismertetni a tisztelt Házzal, hogy a nemzetiségi önkormányzatok működése alulfinanszírozott, a központi költségvetésből nyújtott működési céltámogatások összege évek óta stagnál. A nemzetiségek kulturális autonómiájának legfőbb letéteményesei ezek a szervezetek, amelyek a folyamatosan növekvő feladataik és a gazdaságukhoz juttatott anyagi források feszültsége okán teljesítőképességük határához értek. Hiszem, hogy szószólótársaimmal kellően érzékeltetjük a változtatás szükségességét, ami a jövő évi költségvetésben szereplő összeg megemelésében fog megnyilvánulni.

Magyarország felismerte, hogy a kulturális sokszínűség, a nyelvi különbözőség nem a megosztottság, hanem a gazdagodás forrásai. Az Alaptörvénynek a Nemzeti hitvallás részében ugyanis kinyilvánítja, hogy a velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők. Az 1993. évi LXXVII. törvény, közismerten kisebbségi törvény hívta életre Magyarországon először a kisebbségi önkormányzatokat. A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény értelmében a nemzetiségi önkormányzatok alapvető feladata a nemzetiségek érdekeinek képviselete és védelme, a képviselt közösség kulturális autonómiájának erősítése. A 2014. október 12. napján lezajlott választásokat követően ma Magyarországon 2143 települési, 60 területi és 13 országos nemzetiségi önkormányzat látja el a következő feladat- és hatásköröket.

Köznevelési és kulturális intézményeket létesítenek és tartanak fenn; a kulturális öngazgatás terén könyvtárakat, múzeumokat, színházakat, levéltárakat, tájházakat, nemzetiségi intézeteket, információs és kulturális központokat alapítanak és működtetnek. Elláthatják a nemzetiségi médiumok intéz-

ményfenntartói szerepkörét, és nemzetiségi kiadványok kiadói. A nemzetiségi közügyek intézése érdekében együttműködnek a magyar államigazgatás szerveivel, a helyi önkormányzatokkal, az anyaországok politikai és társadalmi szervezeteivel, további nemzetiségi, vallási közösségekkel és civil szerveződésekkel.

Az országos nemzetiségi önkormányzatok tevékenysége egyre sokrétűbb. 41 nevelési, oktatási intézmény kizárólagos fenntartói, de követik a KLIK vagy alapítványok által fenntartott további több száz intézményben folyó nemzetiségi nevelést is. Az EMMI és a nemzetiségi önkormányzatok és intézményeik által aláírt, illetve megújuló és középtávra szóló, reményeink szerint öt évre szóló köznevelési szerződések biztosítékai lesznek annak, hogy iskoláink és óvodáink a jövőben is gördülékenyen kapják költségvetési támogatásaikat, amiért köszönetet mondunk a kormánynak.

Országos önkormányzataink kinőttek a gyermekcipőből. Egyre határozottabban élnek a hazai és a határon átnyúló pályázatok lehetőségeivel, ezáltal a nemzetiségi térségek gazdasági fejlődésének is egyre intenzívebb résztvevői. Különböző konzorciumok alakultak például oktatás-korszerűsítés, taneszköz-fejlesztés, tankönyvírás, kulturális létesítmények alapításának céljával.

A költségvetési szervek jogállásáról és gazdálkodásáról szóló 2008. évi CV. törvény alapján 2008-ban az országos önkormányzatoknak törvényi kötelezettsége volt saját hivatalaik megalapítása. A hivatali apparátus törvényi előírásoknak megfelelő kiépítése és fenntartása jelentősen megnövelte költségvetésük kiadási oldalát, amit eddig a központi támogatások nem követtek, így már-már mindennapi működésük vált veszélyeztetetté.

A területi nemzetiségi önkormányzatok közreműködnek területfejlesztési tervek előkészítésében, nemzetiségi oktatási igények felmérésében, kapcsolatot tartanak a nemzetiségi közösségek civil szervezeteivel. Működési célú támogatásuk azonban minimálisnak mondható, szinte csak a fennállás fedezhető belőle.

A települési nemzetiségi önkormányzatok szervezik közösségeik kulturális és anyanyelvű hitéletét, sportrendezvényeiket, hazai és határon átnyúló kapcsolataikat. Küldetésük szerint részt vállalnak a nemzetiségi nevelés és oktatás hatékonyabb megvalósításában. Kapcsolatot tartanak óvodákkal, iskolákkal; anyanyelvi táborok, anyaországi kirándulások társszervezői. A működésükhöz nyújtott támogatás mértéke rendkívül alacsony: 221, illetve 271 ezer forint volt ebben az évben.

A feladatalapú támogatások rendszere jó, de ezek elbírálása még finomításokat igényel. Tudni kell, hogy a települési nemzetiségi önkormányzatok elnökei és képviselői társadalmi munkában végzik nemzetiségi közösségük fennmaradása érdekében szerteágazó tevékenységüket. Az előbb említett

összeg lehetővé sem tenné részükre tiszteletdíj fizetését.

A nemzetiségi önkormányzatok a nemzetiségi civil szervezetekkel karöltve munkálkodnak azon, hogy a Magyarországon élő nemzetiségi közösségek identitásuk, nyelvük, kultúrájuk, hagyományuk megőrzése révén Magyarország fejlődésének és megítélésének is meghatározó tényezői maradjanak. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a mintegy 700 ezer, magát nemzetiséginek valló magyar állampolgár és a képviselőket ellátó, fentiekben bemutatott szervezetek érdekeinek szolgálatában fogalmazta meg a 2015. évi központi költségvetési törvényjavaslatához kapcsolódó észrevételeit.

„Oh jól vigyázz, mert anyád nyelvét bízták rád a századok / S azt meg kell védened.” - üzenté Füst Milán a magyaroknak. Nekünk, Magyarországi területén élő nemzetiségeknek ugyanez a küldetésünk: átörökíteni a jövő generációi számára nyelvi, kulturális értékeinket, hagyományainkat. Ehhez kérjük a tisztelt Ház támogatását, amikor is a költségvetés elfogadásánál a nemzetiségi többlet-igényekre igennel voksolnak.

Hvala za pozornost. Köszönöm a figyelmet. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló asszony. A következő nemzetiségi szószóló Alexov Lyubomir úr, a szerb nemzetiség szószólója. Megadom a szót, parancsoljon, szószóló úr!

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr.

Poštovani Predsedavajući! Poštovana Skupštino! Veoma mi je drago da nakon pauze od nekoliko decenija mogu da nastavim vekovnu tradiciju Mađarskog parlamenta i kao predstavnik srpske zajednice mogu da Vas pozdravim na svom maternjem jeziku. Sama ova činjenica je veoma značajna za celu srpsku zajednicu koja već od ranog srednjeg veka živi sa mađarskim narodom na ovim prostorima i deli istu sudbinu.

Folytatom magyarul.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon örülök annak, hogy néhány évtizednyi szünet után én folytathatom a magyar Országgyűlés korábbi történelmi hagyományát, és a szerb nemzetiség képviselőjében anyanyelvemen köszönhettem önöket.

(10.50)

Maga ez a tény is nagyon jelentős a szerb közösség számára, amely már a kora középkortól él együtt a magyar néppel e hazában, osztozva a közös sorsban. Feladatom, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottságának álláspontját továbbítsam a tisztelt Ház felé, amely a nemzetiségi civil szervezetek működésének, feladatellátásának nélkülözhetetlen voltára és legfőképpen támogatásának megfelelő mértékű biztosítására irányul.

Az Alaptörvény Magyarországon 13 nemzetiséget nevesít, melyek léte és hagyományápoló tevékenysége a magyar nemzet kulturális értékeit is növeli, a nemzetiségek anyaországokkal való intenzív és eredményes együttműködése pedig a hazai diplomáciai kapcsolatokat erősíti. A nemzetiségi szószólók határozott álláspontja, hogy a magyar állampolgársággal rendelkező, magukat más anyaországból származtató nemzetiségek a magyar hazának értéket teremtenek, a sokszínűség és kulturális különbözőségek és az ismeretek, néphagyományok, vallási szokások mind-mind arra vezetnek, hogy hozzáadott értékkel gazdagítsák a nemzetet.

A költségvetési törvény általános vitája során a nemzetiségi közélet csak egy szegmenséről szeretnék most beszélni. Az Alaptörvényben megfogalmazott identitás szabad megvallása, illetve az anyanyelv és kultúra ápolásának az önkormányzati rendszer, a vallásgyakorlás által biztosított lehetőségek mellett az önszerveződő közösségek, ahogy az elmúlt időszakokban is, úgy jelenünkben is meghatározó szerepet vállalnak e feladatban. A XIX. századtól megjelentek történelmi nemzetiségi településeken az anyanyelvi olvasóköri, dalárdák, melyek szerepe bizonyítottan nagy jelentőséget kapott a nemzeti, nemzetiségi kultúra megőrzésében. A nemzeti, nemzetiségi kultúra megőrzésében. A nemzeti, nemzetiségi kultúra megőrzésében. A nemzeti, nemzetiségi kultúra megőrzésében. A nemzeti, nemzetiségi kultúra megőrzésében.

Ezekből a gyökerekből fejlődtek ki azon szervezetek, amelyek szerepe ma megkerülhetetlen, ha a magyarországi nemzetiségek megmaradásáról beszélünk. Abban mindnyájan egyetértünk, hogy a többnemzetiségű Magyarország megmaradása a többségi nemzet számára is fontos. A magyar állam példamutató módon prioritást ad a nemzetpolitikának, példát mutatva, hogy a nemzeti egység kérdése összeegyeztethető az uniós politikával. Ennek a szemléletnek köszönhetően a hazai nemzetiségek jogainak biztosítása sem kérdéses, példaértékű a politikai jogok megadása területén. Ezt jómagam valamennyi alkalommal kiemelem, amikor módom van beszélni a régióban élő szerb szervezetek számára rendezett fórumokon. Az ezen jogok megvalósítására biztosított források ugyanakkor nem elegendők. Az Országgyűlés előtt is már elhangzott az a tény, hogy hosszú évek óta nem emelkedtek a támogatások, különösen igaz ez az egyesületi önszerveződő szférában. Sőt, sajnálatos módon az e területre jutó támogatások az elmúlt tíz évben nominálértékben is csökkentek.

A mindennapi életben további nehézségeket jelentett a támogatási rendszer átszervezése is. Szerencsére mára a helyzet rendeződött, az EMET-, az NEFE-rendszerekben már nem jelentkeznek ezek a problémák. Az identitást megőrző kulturális és egyéb pályázati források rendszere átlátható és követhető a benyújtástól a program lezárásáig. A jelenlegi fő probléma a rendelkezésre álló források alacsony mértéke.

Felmerül a kérdés, miért is kell a nemzetiségi közélet ezen szféráját is támogatni. Miért nem elegendő az önkormányzati rendszer fenntartása és működtetése? Erre a történelmi hagyományok mellett a válasz az, hogy az a színesség, értékmegőrzés, amit ez a több száz vagy inkább néhány ezer nemzetiségi szervezet jelent, mással nem pótolható. A másik érv az, hogy ez az a szervezeti forma, amely lehetőséget biztosít a magyar társadalom és a nemzetiségi identitású személyek találkozására, önszerveződésére. A civil szervezetek az egész társadalmat lefedik, tulajdonképpen magát a társadalmat képezik le, és miközben a társadalmat formálják, aközben saját maguk is alakulnak.

A civil szervezeteket nem kötik túlzottan szigorú jogi normák, ezért rugalmasak, gyorsan tudnak alkalmazkodni a változásokhoz, és hiányterületeken is pillanatok alatt képesek megjelenni. A nemzetiséget érintően a civil szervezetek munkája az anyanyelvi oktatás, ének- és zeneművészet, folklór, táncművészet, irodalmi tevékenység, színjátszás, hagyományápolás, valamint identitástudat megőrzésének elősegítésére irányul.

Az önkéntesség, az érzelmi kötődés, a nemzetiségi kultúra továbbélésének biztosítása a nemzetiségi civil szervezetek meghatározó szegmensei. A nemzetiségi civil szféra szerepvállalásának jelentőségét nem a pénzügyi hatékonyság adja, sokkal inkább a szektor rugalmassága, innovatív jellege, a szolgáltatások személyreszabottsága, esetenként hiánypótló jellege, valamint a kormányzati feladatok racionalizálásának, kiszervezésének lehetősége a közösségi erőforrások mozgósításával.

Nem elhanyagolható szempont az sem, hogy a kormányzat és a civil szféra együttműködése a demokrácia működésének fontos feltétele. A kormányzati szervekkel létesített közös együttműködés nem csupán gazdaságossági kérdés, hanem az adott közösség demokratikus működésének alapvető feltétele.

A jelenlegi szervezeti struktúrában az egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokról felelős államtitkárság a kormányzat azon része, amely a hazai közösségekkel foglalkozik. Munkájának alapvető célja, hogy koordinálja az egyházakkal való kapcsolattartást és a hazánkban élő nemzetiségeket érintő kormányzati feladatokat, valamint elősegítse a civil szervezetek hatékony működését. Mint említettem, felszólalásom a Magyarországi nemzetiségek bizottságának álláspontját tükrözi, amely a nemzetiségi civil szervezetek létének és az identitástudat megőrzésében játszott fontos szerepének kiemelt és hangsúlyos voltát hivatott tolmácsolni.

A magyar parlament nemzetiségi szószólói biznacsában abban, hogy a tisztelt Ház a 2015. évi költségvetés elfogadása során figyelemmel lesz a magyarországi nemzetiségi érdekekre, az érdekeken keresztül a nemzetiségi identitástudat megőrzésében és az anyaországokkal való szoros együttműködésben meghatározott szerepet játszó nemzetiségi civil szervezetekre is. Az Országgyűlés az elmúlt pár év jogal-

kotása során több alkalommal is tanúbizonyságot tett arról, hogy fontos számára, hogy a hazánkban élő nemzetiségek kellő tiszteletben és védelemben részesüljenek.

E törekvések további megerősítése lenne a nemzetiségi civil szféra számára történő méltó és kielégítő forrás biztosítása, ami történhet az Emberi Erőforrás Támogatáskezelőnél, a nemzetiségek számára biztosított források összegének emelésével, illetve a Nemzeti Együttműködési Alapnál már meglévő források nemzetiségek számára történő nagyobb biztosításával is.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószó úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a következő felszólalásra szót adnék, idézek a határozati házszabály 35. §-ából.

„Az európai uniós kérdéssel összefüggő napirendi pontként jelzett általános vitához hozzászólásra az Európai Parlament magyarországi képviselője a képviselőcsoport vezetőjének döntésétől függően a képviselőcsoport vezetője útján vagy közvetlenül jelentkezhet hozzászólásra. Ha az európai parlamenti képviselő felszólalási szándékát a képviselőcsoport vezetője útján jelezte, felszólalása során úgy kell tekinteni, mintha a bejelentő képviselőcsoport tagja lenne.” Ertelemszerűen ebben az esetben annak a képviselőcsoportnak az időkerete terhére szólal fel. „Amennyiben közvetlenül jelentkezett be felszólalásra, úgy nem számít bele a képviselőcsoport időkeretébe, és részére az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időt kell biztosítani, ami esetünkben kettő perc.”

Ennek megfelelően, mivel Balczó Zoltán európai parlamenti képviselő úr nem a képviselőcsoport vezetője útján, hanem közvetlenül jelentkezett be felszólalásra, összességében kettőperces időkeretben tudok a felszólalásra szót adni.

Parancsoljon, képviselő úr!

(11.00)

BALCZÓ ZOLTÁN európai parlamenti képviselő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tehát mint a Jobbik EP-képviselője szólalok fel.

A tegnapi plenáris ülés is arról győzött meg, hogy a kialakult vitában számos kérdésben nem lehet „győztest” hirdetni, mert adott esetben tulajdonképpen eltérő értékrend képviseléről van szó, és általában majd a választók megmondják, hogy melyiket tartják helyesnek.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De vannak olyan kérdések, amelyekben objektív számok alapján el lehet dönteni, hogy az állítás igaz vagy nem. Idetartozik az államadósság kérdése, és most nem arról beszélek, hogy a 2015 végére kitűzött

cél elérhető-e vagy nem, hanem egy tényállításról. Miniszter úr az expozéjában azt mondta, hogy sikeresen vettük fel a küzdelmet az államadóssággal, sikerült csökkenteni az államadósságot. Idézem az Államadósság Kezelő Központ adatait. 2010. április, választás hónapja: 19 323 milliárd forint a központi költségvetés bruttó adóssága. Az idén szeptemberben: 24 473 milliárd. A különbség 5150 milliárd forint, azaz az államadósság 26,7 százalékkal nőtt. Egy háztartásra vetítve - mint a rezsicsökkentést - 1 millió 256 ezer forinttal nőtt. Ezt persze nem fogják a háztartások kifizetni, de 1200 milliárd forint kamat terheli ezért ezt a költségvetést.

Most pedig térjünk át a bűvszámra, a GDP-hez mért adósságra. Magyar Nemzeti Bank, november 17.: 2014 harmadik negyedévében 83 százalék az államháztartás bruttó konszolidált adóssága. 2010 áprilisában 79,6 volt. Melyik a nagyobb? 83 jelenleg, és 79,6 volt. A Széll Kálmán-terv egyébként 67 százalékot jelölt meg.

Tehát egy kérdés marad: ha önök ezt úgy tekintik, mint sikeres küzdelmet az államadósság ellen, mi lenne a kudarc? Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előre bejelentett felszólaló következik, mégpedig Selmeczi Gabriella képviselő asszony, a Fidesz részéről.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a mai felszólalásban a családok helyzetével foglalkozzam. Amikor a Magyar Országgyűlés tárgyalja a költségvetést, akkor minden ember, minden állampolgár felteheti magának a kérdést, hogy a jövő évi költségvetés az ő háztartására nézve mit fog jelenteni, lesz-e több pénz a családok zsebében, javul-e a háztartások helyzete a jövő évben.

A Fidesz politikájában mindig a család volt az első, mindig a gyermek volt az első, és a jövő évi költségvetés is azt mutatja, hogy a gyermeket nevelő családok helyzete erősödni, javulni fog. Természetesen az ezt megalapozó törvények, az adótörvények és az egyéb törvények is azt szolgálják, hogy 2015-ben tovább erősödjön, tovább javuljon a családok helyzete.

A 2010-ben elkezdett politikánk számos elemét megvédjük. Megvédjük például a rezsicsökkentést a jövő évben is, amely a háztartásoknál 20-25 százalékkal mérsékli a kiadásokat, a költségeket. Ez átlagosan egy családnál évente 150 ezer forint megtakarítást jelent a jövő évben is.

Megvédjük a családi adókedvezményt; Európa egyik legelegánsabb adórendszere a magyar családi adókedvezmény rendszere. Már 2011-12-ben is jelentősen javult a családi adókedvezménynek köszönhetően a gyermeket nevelő és dolgozó családok helyzete. Az első körben közel 200 milliárd forinttal több maradt a gyermeket nevelő családoknál, az idei esztendőben pedig közel 240 milliárd forint marad a

gyermeket nevelő családoknál. Az is a családpolitikánk része, hogy az adórendszerrel nemcsak elvonjuk a pénzt a dolgozó emberektől, hanem eleve ott hagyunk, és kevesebb pénzt vonunk el ezektől a családoktól.

Az idei évtől kezdődően, 2014. január 1-jétől kiterjesztettük az adókedvezményt azoknál a szegényebb, kisebb keresetű családoknál, ahol az adóból nem tudták levonni a kedvezményt. Ők ettől az évtől kezdve már a járulékokból is érvényesíthették az adókedvezményt. Ez 270 ezer család életét tette könnyebbé. Ezeknél a legalacsonyabb jövedelmű családoknál körülbelül 35-40 milliárd forinttal több maradt az idei évben, amit nem vont el az adórendszer tőlük. Hadd mondjak egy konkrét példát is. Például egy három gyermeket nevelő minimálbéres szülő nettó 16 ezer forintot takaríthatott meg. És ha szintén a kisjövedelműeket nézzük, akkor a három gyermeket nevelő családoknál gyakorlatilag már nem is volt adófizetés; ennyivel tudtuk támogatni az ő helyzetüket.

A családok erősítésének az egyik legjobb eszköze az adótörvény. És a jövő évi költségvetésben azt is láthatjuk, hogy megalapozzuk azt, hogy a két gyermeket nevelő családoknál négy év alatt a duplájára emelkedik az adókedvezmény nagysága. Ezzel azt is üzenjük a társadalomnak, hogy ne csak az első gyermeket vállalják, hanem vállalják a második gyermeket is, mert a társadalom, a politika, a költségvetés, az adórendszer támogatja, és társadalmilag nagyon hasznos tevékenységnek tartjuk azt, ha a családok egyre több gyermeket vállalnak. Egyébként tudjuk, itt a Ház falai között többször el is hangzott, hogy jóval több gyermeket terveznek a párok, csak aztán a végén kevesebb lesz, mert később születik meg a második gyermek, vagy már meg sem születik, és kevesen vállalják a harmadik gyermeket is.

Fontos dolognak tartom, és láthatják a következő évi költségvetésben azt is, hogy az első házásoknak is nyújtunk kedvezményt. Itt havi 5 ezer forintról van szó, amit két évig lehet igénybe venni. Hadd idézzem itt Rogán Antal képviselőtársamat, frakcióvezető urat, hogy ezt gyakorlatilag úgy is fel lehet fogni, mintha egy 120 ezer forintos nászajándékot kaptak volna az első házások. Ez azon túl, hogy egy komoly összeg, szimbolikus jelentősége is van, az, hogy a Fidesz nagyon fontosnak tartja a házasság intézményét, és ezen keresztül szeretnénk támogatni az első házasság intézményét.

Engedjék meg, hogy megemlítsem, szintén nagyon sokat beszélünk ellenzéki és kormánypárti oldalon is arról, hogy sokat tudunk segíteni főleg az édesanyáknak, ha támogatjuk és segítjük a rész munkaidős foglalkoztatottságot. Eddig is megtettük ezt a munkahelyvédelmi akcióban, de már láthatjuk a jövő évi törvényekből, hogy a rész munkaidőben foglalkoztatott kisgyermekes szülők után is ugyanakkora mértékű adókedvezmény jár majd a munkáltatóknak, mint ha teljes munkaidőben foglalkoztatnák ezeket az embereket.

Nagyon fontos családsegítő intézkedés volt a gyed extra bevezetése. Ezzel gyakorlatilag minden élethelyzetben segítjük a kisgyermeket nevelő családokat. Engedjenek meg nekem pár adatot és pár számot arról, hogy a gyed extra sikeres, érdemes a gyed extrát tovább erősíteni, és jó úton járunk. A gyed extra első része az volt, hogy ha a kisgyermek egyéves kora után visszamegy az édesanya dolgozni, akkor ugyanúgy megkapja a gyedet vagy a gyst. Ez ennek az évnél az első felében 11 800 édesanyát segített, ennyien kapták meg a gyedet és a gyst is a munka mellett. A gyed extra másik intézkedése a dupla ellátás: ha jön a kistestvér, akkor az anyuka nem veszíti el az első gyermek után a gyedet vagy a gyst. Ez 7300 családot érintett eddig. Ezek az adatok az első félévre vonatkoznak. A harmadik rész pedig a diplomásgyed. Ez is rendkívül fontos, hiszen a felsőoktatási intézményben tanuló fiatalok, akiknek még nem volt munkaviszonyuk, nem tudják igénybe venni a gyedet, nem jogosultak rá. Erre vezettük be a gyed extrában a diplomásgyedet. Nem győzzük hangsúlyozni, ez is egy üzenet a fiataloknak, hogy ha egyetemre, főiskolára, felsőoktatási intézménybe járnak, akkor vállaljanak gyermeket, segítjük őket azzal, hogy igénybe vehetik a gyed intézményét.

A munkahelyvédelmi akció tovább fog bővülni; erről már beszéltem. Összességében 40 ezer nő munkába állását segítettük ezekkel az intézkedésekkel, 40 ezer kisgyermeket nevelő nő munkába állását segítettük, illetve segítettünk megtartani a munkahelyüket ezekkel az intézkedésekkel.

(11.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz a 2015-ös költségvetési törvény tervezetét üdvözli, annak családerősítő, családsegítő elemeit támogatja, hiszen ez egybeesik a Fidesz politikájával, amely azt mondja, hogy segítsük a családokat, főleg kiemelten a gyermeket nevelő, dolgozó családokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Hozzászólásra következik Hiller István alelnök úr, az MSZP nevében. Megadom a szót.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Ház! Egy költségvetési előterjesztés, egy költségvetési törvényjavaslat tárgyalásánál mindig az a leglényegesebb, hogy a számrengeteg mögül előtűnik-e, kiviláglik-e egy koncepció, egy társadalomkép, egy olyan ív, amelyre a számokat, a költségvetési sorokat rá lehet fűzni.

Én ebben a költségvetésben az oktatás ügyét vizsgálva látom ezt a koncepciót, látom ezt a társadalomképet. Ez a társadalomkép szűkíti a tudás-

hoz való hozzáférés lehetőségét. Ez a társadalomkép egyértelműen a tudás megszerzésének irányából teljesen más irányba gondolja elvinni a magyar fiatalok, az iskolás generáció jövőjét. Ez a költségvetés szűkíti - mert megteremti a feltételt ahhoz - a gimnáziumi férőhelyek számát, pedig gimnáziumba azért járnak a fiatalok, azért járatják a családok a gyermekeiket gimnáziumba, hogy egyetemisták, főiskolások legyenek. Ezért igazából ennek a költségvetési tervetnek az a célja, hogy a gimnáziumok, az egyetemek, a gimnazisták és az egyetemisták kárára bővítsék a szakképzés, a szakmunkásképzés területét.

Jó szakképzésre, megfelelő színvonalú és versenyképes szakmunkásképzésre igenis szükség van. Az azonban, hogy ezt a célt rosszul és rossz irányba megtett lépésekkel gondolják elérni, hogy az a feltétele az önképzésnek, illetve a szakképzés színvonalának, javításának, illetve a minőség emelésének, hogy a gimnáziumokat - a középfokú oktatás első kiemelt területét -, illetve a felsőoktatást károsítják, ez egy elfogadhatatlan, rossz társadalomkép, amely egyébként nemcsak az egyéni lehetőségeket szűkíti, hanem a leendő magyar generációk versenyképességét is csökkenti. Azoknak a fiataloknak a nemzetközi versenyképességét csökkenti, akiknek kortársai az Európai Unión belül vagy például a Távol-Keleten teljes más irányba vitt oktatáspolitikát, gyakorlati oktatáspolitikát mellett tanulnak és nőnek föl.

Ezért azt kell mondjam, hogy mi, szocialisták nem az egyes részletekben fejezzük ki csupán elégedetlenségünket, hanem ezzel a koncepcióval, ezzel a társadalomképpel állunk szemben. Továbbra is a tudáshoz való hozzáférés lehetőségének bővítésében, a fiatalok tudásának és a tudás sokszínűségének színvonalának emelésében látjuk ennek az országnak a legmegfelelőbb jövőjét.

De kérem, egyetlenegy hozzászólásban ne mondják azt, hogy mi a szakképzést, a szakképzés színvonalának emelését nem pártfogoljuk, bár az, amit önök tesznek, hogy történetesen heti egy órában próbálják a matematikát, az irodalmat vagy éppen az idegen nyelvet tanítani ezeknek a fiataloknak, ez bűn. Azt kell mondjam önöknek, hogy minden olyan irány, amely ezeknek a lehetőségeknek a bővítését szolgálja, helyes, ugyanakkor ilyen mértékű károsítása például az informatikai ismeretek megszerzése terén a magyar fiatalságnak az elmúlt 30 - jól hallják, tehát nem 25, 30 - évben nem volt.

Nem kell hogy mindenki az oktatás részleteivel foglalkozzon, de nem tudom, hogy tudják-e, ebben a költségvetési tervben indirekt módon az szerepel, hogy a gimnáziumok utolsó két évfolyamában, a 11. és 12. osztályban 2015 szeptemberétől önök eltörlik az informatikai ismereteket. Nem lesz informatika-oktatás a magyar gimnáziumok utolsó két osztályában. Önök úgy beszélnek egy modern világba való beépülésünkéről, hogy 17-18 éves magyar fiataloknak, ifjú hölgyeknek és uraknak nemhogy megteremtik, hanem elveszik a lehetőségét az egyik legfontosabb modernvilág-összetevőtől.

Ebben a keretben szeretném vizsgálni a részleteket. A magyar közoktatás korábbi, önkormányzati fenntartású iskolarendszerének államosítása után hozták létre a szegény Klebelsberggről elnevezett borzalmas központjukat. A Klebelsberg Intézményfenntartó Központ költségvetésében másodlagos kérdés, hogy egyébként a tavalyihoz képest kevesebb vagy több-e a költségvetési támogatás, az a kérdés, hogy ez a központ működik-e, segíti-e a magyar közoktatás ügyét vagy nem. Én azt állítom önöknek, hogy működésképtelen, azt állítom önöknek, hogy nem a megoldás, hanem a probléma.

Minél korábban belátják azt, hogy a központosításnak ez a mértéke túllőtt a célon és a valóságtól elrugaskodott; minél gyorsabban megteszik a lépéseket, hogy a túlcentralizált magyar közoktatást - ezen belül a Klebelsberg Intézményfenntartó Központot - decentralizálják, hogy ezt az intézményrendszert, amely egy budapesti irodaházból gondolja Nyírbátortól Zalaegerszegig az összes magyar állami fenntartású iskola minden egyes osztálytermében minden egyes tanulócsoporthoz minden egyes 45 percet meghatározni, hogy ezt megyei, de leginkább járási vagy ha tetszik, tankerületi szintre hozzák; minél korábban felismerik, annál gyorsabban tesznek jó lépéseket. Minél később ismerik fel, és egyébként ebbe az elavult, rossz és működésképtelen rendszerbe gondolják, hogy több pénzt kell beletenni, téves úton járnak.

Ugyanakkor meg kell mondani, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ költségvetésének összehasonlítása - történetesen, hogy valamivel több, durván 30 milliárd forinttal több van az ideiglenesen benyújtott költségvetésben, mint a tavalyiban - igazából álságos, hiszen évenként kétszer a kormány rendkívüli döntésével a tavalyi költségvetést kiegészíteni voltak kénytelenek, hiszen lehetett látni, hogy a tanév azzal a költségvetéssel nem megy el. Ezért augusztusban egyszer 19,4 milliárd forintot, majd később még egyszer 20 milliárd forintot tettek bele. A kiegészítéssel együtt ez a megemelt 2015-ös költségvetés az égadta világon semmilyen többletet nem tartalmaz.

Ugyanakkor rá kell világítani arra, hogy a közoktatás finanszírozásának igazi problémája nem ebben a plusz vagy mínusz 30 milliárd forintban áll, hanem mivel korábban az önkormányzati fenntartású iskolarendszer finanszírozása két pilléren nyugodott - az egyik az állam közvetlen hozzájárulása, a másik pedig az önkormányzatok hozzájárulása, amit sohasem lehetett egy költségvetésben megtervezni, csak együttesen lehetett látni egy adott év költségvetésében, majd később a zárszámadási törvényben, az első gyakorlati év tapasztalataiból összehasonlítva tehát kimondható, hogy önök az államosítás után -, miután a Klebelsberg Intézményfenntartó Központban hozták össze a korábbi önkormányzati iskolákat, 120 milliárd forintot vontak ki a magyar közoktatás finanszírozásából.

Az államtitkár úr jobb, ha idefigyel, és nem számokat talál ki, mert akkor szívesen megerősítem

neki: (Dr. Répássy Róbert: *Előre kitalálja! - Dr. Rétvári Bence: Önök találják ki a számokat!*) 700 milliárd forint volt a magyar közoktatás, az önkormányzati fenntartású iskolarendszer finanszírozásában. Ezt - ha megnézi az oktatással is foglalkozó Kulturális bizottság vagy az önök korábbi oktatáspolitikusa által vezetett korábbi oktatási bizottság jegyzőkönyveit - számszerűen megtalálja.

(11.20)

Vannak olyan dolgok, amelyekben ugyanis nem ellenzéki meg kormánypárti hozzáállás a lényeges, hanem hogy elismeri-e a számokat. Ez bizony 700 milliárd forint volt. Sikerült ezt 500 milliárdra, most 523 milliárd forintra csökkenteni. A kettő közötti különbség az a durván 180 milliárd forint, amiből az önkormányzatok - bizonyítottan a zárszámadási törvényből - működési fenntartásként durván 60 milliárd forintot tettek hozzá. Hogy ha a kettőt összeadja, jön ki a 180 mínusz 60, azaz 120 milliárd forint. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem ideológiai vitát kívánok folytatni a kormánnyal. Azt állítom, hogy az a rendszer, amely az önkormányzati fenntartású iskolarendszer néhány évvel ezelőtti példája, az több mint 100-120 milliárd forinttal látta el többel a magyar iskolarendszert, mint az államosítás után.

Önök, helyesen egyébként, meglépték a pedagógus-életpályamodell, de saját ígéretüket nem tudták tartani. Lehet látni ebben a költségvetésben is, hogy a vállalt kötelezettség, a pedagógusok egyébként helyes és elismert béremelése olyan terhet ró a költségvetésre, hogy ezt a jövő évben sem képesek tartani. Önök nem bázisról emelik a magyar közoktatás állami támogatását a pedagógus-életpályamoddal, hanem bázist csökkentve teszik rá a pedagógus-életpályamodell költségét. Tehát nem arról van szó, hogy egy adott év költségvetéséhez képest a pedagógus-életpályamodell teljes költségigényével emelik meg a költségvetést, hanem kevesebbet fordítanak az iskolaügy, a magyar közoktatás valós költségeire, mert nem bírja el a költségvetésük a pedagógus-életpályamodell. Ez a 2015-ös benyújtott törvényjavaslatban, ön helyesen említi vagy említették, hogy 38 milliárd forint pluszköltség, csak éppenséggel a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ személyi kiadásainak megemelése 10 milliárd forintot tartalmaz. Magyarul, a bázist itt is 28 milliárddal kényszeredetten csökkentik, mert csak így tud kijönni az előbb említett költségvetési rész.

Végül néhány dologról, amely nem kevésbé fontos dolog, beszélnünk kell. Bár miniszteri ígéret van, és én Balog miniszter úr ezen kijelentésében hiszek, hogy ezt az ocsmány elképzelést, miszerint az alapítványi és egyesületi iskolák pedagógusainak biztosítandó bérjellegű állami támogatást 25 százalékkal csökkentve, csak a 75 százalékat finanszírozzák, visszavonják, de miért kellett benyújtani? Kinek volt az elképzelése az, hogy az alapítványi iskolába járó,

egyébként döntő többségében leginkább rászorult gyermekeket tanító pedagógusokat károsítják? Vagy kinek volt az az elképzelése, hogy éppenséggel a legtehetségesebb gyermekeinket oktató, nevelő tehetség gondozó csúcsiskoláink pedagógusbéretét az állami költségvetésből csökkentik? Ez csak hasonló elképzelés lehet, mint ahogy most nekirontanak a két tannyelvű gimnáziumok, a két tannyelvű közoktatási intézmények rendszerének. Tessék nekem legalább egyetlen szakmai érvet hozni, hogy mégis miért nem állta ki az idő próbáját a német-magyar, a spanyol-magyar, az olasz-magyar, az angol-magyar - és sorolhatnám még -, a meglévő két tannyelvű gimnáziumok rendszere?! Nem is lehet érteni, hiszen költségvetés tekintetében ez csekély rész, szakmailag bizonyítottak, ennek hiányában a magyar ifjúság idegnyelv-tudása ismét csökkenni fog. De az az irány, amit követnek, hogy tudniillik a gimnáziumi, egyetemi diplomát szerző réteg létszámát csökkenteni kívánják, és ennek rovására növelni a szakmunkásképző intézetekbe járó gyermekek létszámát, azért tisztelettel megkérdelem önöktől, miközben ezt a költségvetést pártfogolják és védik, hogy önök közül hányan vannak, akik saját gyermeküknek, ismerősüknek ezt a karriert, ezt az életutat, ezt az életpályát vázolják föl. Önök közül hányan vannak, akik gyermeküket, unokájukat arra biztatják, hogy ne gimnáziumokba, iskolákba, egyetemekre, hanem szakmunkásképzőbe menjenek, akik oda járatják a gyermekeiket? Ez nem azt jelenti, hogy ne lenne - még egyszer mondom - szükség jó szakmunkásképzőre, de valahol álságosnak tartom azt, hogy a magyar sajtó megkeresésére az igen tisztelt kétharmados többségből hárman, azaz hárman mertek válaszolni arra a kérdésre, hogy saját életpályájuk, saját családjuk, saját gyermekeik esetén miért nem tanácsolják azt az utat, amit egyébként ebben a költségvetésben az ország döntő többségének meg mégis tanácsolnak.

Mik a következmények? A következmények mégiscsak azok, amelyeknek megléte már az elmúlt években, de a jelenben különösképpen látható és tapintható. A magyar fiatalság ennek a költségvetésnek a következményeit nem úgy viseli, hogy kényszeredetten hallgat önökre vagy éppenséggel elfogadja, hanem egyre nagyobb létszámban elhagyja ezt az országot tanulási vagy éppenséggel munkavégzési célból, hogy külföldön tanuljanak. Én híve vagyok annak, hogy valaki külföldön tapasztalatot szerez, hogyha azt a tapasztalatot hazahozza. De az a 19-20 éves, akit az ilyen költségvetésekkel arra kényszerítenek, hogy külföldre menjen dolgozni, 20 évesen az egyetemen külföldön egy másfajta munkastílust és világot, kutatási világot ismer meg, ott kap először álláslehetőséget, ott ismerkedik meg először egy fiúval vagy egy lánnyal, kérem szépen, ő nem fog hazajönni, mint ahogy a gyakorlati tapasztalat is ezt mutatja. A következmények tehát ezek.

Most még van idejük változtatni, van idejük módosítani. A tudáshoz való hozzáférés útját választják ahelyett, hogy a tudáshoz való hozzáférést a

magyar fiataloknak csökkentik! Ezért mi módosító indítványokat nyújtunk be, hogy ezek elfogadásával megteremthessük az önk számára a lehetőséget saját korlátjaik kivédésére és átlépésére, a költségvetés jelenlegi tervezetét azonban elfogadni nem tudjuk.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ebből a felszólalásból is megtanulhattuk, hogy nincs az a szám, aminél egy másik szocialista ne tudna nagyobb számot mondani. Úgy látom, hogy itt egyfajta verseny, licit alakult ki a szocialisták között, hogy ki mond nagyobb összeget a köznevelés rendszeréből, az egész oktatás rendszeréből való forráskivonásra. Miközben ezeknek túlzott alapja nincsen, hiszen hogyha valaki megnézi az előző évi költségvetési számokat, az idei évi költségvetési számokat, a jövő évi költségvetési tervezési számokat, akkor jól láthatja, hogy mennyivel fordít erre a költségvetés többet, mennyivel többet vállal azokból a költségekből, ami a fiatalok nevelésével kapcsolatos.

A hozzáférések szűkítése vagy tágítása, növelése, ez az a dichotómia, amit megpróbált itt képviselő úr előttünk elővezetni. Kérdezem én, hogy mi szűkíti és mi növeli a tudáshoz való hozzáférést. A kisiskolák bezárása, ami a szocialista kormányok alatt tendencia volt, az szerintem szűkíti a tudáshoz való hozzáférést, míg mondjuk, a tankönyvek felmenő rendszerben való ingyenessé tétele, ami egy jelentős változás, az azért bővíti kiknek-kinek a tudáshoz való hozzáférést. Ráadásul ez a családok zsebében azért az idei évben is ott hagyott 500 millió forintot, a teljes állami költségvetésben pedig egymilliárd forinttal kevesebb kiadást jelentett az, hogy átalakítottuk a tankönyvek előállításának a rendszerét. Én úgy gondolom, hogy amit a szocialisták csináltak az iskolabezárással, az valóban szűkített, amit mi teszünk az ingyenes tankönyvekkel, az bővíti. *(Gógös Zoltán: Hányat nyitottatok ki belőle?)*

Lehet gondolkodni azon, hogy mi szűkíti és mi tágítja a tudáshoz való hozzáférést. Amit a szocialista kormány próbált bevezetni, mondjuk, a felsőoktatás területén a tandíj, az biztosan szűkítette a tudáshoz való hozzáférést. De az, hogy a pedagógus-életpályát elindítottuk, amelyiknek egyik része és nagyon fontos része a béremelés, másik része nyilván az, hogy a pedagógusokat magukat is minél inkább képezni kell, hogy olyan kategóriákba, a pedagógus II.-be, egyéb, mesteri fokozatokba magukat regisztrálni tudják, ott bizonyítani azt, hogy valóban felkészültek, valóban folyamatosan foglalkoznak a tudásuk fejlesztésével, és ezzel akár 30-40 ezer forinttal is nö-

velhetik a bérüket, a fizetésüket, én úgy gondolom, hogy ez mindenkinek növeli a tudáshoz való hozzáférést, hiszen jobban felkészült tanárok tudják őket oktatni.

Indokolt lehetne valamelyest egy számon kérő hangnem és egy ilyen magas lóról beszélés abban az esetben, hogyha arra licitálhatna rá az MSZP-kormányzat vagy miniszter úr, hogy az ő minisztersége idején nagyobb mértékben emelkedtek a pedagógusbérek, mint most a Fidesz-KDNP-korszakban. Ezzel nem lehet... *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Gógös Zoltán: 50 százalékkal! - Az elnök csenget.)*

(11.30)

Tisztelt képviselő úr, 2002-től kezdve nem nőttek a pedagógusbérek *(Gógös Zoltán: 50 százalékkal.)*, és önk utána, 2008-ban csökkentették a pedagógusok bérét azáltal *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, csökkentették a pedagógusok bérét azáltal, hogy elvették mindenkitől a 13. havi juttatásnak a lehetőségét. *(Tállai András: Így van! Csődbe ment az ország.)* Míg abból az időszakból pedagógusbércsökkenésről beszélhetünk, ami először történt Magyarországnak a rendszerváltáskori történetében, én nem emlékszem más időszakra, hogy lett volna olyan kormányzat, mint anno a Gyuresány-kormány, nem tudom, hogy ön akkor éppen miniszterséget betöltött vagy sem, de volt egy olyan szocialista oktatási miniszter, aki elvette a pedagógusok bérét, a bérének egy részét, ez a kormányzat viszont növelte a pedagógusok bérét.

Ez jelenti a megbecsültségét is a pedagógusoknak, a megbecsülés egyik formája nyilván a bér kérdése, hogy ahogy próbálunk az egészségügyi dolgozóknak segíteni, a jövő évben próbálunk a rendvédelmi dolgozóknak segíteni, hogy könnyebben kijöjjenek a fizetésükből, nagyon fontos szerintem, hogy ez a kormány meg merte lépni, hogy igenis 160 milliárd forint pluszt fordított az előző évben a pedagógusok bérének a növelésére, és ebben az évben is *(Bangóné Borbély Ildikó: Miért tüntetnek szombaton?)* a KLIK-nek szánt plusz 50 milliárd forintból 38 milliárd közvetlenül a pedagógusbér-emelésre szánt összeg. Éppen ezért ennyivel az idei évben is nőni fog a pedagógusok bére. Nem licitálhatnak erre, azt hiszem, a szocialisták, hogy ők 2008-ban, '9-ben, '6-ban, '7-ben, '5-ben, '4-ben többet adtak volna a pedagógusoknak, mivel abban az időszakban semmit sem adtak.

Úgyhogy úgy gondolom, ha az oktatásról beszélünk, és az ingyentankönyvek bevezetési rendszerét látjuk *(Bangóné Borbély Ildikó: Már aki megkapta!)*, a pedagógus-életpálya modellt látjuk, akkor nincs oka szégyenkezni a Fidesz-KDNP-kormányzatnak a pedagógusokkal szembeni intézkedések kapcsán. *(Gógös Zoltán: Menj oda szombaton, és mondd el!)*

Arról nem is beszélve, hogy természetesen, ahogy ez már ma is elhangzott, és máskor is elhangzott, a középfokú oktatás esetében is forrásbővülés van, hiszen a korábbi 196 milliárd forint helyett 209 milliárd forint szerepel a költségvetésben, ez egy többletforrás. Én nem tudom, hogy ebből önök, hogy 196 helyett 209 milliárd forint fordítódik a középfokú oktatásra, miért azt olvassák ki, hogy kevesebb gimnazista lesz jövőre állami beavatkozás, állami eszközök révén. (*Gógös Zoltán: Mert nem ismered a részleteket.*)

Önök olyan dolgokat, olyan rémképeket vázolnak fel a költségvetési törvény alapján, amire vonatkozóan a költségvetésben önök egyetlenegy sort sem láthatnak. Elismerhetnék, hogy a középfokú oktatásra, a középfokú nevelésre több forrás fordítódik, de azt ebből kiolvasni, hogy kevesebb vagy több gimnazista, kevesebb vagy több szakmunkásképzőbe járó lesz, azt ebből nem lehet, képtelenség, hiszen ezekből a sorokból ez az információ nem tudható meg.

Ami általában az önök retorikáját illeti az elmúlt hetekben, amivel azt próbálják sulykolni, hogy itt a továbbtanulás lehetőségétől bárkit el kívánunk zárni, zárójelben teszem hozzá, hogy az idei évre felvettek száma jóval nagyobb az egyetemek, főiskolák esetében, mint a tavalyi évben, és a jelentkezők száma is nagyobb volt a felvételi eljárásban, mint az előző évben, tehát itt bővülés volt mindkét szám, a jelentkezők és a felvettek száma tekintetében is, nos tehát, mi azt szeretnénk nyilván, ha mindenki olyan végzettséget szerezne, szerintem ebben egyetértés van, ami nyilván képességeinek, tehetségének, szándékának megfelelő, és el is tud vele helyezkedni a munkaerőpiacon. Tehát ez egy konjunktív feltétel, mind a kettő szükséges. Ehhez mi olyan lépéseket léptünk meg az előző négy évben, amit az MSZP-kormányzat nem mert, pontosan azzal, hogy a mérnökképzésre, természettudományi képzésre, informatikai képzésre arányaiban most már jóval több fiatal jár, hiszen tudjuk, hogy ezekkel a szakokkal sokkal könnyebb elhelyezkedni, míg más, pályaelhagyókat vagy munkanélkülieket képző szakokra arányaiban most már kevesebb fiatal jár.

Mi azt szeretnénk nyilván, ha minél többen szereznek meg a képességeiknek megfelelő végzettséget, csak amikor önök itt a szakmunkásokról beszélnek, és kicsit hasonló hangnemben, néha lekezelően, mint a közmunkásokról, akkor elfelejtik azt, hogy ebben az országban azért vannak nagyon sokan végzettség nélküliek. Az ő munkahelyi elhelyezkedésük szempontjából indítottuk például a munkahelyvédelmi akciótervet, ami, ön is tudja, például a képzettség nélküliek számára is járulékkedvezményt nyújt, hogy el tudjanak helyezkedni, hiszen óriási probléma az ő munkanélküliségük, az, hogy nem tudnak elhelyezkedni.

És nagyon sok embernek igazából a választása nem a munkanélküliség és a kutatóprofesszorság, az agysebészet, hogy ebből a kettőből választ, hanem a munkanélküliség vagy valamilyen munka. És ezek-

nek az embereknek igenis a szakképzés tud előrelépést és munkát kínálni. Senkinek nem azt gondoljuk nyilvánvalóan, hogy miután megszerez, mondjuk, egy biológuskutató diplomát, azután szakmunkát végezzen. Mi azt szeretnénk, hogy azok, akiknek a szülei, mondjuk, munkanélküliek voltak, és segélyből éltek, nincsen végzettsége a szüleiknek, nekik sincs végzettségük, ők szerezzenek szakmunkás végzettséget, nekik legyen olyan végzettségük, amivel utána el tudnak helyezkedni. (*Gógös Zoltán: Akkor is, ha tehetséges? Kaszt!*) Hiszen mi azt szeretnénk, ha alacsony energiaárakkal és jól képzett munkaerővel Magyarország versenyképes lenne nemcsak Közép-Európában, de egész Európában is.

Úgyhogy kérem, ne azt a hamis párhuzamot állítsák be, hogy itt valakik a PhD mellett végeznének szakmunkásmunkát, hanem a munkanélküliségből, a reménytelenségből, a nyomorból való kitörésnek az egyik útja pontosan a szakképzés és a szakmunka a mi rendszerünkben.

Az kicsit megmosolyogtató volt, hogy egy költségvetési vitában azt mondta képviselő úr, hogy az, hogy a KLIK többet vagy kevesebbet kap, az másodlagos kérdés, szerintem, ha a KLIK kevesebb pénzt kapna jövőre, mint az idén, akkor ez elsődleges kérdés lenne és a legfontosabb (*Gógös Zoltán: A KLIK nem kellene!*), és költségvetési vitában ildomos is, hogy arról beszéljünk, hogy egyes ágazatok valóban több vagy kevesebb pénzből gazdálkodnak. Az oktatás teljes rendszere több pénzből gazdálkodik jövőre a költségvetési javaslat szerint, mint amennyiből gazdálkodott idén.

Az informatikai tudáshoz való hozzáférés területén pedig azt azért fontosnak tartom, hogy nemcsak az iskolákban fognak a fiatalok 2018-ra internettel találkozni, hanem minden magyar háztartásban, pontosan egy német minta alapján bevezetjük, hogy mindenkinek otthon szélessávú internete legyen. (*Gógös Zoltán: Ingyen?*) Hogyha esetleg olyan ismeretanyagokra van szüksége, amelyet az internetről tud csak leszedni, ez teljesen életszerű, korszerű, mi magunk is nyilván nap mint nap ezt használjuk, azok nemcsak az iskolában tehetik ezt meg, hanem otthon is megtehetik. Mert azokra a településekre is el fog jutni a szélessávú internet, ahol egyébként a piac nagy törvényei alapján nem vezetnék be esetleg ezek a cégek, mert azt mondják, hogy olyan kevés ember él ott, azon a kisteleplésen, hogy az infrastruktúra kiépítése túl nagy pénz nekik.

Mi azt mondjuk, hogy ebben az állam segítséget nyújt (*Gógös Zoltán: Mint a gáznál.*), és igenis minden területre elviszi minden fiatalnak a szélessávú internetet pontosan azért, hogy azok, akik a legnehezebb helyzetben vannak, a legkisebb településeken, leginkább nehéz sorsú településeken, leginkább elzárva sok minden jóléti szolgáltatástól, azokon a településeken, ahol önök bezárták a postát, bezárták az iskolát (*Gógös Zoltán: És hányat nyitottatok ki ehhez képest?*) és még ki tudja, mennyi minden közszolgáltatást nyújtó helyet, nos, mi azokra nemcsak

hogy kinyitottuk ezeknek az iskoláknak egy részét, de a szélessávú internetet is elvisszük mindenkinek. Mert mi úgy gondoljuk, hogy így lehet igenis egy fejlődő és modern Magyarországot építeni (*Gógós Zoltán: Meg mangalicateleppel, azzal lehet! Szép, nagy mangalicateleppel*), amelyeknek nagyon fontos alapja lesz, hogy a jövő évben mind a tanárok fizetésére, mind az oktatásra több pénzt fordítunk, mint 2014-ben fordítottunk.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő előre bejelentett felszólaló Völner Pál képviselő úr, Fidesz.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk levő időszak közlekedésfejlesztéséről szólva hazánkban a reformkor óta nem tapasztalt lendületben van a közlekedésfejlesztés. A 2010 óta eltelt időszak a magyarországi közúthálózatok és az azzal összefüggő infrastruktúra rég nem látott fejlődését hozta.

A kormány által elfogadott nemzeti közlekedési infrastruktúra-fejlesztési stratégia, valamint az Európai Unió új, 2014-től 2020-ig tartó pénzügyi ciklusa közlekedésfejlesztési szempontból rendkívüli potenciát hordoz.

2014 és 2020 között az integrált közlekedésfejlesztési operatív programban, az IKOP-ban és az európai hálózatfejlesztési eszközökből, a CEF-ből a magyar közlekedésfejlesztésre összesen nettó 1605 milliárd forint keretösszeg áll rendelkezésre, amit további uniós források egészítenek ki. Hazánk sikere példa Európá számára is, hiszen az Unió teljes mértékben helybenhagyta és engedélyezte a kormány nagyprojektjeit a hazai közúthálózat fejlesztése érdekében.

A helyközi közlekedés fejlesztése, fenntarthatósága érdekében mind a vasúti pályahálózat üzemeltetésére 73 milliárd forint összegben, mind a vasúti és autóbuszos helyközi személyszállítási szolgáltatások végzésére csaknem 188 milliárd forint áll rendelkezésre, a 2014-es évet meghaladó mértékű költségterítési támogatási összeggel.

A helyközi személyszállítási közszolgálatok korábbi költségterítéseinek elszámolására szintén megnövelt összeg, 16,6 milliárd forint szolgál. Mind ezen kiadási előirányzatok együtt megfelelő fedezetet biztosítanak a közlekedési társaságok működésére. A költségvetési törvény tervezete a MÁV Zrt. 3,6 millió euró és 22,3 milliárd forintnyi forinthatel- és kötvényadóságának, valamint azok járulékaiknak ellenérték nélküli, állam általi átvállalását tartalmazza. A MÁV Zrt. működésére jelentős pénzügyi terheket ró a 2010 előtti évek közszolgáltatásának elégtelen finanszírozásából eredő hitelek állománya, amelynek visszafizetésére a társaságnál nem képződött fedezet; ezt az elmúlt években folyamatosan biztosítja az állam, így történik a jövő évben is.

(11.40)

Mindezekon túlmenően 56,7 milliárd forint forrás jut az országos közúthálózat megfelelő színvonalú fenntartására és működtetésére, ami 10 milliárd forinttal több, mint a 2014. évi volt. A közlekedési nagyprojektek a következő években közel 600 kilométer autótutat érintenek, az erre fordítandó források összege 1500 milliárd forint.

A vasútfejlesztés területén a kormány kiemelten kezeli a beruházásokat, bizonyítja ezt az elmúlt négy évben a vasútfejlesztésre fordított 760 milliárd forint, de nemcsak az, hiszen elődeitől eltérően már a vasúthoz való hozzáállásban is fordulat állt be: a kormányzat stratégiai partnerként tekint a MÁV-ra, és elkötelezett a vasúttársaság fejlesztése mellett. A MÁV korábban veszteségesen működött, és inkább kötelező teherként nehezedett az állam vállára, ám mára helyes lépésekkel sikerült visszajára fordítani a folyamatot, a vasút kívánatos utazási és szállítási eszközzé vált; bizonyítja ezt, hogy 2010 óta folyamatosan nő az utasok száma a személyszállító vonalakon, és 3 millió tonnával nőtt a vasúton szállított áru mennyisége.

Kiemelt szerepet kapott a kocsállomány korszerűsítése. A MÁV 42, a GYSEV 6 új villamos elővárosi motorvonatot helyez üzembe európai uniós forrásból, 700 darab vasúti kocsit pedig állami forrásból újítanak fel. A közeljövőben pedig új modern motorvonatok kerülnek forgalomba, amelyek az egész országot behálózva, annak legfontosabb vonalain közlekednek. Európai szinten is kiemelkedő a pálya- és állomásfelújítási koncepció, amely most lép a megvalósítás útjára. Már tavaly lezárult a Székesfehérvár-Kelenföld közötti szakasz felújítása, melynek eredményeként a Budapest-Siófok út menetideje félórával csökkent, megújult több nyugat-magyarországi vonal, felújításra került a Szolnok-Szajol vasúti híd. Idén megújul a Lepsény-Szántód szakasz, ahol a jelenlegi 60 kilométer helyett 100 kilométeres sebességgel lehet majd közlekedni, nagyban javítva ezzel a menetidőt. Folytatódik a dél-balatoni vonalfejlesztés, rövidül a menetidő, és ütemessé válik a menetrend. 17 kilométeren ezen a vonalon új zaj- és rezgéscsillapító sínágyazat, 4 kilométeren zajárnyékoló fal épül. Siófokon új aluljáró épül, ami szintén enyhíti majd a közlekedés terheit.

Hazánk több kiemelt turisztikai célja az eddigénél könnyebben és gyorsabban lesz megközelíthető. Felújításra kerül továbbá a váci vasútállomás, a hozzá tartozó 17 kilométernyi úthálózat, megépülnek a P+R és B+R parkolók, új peronok, aluljárók, liftek. A korszerűsítés érinti továbbá Rákos, Hatvan, Miskolc, Nyíregyháza, Kelenföld, Százhalombatta, Pusztaszabolcs, Dombóvár, Gyékényes, Biatorbágy, Tata, Debrecen, Püspökladány városok szakaszait, felújításra kerül a szolnoki, szombathelyi vasútállomás, létrejön a magas színvonalú kötőpályás kapcsolat a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér és a Nyugati pályaudvar között. A vasúti nagyprojektek mintegy 800 ki-

lométert érintenek, a költségek elérik az 1300 milliárd forintot.

Nagyon fontosak a vasúti közlekedésbiztonsági intézkedések. A GYSEV közel 800 millió forintot fordít erre a célra. A legkorszerűbb eszközökkel látják el a vasúti átkelőket, biztonságossá téve ezzel a közlekedés más résztvevőinek is az átkelést. A Balaton környékén szintén hasonló beruházásokkal újítja fel a vonalait. Fénysorompós átjárókkal, csapórudakkal tovább biztosítja, és napsütéses időben is könnyen felismerhető fényjelzőket helyez ki, hogy a közelmúltban bekövetkezett balesetek ne ismétlődjenek meg a jövőben. Jelenleg 44 átjáróhelyen zajlottak le ezek az átalakítások, és mintegy 130 követi ezeket a közeljövőben.

Új fejlemény, hogy a MÁV új intercity kocsijai elkészültek, amelyek rövidesen részt vesznek a forgalomban. Véleményem szerint nincs közöttünk olyan, aki ne örülne a magyarországi vasúti mérnöki és gépészeti munka reneszánszának, amelynek első példányait láthatjuk.

A vasútfejlesztéssel párhuzamosan zajlik a buszállomány megújítása. Ennek zászlóshajója a Rába-Volvo által gyártott hibrid típusú csuklós autóbusz, amely novemberben állt forgalomba Budapesten. Európai mércével is kiváló minőségű, jellemzője a megbízhatóság, a hosszú élettartam, emellett a befogadóképessége is meghaladja elődeiét. Remélhetőleg a tesztek után több tucat ilyen jármű kezdi meg szolgálatát a fővárosban, ezzel a közép-európai városok közül a legnagyobb hibrid buszflotta lehet Budapesté. Ezeknek a buszoknak az érkezése lesz a betetőzése annak a folyamatnak, amellyel a budapesti buszállományt a közelmúltban több mint 500 korszerű járművel sikerült fiatalítani, ami jótékony hatással volt a fővárosi károsanyag-kibocsátásra is. Említésre méltó, hogy az Új Széchenyi-terv meghosszabbított pályázati időben idén december 31-ig befogadja azokat az állami és önkormányzati közösségi közlekedésre irányuló pályázatokat, amelyek a zöldberuházási rendszer alprogramban foglaltak szerint földgáz üzemű autóbuszok vásárlására irányulnak, a támogatás mértéke járművenként eléri a 21 millió forintot, csuklós buszok esetén a 28 millió forintot.

Nem marad el a közúthálózat modernizálása sem. További 12 kilométerrel bővült az M3-as autópálya, amely határidő előtt egy hónappal készült el, és immár Vásárosnaményig ér. Az elmúlt négy évben ezzel csaknem 46 kilométerrel egészült ki az M3-as, ezzel pedig végérvényesen bekapcsolódott az 5-ös számú páneurópai útba. Ennek gazdasági befektetési jelentősége szinte felbecsülhetetlen abban a térségben. Az út további bővítése Záhony irányába már a döntés-előkészítők asztalán van. A 62-es utat 21 kilométeren sikerült megerősíteni, két elkerülővel is bővült, ez bővíti a közép-dunántúli régió megközelíthetőségét, a dunapentelei híd kihasználtságát, növeli a térség versenyképességét, elősegíti a fokozott gazdasági növekedést. Az út mentén élő mintegy 160 ezer ember közlekedési lehetőségei bővülnek, össze-

kötetés jött létre közvetlenül Székesfehérvár és Dunaújváros között. Sajatja ennek a beruházásnak a korszerű környezetbarát technológia, amellyel az építés ideje felére csökkent, viszont az élettartama megháromszorozódik.

A közútrendszer optimalizálásának jegyében kerül sor a megyeszékhelyek és nagyobb városok magas szintű közlekedési bekötésére. El kell mondani, hogy nemcsak a hagyományos közlekedésnek jutott szerep a kormány terveiben, például a GINOP-ban a turisztikai célú kerékpárosprojektekre fordítható támogatások is lehívhatók. Mindemellett lépések történtek a dunai vízi közlekedés fejlesztésére mint olcsó és környezetkímélő megoldásra.

Szintén fontos kiemelni, hogy nagy sikert jelent az az eredmény is, hogy Brüsszel mintaprojektként fogadta el az uniós előírásoknak való megfelelés érdekében eddig csak más területeken használt önkéntes teljesítményértékelési eljárás környezetvédelmi engedélyezési alkalmazását. Az elsőként magyar kezdeményezésre megerősített megoldás támogatottsága ígéretes fejlemény a további nagyprojektek szempontjából. Ennek már érezhető hatásai vannak azáltal, hogy a hazai beruházók nyitottabbá váltak a műszaki újdonságokra.

Végezetül nem lehet megkerülni az e-útdíj sikerét sem, amely rekordidőn belül került bevezetésre, a vártnál sokkal kisebb költségek mellett, a tervezett 42 milliárdos költség helyett 36 milliárd forint értékben. A rendszer idén több mint nettó 120 milliárd forint, jövőre közel 170 milliárd forint bevételt jelent az ország számára.

Az elmúlt években jelentős előrelépést értünk el a hazai infrastruktúra-fejlesztés terén, ám még mindig számos feladat áll előttünk annak érdekében, hogy az évtizedes mulasztásokat pótolni tudjunk. Ezért is különösen fontos, hogy a most kezdődő költségvetési ciklusban rendelkezésre álló forrásokat milyen hatékonyan tudjuk felhasználni.

A 2015. évi költségvetés ezen az úton indul el, számos olyan beruházással, amely mindannyiunk hétköznapjait kényelmesebbé fogja tenni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Bana Tibor képviselő úr, Jobbik.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Jómagam a költségvetési törvényjavaslat 19. fejezetével kapcsolatban, vagyis az uniós fejlesztésekkel, az európai uniós források felhasználásával összefüggésben szeretném ismertetni a Jobbik képviselőcsoportjának álláspontját.

A 2015. évi költségvetés speciális abból a szempontból, hogy szerepelnek benne a kifutó programok, tehát a 2007-2013-as időszak programjai, hiszen az n+2-es szabály miatt a kifizetések határideje 2015. december 31-e. Másrészt megjelennek a jövő évi költségvetésben a 2014-2020-as időszak uniós és hazai forrásainak jövő évre jutó részei.

(11.50)

Az az előirányzat, ami megtalálható itt a javaslatban, 1725 milliárd forint, a Jobbik álláspontja szerint mindenképpen túlzottan ambiciózusnak tekinthető. Egyrészt az Állami Számvevőszék véleménye is felhívja a figyelmet bizonyos kockázatokra, amelyek megjelennek, másrészt pedig, ha visszatekintünk az elmúlt évekre, akkor úgy értékelhetjük, hogy az előirányzat és a teljesítés között minden esetben jelentős különbségek adódtak.

Érdemes végignézni ennek alátámasztásául azt is, hogy az egyes operatív programok esetében hogy is áll a helyzet. Itt bizony az adszorpció tekintetében jelentős szórásról beszélhetünk, és éppen a legnagyobb összegű operatív programoknál szembesülhetünk komoly elmaradásokkal, tehát például a közlekedés operatív programnál vagy éppen a környezet és energia operatív programnál, de egyes regionális operatív programok esetében is ez a helyzet, vagyis komoly forrásvesztéssel is szembesülhetünk a jelenlegi ciklussal összefüggésben.

Az elmúlt évek során - ezt el kell ismerni - valóban történt elmozdulás a források felhasználásának gyorsítása irányába, előrelépéseket tehát tettek ez ügyben, de az igazi áttörés nem következett be, és sok esetben sajnos csak úgy sikerült megtenni ezt a gyorsítást, hogy végül nem gazdaságélénkítő célokra, hanem feleslegesnek tekinthető beruházásokra tudtuk, tudjuk elkölteni ezeket a forrásokat. Vagyis folytatódott az a tendencia, hogy rossz hatékonysággal, hosszú távon kevés értéket hozó programokra költöttük el a rendelkezésre álló források jelentős részét. A következő, a 2014-2020-as ciklussal összefüggésben tehát mindenképpen fontos lenne, hogy sokkal hatékonyabban, célzottabban használjuk fel a rendelkezésre álló pénzeket.

Kormányzati oldalról jó néhányszor elhangzott a bővös 60 százalékos érték - itt a költségvetési vita során is többször hallhattuk ezt -, ami arra vonatkozik, hogy a források ekkora arányát gazdaságfejlesztésre kívánjuk fordítani, ami természetesen mindenképpen támogatható. Hiszen, ha visszatekintünk az elmúlt évtizedre, ami uniós csatlakozásunk óta eltelt, akkor azt mondhatjuk, hogy nagy arányban átgondolatlanul költöttük el a forrásokat, és ha mindent mérlegre teszünk, akkor egyáltalán nem beszélhetünk pozitív összképről.

A Jobbik országgyűlési és európai parlamenti választási programjaiban is egyértelművé tette azt, hogy a presztízsberuházások helyett a munkahelyteremtő, foglalkoztatásnövelő, gazdaságélénkítő beruházásokat kellene középpontba állítani, és ezen belül is kiemelt figyelmet kell fordítanunk a kkv-szektorra, a kis- és középvállalkozások helyzetbe hozására.

Az a sikerpropaganda, ami kormányzati oldalról akár a végéhez közeledő ciklussal összefüggésben, akár az előttünk álló hét évvel kapcsolatban zajlik, azért meglehetősen álságosnak és cinikusnak nevezhető, mert - mint arra utaltam is az egyes operatív

programokkal összefüggésben is - a 2007-2013-as hét évnél sem annyira pozitív, messze nem annyira pozitív a helyzet, mint ahogy az kormányzati oldalról és a kormánypárti médiában megjelenik.

Ha előrettekintünk 2014-2020-ra, akkor itt pedig azt láthatjuk, hogy a kohéziós források nagyjából 20 százalékkal csökkentek a mögöttünk hagyott időszakokkal összevetve, tehát 25,7 milliárd euró helyett 20,6 milliárd euró áll majd rendelkezésre ilyenformán, ami persze a korábbi, eredeti javaslatnál valóban jobb eredmény, de azért egy ilyen jelentős csökkenés esetében hatalmas sikerről beszélni, én azt gondolom, hogy mindenképpen erős túlzás, és cinikusnak nevezhető.

A legfontosabb persze az, tisztelt képviselőtársaim, hogy valóban olyan célokra tudjuk költeni ezeket a forrásokat, fejlesztési forrásokat, amelyek az ország gazdaságának erősödéséhez érdemben hozzá tudnak járulni. A komoly vállalkozások itt elhangzottak kormányzati oldalról. Mi mindenképpen követni fogjuk ezt a folyamatot kellő részletességgel.

Tisztelt Országgyűlés! Képviselőcsoportunk számtalanszor megfogalmazta azt a véleményét is, hogy igenis érdemes a kutatás-fejlesztés területére komoly fejlesztéseket áldozni, és a hazai kkv-szektor előtérbe helyezni, a felsőoktatás és a vállalkozások közötti együttműködést érdemben előmozdítani. Ehhez persze a legfontosabb az lenne, hogy egy megbízható és stabil környezettel szembesüljenek a gazdasági élet szereplői. Sajnos, az elmúlt években azt tapasztalhattuk, hogy nagyon sokszor hirtelen döntésektől vezérelt intézkedésekkel kellett szembesülni. Ezzel szemben a kiszámíthatóság és a tervezhetőség lenne az, amit szemünk előtt kellene tartani, hiszen csak ilyen módon tudunk érdemi fejlesztéseket elérni, és ilyen módon tudnak kiszámíthatóan működni a vállalkozások is.

Megjelent a „Befektetés a jövőbe” című nemzeti kutatás-fejlesztési és innovációs stratégia, amiben az évtized végére, 2020-ra az „Európa 2020” programmal összefüggésben az a vállalkozás szerepel, hogy a K+F GDP-arányát 1,8 százalékra kívánjuk növelni. Itt azért azt megjegyezném, hogy uniós szinten ez a vállalkozás 3 százalék, bár hozzátartozik a kép teljességéhez, hogy látszik az a jelenlegi adatok alapján, hogy a tagországok nem fogják tudni összességében ezt teljesíteni. Valóban, az elmúlt években elmozdulás történt e tekintetben, viszont még bőven van teendőnk e téren, mert érdemes azért arra kitérni, hogy a magyarországi kis- és középvállalkozásoknak nagyjából mindössze 13 százaléka végez csak önálló innovációs tevékenységet, miközben EU-s szinten az átlag 30 százalék körül mozog.

Tehát elsődleges lenne az, hogy a mikro-, kis- és középvállalkozások innovációs tevékenységét erősítsük, hiszen a gazdaság fellendüléséhez és jelentős számú értékteremtő munkahely létrehozásához ez tudna hozzájárulni, azt ugyanis statisztikai adatok is egyértelműen alátámasztják, hogy az innovatív vállalatok nagyobb arányban tudják növelni alkalmazotti

létszámukat, és ez kiemelten igaz a közepes és a kis-méretű vállalkozások esetében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Élnünk kell tehát azokkal a lehetőségekkel, amelyek előttünk állnak, hiszen a 2014-2020-as periódusban jelentős mértékben emelkednek a kutatás-fejlesztési és innovációs célokra fordítható források, Magyarország esetében nagyjából 2,5-szeresére, hozzávetőlegesen 700 milliárd forint áll majd rendelkezésre ilyen módon, és egyáltalán nem mindegy az, hogy miként és hogyan költjük el ezeket a pénzeket. A gazdaságfejlesztési vállaláson belül fontos lenne tehát, hogy megfelelő súllyal megjelenjen a K+F területe, hiszen az ország versenyképességéhez ez tudna további lökést adni.

Még egy dolog, amire ki szeretnék térni, tisztelt képviselőtársaim, ez pedig az, hogy jövő év elején elfogadásra kerül majd az új közbeszerzési törvény. Én azt kérem a kormánytól, hogy mindenképpen biztosítson kellő időt a vitára, és megfelelő beazolást a szakmai szervezetek részére az előkészítés során. Sajnos, az elmúlt évekre visszatekintve azt láthattuk, hogy bizony, ilyen horderejű javaslatok esetében ez egyáltalán nem így zajlott. Én csak bízni tudok abban, hogy ez esetben ez majd másként történik, és az átláthatóság erősödni fog, a transzparencia elve pedig érvényesülni tud kellő mértékben az új közbeszerzési törvényben.

Ezzel összefüggésben önök komoly ígéreteket is tettek, amelyeket számon fogunk kérni önökön, és ebbe a folyamatba is kellő aktivitással be fogunk kapcsolódni a magunk részéről. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A következő előre bejelentett felszólaló Vas Imre képviselő úr, Fidesz.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A belügyminisztériumi fejezetben belül egy igen fontos, bár a közvélemény részéről sokszor kevés figyelmet kapó területről szeretnék szólni, ez a terület pedig a büntetés-végrehajtás. Mindnyájan tudjuk, hogy a büntetőpolitikában bekövetkezett egy hangsúlyeltolódás az elmúlt évek során, amely a közrend és a közbiztonság erősítését célozta meg. Ilyen például a három csapás törvény, a büntetés kiszabásánál a középérték alkalmazása, illetve a közbiztonsági törvényecsomag.

(12.00)

Ezen intézkedések hatásai a fogvatartotti létszám folyamatos növekedését eredményezték. A 2014. évi átlagléttszám várhatóan 18 167 fő, 2015-re a fogvatartotti létszám várhatóan eléri a 18 500 főt. A biztonságos őrzés feltételeinek megteremtése a büntetés-végrehajtási szervezet működésének alappillére, amely a fogvatartottak védelmét is biztosítja. A

kormány a férőhelybővítéssel párhuzamosan a büntetés-végrehajtási intézetek európai színvonalra való felzárkózását tűzte ki célul. A büntetés-végrehajtási intézményrendszerben változás nem következett be, azonban a férőhelybővítő beruházások folytatódnak. Ezen beruházások során fő szempont a legköltséghatékonyabb megoldások alkalmazása, hiszen mindenki tudja, hogy a büntetés-végrehajtás legnagyobb problémája évtizedek óta a túlszűfolttság. Ez a tény megköveteli az új férőhelyek építését, amelyek nagy részét a ma már meglévő börtönök területén úgynevezett barnamezős beruházásban építik meg. Az elmúlt két év során például Kecskeméten, Pécsen, Budapesten és Szirmabesenyőn történtek férőhelybővítések. Ezen fejlesztések megvalósítását követően tovább csökkenthető a túlszűfolttság.

A 2015. évre jóváhagyott többletforrásoknak köszönhetően folytatódhatnak az alábbi négy intézmény fejlesztési munkálatai: a Hajdú-Bihar Megyei, a Közép-dunántúli, az Állampisztai Büntetés-végrehajtási Intézet és a Szombathelyi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet. A többletforrásként biztosított 4 milliárd forintból tovább folytatódik a megkezdett férőhelybővítési koncepció megvalósítása, amelynek keretében megkezdődik a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szirmabesenyői beruházása.

A 2015. évben is kiemelkedő szerepet kap az elmúlt években már megkezdett és sikeresen végrehajtott belsőellátás-tevékenység és a munkát végző fogvatartottak létszámának növekedése, amellyel közelebb kerülünk a kormánynak a teljes foglalkoztatottságot illetően kitűzött céljához. A fogvatartottak munkáltatása az a terület, ahol a szakmai szempontok találkoznak az állampolgárok és a kormány elvárásaival. Ez abban foglалható össze, hogy aki tud, dolgozzon a büntetés-végrehajtási intézetben is. Nagyon fontos, hogy a reintegrációs célok érdekében nemcsak szakmát, hanem munkakultúrát is tanítani kell a fogvatartottaknak, hiszen számos olyan fogvatartott van, aki élete során nem találkozott még tisztes munkával. Ezért a bv-intézetekben működő gazdasági társaságok teljes nyereségét visszaforgatják új munkahely teremtésére, létesítésére.

A foglalkoztatással pedig szorosan összefügg a belső ellátás kiterjesztése, vagyis amit a bv-intézetek maguknak meg tudnak termelni, azt meg is termelik. Minél inkább emelkedik a belső ellátás, annál inkább nő a foglalkoztatás a bv-intézetekben. Az elmúlt években számos új üzemet, pékséget, vágóhidat avattak, amelyek ezt a célt szolgálják. Itt ragadom meg az alkalmat, hogy a büntetés-végrehajtási intézetek hivatásos állományú dolgozóinak köszönetet mondjak áldozatos munkájukért *(Tukacs István közbeszól.)*, akik rendkívül nehéz körülmények között végzik a munkájukat, és ezt szeretné a kormány honorálni a hivatásos állományúakra kiterjedő bérfejlesztésekkel. *(Tukacs István közbeszól.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák a 2015. évi költségvetésről szóló törvényjavaslatot,

amely tartalmazza a fent említett igen fontos terület pénzügyi forrásait. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Soron kívül megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék köszönetet mondani Vas Imre képviselőtársamnak, hiszen a Belügyminisztérium fejezet egy nagyon fontos területére, a büntetés-végrehajtás *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez így van! A legfontosabb! - Derűltég az MSZP soraiban.)* 2015-ös feladataira tért ki a hozzászólásában, felszólalásában.

Valóban, azt gondolom, nem túlzok, ha azt mondom, hogy az igazságszolgáltatás rendszere csak egy hatékonyan működő büntetés-végrehajtással lehet teljes, és a 2015. év valóban meghatározó lesz a büntetés-végrehajtás számára legalább három okból.

Egyrészt 2015. január 1-jén lép hatályba az új büntetés-végrehajtási kódex. A személyi állomány felkészítése, vizsgáztatása, a törvényre való felkészítés és a végrehajtási rendeletek elkészítése folyamatosan történik, és azt mondhatjuk, hogy minden személyi feltétel biztosítva van ahhoz, hogy a törvény hatálybalépése 2015. január 1-jétől biztosított legyen. A 2015-re engedélyezett létszáma a büntetés-végrehajtásnak 8755 fő. Tehát a kódex hatálybalépése jelentős változást fog eredményezni a büntetés-végrehajtás mindennapjaiban.

Másrészt pedig azok a fejlesztések jelentős előrelépést jelentenek, amelyekre a képviselő úr is kitért. Hiszen ennek a forrásait, több mint 5,4 milliárd forintot a 2015-ös költségvetési törvényjavaslat tartalmazza. Itt négy, jelenleg működő büntetés-végrehajtási intézet bővítése és egy új, a szirmabesenyői intézet felépítése szerepel. Nagyon nagy lépés ezeknek a beruházásoknak a felépítése és végrehajtása a férőhelybővítés felé. Úgy gondolom, hogy ennek a feltételeit a törvényjavaslat tartalmazza.

A harmadik tényezőt, ami jelentős változás a korábbi évekhez képest, a fegyveres és rendvédelmi életpályamodell 2015. július 1-jétől való hatálybalépése jelenti. Ez a büntetés-végrehajtás személyi állományát is kedvezően érinti. Úgy gondoljuk, hogy ezzel is kifejezzük az elismerésünket a büntetés-végrehajtás személyi állománya felé, melynek eredményeképpen 2015. július 1-jétől átlagosan 30 százalékkal nő a büntetés-végrehajtásban szolgálatot teljesítők illetménye, és az életpályamodell többi elemének elfogadását követően újabb részletekről is be tudunk számolni, de úgy gondolom, hogy ez nagyon nagy előrelépés a személyi állomány megbecsülését illetően.

Még egy tényezőre szeretném felhívni a figyelmet, a képviselő úr hozzászólása ezt is érintette, ne-

vezetesen: a fogvatartottak foglalkoztatásában a kormányunk hivatalba lépését követően bekövetkezett változás. A célunk az, hogy valamennyi fogvatartott, aki dolgozni tud, dolgozni képes, dolgozhasson. Jelenleg 75 százaléknál tartunk, a 2015. évben reményeink szerint újabb lépést teszünk a teljes fogvatartotti foglalkoztatás felé - ezek hasznos, jó célok. A képviselő úr beruházásokról beszélt, amelyeket részben az ellátás, a saját ételmezési feltételek biztosítása területén és az egyéb területeken is megtettünk.

Összegezve azt tudom mondani, hogy a büntetés-végrehajtás jelentős feladatot vállal az igazságszolgáltatás eredményes működése érdekében, hiszen a szabadságvesztésüket töltők hatékony szabadságvesztés-végrehajtása területén, úgy gondolom, ez nagyon fontos feladat.

Én is szeretnék köszönetet mondani a büntetés-végrehajtás személyi állományának az ez évben végzett szolgálatukért. Bízom abban, hogy jövőre még eredményesebben tudnak dolgozni. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő előre bejelentett felszólaló Szél Bernadett képviselő asszony, LMP.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Ott kezdem, hogy azt mondhatjuk, ez a költségvetés első ránézésre - meg ahogy mélyebben megismertük a tartalmát, úgy is - tulajdonképpen arról szól, hogy a magyar kormány, a Fidesz-KDNP-kormány gyakorlatilag nyíltan felmondta a társadalmi szolidaritást ebben az országban.

Ez a költségvetés az égvilágon semmilyen választ nem ad arra a problémára, amit most már nap mint nap látunk, a tömeges elszegényedésre, és amiről egyébként az összes mértékadó mutató beszámol, csak önök minden erőfeszitésem dacára erről nem hajlandók tudomást venni. Nem hajlandók tudomásul venni azt, hogy az összes olyan mutató, amely a szegénységet méri, Magyarországot egy lecsúszó országnak mutatja, és a magyar emberek ezt a bőrükön érzik. Igazából ép ésszel nagyon nehéz felfogni azt, amit önök csinálnak, ugyanis én azt gondolom, hogy egy ilyen helyzetben önöknek azon kellene munkálkodni, hogy a szociális hálót megerősítsék.

(12.10)

Ehhez képest mit csinálnak? Gyakorlatilag fogják magukat, és megnyirbálják a munkanélküliségi juttatásokat és a szociális kiadásokat.

De beszéljünk konkrétan a számokról! Önök most éppen arra készülnek, hogy 34 milliárd forintot kivonjanak az önkormányzatoknak juttatott támogatásból, amit az önkormányzatok azért kaptak, hogy a szociális kiadásait fedezni tudják. Ráadásul több

fontos segélyformát is megszüntetnek, sőt egyébként most már az is elképzelhető, hogy még a segély összegét is csökkenteni kívánják, ha jól érzedelem az önök kommunikációját, ami eddig 22 800 forint volt.

Tulajdonképpen itt semmi más nem történik, ha ránézünk az egész képre, mint az, hogy önök fogják magukat, és az önkormányzatokra hárítják a szegénység kezelésének a problémáját. Önök erre készülnek. És ezzel gyakorlatilag eléri azt, hogy a szegénység mint olyan a helyben lakó emberek ügye lesz ebben az országban. Ez így nagyon nincs rendjén! Mert én azt gondolom, hogy azért vagyunk egy nemzet, mert a szegénységben, ha éppen abban vagyunk, sorsközösséget kell vállalnunk egymással. Olyan nincs, hogy fogja magát a magyar kormány, és azt mondja, hogy ez az önkormányzatok ügye, én hátradőlök és fölteszem a kezeimet. Mégis ezt hogy kezelik?

Itt van a közmunka. Ha megnézem a számokat, én azt látom, hogy jövőre most már 270 milliárd forint fog erre jutni, és ha megvalósulnak az önök tervei, akkor 2018-ra 400 ezer közmunkás lesz ebben az országban.

Igazából én értem, hogy önöknek ez az egy válsza van arra, hogy azt a kínzó ígéretüket, amit nem tudtak teljesíteni, hogy önök majd egymillió munkahelyet fognak itt létrehozni, adózó munkahelyet, nem tudják teljesíteni. Ezt nem tudták a szocialisták sem, a rendszerváltás óta itt van velünk gyakorlatilag ez az egymillió hiányzó munkahely. *(Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Tíz év alatt teljesíteni.)* Nyomjon gombot, képviselőtársam, van még 102 perc 55 másodpercük! *(Közbeszólások a Fidesz padsoraiból: Folytassa! - Dr. Rétvári Bence: Ne zavartasd magad! - Az elnök csenget.)*

Szóval, a helyzet az, hogy önök ezzel a problémával nem tudnak megbirkózni, és kitaláltak egy olyan módszert, amivel gyakorlatilag az emberek éhköppon vannak tartva, nem tudnak visszakerülni a nyílt munkaerőpiacra. *(Dr. Rétvári Bence: Vissza?)* Itt hozzáteszem, hogy a közmunkások hivatalosan is szegénynek számítanak. Ezek az emberek, akik közmunkában dolgoznak, szegény emberek. Nem tudják fizetni a rezsit, tartozásaik vannak, nem tudják fedezni a váratlan kiadásaikat. Gyakorlatilag borítékolható, hogy ha önök nem tudnak más megoldással előrukkolni, 2018-ra 400 ezer ember szegénységben lesz tartva ebben az országban.

Miért beszélek arról, hogy szegénységben lesz tartva? Én azt tudom önöknek mondani, hogy körülbelül 5-7 százaléka tud a közmunkás embereknek visszakerülni a nyílt munkaerőpiacra, ahol a helyük lenne. *(Dr. Rétvári Bence: Mi az, hogy vissza? Bekerül, be!)* Nekik ott lenne a helye... Államtitkár úr, ön is nyomjon gombot, legyen kedves! *(Az elnök csenget. - Tukacs István: Örömmel fogjuk hallgatni, csak nyugodtan!)*

A helyzet az, hogy ez nem stratégia. Egy országot nem lehet így vezetni, hogy önök beígérik rendszeresen, hogy majd létrehoznak egymillió munka-

helyet, és aztán fogják magukat, és létrehoznak 400 ezer közmunkahelyet. Ez az önök kormányzásának a valós mérlege.

Ráadásul hozzáteszem, hogy önök mindig megsértődnek, amikor azt mondom, hogy ez a megszorítások költségvetése. De akkor, ha Rétvári Bence úr annyira aktív volt, és mondta, hogy nézzük a tendenciákat, hát nézzük! A jövő évi költségvetésben, ha csak az aktív eszközöket nézem, és olyan eszközökről beszélek, amik ténylegesen tudnak segíteni az embereknek abban, hogy munkát találjanak - mondom én, például a képzés, munkatapasztalat-szerzés, vállalkozóvá válás, önfoglalkoztatás elősegítése, bértámogatás, mikro-, kis- és középvállalkozások munkahelyteremtő beruházásainak támogatása, lakhatási támogatás, szóval ezek az aktív eszközök -, ezt önök 2010-hez képest a jövő évi költségvetésben megfelezték, fele annyi jut rá; 14 milliárd forintról beszélek.

Folytatom tovább. Ott van a szakképzési és felnőttképzési támogatás. Ez is a felére csökken 2010-hez képest. És ha én ezt a két számot összeadom, a 16 milliárdot meg a 14 milliárdot, ami effektíve segítséget tud nyújtani a magyar állampolgároknak, és összehasonlítom 270 milliárddal, akkor pontosan látható és lemérhető, hogy önök hogyan gondolkodnak a magyar munkavállalókról. Komolyan gondolják azt, hogy ez a 16 meg 14, azaz 30 milliárd forint aktív eszközökre és 270 milliárd forint közmunkára, ez az, ami ennek az országnak a jövője? Mert én ezt nem így gondolom.

Folytatódik ráadásul a forráskivonás a munkanélküli-ellátásokból. 50 milliárd forintunk lesz erre jövőre, ha önök ezt a költségvetést áteróltetik. Ez a 2011-es szintnek az egyharmada.

Hozzáteszem, hogy azért elég példátlan intézkedések mennek itt, egész Európában nincs olyan, hogy ha egy ember utcára kerül, három hónapig számíthat az államtól segítségre, főleg úgy, hogy ebben az országban másfél év az az idő, amíg munkanélküliek vagyunk, ha egyszer ilyen helyzetbe kerülünk. Három hónapig kap, másfél év múlva lesz munkája. Mi lesz vele egy évig? Mi lesz ezzel az emberrel egy évig, tisztelt képviselőtársaim?

Mondanom se kell, hogy az LMP rendkívül sok módosító javaslatot fog benyújtani, és rendkívül tartalmasak is lesznek. Egyrészt szeretnénk megállítani azt a folyamatot, hogy önök a segélykasszát kiürítik, és a magyar embereknek gyakorlatilag nem lesz pénz arra, hogy az életük legnehezebb szakaszaiban az államtól valamit remélhessenek. Másrészt azt gondoljuk, hogy vannak egyéni élethelyzetek, ami mindannyiunkkal előfordulhat, hogy mondjuk, lakhatási támogatásra van szükségünk vagy éppen adósságsökkentési támogatásra, legyen erre pénz ebben az országban. Ha jobban teljesítünk, akkor mutassák meg, itt van az alkalom: írják át úgy a költségvetést, hogy akkor, amikor a magyar emberek a legnehezebb élethelyzeteikbe kerülnek, legyen valahova nyúlniuk támogatásért! Mert ez a költségvetés nem erről szól.

Továbbá ott van nekünk két olyan kezdeményezésünk, amiket nagyon szívéssal próbálunk önöknek a figyelmükbe ajánlani: egyrészt a közösségi gazdaságfejlesztő alap, másrészt pedig a zöldberuházási alap. Ez két olyan alap, amelyből lehetne munkahelyet teremteni, és nem kerülne többre, mint az önök közmunkaprogramja, csak éppen a magyar embereknek lehetőséget nyújtana arra, hogy olyan munkát kapjanak, amiből meg is tudnak élni. Ezt önök annyiszor utasítják el, ahányszor meglátják, mert úgy látom, hogy önöknek még mindig nehéz beleélni magukat abba a helyzetbe, hogy ez egy XXI. századi ország, és abba az irányba kellene mennünk.

Én azért javaslom az önök tisztelt figyelmébe, hogy vizsgálják meg azt, hogy azok az országok, amelyek sikerrel lábaltak ki a pénzügyi válságból, milyen intézkedéseket alkalmaztak. Közmunkaprogramot hoztak létre 400 ezer embernek, vagy mondjuk, ilyen alapokat csináltak, amivel beindították a gazdaságot? Mert ezek az alapok arra is alkalmasak.

Azonkívül mi úgy gondoljuk, hogy a szakképzési és a felnőttképzési keretet növelni kellene, és ráadásul, amit mondtam is, ezt a rendkívül aránytalan közmunkaprogram és aktív eszközök közti arányt változtatni kellene. Nem mondom, vannak olyan helyek Magyarországon, ahol a közmunka tud lenni az utolsó szalmaszál abban az időszakban, amikor nincs más munkáltató. De ez egy meghatározott időre kell hogy szóljon, ez nem egy tartós ajánlat, egy jövőperspektíva, egy jövőkép az ország számára. Ez egy átmeneti helyzet, amikor odanyúl az állam és segít. De hogy ezt tenni jövőképpé, ez nagyon meredek.

Folytatom azzal, hogy önök ismétleten letettek egy családpolitikai akcióprogramot. Én most már az akciót szeretném látni, tisztelt államtitkár urak, mert most már túl sok a program, és kevés, ami kijön belőle. Gyakorlatilag önök úgy kampányolnak itt ezzel a kétgyermekes adókedvezménnyel, mintha már jövőre igénybe vehetnék, holott egy fillér nincs rá ebben a költségvetésben. Önök azt mondták a kampányban, és már mondhatom azt, hogy azt hazudták, hogy jövőre ez ott lesz, és a kétgyermekes családok igénybe tudják venni. Hát ehhez képest most meg arról van szó, hogy jövőre nem kapunk semmit, és utána négy évig majd fokozatosan emelkedni fog, amíg igénybe vehetjük. Mi a garancia arra, hogy a jövő évi költségvetésben vagy két év múlva, vagy három év múlva nem fogják ezt lenullázni? Semmi.

Tehát azt gondolom, hogy nem kellene azzal kampányolni, amit nem csináltak meg, mert azért ez eléggé átverése a magyar választópolgároknak, úgy gondolom.

A házasság adókedvezménye. Nézzék, a KDNP persze mindig felkészült arra, hogy ideológiailag oktassa a magyar embereket, a fiatalokat és idősebbeket egyaránt (*Dr. Rétvári Bence: Az LMP nem fogja, mi?*), de azért szeretném, ha tudomásul vennék azt (*Dr. Répássy Róbert: Ökotárs!*), hogy a termékenység és a házasság a nemzetközi tapasztalatok szerint nincs egymással olyan összefüggésben, mint

ahogy azt önök látni szeretnék. Nem azért születik sok gyerek, mert házasság az emberek. Magyarországon egyébként tipikusan - a KDNP-seknek külön a figyelmükben ajánlom ezt a tényt, mert ezt nem hajlandók tudomásul venni - rengeteg pár akkor házassodik össze, amikor a kisbaba már úton van. Úgyhogy én azt gondolom, hogy inkább arra kellene figyelni, hogy a nőknek legyen olyan munkája ebben az országban, amelyet gyermeknevelés mellett el tudnak végezni. (*Dr. Rétvári Bence: Csúcs van!*)

Az LMP nagyon régóta küzd azért, hogy rugalmas munkahelyek legyenek, amit a gyermekneveléssel összeegyeztetve tudunk végezni. Értsék meg, a részmunkaidő nem megoldás a nők nagy része számára. Sajnos. A részmunkaidőből ugyanis a nők nagy része nem tud megélni. Sajnos. De amíg ez így van, önöknek az lenne a kötelessége, hogy rugalmas munkaidőt biztosítsanak, hogy egy részét bent az irodában, vagy ahol dolgozunk, ott tudjuk teljesíteni, és a munkát haza tudjuk vinni, ahol két mosás között, meg amíg a gyermekeinknek süll a vacsora, addig tudjunk intézkedni, mert így tudunk megélni ebben az országban. Ez van most, ez a tény. Ez a nagy helyzet. Úgyhogy legyenek kedvesek, vegyék már végre figyelembe azt, hogy Magyarországon rugalmas munkahelyekre van szükség, a részmunkaidő nem elég.

Ugyanezt tudom mondani a lakhatási feltételekről is. Nagyon fontos az, hogy önerő nélkül ebben az országban nem lehet lakáshoz jutni. Azt gondolom, hogy a bérlakásprogram komoly előrelépés lenne. Tisztelt figyelmükbe ajánlom, valósítsák meg!

Bölcsődei férőhelyek. Ez már megint... Szóval, önök az eddigi ígéreteiknek az egyharmadát valósították meg. Most azt mondják, hogy 2018-ra 60 ezeret hoznak létre, akkor eszerint 20 ezer fog létrejönni, mert önök ilyen egyharmados arányban tudják ezt teljesíteni.

Ráadásul itt külön szót szeretnék emelni azért, hogy a családi napközik ellehetetlenítése pedig a lehető legrosszabb irány, amit tudnak választani. Olcsóbban és rugalmasabban tudnak létrejönni ezek az intézmények. Most egy olyan helyzet van, hogy ha egy család vagy valaki elhatározza, hogy csinál egy családi napközit, egy fillért nem kap az államtól ezért. Ez nonszensz, mert pontosan ezzel lehetne a férőhelyproblémát enyhíteni.

Ráadásul hozzáteszem, hogy a bölcsődékkal sem olyan nagyvonalúak, mint azt sokan gondolják. 50-60 százalékát fedezi az állami normatíva a tényleges férőhelyköltségnek, a többit a családoktól kell elvenni a bölcsődéknek.

(12.20)

Az sem normális dolog, azt gondolom, hogy a szülőket terhelik, amikor a magyar szülőknek így is van már elég problémája. Emeljék már meg ezt a

normatívát a bölcsődékben is, a családi napköziknek meg segítsenek abban, hogy el tudjanak indulni. Boldogan használnák őket a magyar anyák abban az esetben, ha lennének.

Hozzáteszem, hogy a családi pótlék körüli kormányzati átokfutást pedig már tényleg nem tudom szavakkal illetni. Egy olyan országban, ahol kiugróan magas a gyermekszegénység és minden szegénységi mutató az egekben van, lelketlenség egy ilyen bevezetni, gyakorlatilag a szegényeket büntetik már megint. Ott van egyébként, utána néztem, az óvodáztatási támogatás. Azt fogom önöknek javasolni, hogy méltóztassanak ezt egy kicsit megemelni, hogy a szegény gyerekeknek végre legyen valami plusz, ha már láthatóan elvesznek tőlük valamit a családi pótléknak az óvodáztatáshoz kötésével. Ezzel nem fognak célt érni, viszont a gyerekeknek még kevesebb enivaló lesz az asztalon.

S hozzáteszem, hogy mi ezekre módosító javaslatokat fogunk beadni. Remélem az irányt sikerült felvázolnom önöknek, hogy miért van erre szükség. És hozzáteszem, hogy nagyon nagy szükség lenne egy női munkaügyi miniszteri biztosra, meg egyáltalán egy olyan miniszteri biztosra, akivel a nők gondjairól érdemben lehet beszélni. Nonszensz az, hogy amikor például a szoptatással kapcsolatos problémákat vetem fel, Rétvári Bencével kell leveleznem. Én elismerem államtitkár úr érdemeit, de azt gondolom, jó lenne, ha lenne valaki a magyar kormányban, aki átlátja ezt a területet, és képes a nők munkaerőpiaci szerepvállalását, a termékenységet és a női egyenjogúságot összefoglalóan áttekinteni, és érdemben lehessen vele beszélni például a családon belüli erőszak kérdéséről.

Szintén tudomásul kell venniük, hogy a családon belüli erőszak elleni küzdelem mint olyan a kormányzattól támogatást és forrásokat igényel. Az isztambuli egyezményt ratifikálni kell. Mi az LMP-ben nagyon régóta mondjuk, hogy erre hatalmas szükség van, és kérjük önöket, hogy ne a családi erőszakot elszenvedő áldozatoktól vonják meg azokat a forrásokat, amiből azután majd stadionokat fognak építeni, hanem adják meg azt a pénzt, ami ahhoz szükséges, hogy ezt az egyezményt ratifikálni tudjuk annak érdekében, hogy csökkenjen a családon belüli erőszak ebben az országban.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A képviselő asszony lelkesedését abszolút tiszteltem. Mással általában egyetérteni nem tudok, de ez az, amit mesterien művel, hogy három perc alatt hatpercnyi dolgot elmond. Alig tudunk jegyzetelni ezekben a kérdésekben.

Őn nagyon lelkesen beszélt elejétől végéig a felszólalásában, de az elején vázolt víziója természetesen totálisan téves alapokon áll, amelyik a kormányzat társadalompolitikáját kritizálta, és amelyben felmondott társadalmi szerződésre és hasonlókra hivatkozott. Tisztelt képviselő asszony, én hiszek abban, hogy itt ebben a teremben mi mindnyájan demokraták vagyunk. Ha ez a kormányzat valóban egy olyan politikát folytatott volna az elmúlt négy évben, amit ön itt felvázolt, ha ennyire a társadalom ellen dolgozott volna, ha ennyi vesztese lenne a Fidesz-KDNP politikájának, akkor önök ülnének itt a parlament kétharmadáig és nem mi, mert akkor az emberek az önök által elmondottakat hiteles alternatívának tartanák, és akkor önök nem egy szűkülő frakcióban ülnének, hanem egy bővülő frakcióban. De hogy a Fidesz-KDNP-kormányzat a magyarországi polgárok elsőpró többsége számára jó megoldást kínált azokra a problémákra, amelyek egy részét örököltük a szocialistáktól, egy másik részét meg a világgazdasági válság hozta, tehát hogy jó megoldásokat hoztunk, annak az a bizonyítéka, hogy az emberek háromszor nyilvánítottak erről véleményt 2014-ben, és háromszor mondták azt, hogy a Fidesz-KDNP irányát szeretnék követni.

Amikor ön ugyanazt mondja el itt, amit tavaly vagy tavalyelőtt is elmondott ugyanazzal az irányultsággal, akkor kérem, vegye figyelembe, hogy a magyar emberek háromszor véleményt nyilvánítottak, és nem LMP-sek a polgármesterek az ország többségében, nem az LMP adja a legtöbb európai parlamenti képviselőt, sem itt a parlamenti képviselőket, tehát amiket mi az elmúlt négy évben tettünk, azok jó részével az emberek döntő többsége egyetértett. Éppen ezért azt az irányt, akár a munkahelyteremtés, akár a szociálpolitika, akár az oktatás kapcsán vagy más területeken, amiket ön érintett, amely intézkedéseket meghoztunk, az emberek utólag hagyták jóvá. És annál erősebb vélemény egy demokráciában, mint a választók véleménye, nincs.

Egy szóhasználatát hadd korigáljam a közmunkaprogrammal kapcsolatban: ön azt mondja, ahogy a közmunkások kis része kerül vissza a munkaerőpiacra. Úgy látszik, hogy ön itt a Nagykörúton belül abban a világban él, hogy az emberek dolgoznak, majd bekerülnek a közmunkaprogramba, utána pedig visszakerülhetnek a munkaerőpiacra. Nem így történik! Azoknak az embereknek a jó része évek óta munkahely közelében sem járt, hanem ez az egyetlen lehetőségük. Azért hívjuk Start-munkaprogramnak - nagyon fontosak az elnevezéseink -, mert itt indul az illető munkaerő-piaci tevékenysége, itt kerül be a munka világába. A Start-munkaprogramban valamilyen munkalehetőséget kap, valamilyen képzettséget kap, ha erre is szüksége van, és utána nem visszatérni tud, hanem be tud kerülni a munkaerőpiacra. És az, hogy több százezer embernek mégiscsak munkahelyet tudtunk teremteni, a munkanélküliség 11,1 százalékról 7 százalék környékére ment le, azt jelenti, hogy ez a program igenis sikeres, hiszen

ezeknek az embereknek nem segélyből kell megélniük, hanem egy átlag bruttó 70 ezer forintos közmunkabérből, ami persze nyilvánvalóan kevés a középosztálybeli élethez. Ön is mondta, hogy ez sokak számára nagyon nagy nehézségekkel jár. Így van, de már előrébb vannak, mint voltak ez előtt három vagy négy éve, s nemcsak azért, mert több pénzt keresnek, hanem azért, mert nagyobb esélyük van elhelyezkedni.

Ön azt mondta, hogy a vállalkozóvá válási képzésekre kellene több pénzt fordítani. Ez egy korábbi szemléletmód, amely egy korábbi, itt jelen lévő párt-nak volt a fő szlogenje; az SZDSZ-t ismételten tetemre hívjuk, a mai napon már többedszerre. Mi azt mondjuk, hogy nem arra szeretnénk nagyon sok forrást biztosítani, hogy akiknek a szülei vállalkozást vezetnek, vagy akiknek már van valami hasonló végzettségük, azoknak még egy vállalkozóvá válási képzést indítsunk, hanem a GINOP-programokban tőkét, támogatást vagy nagyon kedvező kamatozású hitelt adunk nekik, hogy a saját vállalkozásukat tudják beindítani, s ezzel a saját, illetve mások foglalkoztatását is elő tudják segíteni, meg tudják oldani. Tehát nagyon sokat költöttünk már ilyen puhaköltségekre, szofttköltségekre, mindenféle kérdésekre. Mi azt szeretnénk, hogy induljon el a vállalkozás, ne beszéljünk valakinek arról, hogy mit csináljon, hanem adjunk neki lehetőséget, pénzt arra, hogy elkezdje csinálni azt.

A munkahelyvédelmi akcióttervet szintén a képviselő asszony figyelmébe ajánlanám, amiről elfelejtett szólni akkor, amikor a kismamák, a képzettség nélküliek, a tartósan munkanélküliek foglalkoztatásáról esik szó, de ebbe a körbe a pályakezdők vagy a védett korban lévő, 55 év fölötti munkavállalók is beletartoznak. Azért, hogy ők megőrizzék a munkahelyüket, nagyon sok milliárd vagy százmilliárd forintot adott ki eddig a költségvetés, hogy ők a munkahelyvédelmi akciótterv keretében 700-800 ezren megőrizzék a munkahelyüket. Ebben is igyekeztünk előrelépni.

A szegénység témakörét szintén elővezette. Ahogy ön is tudja - és ezt is számtalanszor elmondtuk ebben az ülésteremben -, valakit munkához juttatni körülbelül háromszor annyiba kerül a magyar kormánynak, mint valakit segíteni, de mi azt mondjuk, hogy inkább nem harmadannyit fizetünk segélyezésre, hanem háromszor annyit költünk arra, hogy az illetőnek munkahelye legyen, akár a Start-munkaprogramban, akár piaci munkahelye. Ha megnézi a munkahelyvédelmi akció kiadási oldalát vagy más hasonló tételeket, akkor láthatja, hogy ez sokkal többbe kerül Magyarországon.

De azok számára, akiknek a legnehezebb a helyzete - akár azért, mert segélyezettek, akár más szempontból -, egy 29 milliárd forintos programot indítottunk, direkt a rászoruló személyek számára, az ő támogatásukra szóló programot, amely, bízunk benne, hogy élelmiszerben vagy a gyermekeknél pelenkában, illetve más segítségben tud azoknak 29 milli-

árd forintnyi segítséget nyújtani a következő években, akik a legnehezebb körülmények között vannak. Ezt hívhatjuk egyszerűen élelmiszersegély-programnak. Ennek a kerete 29 milliárd forint a következő évekre.

A családtámogatás kapcsán én politikai gondolkodásban vagy kommunikációban nézném: ha van valami, amiben nem érdemes ezt a kormányzatot támadni, az pontosan a családtámogatás, mert ha valaki visszagondol az elmúlt 25 évre, akkor láthatja, hogy amit a családok többlettámogatásként kaptak, azt akkor kapták, amikor Fidesz-KDNP-kormányzat volt Magyarországon, amikor Orbán Viktor-nak hívták Magyarországot miniszterelnökét, amikor pedig elvettek tőlük, akkor az Bokros Lajos, Medgyessy Péter vagy Gyurcsány Ferenc nevéhez köthető.

Ha valami ennek a kormányzatnak szerintem mindenki által elismert erőssége - és ebben nem kell szégyellnie egy ellenzéki párt-nak, ha jónak tartja például a családi típusú adózást -, az pont a családpolitika területe. Ennek az eredménye, hogy csökkent a népességfogyás üteme, most már több negyedéven keresztül, 3 ezer fővel. Tudjuk, hogy ez még kevés, de végre megfordult. Harminc éve fogyott egyre nagyobb ütemben Magyarország. Az elmúlt másfél évben egyre csökkenő ütemben fogyott Magyarország lakossága. Ez egy olyan eredménye ennek a programnak és nyilván annak a 700 milliárd forintnak, amit összességében erre költöttünk, ami látható, és egy harmincéves tendenciát fordított meg az elmúlt három-négy évben.

(12.30)

A nők foglalkoztatása kapcsán, tisztelt képviselő asszony, mikor állt be Magyarországon csúcs a női foglalkoztatásban? Most, az elmúlt negyedévekben. Mégiscsak 133 ezerrel több hölgy dolgozik, mint ez előtt pár évvel, és nyilván a gyed extrának köszönhetik például 12-14 ezren, hogy visszakerülhettek a munka világába. Végre kimondja a törvényjavaslatunk, hogy a nőknek atipikus foglalkoztatási formákat kell kínálni a munkáltatóknak, ha ezt igénylik. Ezeknek az intézkedéseknek az eredménye, hogy az, amit ön szeretne, igazából ezekben az adatokban megvalósult, és soha annyi nő nem dolgozott Magyarországon, mint most. Ezért van csúcson a női foglalkoztatottság.

És még egy dolgot szeretnék elmondani önnek, ami szintén egy félreértése volt, hasonló, mint a közmunkaprogramoknál. A családi pótléknál, egyébként ez a költségvetésből nem olvasható ki, tisztelt képviselő asszony, de amúgy tényleg az a terve a kormányzatnak, hogy a családi pótlékot az óvodába járáshoz kötjük. Ugye, jövő év szeptember 1-től kötelező az óvodáztatás, kivéve szűk körben, ahol felmentést kaphatnak a jegyzőtől. Mint ahogy a családi pótlékot 6-7 éves kortól iskoláztatási támogatásnak is neveztük át, hiszen az iskolába járáshoz kötjük.

Ez pontosan azért van, mert ott sikeres volt az iskolások tekintetében, ugye, 40 százalékkal csökkentette az igazolatlan hiányzások számát. A kötelező óvodáztatásnak pedig az az alapja, hogy azt a hátrányt, amit egy elsős, iskoláskorú gyerek esetleg kénytelen elszenvedni, mivel nehezebb körülmények közül kerül az iskolapadba, sokkal hátrányosabbak a családi körülményei, a településének körülményei, azt kívánjuk kompenzálni azzal, hogy már hároméves kortól próbáljuk az esélyt megteremteni a nehezebb, hátrányosabb helyzetű gyerekeknek is, hogy a képességeiket, a kompetenciájukat vagy a különböző közösségi attitűdjeiket már óvodai körülmények között, egyenlőbb esélyek mellett tudják megszerezni, 3-4-5 évesen, mielőtt iskolába kerülnének. És míg korábban sokkal nagyobb volt a hátrány egy első osztályos tekintetében, aki nehezebb körülmények közül érkezett, mint aki, mondjuk, egy jobb budai kerületből került iskolába, ezt próbáljuk ledolgozni, hogy ennek a hátrálynak egy részét már a kötelező óvodáztatással hozzuk be.

Ezért fontos a családi pótléknak az óvodáztatáshoz kötése, egy későbbi törvénnyel természetesen, hogy azok a szülők, akik nem figyelnek oda a gyermekükre, nem figyelnek oda a nevelésére, és adott esetben arra sem figyelnek oda, hogy iskolába jár-e a gyerek vagy sem, óvodáskorúaknál nem figyelnek oda, hogy elvigyék az óvodába a gyereket, és ott abból a hátrányból, ami esetleg annak a gyermeknek van, valamennyit az állam segítségével ledolgozzunk, mert ez az, amit a család adhatna meg alapvetően, valamilyen okból, rajtuk kívül álló okokból, vagy pedig hanyagságból nem tudják megadni, ne tetézzék a gyermek hátrányát a szülő azzal is, hogy még az óvodába sem viszi el a gyereket. Márpedig ott, ugye, mégis kap többszöri nappali étkezést. Ugye, ön is tudja, bár ezt elfelejtette említeni, hogy míg mondjuk, 4 évvel ezelőtt 29 milliárd forintot költöttünk a gyermekek étkeztetésére, ez az idén fölemelkedett 53 milliárdra, és tovább emelkedik 56 milliárdra a következő évi költségvetésben. Tehát tovább nő a gyermekek étkeztetésére szánt összeg, és ez nem az inflációval történő emelés volt az elmúlt négy év folyamán sem, tehát jóval jobb a gyermekek ellátása.

Így hároméves kortól, ha valaki óvodába jár, általános iskolába, középiskolába jár, napi többszöri étkezéssel megkapja azt a kellő minőségű táplálékot, amit esetleg otthon nem adnának meg neki. Ezek az intézkedések, amiket ön kritikával illetett, sok esetben pont a legnehezebb, leghátrányosabb helyzetű gyermekek helyzetét javítják, akik a leginkább kiszolgáltatottak. És erre költségvetési forrásokat sem sajnáltunk, sem a nyári gyermekétkeztetésre, ezt is elfelejtette ön mondani. A tavalyihoz képest az idén 270 millió forinttal növeltük, és a jövő évi költségvetésben 2,6 milliárdról 3 milliárdra nő ennek is az értéke, tehát itt is többet fordítunk erre. És év közben azért mégiscsak 270 ezer gyermek teljesen ingyen, 150 ezer gyerek pedig fél áron vagy kedvezménytel kapja meg ezeket az étkeztetési formákat.

Ezek ténylegesen a szegénységet kiküszöbölő, a szegénységből eredő hátrányokat csökkentő intézkedések, és bízom benne, hogy ezek a javaslatok, ha önöknek nem is, de az állampolgároknak hasonló támogatottságát fogják élvezni, mint idén ezen a három választáson az eddigi intézkedéseink. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül kér szót Kontrát Károly államtitkár úr. Öné a szó.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az imént Szél Bernadett képviselőtársunk, illetőleg ezt megelőzően Korózs Lajos képviselő úr foglalkozott a közfoglalkoztatás kérdéssel. A tegnapi nap során is több alkalommal előjött ez nagyon fontos téma. Örülök egyébként annak, hogy ezt a képviselőtársaim a vita során fölvetették. Annak nem örülök, hogy szinte egy jó szót sem hallottunk ellenzéki képviselőtársainktól a közfoglalkoztatást illetően.

Engedjék meg, hogy egy kiadványt mutassak be, amelyet egyébként a Belügyminisztérium minden országgyűlési képviselőnek megküldött. A közfoglalkoztatás új rendszerének 2011-es bevezetését követő gyakorlatot mutatjuk be, a 2012-13-as, illetőleg a 2013-14-es téli közfoglalkoztatás eredményeit. Ez a kiadvány bemutatja a Start-mintaprogramokat, a közfoglalkoztatás rendszerét, az önkormányzati programokat: a belvív-elvezetési programot, a mezőgazdasági utak rendbetételét, a bio- és megújuló energia felhasználását, a belterületi közúthálózat-javítást, az illegális hulladéklerakó helyek felszámolását, a téli és egyéb értékteremtő közfoglalkoztatást, a helyi sajátosságokra épülő programokat, az egyéb Start-munkaprogramokat és majd a speciális programokat, a ferencvárosi szociális foglalkoztatót, a Digitális Archívum és Filmintézetet és a többi speciális programot.

Tisztelettel azért ajánlom képviselőtársaim figyelmébe, mert érdemes átforgatni, érdemes elolvasni, és akkor reális képet kaphatnak arra vonatkozóan, hogy valóban milyen fontos és milyen értéktelítő munkát végeznek azok a százezrek, akik a közfoglalkoztatásban nap mint nap részt vesznek. Úgy gondolom, ha ezt megteszik, akkor tényleg nagyobb tisztelettel és nagyobb empátiával tudnak ehhez a kérdéshez hozzáállni. Akinek egyébként nincs meg ez a kiadvány, szívesen állok rendelkezésére, el tudom juttatni a részére.

Ami pedig a 2015-ös lehetőségeket illeti, szeretnék hangsúlyozni, hogy 2014-hez viszonyítva, amikor az eredeti előirányzat 183 milliárd forint volt, a 2015-ös előirányzat a közfoglalkoztatás vonatkozásában 270 milliárd forint, és a kormány elsődleges célja, hogy akik az elsődleges munkaerőpiacról kiszorultak, azoknak is lehetőséget biztosítsunk az értékteremtő munkában való részvételre. Erre jó a

közfoglalkoztatás. Ez nem cél, hanem eszköz. A kormánynak az a célja, hogy minél több olyan közfoglalkoztatási program, minél több olyan Startmunkaprogram induljon, amely hozzájárul ahhoz, hogy a résztvevők a munkaerőpiacra visszajussanak.

A távlati célunk pedig, ez is elhangzott ebben a vitában, a költségvetés általános vitájában, hogy 2018-ig olyan mértékben lehetővé tegyünk a közfoglalkoztatás bővítését, hogy aki akar, mindenki tudjon dolgozni, megteremtjük ennek feltételeit. Bízunk abban egyébként, hogy ebben az időszakban a piaci foglalkoztatás is bővül, hiszen az a célunk, hogy minél többen tudjanak ezen a területen elhelyezkedni, de akiknek ez nem sikerül, azoknak tudjuk megteremteni az értéktérítő munkában való részvételt.

Ezért 2015 vonatkozásban 270 milliárdot biztosít a tervezet a Nemzeti Foglalkoztatási Alap előirányzatában közfoglalkoztatásra. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő hozzászóló Font Sándor képviselő úr, Fidesz.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott költségvetés mezőgazdasági területet érintő összegei és a benyújtott tervezet, nyugodtan mondhatom, hogy mind a Miniszterelnökséghez tartozó vidékfejlesztési államtitkárság, mind pedig az FM klasszikus területeihez tartozó részek biztosítják, hogy több munkahelyet teremtsünk a mezőgazdaságban. És szeretnénk, ha ebből tiszteleggel meg is élhessenek az ott élők.

Mint közismert, elég jelentős változás következett be a mezőgazdaság támogatási rendszerében az Unió megváltozott szabályai miatt, és ezt az új szabályrendszert, egyben az érkező támogatási pénzek lehetséges elosztását is a költségvetés átvezeti, és új rendszerben biztosítja a gazdálkodóknak. Klasszikus módon továbbra is létezik az alaptámogatás, majd pedig ehhez kapcsolódik egy zöldítési komponens, erről majd a gazdálkodóknak információt kell adnunk, hogy a következő évi támogatás benyújtásakor tisztában legyenek a támogatásle hívás feltételeivel. Hiszen a zöldítési komponens már csak akkor jár majd a gazdálkodóknak, szántóföldi gazdálkodóknak, ha a vetésforgót betartják, ha állandó legelőterülettel nem csökkentik nagymértékben a területüket, illetve ha az ökológiai célterületeket elkülönítik mintegy 5 százalékban.

(12.40)

Továbbra is fő prioritásként kezeljük a fiatal gazdálkodók támogatását. Eddig is önkéntes alapon a magyar kormány mindenkor megadta a támogatási lehetőséget, most már uniós kötelezettségként is a fiatal gazdálkodók támogatását át kellett vezetni. Ez

nekünk örömteli, hiszen a kitűzött célunk a gazdák fiatalítása, a fiatal gazdálkodók bevonása a rendszerbe.

Klasszikus módon megmaradnak a termeléshez kötött támogatások. Erről majd külön szeretnék említést tenni, hiszen jelentős mértékű növekedést látunk a tervezetben. Ami egészen új lesz, az a kisgazdaságok egyszerűsített támogatási rendszere. Szintén az EU-s lehetőségek egyikével élünk, amikor a körülbelül 1-5 hektárral gazdálkodók a mintegy 500-1250 euró/éves támogatást egy rendkívül egyszerű eljárásban igényelhetik majd meg. Amely lehetőséget az Európai Unió mozgástérben biztosított, az a sokak számára vitatott 1200 hektár fölötti alaptámogatás elvonása az 1200 hektár fölötti területekre. Ez egy jelentős összeg, amely átcsoportosításra kerül a Magyarországon problémaként mindig is fennálló állattenyésztésre és különösen még a kézműves munkaterületekre, ilyen a szőlő-gyümölcs termelés, a hajtított növényházi termesztés, illetve a szaporítóanyag-termesztés.

Mint említettem, kikerülhetetlen, hogy a mezőgazdaságban is több munkahelyet és megélhetést biztosítsunk. Erre a több munkahelyteremtésre külön programot indított a kormány, mintegy 212 milliárd forint kerül erre célzottan átcsoportosításra, ezen belül 180 milliárd forint az a nemzeti forrásból lévő összeg, amelyet biztosítani szeretnénk.

Az FM-fejezetnek mindig egy izgalmas szakasza, hogy az úgynevezett folyó kiadások és jövedelemtámogatások előirányzaton mennyi pénz szerepel. Szeretném megjegyezni, hogy itt egy jelentős mértékű növekedés található. Úgy tűnik, hogy az az ígért és forrásátcsoportosítás, amely itt a nyáron nagy vihart kavart, a költségvetési rendszerünkben megtalálható. Természetesen mindig van ötlet, hogy még milyen további pénzeket kellene esetleg erre a célra folyósítani.

Hadd említsem meg, hogy ezen a területen található az úgynevezett átmeneti nemzeti támogatás. Ez egy nagyon fontos olyan összeg, amely a különféle szabályváltozások és támogatási rendszer változásai miatt a hazai, általában uniós forrásból nem támogatható rendszerek támogatását biztosítja. Mintegy 20 milliárd forinttal nagyobb lesz a következő évben ez az alap. Ez 36 milliárd forintot jelent majd 2015-ben.

Közismert, hogy a magyarországi 2004-es csatlakozás után nagyon komoly veszteséget értek el az állattenyésztők, az állatlétszám rendkívüli mértékben csökkent. Kiemelt célja a kormánynak és a most benyújtott költségvetésnek, hogy az állattenyésztést, állattartást ösztönözzük, az állatlétszámot növelni szeretnénk. Erre szeretnénk ösztönözni a gazdálkodókat is.

Az EU jó néhány területet közvetlenül nem támogat az állattartás területén. Ilyen a sertés- és a baromfiágazat. Erre az előbb említett folyó kiadási soron kell hogy valamilyen lehetőséget találjunk. Ezt meg is találjuk, hiszen a baromfiágazatnál az állattartási támogatások keretében látjuk ezt a lehetőséget.

Megjegyzem, 2007-ben még 4 milliárd forint áll rendelkezésre, most a tervezetben ez már 11 milliárd forint, amely szinte az összes benyújtó baromfitartó tekintetében a pályázati igényt fedezni tudja. Ugyanilyen a sertéságazat, amely közvetlenül az EU-s forrásokból nem támogatható. De mindig is különítettünk el nemzeti forrásból támogatási lehetőséget, most is elég jelentős összeget, a 2010-es évi akkori összeghez képest a 2015-ös például mintegy 40 százalékkal fog növekedni. Ez most 8,5 milliárd forint lesz.

Hadd említsem meg idetartozóan, hogy a sertésprogram keretében továbbra is jelentős, 1,4 milliárd forint áll rendelkezésre, amely a genetikai alapok kiválasztását, a kutatás-fejlesztést, de célként, összességében a sertésállomány növelését tűzi ki célul. Itt külön hangsúlyt szeretnénk fordítani esetleg a mangalicára, amely őshonos fajtaként nagyon szép karrier, siker előtt áll. Aki a nyári közadatokat és híreket figyelte, mind Észak-Amerika területén, mind a Távol-Kelet területén rendkívül magas lett az igény erre a húsfajtára, szinte alig tudjuk kielégíteni az azon országokban, hála istennek, magas prémiumkategóriának számító húsmennyiség beszállítását; ez különösen, mint említettem, Japánra, a Távol-Keletre igaz.

A mezőgazdasági gazdálkodóknak egy nagyon komoly gondot okozott és jelenleg is okoz az esetleges károkozás, mind a gazdálkodók által elszenvedett időjárási kár, mind esetleg bármilyen más természeti kár. Ennek két fajtáját ismerjük. Az egyik, amikor piaci biztosítókon keresztül a gazdálkodók próbálják enyhíteni káreseményeiket. A - szakzsargon szerint - almódozatok köttetését néhány évvel ezelőtt, amely akkor 1900 darab volt, és 1,5 milliárd forinttal próbáltuk meg támogatni kiegészítő támogatásként, hála istennek, egyre több szabadpiacú biztosítást köttetnek a gazdálkodók, most már 13 ezer biztosítás köttetett az elmúlt időszakban, az elmúlt évben, és ezt 5,7 milliárd forinttal továbbra is támogatni szeretnénk kiegészítő támogatásként.

Ugyanakkor közismert, hogy a minden gazdálkodó számára kötelező nemzeti agrárkárenyhítés előirányzata 4,3 milliárd forint. Sajnálatosan voltak olyan gazdálkodók a 2014. évben is, akiket ez majd érinteni fog, de szerencsére talán a 2014. év nem tartozik a nagyon jelentős mezőgazdasági káreseményekkel sújtott évek közé. Úgy tűnik, hogy az agrárkárenyhítés rendszere most már beáll egy stabil tenderre, és a gazdálkodók megértették, hogy a legkisebbtől a legnagyobbig a Nemzeti Agrár-kárenyhítési Alapban részt kell nekik venni.

Szakmai körökben ismert, de talán a gazdálkodók még jobban fájjalják az egyik legsúlyosabb hibáját a kárpótlási rendszernek, ez az úgynevezett osztatlan közös területek kialakítása. Elkezdődött és rendkívül sikeres a 2010-ben és 2011-ben erre a területre átcsoportosított pénz, amellyel az osztatlan közösök megszüntetését szeretnénk. Az előző kormány ebben nem jeleskedett, mert úgy volt vele, hogy az osztatlan közössel úgysem tud mit csinálni a

gazdálkodó, ezért kénytelen visszaadni a téészekből átalakult részvénytársaságoknak, és nem tudtak a saját földjeikhez jutni az osztatlan közös tulajdonnal rendelkező gazdálkodók. Ezt szeretnénk megszüntetni, és bízunk benne, hogy a ciklus végére jelentős mennyiségű osztatlan közös földterületet visszajuttatunk jogos tulajdonosának használati jogcímrel. Most 3 milliárd forintra növeltük meg 2015-ben az e területre átcsoportosítható pénzmennyiséget.

Talán kormányoldaltól függetlenül is, mert én úgy tudom, hogy az ellenzéki oldalon is jelentős eredményt tulajdonítanak a tanyafejlesztési programnak, változatlanul 1,4 milliárd forintot fogunk tudni erre a területre biztosítani. Az egyik legsikeresebb programja saját pénzügyi forrásból, nemzeti pénzügyi forrásból a 2010-14-es kormányzati időszakban, és ezt szeretnénk folytatni a most megnyíló kormányzati időszakban is.

Az EU-társfinanszírozással működő támogatások esetében szintén emelkedések tapasztalhatók. Hadd említsek meg két területet, az egyik: a nagy népszerűségnek örvendő iskolagyümölcs-program nemzeti részét megemeltük. 2015-ben 1,7 milliárd forint áll rendelkezésre az általános iskola 1-6. osztályos tanulóinak egészséges termékekkel történő ellátásához. Megjegyzem, amíg 2009-ben és 2010-ben 1608 iskola 278 ezer 1-4. osztályos tanulójának ellátására került sor, addig a jelenlegi iskolagyümölcs-programban 2124 iskola és 552 ezer 1-6. osztályos gyermek vesz majd részt, azaz a célcsoport körülbelül 95 százaléka kaphat 29 héten át átlagosan három adag gyümölcsöt, zöldséget, illetve gyümölcs ivólevelet.

(12.50)

2015-ben tovább folytatódik a szintén közkedvelt, „Igyál tejet!” program támogatása is, amelynek keretösszege 1,7 milliárd forintról 2,3 milliárd forintra emelkedik. Az elmúlt években hozott intézkedéseknek köszönhetően ugrásszerűen emelkedett a programban részesülők köre. Míg 2009-ben 150-180 ezer gyermek ellátására került sor, addig 2014-ben már 420 ezernél is több gyermek kap napi rendszerességgel tejterméket, és ez a szám 2015-ben várhatóan tovább fog emelkedni.

Itt ezekkel a konkrét adatokkal szerettem volna válaszolni Szél Bernadett szegénységet túldramatizáló és iskolában és otthon ellátatlan, élelmiszert nem kapó gyermekek számának véleményem szerint túldramatizált változatára. *(Közbeszólások, zaj az ellenzéki pad-sorokban. - Az elnök csenget. - Dr. Rétvári Bence: Hova tűnt Szél Bernadett?)*

Kérem szépen, pont az az ellátórendszer, ami itt az iskolagyümölcs-programban és az „Igyál tejet!” programban most még erősebben nevesítésre került, majd pedig a 3 éves kortól való kötelező óvodába járás, pontosan ezek azok a programok, amelyekkel az általuk sokat féltett, de általunk talán még job-

ban... - és mi még teszünk is azért, hogy ez a kellemtelen helyzet ne következzen be, hogy a gyermekek esetleg, akik éhezve indulnak el iskolába, még az iskolában sem kaphatnak esetleg ellátmányt. Itt az ékes bizonyítéka annak, hogy a Földművelésügyi Minisztérium gondoskodik erről, a szociálisan nehéz helyzetről is. *(Gógös Zoltán közbeszól. - Az elnök csejget.)*

És amint az önök előtt ismert, a vidékfejlesztési támogatások a kormányzati szerkezetváltást követően a Miniszterelnökség feladatkörébe kerültek, de a kifutó régi és az új vidékfejlesztési program intézkedései további 302,4 milliárd forinttal hazai és uniós társfinanszírozás mellett támogatják a hazai agráriumot. Ez az összeg 50,4 milliárd forinttal haladja meg a 2014-ben rendelkezésre álló összeget. Ezen jogcímek szolgálgják többek között az ágazat strukturális fejlesztését, beleértve az élelmiszer-feldolgozás beruházásait is, a fiatal gazdák pályakezdését vagy a vidéki térségeink társadalmi és gazdasági felzárkóztatását is.

Az EU által közvetlenül érintett támogatások esetében - amelyek a tárca költségvetésében nem szerepelnek - a területalapú és egyéb közvetlen támogatásokra a 2015. évben összesen 389,6 milliárd forint kifizetés várható, amelyből 25,3 milliárd forint a piaci támogatás, míg a területalapú támogatás összege 364,3 milliárd forint lesz.

Itt szeretném megjegyezni, hogy néhányan, akik nem értenek a költségvetéshez, azt vetették a szemünkre, hogy míg az előző évben az FM fejezetében 423 milliárd forintot láttak, most meg csak 213 milliárd forint volt, borzasztó drámai csökkenés történt, azt az apróságot nem vették figyelembe, amit most ismertettem, hogy a vidékfejlesztési rész a Miniszterelnökség tárcájához tartozik, és ott található meg azok a rendkívül nagy összegek, amiket ha összeadunk - vidékfejlesztési rész a Miniszterelnökségnél és az FM fejezetéből -, egyértelműen látszódik, hogy jelentős a forrásnövekedés a mezőgazdaság számára.

Meggyőződésem szerint egyébként az FM és a Miniszterelnökség sorain található pénzüsszeg az Európai Unióból érkező forrásokkal együttesen az agráriumot igen stabil helyzetbe tudja hozni 2015-ben, és a „Több munkahelyet és megélhetést a mezőgazdaságban” program biztos, hogy sikeres lesz; ezt érezni fogják a gazdálkodók is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Gógös Zoltán: Majd megbeszéljük, Sanyi!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Font képviselő úr. Ügyrendben jelentkezik Novák Előd képviselő úr, Jobbik. Megadom a szót.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Sajnos, ügyrendben vagyok kénytelen segítséget kérni és panaszt tenni Kövér László kiskirálykodása miatt, mivel azzal szórakozik, hogy kisstílusú módon akadályozza a szakértő vendégeink országgyűlési épületbe való beléptetését.

A holnapi nap folyamán a költségvetés vitájában kívánok felszólalni az Országgyűlés népesedéspolitikai albizottságának elnökeként, és hazánk egyik legnevesebb életvédőjét, Téglásy Imrét szeretném itt fogadni. Annak ellenére, hogy az elektronikus beléptetőrendszerbe a nevét leadtam, úgymond eltűnt.

Nem először fordul már ez elő a jobbikos vendégekkel kapcsolatban. Nyilvánvalóan arról van szó, hogy Budaházy Eddával együtt adtam le a nevét, aki nemrég egy népesedéspolitikai konferenciát szervezett, és ő talán nemkívánatos a házvezetés számára, azonban mégis, ez teljesen szabálytalan, főleg, hogy ennek indokát nem is közlik. Sőt, összeviszta tájékoztatnak és hazudoznak ebben a tekintetben. *(Zaj.)* Magát az Országgyűlési Őrséget sem tájékoztatták arról, hogy miért nem léphet be. *(Zaj. - Az elnök csejget.)* Mindenféle rendszerfrissítésre hivatkoznak órák óta.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Arra kérem elnök urat, hogy legyen szíves, intézkedjen...

ELNÖK: Köszönöm.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ...hogy ne ezzel kelljen foglalkozni itt, az Országgyűlés ülésén, és Kövér László az ilyen kisstílusú módszereitől tartózkodjon. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Előd képviselő úr. *(Novák Előd: Szívesen.)* Kérem tisztelettel, hogy majd a házbizottság ülésére vigye be ezt a problémát. Általánosságban egyebet én most nem tudok tenni az ön érdekében.

Megadom a szót Varju László független képviselő úrnak.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A tegnapi vitát a zárógondolatok utáni helyzetben folytatva, szeretném néhány dologra még föl hívni a figyelmüket itt a költségvetés kapcsán. De mielőtt ehhez hozzáfognék, azért két megjegyzést engedjenek meg. Az elsőt mindenképpen ahhoz, amit Font Sándor úr, képviselőtársunk mondott: a szegénységet túldramatizáló hozzászólás. Azt gondolom, hogy ez a gondolatokör megérdemel egy mondatot.

Magyarországon, amikor gyakorlati és statisztikai szempontból is több mint négy millió ember él a szegénység küszöb alatt, Magyarország, amikor Európa legszegényebb államai közé sodródott az elmúlt években az önök működésének eredményeként, ilyen állítani, azt gondolom, olyan szemtelenség, ami szembeköpiése azoknak az embereknek, akikkel ugyanúgy találkoznak Budapest utcáin, mint a legkisebb falvakban.

Azt gondolom, hogy Magyarországon a szegénységet ebben az értelemben túldramatizálni nem le-

het, és ebben persze önöknek múlhatatlan felelősségük van, akkor is, ha ilyen mondatokat mondanak. A második gondolat pedig Rétvári államtitkár úrnak szólna, már csak azért is, mert az előbb képviselői felvetésekre ön azt válaszolta, hogy a kétharmad a válasz arra, hogy az úgy helyes. Ez nagyjából olyan, mint hogy: csak. *(Dr. Rétvári Bence: Demokrata illyet nem mondhat!)*

Tisztelettel azt javaslom önöknek, hogy a választási törvény módosításával elkövetett csalásuk után ne legyenek büszkéek arra a kétharmadra, amellyel az államhatalmat ilyen értelemben kisajátítják, és ilyen módon működnek. *(Dr. Rétvári Bence: A választók szavazata!)* Ennek semmi köze nincs a demokráciához *(Dr. Rétvári Bence: Többség!)*, önöknek ennél sokkal másabban kellene működniük, ezért azt gondolom, hogy ez így megengedhetetlen. *(Kucsák László: A költségvetésre vonatkozó?)*

És éppen ezért a Demokratikus Koalíció, miután elvégezte a költségvetésük véleményezését és annak kerete értékelését, amelyet tegnap már elkezdtünk... - el is mondtam önöknek, hogy az, amit önök tesznek, nem más, mint egy megszorító költségvetés. Folytatása, szerves folytatása annak, ami az elmúlt években történt, hiszen hívhatjuk Varga-, Matolcsy-csomagnak, hívhatjuk Széll Kálmán-tervnek, mindegy, a végeredmény az, hogy önök sokaktól elvesznek, és néhány olyan kedvezményezett körnek, embernek vagy csoportnak adnak igazából lehetőséget, amely igazából csak nekik ad fejlődési lehetőséget.

Önök persze beszélnek családtámogatásról, és hogy nekik majd jobb lesz, de hogyan tehetik ezt meg, miközben a számok egyértelműen azt mutatják, hogy a szociális rendszerre vonatkozó kiadásait csökkentik. De ami a legsúlyosabb hátrány, amit önök okoznak, az az, hogy az oktatásra szánt összegeket megkurtyítják. Így aztán tényleg az a helyzet, hogy 2014-ben, nyugodtan mondhatjuk, hogy ma jobban élünk, mint jövőre. Ez az a perspektíva, amit önök az embereknek kínálnak.

És hogy egy gyakorlati példát is mondjak, hogy az önök működéséből mi következik: jövő év január 1-jétől minden család számot vethet azzal, hogy igénybe veheti a szociális temetés lehetőségét az önök áldásos tevékenységének és költségvetési betervezésének eredményeként. Mert ennek ez a következménye, hogy mindenki, aki úgy gondolja, és nincs elég pénze, elkarparhatja azokat a szeretetteket, akik elhunytak. És megtehetik mindezt: felöltöztethetik *(Dr. Hargitai János, a fejét ingatva: Ne viccelj!)*, és hiába ingatja a fejét, képviselőtársam. Önök hozták ezt a törvényt, miközben stadionokat építenek, és még arra sem képesek, hogy az embereket méltósággal el lehessen temetni Magyarországon! *(Firtl Mátyás: Nem elkaparni...)*

(13.00)

Ennek a költségvetésnek és azoknak az adótörvényeknek, amelyeket beterveznek, illetve önök itt

elfogadnak, az a következménye, hogy egy korrupt adóhivatal kénytelen lesz elvégezni az önök mészáros munkáját, és még több adót kell hogy begyűjtsenek az önök vezetésével és irányításával. Ebből az következik természetesen, hogy a kozmetikázott hangvételtől eltérően pangó gazdaságra és megszorításokra kell felkészülni. Így aztán nem csodálkozhatnak, ha ezrek és tízezrek tüntetnek az önök elképzeléseivel szemben. Erre minden oka megvan a magyar embereknek, és felszólalnak az önök működése ellen. Így ha belegondolunk, a miniszterelnök úr egy gondolatát továbbvisszük, akkor valóban az következik, hogy a legvidámabb barakkból átsétálunk egy kevésbé vidám barakkba, és ennek megfelelően létezhetünk.

A lényeg az, hogy Magyarország igen nagy bajban van az önök működésének eredményeként. Az önök mondataival szemben a családokat nem segítik ezzel a költségvetéssel, hanem éppen hogy elveszik tőlük a lehetőséget azzal, ha a költségvetés konkrétumát idézzük, hogy jelentősen csökkentik az oktatásra szánt forrásokat. Bármennyire is hangoztatják ennek ellenkezőjét, észre kell venniük, hogy mind a szakmai szervezetek, mind pedig a demokratikus ellenzék egyöntetű véleménye az, hogy ez a legnagyobb bűn, amit önök most éppen elkövetnek. Mi azt valljuk, hogy az oktatás nem az államé, nem a kormányé, nem az önök elsődleges felelőssége, hogy ezt igazából megoldják; Magyarországon nem köznevelésre van szükség, hanem olyan közoktatásra, amely elsősorban az oktatásban részt vevő diákoké, és a pedagógusoknak teremt lehetőséget. Jövőt megalapozó tudásra van szükség, nem pedig olyan helyzetre, amikor novemberben tankönyvek hiányoznak a gyerekeknél, és a pedagógusok másolgtatják egy-egy példány tankönyvből azt, amiből egyébként képezni tudnak, oktatni tudnak, vagy az önök szóhasználatával, nevelni tudnak.

Önöknek nem kellett volna és nem lett volna szabad ilyen rendszert kialakítani, amelyről önök is tudják, hogy összeomlott és használhatatlan, nemcsak maga a tankönyvkészítés és a tankönyveljuttatás lehetősége, hanem az egész köznevelési rendszerük, amelyre önök építenek. Egy demokratikus jogállamban egyébként önök ezt nem teheték volna meg. Azért is mondom ezt, mert az önök rendszere nem bizonyítja és nem is adnak lehetőséget arra, hogy a 18 éves tankötelezettség meglegyen, és a négyéves szakképzésben igenis a diákok fejlődhessenek. Önök nem biztosítják mindenkinek az esélyteremtő és világnézetileg semleges oktatást, sőt az ellenkezőjét *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.)* teszik, mert az önkormányzati iskolákat önök...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

VARJU LÁSZLÓ (független): ...ilyen értelemben hátrányos helyzetbe hozzák. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percere megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Nagyon köszönöm, elnök úr. Nagyon sajnálom, hogy Selmezi Gabriella képviselőtársam nincs itt. *(Dr. Rétvári Bence: Szél Bernadett nem hiányzik?)* Tényleg csak csatlakozni tudok, hogy fejezzék már be azt, hogy a kétgyermekesek adókedvezményével kampányolnak a parlamentben a 2015-ös költségvetésnél! Tisztázzuk! Nincs benne a 2015-ös költségvetésben, hiába ígérték meg folyamatosan Varga Mihály és Rogán Antal a kampány során! *(Dr. Rétvári Bence: Csak arról beszélünk, ami benne van!)* Folyamatosan ezzel kampányoltak, hogy 50-55 milliárd forinttal fogják a magyar családokat segíteni. *(Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Így lesz!)* 350 ezer kétgyermekes családot csaptak be. Nincs benne a 2015-ös költségvetésben!

A másik. Megvan az oka biztos, mert ugyebár stadiont kell építeni, és nem a gyermekes családokat támogatni. Erre előjöttek ezzel az első házások kedvezményével, ami szerény számítások szerint is 3 milliárd forintba kerül, ezzel akarják befogni a szájukat. Csak egyet nem akarnak tudomásul venni: ez megint kirekesztő és megkülönböztető. Ma a megszületett gyermekek 42 százaléka élettársi viszonyból születik. Vegyék már észre, képviselőtársak *(Dr. Rétvári Bence: Ugyanez jár nekik!)*, hogy ezeket az embereket különböztetik meg! Ráadásul, ha házasságkötésről beszélünk, ma a házasságkötések 60 százaléka válással végződik! Tessék már tudomásul venni, és nem kirekeszteni, megkülönböztetni!

A másik képviselő asszony azt mondta, hogy a család a legfontosabb a Fidesz-KDNP számára. Akkor azt is vegyék már észre, hogy ma a magyar gyerekek 36 százaléka mélyszegénységben él. 36 százaléka! 700 ezer magyar gyermekről beszélünk! Ez a költségvetés, amit önök idehozta, tudják, milyen költségvetés? *(Dr. Rétvári Bence: Jó!)* A szegénység, a pimaszság és a bukás költségvetése! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Németh Szilárd képviselő úr, Fidesz.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Eredetileg a költségvetés sportfejezetéhez szerettem volna csak hozzászólni, de amit a tegnapi nap folyamán, illetve ma hallhattam az ellenléktől, arra készítem engem, hogy kicsit bővebben szóljak ehhez a kérdéshez.

Azt látom, hogy az ellenzéki hozzászólásokat szinte kizárólag a rosszindulat, a gyűlölet, az irigység és a felelőtlenség vezérli. Ezért viselkednek így, ahogy az előző két hozzászólónál is láthattuk. Bár Varju képviselőtársam hozzászólásának mélységét

nehéz lenne überelni, de azt gondolom, az a cinizmus, az az összevissza hazudozás, az a gátlástalan nagyotmondás, felelőtlenség, amivel önök a 2015. évi költségvetést illetik, magáért beszél. Ezért arra kérem közösen a képviselőtársaimat, hogy néhány fejezetben vagy néhány meghatározó címkében nézzünk utána, hogy mi történt 2002 és 2010 között, illetve mi történt 2010 óta.

A központi költségvetés egyenlegéről beszéljünk! 2004. május 1-jén Magyarország az Európai Unió tagja lett, és 2004-től egészen 2010-ig a szocialista-liberális kormányok alatt, vagy ha úgy tetszik, a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok alatt egyetlenegyszer sem sikerült teljesíteni az Európai Unió elvárását, hogy az ország költségvetésének hiánya 3 százalék alatt legyen. És nemhogy nem sikerült teljesíteni, hanem volt olyan időszak, amikor megközelítette a két számjegyet! Amit aztán sikeresen 2006-ban a választási kampányban, egyébként a brüsszeli támogatók segítségével, a brüsszeli bürokraták segítségével sikerült meghamisítani. Amikor megtörtént az átadás-átvétel 2010-ben, jól látható volt, hogy minimum 3 százalékkal nagyobb a hiány, mint ami egyébként a papírokból szerepel.

De nézzük meg, hogy ezt a költségvetési hiányt milyen körülmények között lehetett fenntartani. Olyan körülmények között, hogy gyakorlatilag kiárusították közben az országot. Semmi nem maradt az országban. *(Tukacs István: Csak te maradtál itt nekünk!)* Felvették az IMF-pénzt, meghallgatták a Világbank tanácsait, és az utolsó fillérig elköltötték 2010-ig. *(Dr. Szakács László: A 2015-ös költségvetésről lesz szó?)* Aztán ha azt nézzük, hogy 2010 óta mi történt, akkor 2010-ben a miniszterelnök úr második útja Brüsszelbe vezetett, ahol segítséget szeretett volna kérni ahhoz, hogy ezt a költségvetési hiányt kordában tartsuk, miután az európai uniós elnökségnek eleget tettünk, akkor viszont erre nem volt lehetőség. Ekkor kellett, mondjuk, többek között hozzájárulni a különadók rendszeréhez, amivel sikerült helyretenni a költségvetést, és most ott tartunk, hogy negyedik éve 3 százalék alatt tudja tartani ez a kormány, a Fidesz-KDNP-frakció hathatós segítségével, az ilyen típusú költségvetések elkészítésével a költségvetési hiányt.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

Most jól látható az előttünk fekvő költségvetésben, hogy 2,4 százalékos hiánnyal számolunk, és mind a Világbank, mind pedig az IMF irodáit sikerült bezárni néhány évvel ezelőtt. Tehát még ez a segítség sincs azzal szemben, amit egyébként önök igénybe vettek. *(Gögös Zoltán: De mibe került?)* Már ha ezt segítségnek lehet nevezni.

Az adósság helyzetével is nagy kampányban vagyunk. 2002-ben 56 százalékos az államadóssági szint a GDP-hez viszonyítva, ez 2010-re 80,3 száza-

lék lett. Brutális! Ez nominálisan azt jelentette, hogy 14 ezer milliárddal tartozik az ország.

(13.10)

Tehát én nem is tudom, hogy hogy merik egyáltalán kinyitni a szájukat, hogy merik egyáltalán (*Felzúdulás az MSZP soraiból. - Tukacs István a kezével mutatja: Így, így kell kinyitni!*) bírálni azt a költségvetést, amelyik (*Az elnök csenget.*) 75,4 százalékos államadóssági szinttel számol. (*Gógös Zoltán: Nem a kocsmában vagy!*) De hogyha nem az államadósságot figyelem, hanem magát az országot, amit szintén az adóssággal tetszettek tönkretenni, az kiabál legjobban egyébként, aki Gyurcsány legnagyobb fegyverhordozója, az önkormányzatok pluszfeladatokkal, pénzelvonással, mindenféle adminisztratív terhekkel meg lettek terhelve, és az önkormányzatok 1200 milliárddal tartoztak, 1200 milliárd forinttal! (*Gógös Zoltán: Csak elvettétek a teljes vagyont.*) Ezt kellett konszolidálni, az elmúlt két évben ez a konszolidáció megtörtént. (*Varju László: Hódmezővásárhely, Debrecen!*)

De, ha azt nézzük, hogy mi történt az emberekkel, akiket bele tetszettek hajszolni abba a devizahitel-csapdába, amiből aztán nagyon nehéz kijönni, akkor azt gondolom, hogy még inkább csöndben kellene önöknek maradni. Ja, és azt is tegyük hozzá, hogy ma ülnek köztünk, ugyan itt nincsenek, de ülnek köztünk olyan volt baloldali politikusok, miniszterek, akik mielőtt kinyitották az utat devizahitelcsapda előtt, előtte tízmilliókat vettek fel kedvezményes lakáskölcsönként, akkor (*Gógös Zoltán: Miről beszélés? Hány házat vettél belőle?*), amikor már pontosan tudták, hogy 2003. március 1-jétől a kedvezményes lakáskölcsön meg fog szűnni. Ők akkor felvettek 20-30-40 millió forintokat. (*Hiszékeny Dezső: Például Kósa!*)

Nos, az elmúlt négy évben ezen a területen is előre kellett lépnünk, és mondok néhány számot, és ezt azoknak is mondom, akik azt mondják, hogy rendkívül bankárbarát a kormányunk, ugye, a kritikákat így fogalmazzák meg, az önkormányzati konszolidáción kívül a devizahitelesek megsegítésére, például végtörlesztésre 270 milliárd forintot, az árfolyamgátra 25 milliárd forintot és most a forintosítással, a fair bankok létrehozásával, illetve az elszámoltatással több mint 900 milliárd forintot adunk vissza az embereknek; tehát veszünk el a bankoktól, és kapnak meg az emberek.

És van még egy nagyon fontos tétel, ugye, itt az áthárításokról is beszél mindenki: a tranzakciós illeték a bankoknak a tranzakciós illetékről szóló, az ATM-felvételről szóló törvény következtében 105 milliárdjába kerül. Tehát ez összességében 1300 milliárd forint, amit ez a kormány a bankoktól átcsoportosított az emberek zsebébe.

És akkor a különadók rendszeréről nem beszélünk, mert ugye, a harmadik évi különadó már 600

milliárd összességében, tehát közel 2000 milliárd forint, amivel a bankok kénytelenek a kormány és a parlament intézkedéseinek, jogszabályalkotásának megfelelően hozzájárulni a közös terhekhez.

Az adórendszerrel is emeljünk ki néhány dolgot. Áfa: a világ legnagyobb áfacsalását, áfatrükkjét a Gyurcsány-kormány követte el. 2006-ról beszélek, amikor levitték az áfát négy hónapra a választásokig, majd, ahogy megvolt a stallum, ahogy megvolt az új felhatalmazás, erről valami balatonőszödi összejevetelen beszélt is aztán az akkori miniszterelnök, akkor rögtön sikerült visszaemelni az áfát 25 százalékra, abban a pillanatban. És pofátlan módon - azt kell hogy mondjam -, akik most az élelmiszeráfaról beszélnek, abban az időszakban szeptember 1-jétől 12 százalékról 25 százalékra emelték fel az áfát; tehát akik ezt mind megalapozták, a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok. Még egyszer mondom: közben (*Varju László közbeszól.*) olyan költségvetési politikával, olyan államadósságszinttel, olyan eladósítással, olyan kiárusítással, amiről már az előbb beszéltem önöknek.

De például a szuperbruttó, tehát a meg nem keresztelt pénz utáni adózás is az önök nagyszerű ötlete, a szuperbruttósítás. (*Dr. Szakács László: A 2015-ös költségvetésről is lesz szó?*) És, ha mondjuk, a kulcsokat nézzük, a 36 százalékos személyi jövedelemadó, szemben a most alkalmazott egykulcsos 16 százalékos személyi jövedelemadóval, azért az egy kicsit magasnak tűnik.

A kormány, a Fidesz-KDNP-kormány, a legfontosabb szempontja az adózás tekintetében a közös teherviselés.

Kedves Barátaim! 1848. március 15., a 12 pont 6. pontja. Már akkor tisztában voltak vele az emberek, tisztában voltak vele a forradalmat és a szabadságharcot vívó polgárok, hogy a közös teherviselés az egyik legfontosabb az ország életében. Azoknak is hozzá kell járulni közös terheinkhez, akik egyébként jobb módúak, akik sokkal nagyobb szeletet vesznek el az ország gazdaságából vagy az ország pénzügyi részéből. Itt van jelentősége a különadóknak, a banki különadóknak, a multik megadóztatásának és bizonyos termékek - dohány, alkohol -, amelyek jól fizetnek, adózásba bevonásának. De igazából nem adó, de mégiscsak úgy jelenik meg, azt gondolom, a rezsicsökkentés vagy a mi rezsipolitikánk.

Tehát ugye, a kiárusított, hatalmas szolgáltató cégek - energiaszolgáltatókról beszélünk az egyszerűség kedvéért -, akik 1995-től 2010-ig több mint 1000 milliárdot, 1062 milliárdot vittek ki az országból, iszonyú magasan tartották az árakat, ráadásul a lakossági árakat; még akkor is, amikor már a világpiaci árak rég csökkentek, és ez egy védett piac kéne hogy legyen, a lakossági piac, emlékezzünk vissza, hát mindenki emlékszik, hogy 2010-ben 152 forint volt egy köbméter gáz, ma 113. Miről beszélünk? (*Varju László: Ugyanazt mondjátok háromféleképpen. Ahelyett, hogy az embereknek adtátok volna.*) Ugyanezt elmondhatjuk a villamos energiára, és

ugyanazt elmondhatjuk még egyébként ezen a területen hét szolgáltatásra.

És van egy nagyon fontos eleme még az adópolitikánknak, hogy olyan gazdaságot kell építeni, olyan helyzetet kell teremteni, hogy az országban lehetőleg mindenki tudjon adót fizetni. Tehát a munkaalapú gazdaságot ezért kell megteremteni, ezért kell a vállalkozásokat úgy fejleszteni, ezért kell a külföldi beruházásokat úgy intézni az országban, hogy azok munkahelyet teremtsenek.

Tessenek idefigyelni! 3 millió 600 ezer ember dolgozott 2010-ben, ez Európában akkor az egyik legalacsonyabb foglalkoztatási mutató volt. Ma 4 millió 200 ezer dolgozik (*Gógös Zoltán: Válság volt, nem zavar?*), és mindenki fizet adót. (*Gógös Zoltán: Tényleg mindenki fizet adót?*) A 3 millió 600 ezernek pedig a fele fizetett adót 2010-ben. Tehát így lett átalakítva ez az adórendszer.

Még egy fontos dolog, hogy a költségvetés, azt szokták mondani, a költségvetés valódi célja, vagy a költségvetés akkor jó, akkor pozitív, ha segíti a jövőt felnevelő, a gyermeket a hazának adó, illetve a gyermekeket nevelő családok életét. A mi költségvetésünkben a családi adópolitika pontosan ezt a célt szolgálja. A 2015. évi költségvetés alapozza meg azt a négyéves programot, amivel a kétgyermekes családoknak azt a segítséget megadjuk, hogy az általuk igénybe vett családi adókedvezmény 2018-19-re kétszeresére fog emelkedni, mint a 2014-ben alkalmazott adókedvezmény.

És még egy apróság, mielőtt a sporttal kapcsolatban beszélnék, az egykori Csehország kormányának megbuktatásában már rendkívül sikeres volt az a liberális boszorkánykonyhákban kifőzött maszlag, amit itt korrupciós vádaskodásként elhítenek, és ez gyakran előkerül itt a költségvetési vitában is. Nos, kérem szépen, azok, akik a Demuszky-korszakban vagy a Gyurcsány-Bajnai-korszakban a BKV-tól meg a Fővárosi Önkormányzattól nokiás dobozokban hordták ki a pénzt, akik a Honvédelmi Minisztériumból ezt egy kicsit kicsinek gondolták, és whiskys dobozokba pakoltatták a pénzt, azok ne szólaljanak meg. (*Gógös Zoltán: Erről már a bíróság is megállapította, hogy hazugság.*) Azok ne szólaljanak meg a közlekedést féltve, akik azt a helyzetet hagyták itt Budapesten, hogy 2010-ben 78 milliárdos adóssága volt a BKV-nak a nokiás dobozok mellett. Most ott tartunk, hogy megépült az új metró, a 4-es metró, a 3-as metróra a költségvetés 60 milliárdot biztosít a felújításra, és 9 milliárd forintos támogatást kap a kormánytól a budapesti közlekedés.

Tehát én azt gondolom, hogy minden tekintetben jól tennék, ha csöndben lennének. És még valamit a korrupcióról: talán elnök uruk nincs itt, de kérdezzék meg, hogy jól érzi-e magát a Hagyó-villában. Ugyanis, amikor meleg kezdett lenni a talaj a főpolgármester-helyettes lába alatt, akkor pont ő volt, Tóbiás József volt, aki megvásárolta tőle a villát, és ma ott él. (*Gógös Zoltán: Elnök úr, ennek mi köze van a költségvetéshez?*) Hát beszéljenek már egy-

mással korrupcióügyben, hogy ki milyen szerepet játszott a korrupcióban!

Nos, én azt látom, hogy ennek az ellenzéki magatartásnak a kulcsa egy néhány évvel ezelőtti - már az előbb említettem - beszédben, az őszi bevallásban kereshető (*Közbeszólás az MSZP soraiból: A Kósa-villáról mesélj!*), illetve abban, hogy az ideai választásokat, mind a hármat valami rettenetes módon elvesztették, és ezért savanyú a szőlő, amit csak lehet, megpróbálnak szétbombázni, megpróbálnak szét dumálni.

(13.20)

Hadd idézzek önöknek ebből a beszédből! Azt hiszem, hogy ennek az egésznek, ami a parlamentben vagy a parlamenten kívül zajlik, ennek a forgatókönyvét is ugyanaz az ember írja, aki a beszédében azt mondta: „Nyilvánvalóan végighazudtuk az utolsó másfél-két évet. Másfél évig úgy kellett tenni, mint ha kormányoztunk volna, ehelyett hazudtunk reggel, éjjel meg este.” Ezt fogadják meg, kérem szépen, tisztelettel! Ennyit szerettem volna a költségvetéshez általánosságban hozzászólni. (*Zaj, közbeszólások az MSZP soraiban.*)

S ha van még időm, elnök úr, akkor a sporttal kapcsolatban is elmondanám, az se lesz sokkal vidámabb, de azt gondolom, annak a kimenetele a jelenlegi költségvetésben és az előttünk álló időszakban azért pozitív lesz.

Nos, tisztelt Országgyűlés, a nagy múltú Csepel SC-ről beszélnék, mint a rendszerváltás nagy veszteséről. 1991-ben alapítványba mentették ki az egyesület teljes ingatlan és ingó vagyonát, az egyesületet pedig magára hagyták. Az ezredfordulóra az értékes ingatlanok egy részét szétlopták, a Csepel SC-t másfél milliárdos köztartozásával együtt 1999-ben bedöntötték. A végső dőfést 2005-ben kapta Csepel sportja, amikor két szocialista országgyűlési képviselő és az akkori MSZP-s polgármester és MSZP-s önkormányzati többsége, illetve az akkori Legfelsőbb Bíróság határozatának következtében a maradék ingatlan vagyont - ez a központi sporttelepet, az evezős- és kajak-kenu telepet jelentette - az alapítói jogok átadásán keresztül egy offshore céghez juttatták.

Ezeken az ingatlanokon az utóbbi 30 évben semmilyen felújítást, beruházást sem végeztek, mert a legatyásítás volt a cél, mert így olcsóbban lehetett volna megkaparintani a még megmaradt ingatlant is. Ennek fájdalmasan felháborító következménye pedig az, hogy a csepeli sportélet mind a mai napig - bár az elmúlt négy évben sokat tettünk ennek megváltoztatásáért - vegetál (*Gógös Zoltán: Mégis leváltottak! Itt a parlamentben listáról könnyű!*), szinte csak az emlékekből él. Idén októberre azonban hosszú évek küzdelme, tárgyalásai és adok-kapokjai után sikerült megegyeznünk az alapítvánnyal. (*Gógös Zoltán: Rokonod bizonyára, biztosan azért.*) Sikerült egy

olyan egyezséget kötnünk az alapítvánnyal, hogy ennek az ingatlan vagyonnak egy jelentős része ismét köztulajdonba kerüljön, a csepeli önkormányzat tulajdonába. Ez a birkózócsarnok és környékét jelenti a központi sporttelepen, illetve a csepeli evezős-telepet.

Tehát még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy ismét közösségi tulajdonban van, és ráadásul ezzel a közösségi tulajdonszerzéssel együtt az önkormányzat azt is vállalta, hogy ezeken a telepeken a törvényben előírt leghosszabb időn, 20 éven keresztül kizárólag sportcélú fejlesztéseket lehet megtenni, és kizárólag sportcélú, sportolási céllal lehet használni, és ezt a szerződést az egyesületekkel meg is kötötte az önkormányzat.

Az evezősök helyzete hamarosan teljes egészében rendeződni fog, hiszen a kormány döntésének értelmében Észak-Csepelen tízmilliárdos nagyságrendű állami beruházásként megépül a nemzetközi evezős- és kajak-kenu pálya és sportcentrum; csak szeretném mondani, ez is a gyerekeknek épül. Tehát üzenem itt, a sportlétesítmények, azon túl, hogy egyébként nagyberuházások, és mondjuk, egy ilyen sportlétesítményen éveken keresztül legalább kétezer ember dolgozik, tehát kétezer családot lehet eltartani egy ilyen beruházásból, ez mindig a jövőnek szól, ez mindig a tanulóifjúságnak, a gyerekeknek fog hasznot hozni. Úgy egyébként, ahogy ezt én is tapasztaltam még 1972-ben, amikor Csepelen először, az olimpia évében átadták a reflektorokat, és onnantól kezdve este is lehetett meccsre járni.

Azonban a birkózócsarnok katasztrofális, szinte használhatatlan állapotban van, a parketta szétrohadt, szétporladt, a vakolat mállik, a tető beázik, a sporteszközök élet- és balesetveszélyesek, mindent ellep a penész, állandósult a dohszag, évekig nem fűtötték a termet, az öltözők és a nyílászárók már csak nevükben azok, aminek hívják őket. *(Gógös Zoltán: Mi köze ennek a költségvetéshez?)* Még rengeteg ilyen körülményt lehetne sorolni, hogy mi történt az elmúlt időszakban, és miért fontos, hogy ezeket a csarnokokat, ezeket a sportlétesítményeket fel tudjuk újítani. Ebből a csarnokból szeretnénk egy olyan regionális sportolási igényt kielégítő és versenyeknek is teret adó, kulturált, egészséges feltételeket biztosító csarnokot kialakítani, amelyben a csepeli gyerekek, a csepeli tanulók, a csepeli versenyzők is XXI. századi körülmények között edzhetnek, készülhetnek a versenyre, illetve az életre.

Tisztelt Országgyűlés! Még egyszer felhívom a figyelmet arra a tényre - gondolom, nem vagyunk Csepelen ezzel egyébként egyedülállóan, de igazi állatorvosi ló ez a kerület sajnos -, hogy a rendszerváltás óta semmilyen sportberuházás, állagmegóvás, fejlesztés nem történt a Csepel SC maradék ingatlanjain. *(Gógös Zoltán: Négy évig mit csináltak?)* Sőt, több hektár sporttelep vált mára benzinkúttá, bevásárlóközponttá, lakóparkká vagy éppen a volt állami nagyvállalatok kommunista szakszervezeteinek gazdasági célpontjává. A csepeliek pontosan

tudják mindezt, elég csak néhányat megnevezni az ilyen sportcélú ingatlanok közül. Ilyen volt az MHK-pálya és lőtér, az Orion utcai focipálya, a Posztópálya, a Mahart és a Csepeli Papírgyár sporttelepei, a Cserzőanyag-grund, az Áfor - vagy mai nevén a MOL - kézilabdapályái. Gyakorlatilag azt lehet mondani, elvtársak, hogy az elmúlt időszakban két vállra fektették a csepeli sportot, és most nekünk innen kell valamilyen módon felállnunk és győzelemmel visszavágnunk.

Az olimpiai sikerek dacára a magyar az Unió négy legkevesebbet mozgó nemzete közé tartozik, a magyar fiataloknak csupán 38 százaléka sportol rendszeresen. Minden ország olyan lesz, amilyen a fiatalsága, ezért létkérdés, hogy a fiataljainkkal megszeressük a sportot. „Cél, hogy sportért rajongó nemzetből sikeresen sportoló nemzetté váljunk” - mondta nemrég Orbán Viktor miniszterelnök úr egy győri sportszarnok átadásán. Nos, mi, csepeliek ehhez a sportprogramhoz szeretnénk csatlakozni, ehhez a nagyszerű elképzeléshez szeretnénk mindenféleképpen aktívan hozzájárulni.

Köszönöm a tisztelt Országgyűlésnek, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Németh Szilárd képviselő úr. Előre bejelentett felszólaló, Tukacs István, MSZP-s képviselő úr következik.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én a költségvetések alapos tanulmányozása mellett néha nézegetni szoktam, hogy hol milyen választási eredmények születnek, mert érdekel. Tisztelt Németh Szilárd képviselőtársam, eddig nem nagyon akartam érteni, hogy ön miért bukott el Csepelen a választásokon - most már értem. *(Németh Szilárd István: Kérdezd meg Horváth Gyulát, hogy elbuktuk-e a választásokat. - Az elnök csenget.)*

A költségvetésről szólva pedig annyit szeretnék elmondani, tisztelt képviselőtársaim, az oktatási fejezethez már sokan hozzászóltak, én is szentelnék ennek néhány szót. Idéznék valakit, aki azt mondta évekkor elelőtt, hogy a gyerek tanuljon meg falat rakni, és ne a mohácsi vésszel foglalkozzon. Akinek a száján ez a nagyon érdekes mondat kibukott, az Parragh László, aki funkcióján túlterjeszkedve, úgy látom, alkalmas arra, hogy kormányzati koncepciókat buktasson meg vagy erősítsen a felsőoktatás ügyében, és rendeljen a kormánytól különböző ügyeket. Ha ez csak Parragh úr magánproblémája lenne, hogy ilyeneket gondol, akkor nem vesztegetnék erre különösebben szót. A probléma azonban az, hogy ez nemcsak az ő magánproblémája, ez a fajta filozófia a kormányé lett. A gyerek tanuljon meg falat rakni, és ne a mohácsi vésszel foglalkozzon. Merthogy szembe lehet állítani a habarcs elkészítését azzal, hogy ismerjük-e a történelmi múltunkat mindannyian.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor, amikor közismereti tárgyak ügyében a minimálisra csökkentette

a kormány a szakmát tanulók lehetőségeit, azzal azt is mondta, hogy megvan az értékítélete azokról, akik ilyen iskolákba járnak; lesújtó ítélete van róla, hozzátenném. Valamilyen oknál fogva önök ragaszkodnak ahhoz, hogy a tanulatlan és képzetlen emberrel könnyebb bánni. Ez egy nagyon torz politikai látásmód, mégis nem tudok másra gondolni, mert hiszen mi más oka lenne annak, hogy azt mondjuk, hogy aki szakmát tanul, az ne tanuljon gyakorlatilag közismereti tárgyakat. Mi más oka lenne annak, hogy kivádszák a gimnáziumi oktatásból az informatikát? Ennek csak pusztán olyan oka lehet, hogy úgy gondolják, hogy politikai szempontból a tanulatlan, önmagát képviselni nem tudó emberrel könnyebb bánni. Mi ezt másképpen gondoljuk, és úgy gondolom, hogy ezt a fajta „falat rakni kontra mohácsi vész” ügyet el kellene felejteni a következő időszakban, merthogy mindenki arról beszél, hogy képzettség és jó képzettség.

Az már csak egy külön bája a napok történetének, hogy olvassuk a hírt, hogy a romániai közoktatásban ingyentabletet kapnak a gyerekek.

(13.30)

Milyen érdekes - úgy látszott, hogy eddig csak úgy nyugat felé kell vetnünk a tekintetünket, ha jó példákat akarunk látni, most kiderült, hogy kelet felé is érdemes pillantgatnunk, mert - hazánkkal ellentétben - ott valahogy másképpen gondolkodnak a XXI. századról. És ha ehhez hozzáveszem azt az elképzelést, ami úgy szól, hogy azért kell gimnáziumi férőhelyeket és a gimnáziumok számát csökkenteni, mert egy olyan edénynek képzeli el a kormányzat ezt az oktatási rendszert, amit ha felül letakarunk, akkor alul kilyukad, magyarul, aki nem jut el a középfokú, majd felsőoktatásba, az majd megy szakmát tanulni, azt hiszem, akkor nem érti meg, hogy miről szól a XXI. század valójában oktatási szempontból.

Amikor Rétvári úr, aki feltűnő hiperaktivitással ügyködött itt ma, azt mondja, hogy de hát ezek a pénzek a mostani költségvetésben nőttek, akkor szeretném elmondani önöknek, hogy 60 milliárddal csökkent a felsőoktatás pénze az elmúlt években. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból: Tévedés! Nagy tévedés!)* 60 milliárddal csökkent. 180-ról 120 milliárdra. És önök nem növelik a mostani oktatásra szánt pénzeket, hanem konzerválják ezt az állapotot. Konzerválják, meg még ráadásul torzítják is. Mert nemcsak hogy azon gondolkodnak, hogy hogyan lehetne ezt az egész felsőoktatási rendszert a minőségi tanulás irányába fordítani, hanem még torzítják is például egy adótörvénnyel, mert a sportból már ismert tao rendszerét csempézik be a felsőoktatás támogatásába, mondva, hogy ez egy jó alkalmat teremt arra, hogy az innovatív elképzeléseket támogassa. Csak én azt gondolom, hogy az a felsőoktatási intézmény, ahol humán jellege folytán a legna-

gyobb innováció az, hogy valaki monográfiát ír meggye jeles írójáról, az nem fog kapni ebből egy fillért se. Arról már nem is beszélnek, hogy a sportban ez a taoügy a maximális irányítottság jegyeit viselte, magyarul: nem az kapott, aki erre érdemes volt, hanem az kapott, akinek kapnia kellett.

A probléma azonban csak az, hogy ez az oktatási ügy összekapcsolódik egy még nagyobb társadalmi problémával, ez pedig az elvándorlás. Mert persze lehet itt arról beszélni, hogy hogyan lehet jelképes meg szimbolikus összegekkel támogatni a házasságkötést, csak az a baj, hogy ez Londonban nem lesz érvényes, tisztelt képviselőtársaim. Mert azok a gyerekek vagy azok a fiatalok, akik a kinti tanulást, a kinti munkát választják, nem nagyon fogják igénybe venni ezt, ugyanis nem maradnak itthon. Már az egészségügygel kapcsolatban a nap folyamán szoltam arról, hogy ez mekkora problémát jelent, mert azok a kint dolgozó vagy kint tanuló százezrek nem feltétlenül gondolkodnak abban, hogy hazatérnek, önök pedig nem feltétlenül gondolkodnak abban, hogy hazahívják őket. Mert minden olyan dolog, ami az oktatásban, az egészségügyben vagy az élet más területén kiüzi ezeket a fiatalokat, arra jelzés, hogy nem fontos, hogy visszatérjenek.

Szeretnék szólni még egy olyan ügyről, ami az adóztatás kapcsán a bevételi oldalon jelenik meg. Azért szeretnék erről beszélni, mert miközben sokan vadul védték ezt a költségvetést, ami nem tartalmaz megszorításokat, önök elvégeztek egy burkolt áfaemelés, mégpedig élelmiszer-egészségügyre hivatkozva. Meg fogják emelni az élelmiszerárakat azzal az összeggel, ami ezzel kapcsolatban egy pótdadót vet ki. Tehát nemcsak az a probléma, hogy itt Európa meg a világ legnagyobb áfáját vetik ki az emberekre, hanem az is, hogy most még ezt meg is fejelik ráadásul. *(Balla György: Nem igaz!)* Megfejelek úgy, hogy az indok, amit mondanak... Nem igaz? Rá kell pillantani a költségvetés számaira! *(Balla György közbeszólása.)* Nem azt a célt szolgálja; költségvetési lyukat próbál betömni. Ezért tehát én úgy gondolom, hogy arról beszélgetni persze lehet, hogy a költségvetés milyen ágon és hol hoz eredményeket, én örömmel hallgattam a büntetés-végrehajtásról szóló fejezetet is, mert nagyon örülök annak, ha valakinek ez a legnagyobb problémája a költségvetéssel kapcsolatban; a gond azonban mégiscsak az, hogy a terheket nem csökkenti, hanem növeli, ráadásul - és ezzel szeretném bezárni a mondandómat - egy nagyon sajátos látásmóddal, amit már többször megtapsztaltunk.

Önök szeretnek kedvezni mindazoknak, akik jobb státusúak, jobb keresetűek, és kevésbé segítik azokat, akik nem olyanok. Minden olyan költségvetés és kormányzati intézkedés, amit az utóbbi időben láttunk és tapasztaltunk, erre utal. Mert nagyon jó segíteni egyes családoknak, akikről úgy gondoljuk, hogy a politikai bázisunkat képezik, és nagyon kevésbé jó segíteni azoknak, akik erre valójában rászorultak.

Elnök úr, köszönöm a lehetőséget, köszönöm a szót. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tukacs képviselő úr. Előre bejelentett felszólalóként Szászfalvi László következik, Kereszténydemokrata Néppárt.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Egy állam, egy ország központi költségvetése két szempontból rendkívül fontos, azzal együtt, hogy egy ország mindennapi életét, a működőképességét és a folyamatos jövőképét alapvetően határozza meg.

Először is, a költségvetési törvény azt mutatja be, hogy egy kormány mennyiben valósítja meg a vállalásait, a folyamatosan változó nemzetközi, gazdasági és társadalmi körülmények között mi a fontos és mi nem fontos számára, melyek a kormányzat prioritásai, mire helyez hangsúlyt, mely társadalmi folyamatokat szeretné erősíteni, támogatni.

Tisztelt Ház! A költségvetési törvény másik alappillére az emberekről szól, az ő életükről, életkörülményeik lehetőségeiről, jobbításáról, gyarapításáról. Persze nem lehet egyik pillanatról a másikra Kánaánt teremteni, még akkor sem, ha bizonyos ellenzéki pártok úgy emlékeznek, hogy az ő kormányzásuk idején nem voltak Magyarországon szegény emberek, szegény családok, éhező gyermekek, és úgy emlékeznek, hogy az ő kormányzásuk alatt megvalósult maga a Kánaán itt Magyarországon, vagy azt sugalmazzák újra és újra, hogy ha az ő kezükbe kerülne a kormányrúd, akkor egyik napról a másikra Kánaán lenne Magyarországon.

Azt hiszem, hogy józanul, de határozottan egyetlen célunk lehet: az, hogy évről évre kiszámíthatóan menjünk előre. Lépésről lépésre, gyakorlatias és követhető módon kell könnyebbé tennünk az életfeltételeket a magyar emberek és a magyar családok számára. Azaz a költségvetés arról szól, arról is szól, az a legfontosabb kérdése, hogy mennyivel marad több pénz a családoknál, az embereknél.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar emberek, Magyarország az elmúlt négy évben bebizonyította, hogy ha összefogunk, akkor újra tudjuk építeni a hazánkat. A 2010-re a szocialisták által csődhelyzetbe sodort ország elindult az elmúlt években a felemelkedés útján. Még az ellenzék sem tagadhatja le azt, hogy a folyamatosan dühöngő gazdasági válság ellenére az elmúlt években az állam, a kormányzat felelős gazdálkodást folytatott, rendbe tettük az állam pénzügyeit, a pénzügyi fegyelem erősödött, folyamatosan 3 százalék alatt tartottuk és tartjuk a költségvetési hiány mértékét, és ez lehetővé tette azt, hogy Magyarország kiszabaduljon az európai uniós túlzottdeficit-eljárás hatálya alól. Azt sem tagadhatják politikai ellenfeleink, hogy ezen intézkedésekkel párhuzamosan megindult a gazdasági növekedés, úgyhogy ma már a GDP-növekedés tekintetében az EU-ban dobogós helyen állunk. És itt egy mondatra

megállok: nevetségesek azok az ellenzéki vádak, amelyek azt sugallják, ahogyan az éppen hétfőn is egy LMP-s felszólalásban elhangzott, hogy a stadionépítések indították be a mesterséges gazdasági növekedést.

Tisztelt Képviselőtársaim! El lehet ezt képzelni, hogy néhány tízmilliárd forinttal egy csőd szélén álló országban óriási gazdasági fordulatot lehet elérni? Akkor ezt miért nem tették meg az elődeink? Nem; ehhez egy éveken át kitartó, koherens gazdaságpolitikára volt, van szükség, prioritásokra, stratégiára és a pénzügyi-gazdasági erőforrások ésszerűbb felhasználására, az uniós források koncentrálására, a munkahelyvédelmi akciótervre, a családi adórendszerre és az állami beruházások beindítására minden területen, az egészségügyben, a szociális és oktatási területen, az infrastruktúra fejlesztésében, és igen, a sport területén is. De a családi vállalkozások és a kkv-k támogatása területén is sikerült előrelépni; mindezen sok-sok százmilliárd forint befektetésének a következménye a gazdasági növekedés, a munkahelyek jelentős gyarapodása és megőrzése, a munkanélküliség jelentős csökkentése, az infláció minimális szintre csökkentése.

(13.40)

Kedves Képviselőtársaim! Az, hogy ez kevés az ellenzéknek a válság időszakában is (*Göggös Zoltán: Milyen válság?*), és vitatják a költségvetés számain és részleteit, természetes. De a karaván mégiscsak halad, jó irányba halad, és ezt kell tovább erősíteniük évről évre, nehéz és bizonytalan külső körülmények között is.

Tisztelt Országgyűlés! A 2015. évi költségvetés megőrzi a kormányzás elmúlt években elért eredményeit. Így a családi adókedvezményeknek köszönhetően jövőre 240 milliárd forint marad a magyar családoknál. Megvédjük a rezsicsökkentést is, amelynek köszönhetően a háztartások rezsiterhei 20-25 százalékkal mérséklődtek. Egy magyar háztartás átlagosan 150 ezer forintot spórolhat meg évente.

Mindezeket túl közös erőfeszítéseinknek köszönhetően a tisztességtelen eljárást alkalmazó bankoknak vissza kell fizetniük azt a több mint 1000 milliárd forintot, amit elvontak a lakosságtól, a lakosoktól, a családoktól. A hitelek vagy pénzhez jutnak tehát a következő esztendőben, vagy ha még élő hitelszerződésük van, 25-30 százalékkal csökkenhet a tőke-, illetve a törlesztőrészletük.

Mindezeknek köszönhetően a 2015-ös költségvetés a banki elszámoltatás költségvetése is lesz, és az elszámoltatás eredményeképpen és a többi kormányzati intézkedés, párhuzamos intézkedés eredményeképpen több pénz marad a családoknál, ezáltal nőnek a lakossági megtakarítások és a fogyasztás, ami ösztönzi a gazdasági növekedést, és kedvező hatást gyakorol a költségvetés bevételeire.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! A Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciója mindezek alapján támogatja ezt a magyar családokat támogató költségvetési tervezetet, támogatjuk azt azért, mert a család az első ebben a javaslatban is. A kormány kiemelt célkitűzései közé tartozik a családok támogatása és a gyermekvállalás elősegítése. A cél az, hogy Magyarországon egy olyan támogatási rendszer alakuljon ki, amely igazodik a különböző családi élethelyzetek által jelentett eltérő élethez, életpályához, ezzel is szolgálva a tervezett gyermekek megszületését. Ezért jövőre is a munka és a gyermeknevelés megbecsülésére épülő családi adórendszer marad fenn, így a munkabérré 2015-ben is Európa egyik legalacsonyabb adókulcsa vonatkozik, a gyermeknevelést pedig családi adókedvezménnyel segíti a kormány.

A kiskeresetű, többgyermekes családoknak jövőre is gyakorlatilag a zsebében marad, maradhat a bruttó fizetése. 2016-tól, mint ahogy hallottuk, négy év alatt fokozatosan a kétszeresére, a gyermekenkénti 10 ezer forintról 20 ezer forintra emeljük a két gyermeket nevelő szülők kedvezményét. A gyed extrát 2015-ben is folytatjuk, mert bebizonyította, hogy ösztönzi a gyermekvállalást és a kisgyermekes édesanyák foglalkoztatását.

2015-ben elindul a családi otthoneremtési kedvezmény. Július 1-jétől 1 170 000 forintig vehető igénybe támogatás, nemcsak új lakás vásárlására, építésére, hanem használtlakás-vásárlásra, meglévő lakás bővítésére is. Jelzem, hogy ez főleg vidéki területeken régi nagy probléma volt, és egy régi nagy problémában elindultunk a megoldás útján, és azt gondolom, hogy a használtlakás-vásárlás tekintetében ez végre egy áttörés, vagy egy jelentős lépést jelenthet előre.

Támogatjuk a költségvetést azért is, mert a munkahelyteremtés áll annak a középpontjában. Ahogy már többször elhangzott, a „segély helyett munkát” alapelvét valljuk továbbra is. Ez azt jelenti, hogy mindenki, aki tud és akar, az dolgozhasson, és ennek megfelelően kell a költségvetési forrásokat átcsoportosítani, átrendezni és hozzáigazítani a valóságos élethez. Ennek megfelelően 2015-ben még több ember számára szeretnénk elérhetővé tenni a közfoglalkoztatást.

Emellett folytatódnak a foglalkoztatást ösztönző kormányzati programok is, így például a munkahelyvédelmi akcióterv. Erről nagyon sokszor lenézően hallunk, de, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, ez az elmúlt időszakban megközelítőleg 800 ezer magyar munkahely megőrzését, megtartását jelentette, ami szerintem egyáltalán nem elhanyagolható az elmúlt hosszú esztendőök válságát, külső nehézségeit figyelembe véve.

A Kereszténydemokrata Néppárt támogatja a költségvetés tervezetét, mert jövőre is értékálló lesznek a nyugdíjak. A 2010-es kormányváltás időpontjára a nyugdíjrendszer az összeomlás szélére került, mert a korábbi kormányok az emberek nyug-

díj-megtakarításait veszélybe sodorták (*Korózs Lajos: Ne beszélj már hülyeséget, Laci! Elloptátok a 3000 milliárd forintot!*), a befizetéseket kötelezően külföldi kézben lévő magánpénztárakba terelték (*Az elnök csenget.*), a nyugdíjassza hiánya egyre nőtt. (*Boldog István, Korózs Lajosnak: Te beteg vagy! A gyógyszert bevitted ma?*) Ezek konkrét tények, kedves képviselőtársam.

A kormány kiemelt célja a nyugdíjrendszer stabilitásának és a nyugdíjak értékének megőrzése, ahogyan az elmúlt esztendőben is, a következő esztendőben is. Ezért 2015-ben is megőrizzük az időskori ellátások összegét, a nyugdíjak az infláció mértékével, 1,8 százalékkal fognak növekedni. Az idősek terheit mérsékli a rezsicsökkentés is, amelynek eredményeit a kormány a nemzeti közmű-szolgáltatási rendszer elindításával is szeretné megőrizni.

Folytatjuk a „Nők 40” programot, amely a nők megbecsüléséről szól. A program lehetővé teszi, hogy a 40 év munkaviszonnyal rendelkező nők nyugdíjba mehessenek. Eddig 135 ezren éltek ezzel a lehetőséggel. Sokan kérdezték az elmúlt hetekben, hónapokban tőlem, hogy megtartjuk-e továbbra is ezt a lehetőséget. Itt is mondom és itt is megerősítjük, hogy a kormány, illetve a kormánypárti többség továbbra is támogatja, hogy ezt a lehetőséget megőrizzük és megtartsuk a következő időszakban is.

Röviden még két területről hadd beszéljek! A következő esztendőben 2 milliárd forinttal több támogatás jut a magyar civil szervezetekhez. 3,4 milliárdról 5,4 milliárdra fog emelkedni a Nemzeti Együttműködési Alap költségvetési kerete. Azt gondolom, hogy ez is egy jelentős és nagyon fontos lépés.

Végül a nemzetpolitikával kapcsolatos költségvetési helyzetről néhány mondat: a következő esztendőben a nemzetpolitikával kapcsolatos költségvetési mozgástér 2 milliárd 391 millió forinttal fog növekedni. Ez azt jelenti, hogy ennyivel több nagyon fontos nemzetpolitikai programot, projektet valósíthatunk meg. Én azt gondolom, hogy ez egy szintén rendkívül fontos előrelépés lesz.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány által előterjesztett és benyújtott költségvetési törvényjavaslatot mindezen érvek és tények alapján a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója támogatja, és kérem képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek támogatni azt.

Önök megtisztelték az én hozzászólásomat figyelmükkel, én köszönöm ezt a megtisztelő figyelmet. (*Taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szászfalvi képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Staudt Gábor, a Jobbik képviselője.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A rövid időkeletet, ami számomra megadatott, nagyon sok téma feldolgozásával kell hogy teljen, és nagyon sok fontos témát kívánok érinteni.

Először is viszont el kell mondjam azt, hogy a költségvetés áttekinthetőségét nagyban megnehezítette, hogy csak az ideai számok szerepelnek benne, és ahogy ezt egyébként a törvények előírnák, nem szerepelnek sem az ideai tervek, tehát az ideai költségvetés számai, sem a tavalyi, már tényszámnak nevezhető számok. Ez azért nehéz, és azért teszi nehezen áttekinthetővé, mert bizonyos esetekben nincs mihez hasonlítani azokat a számokat, amelyek megjelennek, és ráadásul a hatályos jogszabályoknak sem felel meg az ilyen formában való benyújtás. De hát hathatós munkával valamit azért ki lehet keresni, ott viszont a számok nem minden esetben mutatnak kedvező változást.

Először is azt a tendenciát szeretném felhozni, hogy sajnálatos módon a kormányzati bürokrácia nagymértékben nőtt az elmúlt években, és jövőre is ezek a tendenciák folytatódnak, néhány minisztérium kivételével.

(13.50)

Ez azért is furcsa, mert párhuzamosan ezzel mindig a bürokrácia leépítését fogalmazták meg önök. Ennek legkirívóbb példája a Miniszterelnökség létszáma, amely 2010-ben még 93 fő volt, 2014-ben pedig 740 fő. Azért érezzük, hogy ez jelentős bővülés, hiszen ezt annak idején 93 fővel is el lehetett látni. Nagyon sok létszámbővülés, illetve a létszámbővülések jó része mögött nem megfelelő indokok vannak.

Rátérnék az igazságszolgáltatásra. Már volt itt előttem néhány szó erről a területről. Annak örülünk, hogy a bíróságok plusz 1 milliárd forintot kapnak összességében, de annak már kevésbé, hogy a személyi juttatások esetében ez mínusz 1 milliárd forintot jelent. Ha emellé hozzátesszük azt, hogy a jóval kisebb szervezetrendszerű ügyészség újabb 2 milliárd forint pluszforrást kap, akkor ez elgondolkodtató, annál is inkább, mert az ügyészség az elmúlt évek költségvetéseiben mindig a bíróságokon túltevő kereteket kapott, és egyre nagyobb mértékben támogatta az Országgyűlés az ügyészség működését, amit az ügyészség nem kellőképpen hálált meg véleményem szerint. Az elszámoltatásokban betöltött szerepük is arra világít rá, hogy véleményünk szerint nem működik megfelelően ez a szervezet, pont azok miatt, amiket fideszes képviselőtársaim is elmondtak, hogy akár az MSZP-SZDSZ-kormányzatokat is el kellett volna számoltatni. Ez nem történt meg, és ennek javarészt az ügyészség kudarca az oka, sok egyéb faktor mellett. Nagyon remélem, hogy a következő költségvetésben már szerepelni fog akár egy állami bírósági végrehajtói rendszernek is a megreemtése. Ez persze pluszkiadást nem jelentene, mert komoly bevételeket is realizálhatna. Nagyon reméljük, hogy eljutunk oda, hogy a következő évben már ez is szerepelhet.

A Miniszterelnökség létszámgazdálkodásáról már ejtettem néhány szót. Viszont ha már nemzetpo-

litikáról volt szó, és Szászfalvi László képviselőtársam elmondta, hogy mennyivel több pénz jut ide, akkor itt azért felhoznám azt, hogy a Miniszterelnökség alatt található egy olyan sor, amely a határon túli műemlék-felújítási programra vonatkozik. Erre 8 millió forintot beállítani szerintem elég kis összeg. Ezt jóval nagyobb összeggel is lehetett volna támogatni, annál is inkább - és ez a költségvetés egészére is igaz -, mert bizonyos esetekben több tízmilliárdos átláthatatlan tételekkel találkozhatunk, amelyek nincsenek kifejtve, hogy pontosan mire kerülnek majd elköltésre, más esetben viszont néhány millió forintos tételt is külön nevesíteni tudnak. Ez egyáltalán nem tűnik arányosnak. Pont a Miniszterelnökségnél egy céltartalék alatt találhatunk egy különféle kifizetések 61 milliárd forintos sort. Ez elég érdekesen hangzik!

Egyébként ez a Honvédelmi Minisztérium kiadásaira is igaz, ahol csak annyit tudunk meg, hogy egyéb honvédségi szervezetek részére a minisztérium elkölthet 73,5 milliárd forintot, illetőleg egy másik soron 64 milliárd forint van beállítva; ez az Összhaderőnemi Parancsnokságot és az alávetett szervezeteit jelenti. Nagyon szeretnénk volna, ha ezek részletesen kifejtésre kerülnek, mert ez így teljes mértékben egy biankó csekk. És bár némileg nőnek a honvédségi kiadások, de ez még mindig nagyon messze van a GDP 2 százalékától - sajnos már az 1 százaléktól is -, amit a NATO elvár Magyarországtól. Például Görögország esetében, amely alig nagyobb, mint Magyarország, ez majdnem a nyolcszorosa a magyar kiadásoknak. De a Magyar Futball Akadémia Alapítvány az idén is 50 millió forintban részesül a Honvédelmi Minisztérium költségvetésében. Nagyon furcsa, hogy miért a honvédségnek kell ezt támogatnia, és miért gondolták azt, hogy ennek márpedig külön soron kell szerepelnie. Elgondolkodató mindenképpen!

A Belügyminisztériumra rátérve: a Belügyminisztérium igazgatása számomra nem túl alátámasztott módon 4,1 milliárról 8,5 milliárdra nő. Hogy ennek mi az indoka, azt államtitkár úr, ha úgy gondolja, esetleg kifejtetheti. De a személyi kiadások is nőnek, és plusz 5 milliárd forint jut a dologi kiadásokra is.

Nem tudom, mi az az új körülmény, ami miatt ennyit kellene költenie a minisztériumnak a saját igazgatására.

Kontrát államtitkár úr elmondta, hogy a büntetés-végrehajtás személyi juttatásai nőnek. Ennek nagyon örülünk, és ezeket már évek óta mondjuk. Én plusz 1 milliárd forintot látok erre betervezve, amiből nem látom, hogy az a 30 százalékos emelés, ami a bv-örök fizetését jelentené, ebből hogy fog kijönni. Vagy ha az 1 milliárdból kijönne ez a 30 százalék, akkor ezt már nagyon régen meg kellett volna lépni, hiszen csak a miniszterelnök protokolljára több jut, illetve a tanácsadókra összességében a többszöröse jut. Itt azért én érzek némi bizonytalanságot a számokban.

Az önkéntes tűzoltóságok esetében a 300 millió forintot továbbra is kevésnek tartjuk.

A kedvenc mondatom az, ami a menekültügyi résznél szerepel - erről még fogunk beszélni itt a Jobbik részéről -, amelyben megfogalmazzák azt, hogy az ellátás színvonalának emelése a cél. Más területeken, például az oktatásban vagy a szociális területen inkább látnánk ezt a kitélt. Nem szeretnénk, ha az ellátás színvonalának emelése egyértelmű cél lenne, főleg a menekültügy terén. Pont az lenne a cél, hogy minél kevesebb menekült érkezzon Magyarországra, és nem az, hogy minden eszközzel bátorítsuk, hogy idejöjjenek hozzánk, és számtalan közbiztonsági problémát is okozzanak ezzel.

A végén szeretnék még néhány gondolatot ejteni az EU-ügyekről is. Itt sokszor elhangzik, hogy mennyi pénz jön be az országba. Bár tudjuk, hogy ezek a pénzek vagy korrupciós pályákon keresztül tűnnek el, vagy sok esetben értelmetlen beruházásokra - főleg az elmúlt időszakban értelmetlen beruházásokra - kerültek elköltésre, bár fogadkozásokat hallottunk arra vonatkozóan, hogy ez a jövőben nem így lesz, de azért említsük meg, hogy melyek azok az összegek, amelyek mindannyiunk pénzéből kikerülnek, amelyek mindannyiunk zsebét terhelik és a költségvetésben is szerepelnek. Van egyszer egy áfaalapú hozzájárulás 37,5 milliárd forinttal, van egy bruttó nemzetijövedelem-alapú hozzájárulás 237,5 milliárd forinttal, illetve egy úgynevezett különösen izgalmas brit korrekció 20 milliárd forinttal - tehát a briteket is támogatjuk -, ami azt jelenti, hogy közel 300 millió forint minden év elején az Európai Unió irányába távozik.

Ezzel szemben pedig amit kapunk, az elég szövevényes pályákon keresztül - eleve az egész összeg lehívása nélkül, és ami eljut, az is nagyon megkérdőjelezhető módon - tud hasznosulni az országban. Ezzel szemben, ahogy említettem, 300 milliárd forintot úgy, ahogy van, mi viszont mindannyiunk adójából kiutalunk az Európai Unió felé. Erről is kell hogy szó essen.

Ezen fenntartásaink alapján, amelyeket még hosszan lehetne sorolni, és legfőképpen azért, ahogy elmondtam, mert megfelelő mélységű véleményt nem is lehet alkotni a költségvetésről, pont azért, mert bizonyos esetekben nincs meg az a részletesség, ami elvárt lenne, más esetekben meg olyan tételek is feltüntetésre kerülnek, amelyek úgymond bagatellnek tűnnek, és rá lehetne bízni az adott minisztériumra, ez alapján nehéz támogató szavazattal illetni ezt a költségvetést. Bár bizonyos előrelépéseket természetesen lehet benne méltatni, de pont azokon a területeken, amiket felsoroltam, nem tekintjük úgy, hogy ez a költségvetés megfelelő módon be tudja tölteni azokat a célokat, amelyeket önök nagy hangon a parlament előtt hirdetnek.

S akkor még a devizahitelek kérdésére át se tértünk, de később erről is fogunk beszélni, ha megvárják. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Pócs János képviselő úr, Fidesz.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az új Országgyűlés első költségvetése mezőgazdasági szempontból a korábbi évekhez hasonlóan előnyösen alakul. Összességében mind a mezőgazdasági, mind pedig a vidékfejlesztési ágazatba több forrást juttat az új költségvetés, mint az előző években. Az idei évtől már érdemes külön említeni a két kategóriát, a mezőgazdaságot és a vidékfejlesztést, mivel a minisztériumok átszervezésével már a Miniszterelnökséghez tartozik az Európai Unióból érkező támogatások és források többsége. Az átcsoportosítás megítélésem szerint fontos, mivel így valóban megvalósulhat az a cél, hogy a támogatási összegeket hatékonyan és minél inkább gazdaságélénkítésre, fejlesztésre és munkahelyteremtésre lehessen felhasználni. Alapvető fontosságú cél ez, hiszen a sikeres tárgyalásoknak köszönhetően a következő uniós támogatási ciklusban, a 2014-től 2020-ig tartó hét évben összesen több mint 34 milliárd euró, azaz mintegy 12 000 milliárd forint uniós forrás érkezik majd Magyarországra.

(14.00)

Korábban soha nem sikerült ilyen kedvező feltételeket kiharcolnunk, és ki tudja, hogy hét év múlva milyen további lehetőségeket kínál majd uniós tagságunk. Ezt a lehetőséget jól kell kihasználnunk. Ennek a rekordszintű támogatásnak jelentős része a korábbi időszakhoz hasonlóan a mezőgazdaságba fog érkezni. Több mint 1200 milliárd forintnyi támogatást fordíthatunk vidékfejlesztésre a következő hét-éves időszakban. A kormány kifejezett célja, hogy a fejlesztési beruházási támogatások legalább 60 százalékát gazdaságfejlesztésre, munkahelyteremtésre tudjuk fordítani. Ez a szándék jól látható az egész 2015-ös költségvetés uniós támogatási fejezetében, és megmutatkozik a mezőgazdasági és vidékfejlesztési célkitűzésekben is.

A mellett a közel 390 milliárd forintnyi európai uniós támogatás mellett, amely 2015-ben úgy érkezik a mezőgazdaságba, hogy nincs hazai önrésze, így nem szerepel a költségvetési sorokon, további mintegy 303,4 milliárd forintnyi előirányzat jelenik meg a vidékfejlesztési ágazat 2015-ös költségvetésében. A támogatási programok önrésze mindenképpen biztosított, köszönhetően a jelenlegi jó gazdasági helyzetnek. Célunk a támogatás 100 százalékos lehívása.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Erre minden bizonyos lehetőség is lesz. Hiszen a Miniszterelnökség

már több alkalommal nyilatkozatban jelezte, hogy elkezdtek egy, a korábbinál egyszerűbb, úgymond felhasználóbarát eljárási rend megalkotását. A korábbiakban a pályázó gazdálkodók különösen nehéz helyzetben voltak, hiszen az előző támogatási ciklus forrásai csak rendkívül bonyolult, rugalmatlan, szankcióorientált rendszeren keresztül voltak hozzáférhetőek, amit az akkori kormány dolgozott ki.

Sokáig tartott, mire az ágazat szereplői megtaláltak együttműködni a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatallal a pályázati fejlesztések és feltételek teljesítése során. De az is sokszor előfordult, hogy lehetetlen helyzetbe kerültek egy-egy, a való élettől elrugaskodott, merev előírás kapcsán. Ez a helyzet várhatóan javulni fog, és azt hiszem, nemcsak a gazdálkodók, hanem az MVH munkáját is meg fogja könnyíteni. Mindenesetre már örömmel várjuk az új eljárási rend részleteit.

Annak ellenére, hogy az uniós költségvetési ciklus 2014-től 2020-ig tart, a közös agrárpolitika kereteit meghatározó uniós rendeletek késedelmes hatálybalépése miatt a KAP következő szakaszára vonatkozó szabályok csak egy év késéssel, az idei átmeneti évet követően, 2015-től lépnek életbe, amikor a termelők az egységes kérelem keretében először igényelhetik az új szabályok szerinti támogatásokat. Az új rendszerben a jelenlegi területalapú támogatás elvén működő alaptámogatási rendszer 2020 végéig továbbvihető.

Ebben a rendszerben a degresszivitás jelenti majd az újdonságot. De ez is csak az 1200 hektárnál nagyobb területen gazdálkodók számára. A degresszió folytán a megmaradó összegek a vidékfejlesztési források között jelennek meg, és főleg az állattenyésztés és a munkaerő-igényes ágazatok támogatására lesznek felhasználva.

Új elemként jelenik meg a támogatások között a zöldítés, avagy az éghajlati és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatra nyújtott támogatás, amire a tagállamok az éves pénzügyi keretük 30 százalékát kell hogy fordítsák. A zöldítés intézkedései a terménydiverzifikáció, az állandó gyepterületek fenntartása, illetve az ökológiai célterületek kijelölése lesznek. Nagy hangsúlyt fog kapni a fiatal gazdák támogatása is, ami a mezőgazdasági termelők generációváltását hivatott elősegíteni.

Az önkéntesen nyújtható, termeléshez kötött támogatások szintje, a közvetlen uniós támogatási keret jelenlegi 3,5 százaléka 13 százalékra fog nőni. Ennek keretében a rizs, a juh, a tejhasznú szarvasmarha, az anyatehén, a hízott bika, a cukorrépa, valamint a zöldség-gyümölcs szektorok jutnak a termelés mértékétől függő forrásokhoz. Ezenfelül 2015 után a fehérjenövények esetében is lehetővé válik tagállami keretünk további 2 százalékát termeléshez kötött támogatás formájában a termelőkhez juttatni. Ez a 2 százalék a szemes és a szálás fehérjenövények között oszlik majd meg. Magyarország célja a keret teljes felhasználása elsősorban a munkaintenzív ágazatok támogatására.

Új lehetőségként fog megjelenni a kisgazdaságok számára az egyszerűsített támogatás konstrukciója. Az e jogcím révén nyújtott támogatás minden közvetlen kifizetést helyettesít, továbbá felmenti a termelőket a zöldítés követelményének teljesítése alól. Erre az egyösszegű támogatási formára a nemzeti támogatási keret maximum 10 százaléka fordítható. A rendszeren belüli támogatást úgy számolják ki, hogy megnézik, az indulás évében mennyi támogatásra lenne jogosult az alaptámogatási rendszerben. Azon gazdálkodók esetében, akik a normál rendszerben kevesebb, mint 500 euró támogatásra lennének jogosultak, a támogatást 500 euróra felkerékkítik, és 500 és 1250 euró között a normál rendszerben járó támogatásnak megfelelő összeget kap a termelő.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetésben a 2014-2020 évek közötti vidékfejlesztési program prioritásai a következők: a tudásátadás, az innováció előmozdítása a mezőgazdaságban, az erdészetben és a vidéki térségekben; továbbá a gazdaságok életképességének és versenyképességének fokozása a mezőgazdasági termelés valamennyi típusa, valamennyi régió esetében; az innovatív mezőgazdasági technológiák és a fenntartható erdőgazdálkodás elősegítése; továbbá az élelmiszerláncok szervezése, ideértve a mezőgazdasági termékek feldolgozását és az értékesítést, az állatjóléti kockázatkezelést, a mezőgazdasági területen történő elmozdulást; a mezőgazdasági és az erdészettel kapcsolatos ökoszisztémák állapotának helyreállítása, megőrzése és annak javítása; valamint az erőforrások hatékony előmozdítása, a karbonszegény és az éghajlatváltozás hatásaival szemben az ellenálló képesség, a gazdaság irányába történő elmozdulás támogatása, a mezőgazdasági, élelmiszeriparban és az erdészeti ágazatban egyaránt; valamint a társadalmi befogadás előmozdítása, a szegénység csökkentése és a gazdasági fejlődés támogatása a vidéki térségekben.

*(A jegyzői székben Földi Lászlót
Gelencsér Attila váltja fel.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ezen prioritások mentén megvalósuló programok beindításához 60 milliárd forint áll rendelkezésre a költségvetési előirányzatok között. Az átmeneti időszakban az Új Magyarország vidékfejlesztési program finanszírozására több mint 239 milliárd forint szerepel a 2015-ös előirányzatok soraiban. A program céljai között elsőrendű fontosságú a munkaközpontú gazdaság megteremtése, a vidéki gazdaság erősítése, a vidéki mezőgazdasági foglalkoztatás növelése. Ezeket a célokat a helyi kis és közepes méretű mezőgazdasági vállalkozók, feldolgozó üzemek fejlesztése, valamint az olyan fejlesztések és beruházások támogatásán keresztül igyekszik a kormányzat elérni, amelyek lehetővé teszik, hogy a magyar gazdák jó minőségű élelmiszerrel lássák el a piacot.

Továbbá kiemelt cél, hogy a termelő és a fogyasztó közötti értékesítési lánc rövidüljön. Ennek megfelelően a program igyekszik elősegíteni és helyben tartani a megtermelt, illetve ott előállított élelmiszerek közvetlen, biztonságos és gazdaságos értékesítését segítő tevékenységeket.

A program I. tengelyén a mezőgazdasági és az erdészeti ágazat versenyképességének javításával kapcsolatban várható leginkább az állattenyésztés és a mezőgazdasági termékek értéknövelésének céljára történő legtöbb kifizetés. Fontos cél a még fiatal gazdálkodók támogatása, egyértelműen a munkahelyteremtés, a munkaerő-igényes ágazatok fejlesztése. Tehát a támogatásoknak ez a célterülete.

A II., környezet- és vidékfejlesztési tengelyben valósul meg a kedvező adottságú területeken a gazdálkodók támogatása. De itt is jelentős szerepet kap az állattenyésztési ágazat erősítése az állatjóléti támogatásokon keresztül.

(14.10)

A harmadik intézkedéscsoport - a vidéki területeken az életminőség javítása, a diverzifikáció ösztönzése - céljai között szerepel a mikrovállalkozások erősítése mind a fizikai infrastruktúra, mind pedig a humán erőforrások területén, továbbá a helyi együttműködési hálózatok támogatása.

A IV. tengely a már jól bejáratott LEADER-programok területe, ahol a helyileg kidolgozott fejlesztési célok támogatása fog megvalósulni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Új Magyarország vidékfejlesztési programban 2015-ben olyan új támogatási igénylési jogcímbek megnyitására lesz szükség, amelyek szaktanácsadási szolgáltatások, valamint az egyes továbbképzések díjainak támogatása, amelyek hozzájárulhatnak az ágazat szereplőinek hatékonyabb munkavégzéséhez.

Az Új Magyarország vidékfejlesztési program mellett érdemes szót ejteni a halászati operatív programról, amely a költségvetésben több mint 3 milliárd forinttal támogatja a hazai halgazdálkodás céljait.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Látható tehát, hogy a 2015-ös költségvetésnek sikerült biztosítani azokat a feltételeket, amelyek szükségesek a mezőgazdaságot, a magyar vidéket erősítő támogatások minél hatékonyabb felhasználásához.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjából. Öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika nem győzi hangsúlyozni, hogy az oktatás megerősítése és

megújítása a legfontosabb célkitűzéseink közé tartozik. Mind egyéni, mind társadalmi szinten az oktatási rendszer adja a felemelkedést, az egyről a kettőre jutás lehetőségét. Csak az erős és modern oktatással bíró országok lehetnek igazán sikeresek. Csak az erős és modern oktatással bíró országok azok, amelyeknek megvan a lehetőségük arra, hogy valódi előrelépésre kerüljön sor.

A társadalmi és gazdasági versenyképesség és a fenntartható fejlődés záloga egy minden elemében XXI. századi oktatáspolitikai. A XXI. századi oktatáspolitikának jellemezője, hogy a társadalom minden tagja számára igyekeznek magas színvonalú képzést, nevelést biztosítani. Senkiről nem mondanak le. Kompenzálják az otthonról hozott hátrányokat, és nem taszítják külön pályára azokat, akik egy kicsit különböznek a többségtől, akik egy kicsit eltérnek az átlagtól. Nem bélyegeznek meg senkit, rengeteg egyéni odafigyeléssel mindenből kihozzák a maximumot. Kiemelten segítik a hátrányos helyzetűeket. A XXI. századi oktatási rendszerek a tudásalapú társadalmak és a tudás gazdaságok alapjait adják. A tudásalapú társadalomban mindenki képességei és szorgalma függvényében juthat előre. Lehet belőle bármi, ezt nem akadályozza családi helyzet, települési hátrány vagy oktatás-színvonalbeli különbség. Az LMP egy ilyen oktatási rendszert szeretne Magyarországon. A XXI. századi oktatási rendszerek jellemzője még a modern pedagógiai szemlélet, a technológiai-informatikai újdonságok beemelése az oktatásba és a magas finanszírozás. A versenyképes oktatási rendszerek bizony drágák. Az oktatási rendszerek erősítése és megújítása a kulcsa a fenntartható fejlődésnek vagy éppen a gazdasági válságból való kilábalásnak.

Kanyarodjunk is az előtünk fekvő költségvetési javaslatra! Mennyit költünk ma oktatásra, és mennyit tervez a kormány ráfordítani jövőre? Először is induljunk el onnan, hogy mi jellemezte az oktatási költségeket az elmúlt években európai összehasonlításban. Magyarországnak tíz évvel ezelőtt oktatási kiadások terén még nem volt oka szégyenkezésre az európai átlaghoz képest. Az oktatáspolitikájukban is vezető skandináv államokhoz képest persze mindig jelentős volt a hátrányunk. A 2000-es évek közepétől a szocialista-liberális kormányok idején viszont elindult az a forráskivonás, aminek következtében 2010-re a magyar oktatás finanszírozása az európai átlag alá esett. Azóta tovább romlott ez a helyzet. A negatív folyamat a Fidesz-KDNP százmilliárdos megszorító politikájának következtében felgyorsult, csak az oktatásból 250 milliárd forintot vontak ki az elmúlt kormányzati ciklusban.

Az Európai Unió legtöbb tagállama azonban a világgazdasági válság kirobbantása után gyorsan növelte az oktatási kiadásait, tehát növelték a kiadásait a válság ellenére is, nem csupán azonnali megoldásokat kerestek, tudták, hogy már középtávon is csak akkor lehet kilábalni a válságból, ha az oktatásra költünk. Magyarország kormányai ezzel

teljesen ellenkező nézetet képviseltek és képviselnek, úgy tűnik, hogy csak a megszorításokhoz értenek, az építkezéshez nem. Az oktatás is csak egy a jóléti területek között, ahonnan még van mit elvonni, hogy a hibás gazdaságpolitika árát legyen miből megfizetni. A költségvetés kiadásait vizsgálva az látszik, hogy minden költségvetési 100 forintból 9-10 forintot költünk az oktatásra. 100 forintnak alig a tizede megy erre a rendkívül fontos célra.

Mi történik jövőre? Visszakapja-e az oktatás legalább az elmúlt évek elvonásait? Sajnos, azt látjuk, hogy nem ez történik. A jövő évi költségvetési tervezet lényegében változatlanul hagyja a korábbi évek jelentős forráskivonását. Továbbra is hiányzik ez a 200-250 milliárd forint az oktatási rendszer működtetéséből, fenntartásából. Továbbra is hiányzik 200 milliárd forint a közoktatásból és 50 milliárd forint a felsőoktatástól. Az iskoláktól és egyetemektől, főiskoláktól egyaránt elvonják a pénzt, és nem adják vissza, de ezek visszapótlásával is csupán a 2010-es szintre érnénk vissza, amely még mindig nagyon komoly távolságra van a kívánatos oktatásfinanszírozási mértéktől.

Hiába hangoztatja a kormány, hogy többet költünk oktatási célokra jövőre, az oktatásra fordított többletkiadás nagyobb része valójában a pedagógusbér-emelés következő részéből következik. Ennek az oka, hogy a kormány az eredeti ígérteit megszegve négy év alatt biztosítja csak ezt a fizetésemelést, ami egy összegben, egy évben került volna kiadásra, évről évre újabb részleteket ad. De tegyük hozzá, hogy a pedagógusok munkáját segítő munkatársak béremelése jövőre is elmarad. 2008 óta ők nem kaptak fizetésemelést. Hetedik éve nem változik a bérük, sőt csökkent a kafetériaelvonások kapcsán. Az LMP szerint ez egy nagyon súlyos hiányosság.

A költségvetési tervezetben szereplő összehasonló táblázat alapján az látható az összes oktatásra fordított költségvetés tekintetében, hogy a tavalyi év 1581 milliárdjához képest a jövő évi 1560 milliárd 21 milliárd forintos csökkenés, itt a köztes év, a jelenlegi, az idei év 1547 milliárd. Tehát a két évvel ezelőttihez képesti nagyon erős csökkenést most egy kicsit visszahozzák, de még a két évvel ezelőttihez képest is egy jelentős, 21 milliárdos visszaesés, tehát a GDP-arányos zsigorodás is tovább növekszik. Hiába lesz a kormány szerint nagyobb az elosztható torta, ebből arányában kisebb szelet jut az oktatásra, mint most. Hasonlóan folytatódik az oktatási kiadások reálértékének csökkenése is: amit jövőre költünk oktatásra, kevesebbet ér, mint idén.

Menjünk tovább: hiába költünk 7 milliárd forinttal többet a költségvetésből a felsőoktatás működtetésére, a korábban elvont 50 milliárd forinthez képest ez csekély visszapótlás. A felsőoktatási intézmények továbbra is a működőképességük szélén fognak táncolni, és ezen az úgynevezett struktúráváltás sem segít. Felsőoktatásra egyébként nem is akar többet költeni a kormány, az új felsőoktatási stratégiában ezt kerek perec ki is mondják. Meg kell elé-

gedni azzal, amit jelenleg erre a területre szánnak. Az LMP szerint ez nemhogy a meglévő különbségek kiegyenlítésére nem elég, de az intézmények biztonságos működését sem garantálja.

Kiemelt területnek tekintjük még az innovációt és a kutatás-fejlesztést is. A számokat megvizsgálva összességében erre sem költünk többet, mint eddig, holott itt is messze elmarad az európai átlagtól a magyar ráfordítás.

Összefoglalva: a jövő évi oktatási költségvetés, ha nem változtatunk rajta, tartósan alacsony pályára állítja az oktatási rendszerek finanszírozását. Tovább távolodunk a tudásalapú társadalom felépítésétől, és tovább közeledünk az orbáni munkalapú társadalom víziójához. Valójában ez az igazi keleti nyitás politikája, hiszen az oktatásból történő forráskivonást számtalan elhibázott szakpolitikai lépés is kíséri.

(14.20)

A tankötelezettségi korhatár leszállítása, a szakképzési idő lecsökkentése, a közismereti tárgyak tanításának visszaszorítása, a múltba révedő alaptanterv és az alacsony minőségű tankönyvek bevezetése; a görcsös államosítás, központosítás, a gimnáziumok megfelelése, a felsőoktatás kapuinak szűkebbre zárása. Mindezek után egyébként fogalmunk sincs, hogy Orbán Viktor mire gondolhatott, amikor azt mondta, hogy Európa legjobb iskolarendszerét építjük ki.

Az a szomorú helyzet, hogy több pénz nélkül nincs minőség, versenyképesség, sikeresség. Még akkor se lenne, ha az előbb felsorolt tudáscsökkentő lépésekre nem került volna sor. De mit javasol a Lehet Más a Politika? Röviden megfogalmazva, 180 fokos irányváltást az oktatáspolitikában, mind a finanszírozást, mind a szakpolitikai lépéseket tekintve. Mi nem a csökkentésben, megvonásban, megszüntetésben látjuk a magyar oktatás jövőjét.

Kezdjük az alapoknál: az LMP szerint a teljes oktatási ágazat finanszírozását másfél-kétszeresére kellene növelni már középtávon. Ez azt jelenti, hogy minden költségvetési 100 forintból 15-20 forintot szeretnénk oktatásra költeni. Magyarország megújításának és fenntartható fejlődési pályára állításának ez az egyetlen útja, az oktatási rendszerünk megerősítése. A valódi munkahelyteremtés, a gazdasági fejlődés és versenyképesség javulása mind ebből indul ki.

A történelem és a jelenkor nem ismer olyan példát, hogy egy ország a munkalapú társadalom kiépítésével lett volna vagy lenne sikeres. A legkülönbözőbb társadalmak és kultúrák a világ minden pontján az oktatási rendszerük erősítésével, a tudásra épülő gazdaságukkal lettek sikeresek. Gondoljunk csak a skandináv jóléti államokra, akik alig fél évszázada döntöttek el, hogy ha török, ha szakad, az oktatásra fordítják a forrásokat, mert az már egy generá-

ción belül óriási áttörést hozhat egy társadalomnak. Gondoljunk csak a távol-keleti kistigrisekre, vagy gondoljunk India vagy Kína példájára, akik már gőzerővel investálnak a tudásba, mert csak ez biztosítja a hosszú távú fejlődésüket. A tendencia, néhány közép-ázsiai országot leszámítva, mindenhol az, hogy egyre többet költenek az oktatásra.

De miről beszél az LMP, amikor legalább másfélszer többet költene az oktatásra, mint most? Mire költenék ezeket a forrásokat? A közoktatásban első és legfontosabb lépés, hogy az LMP visszaadná az elmúlt négy évben az iskolarendszer működtetéséből, fenntartásából kivont 200 milliárd forintot. A pedagógusbér-emelés gyakorlatilag az egyetlen pluszforrás, amint ezt korábban jeleztem.

Az LMP rendbe tenné a pedagógus-életpálya-modellt, és nem hagyná ki a béremelésből a pedagógusok munkáját közvetlenül segítő munkatársakat sem. Nélkülük nincs minőségi oktatás, nevelés. Az LMP olyan feltételeket biztosítana az iskolák számára, hogy azok valóban színes és vonzó programokat biztosíthassanak az állami napköziben részt vevők számára. Ehhez pluszforrásokra van szükség, az iskolák önerőből ezt az elmúlt időszak tapasztalatai alapján nem tudják biztosítani.

Az LMP szerint kiemelt fontosságú a társadalmi hátrányok kompenzálása. Ennek érdekében az egész országra kiterjesztenék a korai fejlesztést nyújtó szolgáltatásokat, többek között a meglévő sikeres gyakorlatok intézményesítésével. Gondoljunk csak itt a „Biztos kezdet” gyerekházakra akár. Alapelvük, hogy nem mondunk le senkiről. Ehhez tartozik az is, hogy az LMP a hátrányos helyzetű térségekben fejlesztő- és gyógypedagógus-hálózatot építene ki. Komoly bérpótlékot adnának a hátrányos helyzetű kistérségekben tanító pedagógusoknak. Létrehoznánk a kiemelt oktatási körzeteket, olyan intézkedési tervek kidolgozására volna szükség, amelyek konkrét intézkedéseket irányoznak elő a leghátrányosabb helyzetű kistérségek oktatási rendszerének fejlesztése érdekében. Az LMP a környezettudatos nevelés érdekében elindítaná a „nemzeti erdei iskola” programot, ez szintén korábbi javaslatunk volt, ehhez állami forrásokra van szükség.

A minőségi szakképzés is pénzbe kerül. Az LMP visszaállítaná a négy év képzési időt, megerősítené az elméleti képzést. Olyan minőségi szakképzést akarunk, amely utat nyit a felsőfokú szakképzésbe, a felnőttképzésbe vagy akár a felsőoktatásba is. Az LMP azt gondolja, hogy aki mégse tanul tovább, az is azt kapja meg, azokat a készségeket, hogy később bármikor átképezhető legyen, ha a munkaerőpiac ezt megköveteli tőle.

A munkaalapú társadalom orbáni víziójával szemben nem a gyorsan kicserélhető, munkavállalói jogaiktól megfosztott szakmunkásokat képeznék, hanem az élet minden területén magukat feltaláló, talpraesett fiatalokat. Ehhez kapcsolódik, hogy a szakképzésben részt vevők számára külön nyelvoktatási és vizsgaprogramot indítanánk el.

A felsőoktatást illető javaslatunkat a források bővítése jelenti, ugyanis látjuk azt, hogy a stratégia lemond a források bővítéséről. Szerintünk nulladik lépésként a gimnáziumi férőhelyek jelenlegi szintjét meg kell tartani, hiszen ezeknek a gimnáziumi férőhelyeknek a csökkentése jelentősen csökkentené a felsőoktatás meritési bázisát, ezzel minőségi romlás is következne a mennyiségi csökkenés mellett.

Ahogy említettem, a felsőoktatás kapuit szélesre tárnánk az EU 2020-as stratégiájának megfelelően, amit mi is követünk, a tíz személyből négy diplomást tartjuk ideális célnak, követendőnek és megközelítendőnek. A vidéki felsőoktatási intézményeket rendkívül sokra tartjuk, főként kiemelve itt a társadalomtudományi képzéseket, hiszen a helyi értelmiségben nagyon jelentős szerepük van, és meghatározóak ezért.

A helyi gazdaság élénkítése és a vidéki felsőoktatás fejlesztése összekapcsolódik, ez ad perspektívát a fiataloknak, hogy ne költözzenek el otthonról a lehetőségek hiánya miatt. Ebből a szempontból legalább reményt keltő az új felsőoktatási stratégia, hiszen minden térségben elérhetővé tesz valamifajta felsőoktatási szolgáltatást. Ehhez azonban új források bevonására van szükség.

Feltétlenül szükség van a felsőoktatásban dolgozók bérfelállítására, hogy a piaci szférával szemben versenyképesek legyenek, ne legyen itt egy olyan hatás, ami a piac elszívó hatása, ami ugyancsak csökkenti a felsőoktatás színvonalát.

A tudásgazdaság alapvető jellemzője, hogy képes az állandó megújulásra. Az LMP-nek ez a legfontosabb, és fontosnak tartjuk, hogy ez a költségvetésben is megjelenjen. Köszönöm a szót, köszönöm a figyelmüket. *(Sallai R. Benedek és Gógös Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván szólni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy pár, főleg az oktatással, neveléssel kapcsolatos felvetésre itt reagáljak, ha tetszik, helyreigazítsam. Bár, ha figyeltünk, akkor sok bölcsességet hallhattunk a felszólalásban, amiket érdemes megfogadni, például hogy olyan intézkedési tervet kell kidolgozni, amely intézkedéseket irányoz elő. Ezzel mondjuk, például egyet tudunk érteni teljes mértékben. *(Gógös Zoltán: Nem vagy korrekt, államtitkár úr!)*

Kicsit konfúz volt számomra képviselő úrnak egyik-másik mondata. Egyrészt úgy beszélt Kínáról, mint az oktatásnak egy nagyon szép példájáról, amit követni kell, mellette pedig azt mondta, hogy nyugati mintákat kell követni. Egyszer azt mondja, hogy folytatódik a nevelés-oktatás területének a lejtmenete - ennek ugye, mindegyik részével vitakoznék -, majd utána azt mondja, hogy igaz, hogy

több forrás lesz egyébként az egyetemeken, igaz, több forrás lesz az oktatásban, igaz, több forrás van a pedagógusok bérére, de amúgy lejtmenetben van a teljes oktatási rendszer.

Őn is azt mondja, hogy nem figyelmen kívül hagyható a felsőoktatás tekintetében, hogy mégiscsak létrejött egy Struktúraváltási Alap, jövőre is, ahogy idén is van, ezt szintén megkapták a felsőoktatási intézmények, akik vállalták, hogy olyan átalakítást visznek véghez, amely segíti, hogy olyan diplomásokat bocsássonak ki, akikre igenis szükség van. Hiszen mi is egyetértünk azzal, hogy minél több diplomás legyen, csak olyan végzettsége legyen, amire igény is van. Erre a stratégiánkban is a közösségi főiskolák talán a legjobb példát jelentik, ami az ön egyik felvetésére is, azt hiszem, válasz és irány, amikor helyben a helyi vállalkozók teremtik meg annak a lehetőségét, finanszírozását, hogy amilyen munkaerőre igény van, egy másik egyetemről, másik helyről érkező oktatók ott helyben azt a felsőfokú képzettséget megadják, amire a helyi vállalkozóknak, a helyi közösségnek szüksége van.

Visszatérve a Struktúraváltási Alaphoz, az 9,1 milliárd forint, igencsak magas, amely minden egyetem számára lehetőséget ad, hogy ha valamilyen átalakítást akar vinni az eddigi elavult szemléletéhez képest egy modernebb, egy, a piaci viszonyokhoz jobban alkalmazkodó képzést, struktúrát vagy berendezkedést szeretne az egyetemen megvalósítani, akkor ebből a pénzből teheti, hiszen mi tudjuk azt, hogy minden spórolás pénzbe kerül, minden átalakítás pénzbe kerül, ezért van külön alap ehhez.

Az pedig, amit ön is elmondott, ami már tegnap is elhangzott sokszor, hogy mennyiben szűkül vagy szélesedik a tudáshoz való hozzájutás lehetősége: tisztelt képviselő úr, azért az előző kormányok abban jeleskedtek, főleg a szocialisták - pontosabban az SZDSZ anno -, hogy eladják, mondjuk, az állami tulajdonban, nemzeti tulajdonban lévő tankönyvkiadót, csak a privatizációval foglalkoztak.

(14.30)

Mi nem eladtuk a tankönyvkiadókat, hanem egy állami kiadót, sőt két állami kiadót megvásároltunk, egybegyűrtük őket az OFI-ban, és ingyenesen biztosítjuk felmenő rendszerben a tankönyveket. Kidolgoztuk a modernebb kísérleti tankönyveknek a rendszerét, amelyben a pedagógusok pluszilletményhez is juthatnak, hogyha részt vesznek ebben, és munkanaplón jelzik vissza, hogy hol kell a továbbiakban javítani a könyveknek a minőségén, hol tudják a diákok azt inkább befogadni, hol tudják kevésbé befogadni.

Őn pedig olyan vádakot mond, amelyek nyilván nem olvashatók ki a költségvetésből - majd mutassa meg bárki azt a sort, ahol a jövő szeptember 1-jétől gimnáziumi beiskolázásra kerülő diákoknak a száma ott van. Ön erről beszél, miközben nyilván erről semmifajta adat nincsen a jövő évi költségvetésben,

csak az van, hogy az eddigi 196 milliárd forint helyett 209 milliárd forintot, tehát 13 milliárddal többet költünk a középfokú oktatásra.

Ami a legfontosabb - sokszor elmondtuk, de úgy látszik, hogy önnek érdemes ezt még egyszer felidézni -, hogy igenis, ha megnézi ön az előző négy évet, a négy évnek a folyamatait vagy az idei év béremelését, azért ha van olyan társadalmi csoport, olyan alkalmazotti kör, aki az előző másfél évben és ebben az esztendőben is meg még 2017-ig folyamatosan tényleg érezhető béremelést kap, az pontosan a pedagógusoknak a köre. (Farkas Gergely: Szombaton tüntetnek.) Mert ön beszél sok mindenről, hogy mit kellene csinálni, de ez a kormány nem beszél róla, hanem megcsinálta.

A béremelések politikájában az első igazán kedvezményezett csoport pontosan a pedagógusok voltak, mert nemcsak beszéltünk arról, hogy a jövőbe kell fektetni, nemcsak beszéltünk arról, hogy a tudásba kell fektetni, hanem a pedagóguspálya megtartó erejét és a minőségi oktatásnak az ösztönző erejét különböző mestertanári, pedagógus II. besorolással igyekeztünk szintén a tanárok számára felkínálni, hogy aki többet hajlandó letenni az asztalra, többet foglalkozik a gyermekekkel vagy jobb minőségben foglalkozik a gyermekekkel, azoknak a fizetésében is ez megnyilvánuljon, és többet kapjanak.

Az, hogy mi a legnagyobb összeget, 160 milliárd forint körüli összeget az előző évben is, a jövő évben is pluszban erre áldozunk - jövőre 38 milliárd az idei évhez képest még a plusz, ami a pedagógusok béremeléséből származik -, az jelenti azt, hogy ez a kormány tényleg megbecsülte, nemcsak szavakban, hanem tettekben, méghozzá a költségvetési törvényből kiolvasható tettekben a pedagógusok munkáját. Ezzel tette le egy minőségibb oktatásnak az alapjait, és ezzel nyújtja azt minden magyar iskoláskorú fiatalnak, hogy hozzáférjen a tudáshoz, jó minőségű tudáshoz férjen hozzá, és jó minőségű végzettséget szerezhessen akár középfokon, akár felsőfokon. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padosorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha megengedik, akkor rögtön itt egy kedves gondolattal szeretnék Rétvári államtitkár úrnak visszaszólni, aki azt mondta, hogy az MSZP-t semmi más nem érdekelté, csak a privatizáció. Önök ezt továbbfejlesztették, mert még csak meg se akarják venni, hanem húszéves bérletekkel a termőföldeket, a trafikokat, meg mindenre rátenni a kezüket anélkül, hogy valamit kelljen. (Sic!) Tehát az, hogy hogyan lehet a közvagyon és a közerőforrásokat használni, ennek csak egy továbbfejlesztett változatát látjuk önöktől, ami még gazdaságosabb.

Meg akartam köszönni, amikor jelentkeztem, Pócs képviselő úrnak a felszólalását. Elmondta itt konkrétan, hogy az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapból, az Európai Unió forrásaiból mitket fordít a kormány, csak nem vette észre, hogy az ország költségvetéséről beszélünk. Tehát az, amit elmondott, az egy nagyon szép előadás volt arról, hogy az EMVA forrásai mit fognak finanszírozni a LEADER-től kezdve a géptámogatásokon át, csak éppen arról nem ejtett egy szót sem, hogy amit adni akar a kormány, azt EU-s forrásból akarja adni, miközben a költségvetésében meg jóformán semmit nem fordít a magyar vidékre. Tehát gyakorlatilag... *(Font Sándor: Nem igaz! Nem figyelte a felszólalásomat! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* ...gyakorlatilag ez a jellegű kommunikáció az, ami teljes mértékben félrevezető.

De igazából, amiért szót kértem, az Szászfalvi László hozzászólása volt, aki nagyjából ismét megismételte, nem tudom, valamelyik ellenzéki képviselő által Rogán-klónnak nevezett felszólalási jelleget. Ugyanúgy elmondta a családi adókedvezményt, mint ahogy már ötször elmondták, és nem veszik figyelembe, hogy ahhoz kellene az az adózott jövedelem a családoknak, ami jelenleg nincs meg.

Olyan kedvezményt adnak, amit nem tudnak igénybe venni. Tehát megint azoknak, akiknek érdemi jövedelme van, annak van családi adókedvezménye, persze az is csak addig, ameddig éppen nem kezd el az egyetemet a gyerek, amikor a legtöbb pénzbe kerülne, mert akkor már semmiféle adókedvezményt nem kap.

Most megint elmondta Szászfalvi úr, amit már kétszer mondtak el, hogy mennyire növekszik a civileknek a támogatása, 3,5 milliárdról 5,5 milliárdra, miközben már kétszer elmondtam a két nap alatt, hogy az átkos nyolc év alatt, a mocskok, szemét, meg nem tudom, milyen MSZP-kormány alatt 7 milliárd volt a legkisebb összeg. *(Derűltség a kormánypártok és a Jobbik soraiban.)* Hát önök... - 7 milliárd volt a legkisebb, és erről beszélnek önök *(Az elnök csenget.)*, hogy emelkedett. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban. - Gőgös Zoltán: Bunkó vagy, Bugsy!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Illó tisztelettel kérem, hogy a párbeszéd helyett hallgassuk meg egymást, biztos, hogy előrébb haladunk. *(Dr. Rétvári Bence: Azért fogjuk vissza magunkat!)*

Most pedig kettőperces felszólalásra megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak, a Mezőgazdasági bizottság elnökének.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. *(Zaj. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Sallai R. Benedek súlyos csúsztatásokat mondott. Ezért, hogy tisztázzuk, és a költségvetés valódi adatait is megismerhessék a teremben bent ülők és a tisztelt tévézők, ezért megismétlem, ugyanakkor a felszólalásomkor nem volt bent, és úgy néz ki, hogy a költség-

vetés megfelelő fejezetét nem olvasta el képviselőtársam, azért maradt ebben a tudatlanságban. *(Gőgös Zoltán: Én elolvastam, majd mondom!)*

Miután jeleztem, hogy az 1200 hektár fölötti területektől, a kormány úgy döntött, hogy elvonja az úgynevezett alaptámogatást, ezt az összeget átcsoportosítja az állattenyésztés és a kézimunkaerő-igényes mezőgazdasági területekre, és egyben meghirdette a több munkahelyet a mezőgazdaságnak című projektet, ebben a programban 212 milliárd forint az az új forrás, amit ide át szeretnénk helyezni, és ebből 180 milliárd forint a hazai alapból, azaz a nemzeti költségvetésből kerül kifizetésre.

Ugyanígy az a fejezet, amelyet kérem majd, hogy tessék sűrűbben lapozgatni - most önnek az első alkalom még életében, hogy ezzel foglalkozzon -, azt úgy hívják, hogy folyó kiadások és jövedelemtámogatások. Ez mind nemzeti forrás, kérem szépen, ebben tavaly, azaz az idei lezáró évben 49 milliárd forint volt, jövőre pedig 77,7 milliárd forint lesz most be-tervezve, sőt, mi még házon belül is azon vagyunk, hogy ezt, ha lehet, növeljük meg.

Innen kerülnek finanszírozásra mindazok az ágazatok, amelyeket az Európai Unió nem támogat, például a sertéstartás, baromfitartás különféle fejezetei, de innen kerül finanszírozásra a mezőgazdasági kárenyhítési program, innen kerül finanszírozásra az iskolatej- és az „ígyál tejet!” program, amely, úgy gondolom, hogy minden magyar családot érinteni fog, mivel nincs olyan *(Az elnök csenget.)* magyar család, akinek gyermeke ne járna iskolába.

Ezekre legyen szíves a későbbiekben figyelni. *(Az elnök ismét csenget.)* Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásokkal folytatjuk. Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Font képviselőtársammal és Pócs képviselőtársammal is a Mezőgazdasági bizottságban jó pár dologban egyetértünk, azonban van néhány dolog, amiben markánsan különbözik a véleményünk, ez az egyik pedig például a degresszió kérdése.

Az 1200 hektár feletti területeken gazdálkodók esetében ez a bizonyos alaptámogatások megvonása, ahogyan említették képviselőtársaim, a kormánynak ezzel az a szándéka, hogy átcsoportosítja ezen összeget az állattenyésztésre. Ezzel meg az a hatalmas probléma van, hogy azok az állattenyésztő-telepek, amelyek hatékonyan és versenyképesen tudják az állattenyésztésben a feladataikat elvégezni, azok bizony pont 1200 hektár feletti területeken gazdálkodnak ahhoz, hogy a megfelelő takarmányt be tudják a saját... *(Balla György: Ez a te véleményed, csak nem így van! - Gőgös Zoltán: Ne szólj bele!)* gazdaságukhoz termelni.

De ettől függetlenül, mint ahogy mondtam, néhány dologban egyetértünk Pócs képviselőtársammal, aki sajnálom, hogy most kiment a teremből, biztosan halaszthatatlan közfeladatai miatt, ő bizony említette, hogy több mint 1200 milliárd forintos uniós forrás az, amivel a jövő évben is és azt követően is gazdálkodhatunk. Csak ez meg akkor egy kicsit álszent magatartásnak tűnik, mert akkor arra szeretném kérni a tisztelt kormánypartii képviselőtársaimat, hogy az önök soraiban, az önök pártjához tartozó házelnökkel beszéljék már meg, hogy akkor az uniós zászlót meg nem kellene kivitetni a teremből (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Na ja!*), hiszen hogyha egyszer nekünk jó az európai uniós forrás és az európai uniós pénz, akkor legalább az európai uniós zászlót azért nem kellene kivitetni (*Közbeszólások a kormánypartok padsoraiból.*), mert azt gondolom, hogy ez a magatartás legalábbis vagy minimálisan álszent, hiszen ezt azért nem lehet összegegyeztetni.

Köszönöm. További szép napot! (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Rétvári államtitkár úr! Nem bírtam szó nélkül hagyni itt azt az arcátlan sikerpropagandáját, amit itt a valósággal szemben ön elmond. Ön itt dicséri a pedagógusok helyzetét, azon pedagógusokét, akik most szombaton (*Dr. Rétvári Bence: Meglátjuk! Ne igyunk előre a medve bőrére!*) önök ellen és a jelenlegi költségvetési tervezet ellen fognak tüntetni. Ugye, ön se gondolja komolyan, hogy ezek az emberek, ez a több ezer pedagógus, illetve akár több tízezer is mind ellenzéki aktivista lenne, vagy nem tudom, milyen indíttatásból vonulna az utcára? (*Dr. Rétvári Bence: Mennyien lesznek ott? Több tízezren?*) A gyakorlati, mindennapi problémák miatt, a KLIK-nek a katasztrofális működése miatt, a jövő évi várható elvonás miatt tüntetnek. (*Dr. Rétvári Bence: Milyen elvonás? Milyen elvonás?*)

(14.40)

Egy kicsit nézzük a számokat, mert látom, hogy nem érti, tisztelt államtitkár úr. A KLIK az idei évben 484 milliárdot kapott, ehhez tettek még önök hozzá 50 milliárdot, az 534 milliárd forint. A jövő évben az 534 milliárd forinttal ellentétben mindösszesen 524 milliárd forint van betervezve, és úgy, hogy Varga Mihály miniszter szerint csak a pedagógusok béremelése a jövő évre plusz 38 milliárd forinttal nő. Nem tudom, hogy közben figyel-e, államtitkár úr, de a számok szerintem elég egyértelműen mutatják, akárhogy is nézzük, ez csökkenés.

És látható az is, hogy nemcsak a KLIK működése miatt egyébként - amit önök is már bevallottak, nem véletlenül szeretnék átszervezni -, hanem például az alapítványi iskolák kapcsán is azon fejtelenség miatt, amit önök itt a költségvetési tervezetükkel okoztak, miszerint mindösszesen a 75 százalékát szeretnék biztosítani az idei normatívának, majd pedig ebből visszakoztak, ez a fajta bizonytalanság miatt is önök ellen fognak tüntetni.

Lehetne említeni a gimnáziumi férőhelyekkel kapcsolatos elképzeléseiket, és számos olyan problémát, ami mindennapi problémát okoz a pedagógusoknak. Tehát önmagában az, hogy a pedagóguséletpályamodell elindult - az egy szükséges, ugyan késői, de végre elindult lépés volt, örülünk neki -, nem oldja meg, főleg úgy nem oldja meg a problémákat, ha önök a bizonytalanságot, azt a káoszt mindennapi szintre emelik, ami itt a KLIK-et is és a pedagógusok mindennapi életét befolyásolja. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kétperces felszólalások végére értünk ezen a körön.

Felszólalásra következik Nagy István államtitkár úr, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkára. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Muszáj voltam szót kérni, mert az elmúlt percekben olyan gondolatok láttak napvilágot, amelyeket nem lehet szó nélkül hagyni, hiszen ez egyszerűen szembekeötödsi lenne a valósághoz képest.

Azt állítani, hogy az európai uniós költségvetésből származó támogatásokat és a magyar költségvetésből származó támogatásokat szét lehet választani, sőt szét is kell választani, mert az, ami az Európai Unióból jön, azt nem Magyarország adja, és akkor az nem tartozik ide és arról nem kell beszélni, ennél nagyobb csúsztatást vagy durva félrevezetést rég hallott ez a Ház.

Sallai R. Benedek képviselőtársam már tegnap is mondta, hogy a környezetvédelmi alapok sem kapnak elegendő támogatást; persze, mert nem veszi figyelembe a GINOP-ból és a KEHOP-ból érkező 50 milliárd forintos pályázati lehetőséget, ami kifejezetten ezen pályázatok során fejlesztésre és forrás biztosítására szolgál.

Nagyon szomorú szívvel hallgatom egyébként mindig azt, amikor olyan hozzászólások érkeznek, mintha a mezőgazdaság csak abból állna és csak az volna a legfontosabb része, hogy milyen programokból mennyi támogatás, támogatás, támogatás és támogatás. Csak erről beszélünk most már jó néhány éve, és ez szerintem helytelen. Odáig egészen rendben van, és azt hiszem, azt nyugodtan, büszkén mondhatjuk, hogy annyi forrás érkezik ma a magyar mezőgazdaságba, amire régen nem volt példa. Számos olyan pluszforrás segíti a magyar termelőket,

amelyekkel versenyképesekké válhatnak, de gazdaszemberként hadd mondjam önöknek, hogy mikor beszélhetünk végre arról, hogy milyen tenyésztési programok, milyen genetikai előrehaladás, milyen programok azok, amelyek elősegíthetik azt, hogy a termelők eredményesebben termelhessenek.

Szeretnék bejelenteni egy olyan lehetőséget, amely a Földművelésügyi Minisztérium állattenyésztési díja lesz, és ez a költségvetésben is szerepel, hiszen pontosan ebből kiindulva szeretné értékelni a minisztérium a legjobb állattenyésztőket. Versenyt hirdetünk közöttük, a legjobb genetikai előrehaladás, a legjobb tenyésztési érték hol várható és hol érik el ebben az esztendőben, és tízmillió forintos jutalommal fogja a minisztérium elismerni ezt a munkát. Azt hiszem, ez nagyon fontos és nagyon komoly dolog.

Font Sándor képviselőtársam felszólalásában hangzott el, és valóban kis tételek, de nagy jelentősége van az iskolatej-, iskolagyümölcs- programnak. Miért is? Mert egyszerre háromféle jelentőségről beszélhetünk, hiszen van népegészségügyi jelentősége - ez óhatatlan - mind a tejnek, mind a gyümölcsnek, gyümölcslének, zöldségnek, amit a gyerekek kapnak. És be kell vallanom önöknek még egy dolgot: pontosan azért kapják kis korban, elsőtől hatodik osztályos korig, mert a gyerekeknek ekkor alakulnak ki a szokásaik, ekkor szoknak hozzá ahhoz a gyümölcshöz, ahhoz az ízanyaghoz, ami szükséges.

Szintén engedjék meg, hogy megragadjam az alkalmat, és bejelentsem azt, hogy a gyümölcs, a zöldség és a tej mellett egy harmadik élelmiszer is bekerül az iskolába: a holnapi naptól indul a „Mézes reggeli” című program, amelyet a minisztérium és az Országos Magyar Méhészeti Egyesület támogat, hogy a gyerekeket megismertessük a mézfogyasztás szokásaival, megszerettessük, hozzászoktassuk őket ahhoz, hogy a legkiválóbb dolog az, ha valaki reggel egy mézes kenyérral indítja a napot.

Ezt szerettem volna bejelenteni, elnök úr. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Csak két mondatra rabolnám a tisztelt Ház idejét. Azt hiszem, Farkas Gergely hozzászólása eldöntötte az oktatás területén a mai vitát, hiszen azt mondta, arról vitatkozunk, hogy most a pedagógusoknak 38 milliárddal lesz több, vagy 40 milliárddal lesz több, vagy 50 milliárddal lesz több, tehát több lesz, jóval több vagy sokkal több lesz.

Azt hiszem, ennél kellemesebb vitát a parlamentben folytatni nem lehet. A pedagógusok nyilván ennél többet is megérdemelnének, szívesen adnánk, de akkor is ez egy nagyon jó vita, hogy végre azon vitatkozunk, hogy mennyivel kapnak többet a peda-

gógusok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most visszatérünk az írásban előre bejelentett felszólalásokhoz. Megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék visszakanyarodni ehhez a jó vitához, hiszen én magam a felsőoktatásról, a felsőoktatás költségvetési támogatásáról szeretném elmondani a véleményemet, amely a Fidesz-frakció véleményével egyezik.

Szeretném felhívni a figyelmet, mielőtt a számokról szólnék, mert itt mindenféle számháborúba már belemertünk, hogy a felsőoktatás költségvetési támogatása - matematikai művelet - 6 milliárddal több, mint tavaly, mert 143 milliárd forint csak a költségvetési támogatás. *(Korózs Lajos: Utána 40 milliárdot kivonunk!)* Bocsánatot kérek, majd elmondom, hogy milyen többletforrások állnak még rendelkezésre a Felsőoktatási Struktúraváltási Alapnál, a kiválósági alapról, amelyek mind-mind az egyetemek és a főiskolák tudományos kutatását, a tudományos műhelyeket támogatják, a magas minőségű oktatást és azt, hogy végre olyan szakátalakítók legyenek, olyan képzési profillal rendelkezzenek, amit a társadalmi igények és a gazdaság is honorál.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék idézni a felsőoktatási stratégiából, amely hosszabb távra jelöli ki az irányt, és ehhez minden évben hozzárendeljük a forrásokat. Engedjenek meg néhány mondatot, hogy milyen felsőoktatásban gondolkodunk mi. Idézem tehát a felsőoktatási stratégiát, amely a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” címet kapta, 2030-ig tart, és a bevezető gondolatok így szólnak, idézem:

„Magyarország fejlődésének kulcsa a megfelelő méretű és minőségű hazai felsőoktatás, amely képes válaszolni a társadalmi és a gazdasági kihívásokra egyaránt.” - nemcsak az egyikre, hanem mind a kettőre. „Ahhoz, hogy ambiciózus céljainkat végrehajtsuk, minden adott a felsőoktatásban. A következő évek feladata ezért az, hogy erősségeinkkel, lehetőségeinkkel, erőforrásainkkal, meglévő tapasztalatainkkal élve megteremtjük a régió legkiválóbb felsőoktatási rendszerét, amelynek középpontjában a teljesítmény...” Tehát nemcsak a bemenet, ahogy a szocialisták idején volt, hogy minél több hallgató jöjjön be az egyetemekre és főiskolákra, minél több időt töltsön el, és a kimenet - hogy ilyen csúnya szót használjak -, az output nem számít, csak az input. Ennek a korszaknak vége van, már 2010-ben vége volt, csak egy kis idő kell hozzá, hogy ez az átrendezés megtörténjen.

Tehát mi van a felsőoktatás középpontjában? A teljesítmény, a magas minőség, a versenyképes tudás, valamint az oktatók és a hallgatók közös sikere. Gondolom, hogy az oktatók és hallgatók közös sikere

mellett a mi közös sikerünk is az, ha versenyképes felsőoktatásunk van.

(14.50)

Nézzük a számokat, tisztelt képviselőtársaim! Jövőre 143 milliárd forintot kap a központi költségvetésben támogatás címén az állami egyetemi és főiskolai hálózat. Zárójelben jegyzem meg, hogy 17,2 milliárdot pedig a nem államiak, tehát a magánegyetemek és magán főiskolák. A saját bevétele 283 milliárd forint az egyetemeknek és a főiskoláknak. Sok jelentős kutatóegyetem K+F-ből és egyéb tevékenységből képes arra, már ma képes arra, hogy saját bevételét ilyen magasan tudja megtervezni. Ez összesen 426 milliárd forint. Emellett több tíz milliárd forintra számíthatnak az egyetemek és a főiskolák a Felsőoktatási Struktúraváltási Alapból. Rétvári államtitkár úr is említette, hogy 9,1 milliárd forint jut, 10 milliárd forint jut a kiválósági alapból. Ez meg egyezik az ideivel, tehát változatlan formában 2015-ben is 10 milliárdot költhetnek az egyetemek, magas kutatási intenzitások, tudományos eredményekkel rendelkező kiválósági címeket elnyert egyetemek. Említsük meg, mert én egy vidéki főiskolán három évtizedet tanítottam, a Nyíregyházi Főiskolán, hogy a főiskolák is be tudnak kerülni, mert lehet, hogy önök nem tudják, de a tudományos minősítés például ebben az intézményben több mint 70 százalékos, és igen, abban Iktóty István képviselőtársammal egyetérték, hogy a vidéki főiskolákra szükség van, a regionális politika, a helyi értelmi képzése miatt.

Emellett a felsőoktatás támogatását jelenti az is, hogy az Igazságügyi Minisztérium költségvetéséből a Nemzeti Közzolgálati Egyetem 3,7 milliárd forintot kap, és majdnem ugyanekkora a bevétele ennek az egyetemnek, gondoljunk csak arra, hogy a közigazgatásban dolgozók képzését a Nemzeti Közzolgálati Egyetem végzi. Ráadásul itt van az egyetemeket és a főiskolákat megnyomorító PPP-program, amelyre 8,6 milliárdot kap az NFM-től a felsőoktatás, a bérleti díjak kiváltását. Van olyan egyetem, ahol éves szinten több mint 1 milliárd forint terhet jelent a költségvetésnek, vagy éppen a Nyíregyházi Főiskolának 700 millió forintot jelent. Megnyomorítja a mindennapi működést és a fejlesztést is. Na most, 8,6 milliárd forintot költhetnek a felsőoktatási intézmények erre, és ez az NFM költségvetésében megtalálható.

Egyéb többlettámogatásokat is lehet látni. A képzési támogatás, amely a szakok átalakítását jelenti, 4,3 milliárd forint. A pedagógus-életpályamodell kapcsán, hiszen vannak olyan egyetemek és főiskolák, ahol gyakorlóiskolák léteznek, gyakorló gimnáziumok vagy gyakorló általános iskolák, 363 millió forintot, a Testnevelési Egyetem átalakítására, az oktatói bázis bővítésére 675 millió forintot, a Zeneakadémia történeti orgonáinak restaurálására 200 millió forintot és nagyon helyesen a Szegedi Tudományegyetemen belül egy francia egyetem fokozatos

kialakítására 20 millió forintot tartalmaz a költségvetés fejezeti besorolásában.

Tisztelt Képviselőtársaim! A képzési támogatók segítik az egyetemeket és főiskolákat abban, hogy megtegyék a szükséges lépéseket pénzügyi helyzetük rendezéséhez. Igen, rendezni kell, mert az elmúlt években is a fő feladatunk erre irányult, emellett a szervezeti változásokban és az általuk meghirdetett szakok ésszerűsítésében.

Engedjék meg, hogy röviden a szakokról beszéljek, mert van egy társadalmi igény, van egy gazdasági igény, és nekünk az is fontos, hogy a hallgatók, akik végeznek, el tudjanak helyezkedni a munkaerőpiacon. Igen, szükség van a bölcsészképzésre, de nagyon szükség van a mérnökképzésre, az informatikusképzésre, szükség van arra, hogy a gazdaság ezeket a magas tudással rendelkező, hozzáadott értéket előállító szakembereket fel tudja szívni - csúnya kifejezéssel -, vagy el tudjanak helyezkedni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Talán egy gondolatot szeretnék elmondani, amely a költségvetésnél többletforrást jelent az egyetemek és a főiskolák számára, az a tao, amelyről Tukacs István olyan lekezelően beszélt, képviselőtársam, pedig a vállalatok, a vállalkozások, cégek támogathatnak egyetemeket, főiskolákat. Én magam részese voltam 8-10 évvel ezelőtt, amikor elindult, 8-10 éve még a szocialisták voltak kormányon, hogy olyan társadalmi tanácsok legyenek az egyetemeken, főiskolákon, amelyek összefogják egy adott régió, adott terület társadalmi, gazdasági szakembereit, és segítsenek a megfelelő szakok kiépítésében, szakok meghirdetésében. Szerintem ez direkt támogatást fog jelenteni az egyetemi, főiskolai szférának, hiszen ha a vállalkozók, a cégek felajánlják a tao formájában a támogatást, akkor ezt az egyetemek és a főiskolák jól fogják felhasználni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Befejezésül engedjék meg, hogy azt mondjam, hogy a 2015. évi költségvetése a felsőoktatási szférának megalapozza azt, hogy a felsőoktatás megújításáról beszéljünk, hogy profiltisztítás legyen a felsőoktatásban, hogy egyre inkább a minőségi képzés domináljon, hogy megszűnjenek a korábban a köznyelv által büfé-ruhatár szaknak minősülő képzések. Én magam is láttam olyat, hogy 100-150 kommunikációs szakos hallgatót képzett egy vidéki főiskola, és utána egy vagy kettő tudott elhelyezkedni.

Ennek a korszaknak vége van, tehát a büfé-ruhatár szak most maradjon kint, a ruhatárnál vagy kinn a folyosón. Hogy megszűnjön a párhuzamoság... - hiszen egymás mellett közelben található egyetemek és főiskolák, mindenki képzett mindent, normatívát kapok, az a lényeg, hogy bejöjjen a hallgató, hogy ott 8-10 évig ellegyen, igen, a hallgatói felelősség és az, hogy minél hamarabb, megfelelő képzési időn belül el kell végezni az egyetemet, a nyelvvizsgát meg kell szerezni. Tudok olyan főiskoláról, ahol 40 százaléka csak tanúsítványt kap, mert nincs meg a nyelvvizsga, éppen ezért a felsőoktatási stratégia előírja az emelt szintű érettségit 2020-ra és

azt, hogy egy nyelvvizsgálóval lehessen belépni az egyetemi, főiskolai szférába.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minőség, verseny, teljesítmény, siker kell hogy jellemezze az egyetemeket és a főiskolákat, és a hallgatóknak is érezni kell, hogy egyéni céljaik, amelyeket nagyon fontosnak tartunk, egyéni életük megvalósítása hasznos kell hogy legyen a társadalom számára. Összegzésül: ez a költségvetés a felsőoktatás területén kijelöli azt az utat, hogy Magyarország versenyképes tudással, XXI. századi innovációval, magas K+F-fel gazdasági sikereket tudjon elérni Európában és leginkább itt, a közép-európai régióban. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szakács László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Minőség, siker, teljesítmény, stabilitás, fejlődés, a bürokrácia csökkentése, a közbizalom növelése, ezeket hallottuk erről a költségvetésről az elmúlt kettő napban vagy éppen az elmúlt percekben, és az ember már azt is gondolhatná, hogy Norvégia költségvetéséről beszélünk - ahogyan halljuk ezt a rengeteg sikert -, Luxemburgérról vagy Japánérról. Persze, volt olyan felszólalás is, amely húsz percen keresztül igazából nem foglalkozott az ideai költségvetéssel.

Én most megpróbálnám mégis visszaterelni a politikai pamfletekről inkább a szakmai részekre a vitát ebben a szakaszában. Persze, azt is meg kell említeni, hogy ez a költségvetés inkább egy olyan költségvetés, ahol kétfajta megfelelni vágyás az, ami a költségvetés összeállítói és annak dicsőítői, úgy gondolom, motiválja. Az egyik az, hogy mindenféleképpen el akarják kerülni az Európai Unió kötelezőségei túlzottdeficit-eljárását, ami miatt önök egy nagyon nagy sikerként élik meg azt, hogy az ebben meghatározott 3 százalékos helyett már 2,4 százalékosra kell lecsökkenteni Magyarország hiányát. Ez csak arról szól, hogy ez egy rossz szerkezetű költségvetés, és az Európai Unió a rossz szerkezetű költségvetéseknél ehhez a számítási módszerhez 2,4 százalékos GDP-arányos költségvetési hiányt rendel. Ez nem az önök teljesítménye. Ennek kell megfelelni.

A másik fajta megfelelni vágyás, úgy gondolom, hallgatva a hozzászólásokat, inkább annak szól, hogy a kormányzati szereplők nem nagyon tűrik el a kritikát, és inkább ezért ki kell domborítani a pozitív oldalait ennek a költségvetésnek. De ha ezt szakmai oldalról megnézzük, hogy a 2014. évből mindent figyelembe vettek, ami pozitív volt, és semmilyen előrejelzést a 2015. évre, sem a 2014 második félévében lévő folyamatokat már nem vették figyelembe, mert az nem támasztotta alá ezt a magyarázatot, amelyet önök fűztek a tervezés kapcsán, mit gondolnak önök?

(15.00)

Rövid távon vagy akár középtávon megmarad az a makrogazdasági környezet, amelyről minden egyes, magára bármit adó gazdasági kutatóintézet azt mondja, hogy nem, nem fog megmaradni ez a makrogazdasági környezet? Nem lesz ilyen könnyű a piacról finanszírozni Magyarországot. A forint gyengülése, az állampapírok kamatnövekedése olyan törekeny egyensúlyon viszi ezt a költségvetést, hogy ha bármi bekövetkezik, abban az esetben nem fenntartható és nem végrehajtható ez a költségvetés.

Önök rengeteget hivatkoztak az Európai Unió forrásaira. Az idei évben, főleg az év elején ezek a mutatók jól is sikerültek, ezt be kell vallani, be kell látni, csak akkor önök nem olvasták el figyelmesen az ÁSZ jelentését, amely leírja, hogy bizony számítani kell arra, hogy be fogják fagyasztani vagy uram-bocsá!, Magyarországgal szemben szankciókat fog életbe léptetni az Európai Unió, és így nem lehet teljes egészében figyelembe venni ezt a hatalmas EU-transzfert. Úgy gondoljuk, hogy az ideai költségvetés ugyan pumpált keresletet a gazdaságba, de a szerkezeti, strukturális hiánya és hiányossága a következő évi költségvetésnek nem fogja lehetővé tenni azt, hogy a következő évben is ez megvalósuljon.

Ezt a fajta tervezési metódust nyilvánvalóan hibák, hibás előrejelzések - szebben és udvariasabban mondom -, kockázatosabb tervezések is követték. Az áfabevétel csak akkor lehet ekkora, ha ennyivel nőni fognak az árak. Nem növekedhet többet az áfabevétel, mint amennyivel növekedik a fogyasztás, csak akkor, ha növekednek az árak.

Az szja-bevételnél önök 5,5 százalékos emelkedéssel számolnak. Ha csak 1-1,5 százalékos tévednek és ez csak 4 százalékos lesz, már akkor is rengeteg pénzt elvesznek az emberektől. Ha csak 1,5 százalékkal kevesebb lesz, az egy 100 milliárdos lyuk, tisztelt hölgyeim és uraim, amit önöknek majd akkor megint ki kell találni, hogy milyen ágazatra milyen különadót hogyan kivette kell majd beszélni ahhoz, hogy egyensúlyban lehessen tartani a költségvetést és végre lehessen hajtani, hol kell majd megszorítani.

Majd 170 milliárd forint értékben privatizálni fogunk valamit. Egy picit áttérnék arra is, hogy nem tudjuk, hogy mit, mert általában nem átlátható ez a költségvetés, hiszen a költségvetésnek csak főcímei vannak, a sorok nincsenek kibontva, ezt lassan majd meg kellene szokjuk, de mindig szóvá fogom tenni, és mi is mindig szóvá fogjuk tenni, hiszen néha az indoklással nem passzol egyébként a sor, néha pedig a főcíme nincsenek kifejtve. Valamit 170 milliárd forintért el fogunk adni, ez egy hatalmas privatizáció, no pláne, ha azt is figyelembe vesszük, hogy éppen a 2014-es költségvetés módosításánál most 152 milliárd forintért veszünk jobbra egyébként energiaszolgáltató cégeket, nem belemerve abba a vitába - azt majd a jövő héten le fogjuk folytatni.

Önök terveznek egyfajta növekedést is. Azt látjuk, hogy az elmúlt három évben átlagosan 1 százalé-

kos növekedést elérve hallottuk a sikerpropagandát, ez egy 1 százalékos növekedés. Ez nagyjában-egészében egyébként két dolognak volt betudható: az egyik az agrárágazat teljesítménye, a másik dolog pedig az autóipar teljesítménye. Egyikhez sem volt olyan nagyon-nagyon sok közük, hiszen az autóipari beruházókat még a korábbi kormányok hozták ide, az agrárágazat jól tudott teljesíteni, mert kedvező volt az időjárás, és ez az 1 százalék egyébként még abból is fakadt, hogy olyan mélyre vitték le 2012-13-ban a bázist, hogy onnan már csak felfelé vezetett az út. Erre nem érdemes ennyire büszkének lenni. Ezek azok a körülmények, amelyek körbeveszik ezt a költségvetést.

Arról már beszéltem, hogy nem túl átlátható ez a költségvetés, viszont azt sem tudjuk néha, hogy mivel kell összehasonlítani, mert egészen a múlt hétig még 2014-es tényszámokat sem közöltek önök. '13-ból kellett kiindulni mindenkinek, akinek kellett elemezni ezt a költségvetést, pedig egy hónappal több volt, államtitkár úr, az idejük arra, hogy az összehasonlító adatokat is a makropályához beillesszék a költségvetésbe.

Rosszak a súlypontjai ennek a költségvetésnek. Ebben természetesen látszik az önök politikája és az az általunk folyton hangoztatott perverz újraelosztási rendszer, amiben a sport 120 milliárd forintot kap, amiből a Nemzeti Olimpiai Központ 44,2 milliárd forintot kap, és ez a pénz több, mint amennyiből a magyar Országos Mentőszolgálat egész évben gazdálkodni tud.

Ez a költségvetés elkölti a GDP 43,8 százalékát, de egy olyan struktúrában, ahol az állam saját magára, a parlament, a minisztériumok, az államapparátus működtetésére rengeteget költenek, és mindenképpen csökkennek a szociális támogatások: 150 milliárd forintot spórol a szociális támogatásokon a kormány; 10 százalékkal csökken a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Alap költségvetése; 13 milliárd forinttal csökken a családi pótlékra betervezett összeg; 6,5 milliárddal a gyesre betervezett összeg; 36 milliárddal csökken a korhatár előtti ellátásra betervezett összeg; a nyugdíjkiadások 0,2 százalékkal - GDP-arányosan -, tehát 9,3-ról 9,1 százalékra csökkennek.

Az egészségügyre nem fordítunk többet, ott egy 60 milliárdos pluszt, egy 60 milliárdos többletet terveztek be önök, kifejezetten megcímkezve a korábban felhalmozott tartozások kifizetésére. De ha már én is tudom, akkor önöknek is kell tudni, hogy ez 102 milliárd 340 millió forint, tehát a fele, nagyjában-egészében egy kicsivel több, amit önök erre beterveztek a következő évi költségvetésbe.

Ez a következő évi költségvetés főleg azzal, hogy így megnyírbálják a szociális juttatásokat, azt üzeni a társadalomnak, hogy akinek van valamennyi, amivel természetesen picikét foglalkozhatunk, de azt kérjük, hogy ne vegye észre azt, hogy ha valakinek kevés volt eddig, annak mostantól semmije sem lesz, és akkor őt hagyjuk majd nyugodtan élni; de akinek kevés

van, annak semmije sem lesz. Ezek a csökkentések, a szociális rendszer ilyen szintű leépítése egészen biztosan ezt hozza magával. Meg ezt hozza magával a torz rendszer is, a torz adórendszer, amit önök felépíteni látszanak. Önök néha nagyon büszkéek arra, hogy van egy egykulcsos adórendszerünk, hiszen ez a legigazságosabb, én ezt mindig vitatom, hiszen ha 100 ezerből marad 84 ezer vagy 1 millióból marad 840 ezer havonta, nem mindegy, hogy ki hogyan adózik.

De érdekes, hogy akkor, amikor az önök érdekét szolgálja, amikor az önök számára nem kedves gazdasági szereplőkre különadókat kell kivetni, akkor önök kivetik ezt sávosan. Önök egyébként minden további nélkül a sávós adórendszert tudják alkalmazni, csak az a baj, hogy ezt is a saját érdekükben teszik, mert a holdudvarba tartozó cégek mindig a sáv alján maradnak, azért úgy kell megtervezni a sávokat, azt látjuk. Akiket meg nagyon meg kell adóztatni, mert éppen nem értenek egyet a kormány politikájával, vagy másnak is megtetszett ez az üzletág, akkor ők mindig a sáv tetejére kerülnek.

Ez a fajta opportunistá adóztatási rendszer iszonyatosan csökkenti a gazdasági növekedést, csökkenti a gazdasági termelékenységet, és nem utolsósorban, ha ez csökken, akkor még kevesebbet fognak adózni, és önöknek megint törni kell majd a fejüket, hogy megint mit vegyünk elő, mit adóztassunk meg. Éppen most majd esetleg 150 forintot megabitenként vagy valamiről nemzeti konzultációt fognak majd folytatni.

A foglalkoztatás terén nagyon sok szó esett a tegnapi vitán meg ma is a közmunkaprogramról. Az ember persze nehezen vitatkozik ezzel. Ennek a közmunkaprogramnak nem ez volna a célja. A közmunkaprogramnak az volna a célja, hogy ez egy átmeneti, a munkaerőpiacról kiesett, oda visszavezetendő embereket kellene a közfoglalkoztatásban foglalkoztatni.

Ehhez képest az látszik, hogy önök jövőre 270 milliárdot, 35 milliárd forinttal többet fordítanak majd közmunkára, de arra, hogy ezeket az embereket képezzék, arra, hogy ezek az emberek könnyebben lehessenek alkalmazhatóak, még EU-s forrásokkal együtt is 35 százalékkal kevesebb pénzt fognak fordítani, az üzenve nekik, hogy bekerültetek a közmunkaprogramba. és bent is fogtok maradni. Az a 8-9 százalék, aki vissza tud térni - nagyon-nagyon alacsony, 8-9 százalék, aki vissza tud térni a munkaerőpiacra -, látjuk, hogy neki már most azt üzeni ez a költségvetés, hogy nem fog tudni visszatérni, de betervezték a 44 ezer forintos bérét ebbe a költségvetésbe. Hol vagyunk már attól, hogy itt 10 millió munkahely legyen?!

Tegnap éjjel néztem még a Czomba államtitkár úrral készült interjút - csinállok néha ilyeneket -, és ő azt mondta, hogy a foglalkoztatás növekedése nem a közfoglalkoztatástól nőtt csak, hanem ebben már látszik a szakképzés eredménye, ebben már látszik az átképzések eredménye.

(15.10)

Erre reagált is megfelelően a kormány, hiszen 10,4 milliárd forinttal csökkentette a szakképzésre és a felnőttképzésre fordított összegeket, illetve a foglalkoztatási és képzési támogatásokat pedig 13 milliárd forinttal vágják meg önök. Mindez azt jelenti, hogy ezt a jelenlegi állapotot önök szeretnék konzerválni azért, mert ez önöknek jó. Vannak a holdudvarukba tartozó meg egyéb kedvezményezett társadalmi csoportok, rétegek, amelyeknek önök kedvezni akarnak. Akik nem, azoknak ha kevés van, akkor semmi se legyen, ezt üzeni ez a költségvetés, és én úgy gondolom, hogy ennek borzalmas üzenete van.

Az az üzenete és az a teljesítménye, amit itt a sikerpropaganda mellett hallunk, hogy ahonnan mi jövünk, Pécsről, ott megszűnt az Elcoteq, most megszűnik a kesztyűgyár, amely 120 év után magyar céggént elmegy Magyarországról azzal az indokkal, hogy Magyarországon túl drága termelni. Elmegy a pezsgőgyár, elköltözik Pécsről, és a központi dohányelosztóval egyébként a pécsi dohánygyár mint utolsó megmaradt nagy foglalkoztató egy jó nagy részlegének a feje fölé odahelyezik önök Damoklész kardját. Ez itt csapódik le, ott, ahol az emberek élnek, nem abban a Patyomkin-faluban, amit önök látnak. Ez itt csapódik le.

Ezért ehhez mi módosítókat nyújtottunk be, olyan módosítókat, amelyek segítenek megoldani ezeket a problémákat, és kérem önöket, hogy támogassák őket. Higgyék el, nincs önöknél a bölcsék köve, önök megfelelni kívánnak csak azoknak az uraknak, akik nem fogadják el a kritikát. Ez a szerkezetében sikertelen, fenntarthatatlan költségvetés csak egy holdudvart szolgál ki, és a társadalmi kohéziót pedig teljes egészében rombolja tovább, ahogyan ez az önök szándéka is. Ezért azt javaslom, hogy fogadják meg a módosító javaslatokat, és majd utána fogadjuk el a költségvetést.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Csenger-Zalán Zsolt képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A minket körülvevő világban mind gazdasági téren, mind demográfiai, mind pedig sajnos katonai téren gyors és mélyreható változások zajlanak. A Fidesz célja, hogy Magyarország ezekből a változásokból győztesen kerüljön ki. Ennek érdekében került sor a minisztérium Külgazdasági és Külügyminisztériummá alakítására.

Az elnevezésből is világos, hogy a minisztérium egyik fő feladata a magyar gazdasági érdekek érvényesítése külföldön, ezáltal hozzájárulás a magyar gazdaság fejlesztéséhez, az ország prosperitásához és

modernizációjához. A magyar külpolitika fókuszában tehát a külgazdaság áll, de ez egyáltalán nem jelenti azt, hogy a klasszikus diplomácia vesztene jelentőségéből. Ellenkezőleg. Ez az az alap, amire a külgazdasági központú külpolitika építhető. Ennek a politikának három alapvető feladata van: új külpiaci lehetőségek felkutatása, a magyar vállalatok külföldi sikereinek előmozdítása, valamint munkahelyteremtő beruházások hazánkba vonzása.

A minisztérium eszköztárához ezeknek a feladatoknak megfelelően alakult át. A KKM-hez került az exportfejlesztés és a beruházásösztönzés teljes intézmény-, eszköztárához és ezek pénzügyi háttere. A magyar export GDP-hez mért aránya 89, illetve 97 százalék, attól függően, hogy a KSH vagy az Eurostat adatait fogadjuk el, de ennek az egyébként nagyon jó teljesítménynek a 85 százalékát a nagy nemzetközi vállalatok adják.

Jelenleg csak 2500-3000 olyan magyar magán kis- és közepes vállalkozás van, amely exportképes terméket vagy szolgáltatást állít elő. Az Eximbanknak és a kereskedőházak rendszerének éppen az célja, hogy ezeknek a vállalkozásoknak a számát mintegy megnégyszerezze. A bank tőkeemelésére 2015-ben 18 milliárd forint, az általa egyedi kormánydöntés alapján folyósítható kötött segélyhitelekre ezenfelül további közel 600 millió forint áll majd rendelkezésre. A Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. által üzemeltetett kereskedőházak száma az idei év végére meghaladja a két tucatot.

A magyar kivitel mintegy négyötöde jelenleg az Európai Unióba irányul. Az a célunk, hogy a nyugati export volumenét tovább tudjuk növelni, miközben a hagyományos külföldi piacainkon kívüli dinamikus növekedést produkáló, döntően tőlünk keletre, kisebb mértékben délre elhelyezkedő országok piacain is növelni tudjuk jelenlétünket. Célunk, hogy az exporton belüli részarány meg tudja haladni a jelenlegi 20-21 százalékot, és hosszú távon elérje az egyharmadot.

Nos, ez a keleti nyitás stratégiája, és ezt szolgálja a külképviseleti hálózat bővítése, új nagykövetség nyitása Mongóliában, Ecuadorban, Malajziában és Nigériában, illetve új főkonzulátus nyitása Vietnámban, Brazíliában és Irakban.

Nincs ma olyan magyar külképviselet, ahol ne szolgálna már ma is külgazdasági attasé. A külképviseletek igazgatása címen tervezett kiadások e változásoknak megfelelően jövőre az ideihez képest 5 százalékkal nőnek, ami lehetővé teszi ezeknek a feladatoknak a finanszírozását.

A sikeres külgazdaság két egyforma erős lábón áll, amelyek közül eddig az exportról esett szó, de ugyanilyen fontos feladat a működő tőke hazánkba vonzása is. Ennek megfelelően szintén a KKM-hez került a korábban Nemzeti Külgazdasági Hivatalként vagy angol betűszóval HITA-ként ismert Nemzeti Befektetési Ügynökség, amelynek feladata a Magyarországra irányuló beruházások számának, volumenének és az általuk teremtett munkahelyek számá-

nak növelése. Az NBÜ kiszolgálja a beérkező megkezeséseket, felkutatja a potenciális befektetőket, és számukra teljes körű, ingyenes projektmenedzsmenet biztosít, aminek részeként cégre szabott információs csomagot készít, és befektetési helyszíneket ajánl az általa működtetett ingatlan-adatbázisból. A Nemzeti Befektetési Ügynökség által kezelt beruházásösztönzési célleírányzatból nyújtott támogatások célja a meghatározó, nagyberuházási projektek magyarországi megvalósításának ösztönzése. A célleírányzat összege 13,5 milliárd forint.

A Nemzeti Fejlesztési Minisztériumtól a Külgazdasági és Külügyminisztériumhoz került nemzetközi befektetési célleírányzat összege ezen felül további 500 millió forint.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az exportfejlesztés és beruházásösztönzés intézményrendszerének áttekintése után kérem, engedjék meg, hogy röviden kitérjek a KKM költségvetésének további, részben szintén új elemeire.

Az idén nyár óta a KKM irányítása alá tartozó Balassi Intézet kiadási összegébe beépülnek az Isztambuli Magyar Intézet működésének költségei, ezáltal mintegy 5 százalékkal nő. Részben a Balassi Intézet használja fel a Stipendium Hungaricum ösztöndíjprogram működtetésére előirányzott 1,5 milliárd forintot is. Miközben a KKM 2014 folyamán jelentős külgazdasági, beruházásösztönzési és az európai területi társulással összefüggő feladatokat vett át az NGM-től, a Miniszterelnökségtől, az IM-től és az NFM-től, a kötelezettségszegési eljárásokhoz kapcsolódó egyeztetésekkel összefüggő feladatokat átadta az Igazságügyi Minisztériumnak. A Külgazdasági és Külügyminisztérium igazgatása cím tervezett kiadásai ezeket a változásokat tükrözik.

Az idén először új sorként jelenik meg a fejezet költségvetésében a Külgazdasági és Külügyminisztérium felügyelete alá tartozó szervezetek és szakmai programok támogatása 860 millió forint összeggel. Ez lehetővé teszi, hogy a KKM az év közben felmerülő igények ismeretében rugalmasabban tudja finanszírozni ezeket a szerteágazó feladatokat.

(15.20)

2015-ben Magyarország 22,5 százalékkal több pénzt, 480 millió forintot kap az Európai Uniótól a tanácsi üléseken való részvétellel kapcsolatban felmerült utazási költségekre.

A költségvetésnek a Külgazdasági és Külügyminisztériumról szóló fejezete az említetteken túl 1 milliárd forint összegű, vagyis a fejezet teljes összegének mintegy 1 százalékát kitevő tartalékot is tartalmaz, ami az év közben jelentkező, előre nem látható és központi forrásból nem finanszírozható feladatokkal kapcsolatos kiadások fedezetéül szolgál.

Összefoglalva elmondható, hogy az új struktúrának megfelelően hazánk gazdasági és diplomáciai

külvicseolatainak takarékos, ugyanakkor a feladatok ellátását megnyugtatóan biztosító finanszírozását tartalmazza az előttünk fekvő költségvetési törvénytervezet. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Egyed Zsolt képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015-ös költségvetési javaslat kapcsán két témát szeretnék érinteni, amire a Jobbik álláspontja szerint nem látható ebben a költségvetésben fedezet. De ha mégis van erre fedezet, akkor gondolom, hogy az államtitkár urak pontosan meg fogják jelölni, hogy hol.

Az első nagyon fontos kérdés, amely a civil társadalom egy jelentős részét érinti, az állatvédelem kérdése. Nagyon jól tudja mindenki, s önök is, tisztelt képviselőtársaim, bizonyára nagyon jól tudják, hogy a jelenleg működő gyepmesteri rendszer egy rendkívül elavult rendszer, és mondhatjuk nyugodtan, hogy 2014-ben már idejét múlta. Emellett működnek civil szervezetek saját pénzből, saját erőforrásokból, amelyek semmi másra nem számíthatnak, mint az 1 százalékok begyűjtésére, ha egyáltalán jogosultak rá, és ebből próbálnak közfeladatot ellátni. Ha összevetünk egy gyepmesteri telepet és egy civilek által működtetett állatmentő telepet, a következő különbséget láthatjuk: az egyik kap finanszírozást, a másik nem kap finanszírozást. Én egyébként a gyepmesteri telepeket a kutyák és a macskák halál-sorának szoktam nevezni. Mert mi történik ott? Kapnak egy bizonyos kvótát rá. És mi az érdekük? Amikor megvan a kutyának a kéthetes karanténja, és nem kerül elő a gazdája, akkor nemes egyszerűséggel megölik az állatot, legyen az fél éves, tízéves vagy akár milyen korú, holott talán sokkal hatékonyabb lenne, ha úgy működne, mint a civil szervezetek, hogy a különböző fórumokon - a Facebook erre tökéletesen alkalmas - elkezdene a gazdát keresni az állatoknak.

Miskolcon is működik olyan civil szervezet, amely állatmenhelyt üzemeltet. Én számos állatmenhelyt üzemeltető civil szervezettel tartom a kapcsolatot az országban, és egyöntetűen az a véleményük, megérdemelnék azt, hogy állami támogatásban részesüljenek, ugyanis, mint említettem, közfeladatot látnak el, mert egyrészt az elkóborolt állatokat visszajuttatják a gazdához, ha a gazda betartotta a törvényt és becsipeltette a jószágot a megfelelő időben, másrészt ha olyan jószág kerül a látókörükbe, amelynek nincs gazdája vagy amelyet ki kell emelni az adott helyről, mert rosszul bánnak vele, akkor megtalálják neki a megfelelő gazdát. Mi abban szeretnénk segíteni, hogy ezek a szervezetek olyan támogatáshoz tudjanak jutni költségvetési forrásból, hogy ne koldusként kelljen működniük, mert ezek a civil szervezetek gyakorlatilag nem számíthatnak

másra, mint a tehetősebb emberek, a tehetősebb cégek jó szándékára.

Szászfalvi képviselőtársam a felszólalásában említette, hogy a kormány a 2015-ös költségvetésben 2 milliárd forinttal többet szán a civil szervezetekre. Én szeretném felhívni a figyelmüket erre a kérdésre, és csak bízni tudok abban, hogy ez a 2 milliárd forint nem a CÖF-nek van elkülönítve a különböző mentek finanszírozására. Úgy gondolom, hogy amit az előbb felvetettem, az egy nagyon nemes és időszerű kérdés, hogy megoldódjon Magyarországon ez a probléma.

A másik, ami szorosan kapcsolódik az állatvédelemhez, és ami szintén mostohagyermekként volt kezelve az elmúlt 20-25 esztendőben, azon szervezetek működésének a finanszírozása, amelyek speciális mentési feladatokat látnak el, kivétel nélkül kutyás kereséssel. Miskolcon is működik egy ilyen szervezet húsz éve, amely - bizonyára önök is tudják - világhírnévre tett szert, a világ különböző pontjaira hívták őket elveszett, eltűnt emberek megtalálására. A legnagyobb problémát én abban látom e kérdés tekintetében, hogy senkinek nem fontosak addig ezek a szervezetek, senkit nem érdekelnek addig ezek a szervezetek, amíg valamelyik barátjuk, rokonuk nem kerül olyan helyzetbe, hogy adott esetben záros határidőn belül meg kell találni.

Úgy gondolom, hogy ezeknek a szervezeteknek meg kell találni a megfelelő forrást. Nagyon sajnálom, hogy Kontrát államtitkár úr éppen nem tartózkodik a teremben, de bízom benne, hogy ő ennek érdekében lobbizni tud a belügyminiszter úrnál, ugyanis ha egy eltűnés van, egy katasztrófavédelem van, konzekvensen az a gyakorlat, hogy megérkezik a rendőrség, megérkezik a katasztrófavédelem, és mivel nincs erre a helyzetre felkészített emberük és sincsenek meg az eszközeik, a következő lépésük az, hogy a területileg illetékes vagy a területen elérhető speciális mentőcsoportokat hívják segítségül, amelyek általában megoldják a feladatot.

Azt kívánom az egész nemzetnek, hogy ne legyen erre egyszer se szükség, de nem tudhatjuk, hogy mikor áll be az országban vagy bármelyik országban olyan katasztrófavédelem, hogy szükség lesz arra, hogy ezek a szervezetek a megfelelő módon, a megfelelő időben oda tudjanak érni a helyszínre. Most csak a miskolci példába szeretnék belemenni: ezek az emberek úgy tartják fenn a technikájukat, úgy tartják fenn a keresőkutyáikat, amelyek képzése több millió forintba kerül, hogy az egyikük mellette betegszállító autót vezet, a másik kettő multiplakátokat ragasztgat, és miután ledolgozták naponta a nyolc-tíz-tizenkét órájukat, ha riasztás van, elindulnak akár egy 24 órás bevetésre.

Gondolom, itt a teremben ülők közül mindenki egyetért azzal, hogy ez így nem működtethető és nem kivitelezhető. Úgy gondolom, ezek a szervezetek megérdemelnék azt, hogy a megfelelő támogatást megkapják a magyar államtól. Itt nem kell nagy számokra gondolni, a miskolci speciális mentőknek

is csak annyi volt a kérésük, hogy legyen két-három emberük, aki ezt főállásban tudja ellátni, mert lelkiismeret-furdalásuk van, amikor riasztást kapnak, és azt kell válaszolniuk, hogy csak este 6 órakor tudunk elindulni megkeresni az idős bácsit, aki elveszett az erdőben, mert dolgozunk, mert el kell tartanunk a családunkat. Úgy gondolom, hogy erre mindenképpen megoldást kell találni.

A másik kérdés, amit szerettem volna idehozni a tisztelt Ház elé, ami véleményem szerint egy sokkal szélesebb rétegeket érintő probléma, az önkormányzatok és ezáltal a hátrányos helyzetű kistérségek finanszírozása. A 2015-ös költségvetésben szintén nem látjuk azokat a számokat, amelyek alapján elképzelhető, hogy ezek a tendenciák javulnak, sőt nemhogy javulnának, hanem egyre rosszabbak. Engedjék meg, hogy most pár gondolatot elmondjak a szűkebb régiómról, ahol élek - mert mindenki ott szembesül igazából a problémákkal, ahol a legtöbb idejét eltölti -, jelesül a gömöri kistérségről, amely Borsod megyének az egyik leghátrányosabb helyzetű térsége.

Mi is történik ott? A következő a tendencia: elnéptelenedő, elöregedő falvak, amit gyakorlatilag három szóval tudok jellemezni, 2014-ben jellemző rájuk a nyomor, a bűnözés és az elvándorlás. Ezen kell segíteni! És ha még szűkebbre vesszük az életteremet, engedjék meg, hogy felhozzak egy példát arról a településről, ahol élek. Ragályon, amely egy hétszáz lelkes település, egy gyönyörű szép rusztikus kastélyban van az önkormányzat épülete, amelynek a felújítására remény sincs, ugyanis nemhogy a finanszírozását nem tudja megoldani az önkormányzat, de ha még esetleg lenne rá pályázat, az is reménytelen a számára, hogy a minimális önrészt hozzá tudja tenni. De ezen továbbmenve mindenképpen meg kell jegyezni azt is, hogy az ott élő emberek helyzete is reménytelen. Úgy gondolom, ha a kormány megfelelő bölcsességgel járna el, akkor jobban odafigyelne erre a kistérségre. Önök innen egyképpen látják azt a vidéket. De tudják, hogy az ott élő emberek hogy látják az országot? Nos, az ott élő emberek úgy látják az országot, hogy van Budapest, és van mellette Magyarország. Budapest úgy működik jelenleg Magyarországon, mint egy külön állam.

(15.30)

Budapest úgy működik jelenleg Magyarországon, mint egy külön állam, Budapesten a körülményekhez képest lehet boldogulni, ott remény sincs rá, hogy boldoguljon az ember, és ezáltal következik az, hogy ezek a falvak elnéptelenednek. Az már csak a hab a tortán, hogy ebben a kistérségben például, még ha esetleg a Jóisten megsegítené minket, és odatelepnélne valami termelőüzem, arra sem tudnak engedélyt adni, mert egy nemzeti parknak a területén van.

Úgy gondolom, hogy ezeknek a térségeknek az egyetlen kitörési pontja a turisztika lehetne, ami-

hez viszont elengedhetetlen a magyar állam segítsége, a kormány segítsége, mert ha ott rövid időn belül nem történnek változások, akkor a magyar vidék el fog néptelenedni. Gondolom, azt önök sem tartják járható útnak, hogy Magyarország lakosságának jelentős része majd él Budapesten, vidéken meg történik, ami történik. Azt kérném önöktől, azt kérném a tisztelt kormánytól, hogy az általam elmondottakat fontolják meg, és ha érdemesnek tartják javaslatainkat, akkor kérem, a költségvetésben ezt jelenítsék is meg.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és a Jobbik nevében kérném azt önöktől, hogy tényleg fontolják meg. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a mai ülésnapon a frakció számára megállapított és abból fennmaradó időkeretről a Fidesz-Magyar Polgári szövetség képviselőcsoportja javára lemond. Kérem az időkeretet átcsoportosítani.

Tisztelt Országgyűlés! Most, mielőtt kétperces felszólalásokra térnék rá, elsőként a kormány felszólalása következik. Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy gondolatára szeretnék reagálni Egyed Zsolt képviselőtársamnak, hiszen egy olyan fontos kérdésre hívta fel a figyelmet, mégpedig az állatmenhelyek kérdésére, amit nem lehet szó nélkül hagyni. Mindenképpen szeretnék támogatásul vagy ráerősítő mondatokat mondani erről.

A kutya az ember barátja. Sokszor úgy bánunk vele, mint a gyermekünkkel, de néha úgy, mintha a mostohagyerekek lennének. Emiatt nyilván különböző helyeken különböző lehetőségeik vannak maguknak a kutyáknak is. Azt is ki kell mondani, osztoznak a mi sorsunkban. A gazdagságban is, a szegénységben is. Pontosan ezért végtelenül nehéz egy egységes sort kitalálni, egy támogatási sort kitalálni ennek fenntartására. Ha vannak jó emberek, akkor azok pont azok, akik állatjóléttel, állatvédelemmel foglalkoznak. A legkiválóbb civil szervezetek egyikei pontosan azok, amelyek ezeknek az állatoknak a megmentésével, gazdakereséssel, életük megmentésével foglalkoznak.

Ezt mindenképpen hagynám a civil szektorban, a támogatásukat is. Olyan kreatívak, olyan jövedelemszerző képességekkel bírnak, oly sok jó ember szívét tudják kinyitni, hiszen nekik is *(Kezeit szét-tárva:)* ekkora szívük van, és mivel nem lehet uniformizálni, nem lehet egy egységes rendszerbe kényesíteni őket és az egész támogatási rendszert, ezért azt mondom, benne van úgy a költségvetésben, hogy természetesen civil szervezetként pályázhatnak a különböző civil alapokra, az államhoz is, és pályázhatnak az önkormányzatihoz is. Nincs olyan önkormányzat, amelyik a lehetőségeihez képest vagy azzal élve ne támogatná ezeket a munkákat.

Ha végiggondolja kedves képviselőtársam azt, hogy milyen folyamatokon mentünk végig: az önkormányzatok lajstromba vették a kutyákat, csipeltették a kutyákat, pontosan azért, hogy a kutyatartás felelősségét tudjuk szabályozni, hogy nyomon követhetővé váljon az, hogy tudjuk, ki a rendes és ki a rendetlen gazda, ki tartja gyermekeként és ki mostohagyerekeként ezeket a kutyákat. Ezzel már nagy fokon tisztult a kutyák helyzete, a kutyák sorsa Magyarországon.

Azt remélem, és azért kértem szót, engedje meg, képviselőtársam, hogy föl hívjuk a figyelmet arra, hogy nagyon fontos kérdéssről beszélünk, hiszen a barátunkról van szó. És ennek fenntartása, támogatása, működtetése minden embertársunk számára fontos kérdés kell hogy legyen. Arra kérek minden embertársunkat, hogy adományokkal, akár az 1 százalékkal vagy egyéb adományaikkal támogassák továbbra is az állatmenhelyek fenntartását, működését. Hiszen a kutyák sorsa velünk egyezik.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, LMP-képviselőcsoport.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában nagyon sokféle szempont szerinti értékelés történt. Én szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy egy nagyon-nagyon lényeges szempont kimaradt, mégpedig a fenntartható fejlődés szempontjai szerinti értékelés. Ha eszerint megtennénk, akkor lehetséges, hogy nem ennyiféleképpen értékelnénk ezt a költségvetést, és lehet, hogy nem az látszana, hogy különböző költségvetési javaslatokat értékelünk.

A fenntartható fejlődés időnként, ritkán persze, megjegyzem, elhangzik itt az Országgyűlés termében is, de rendre félreértelmezve. Általában mindig fenntartható gazdasági növekedésként emlegetik, és elfelejtjük egyszer már végre tisztázni, hogy a fenntartható fejlődés célja az, hogy a társadalom jobban éljen, az emberek életszínvonala javuljon, javuljon az oktatás minősége, a társadalomban a leromlott erkölcs javuljon, az értékek helyreálljanak, és az is a helyére kerüljön, hogy a gazdaság nem cél, hanem eszköz.

Ebből a költségvetésből is az derül ki, hogy a gazdaságot megint csak célként tűzzük ki, és azt reméljük, hogy majd a gazdaság jobb lesz, és abból a sűrűsödő problémákat megoldjuk. És ugye, ehhez tartoznak a környezeti szempontok, amelyek életünk feltételeit jelentik. Ha ezt a hármat összetesszük, akkor, azt gondolom, egyik szempontnak sem felel meg ez a költségvetés. Sajnos a fenntartható fejlődéstől, a fenntartható társadalomtól Magyarország egyre inkább távol marad. Mert ha megnézzük a 4 millió szegény Magyarországot, ez a költségvetés

csak tovább fogja erősíteni és növelni a szegények számát.

A gazdaság már semmi másra nem épít, csak arra, hogy majd idejön a külföldi tőke, és nem foglalkozik azzal, hogy hogyan lehetne a helyi gazdaságot erősíteni, a helyi gazdaság feltételeit megteremteni. A környezeti feltételekről pedig úgy tesz, mintha nem vált volna most már korlátossá az életünk számára. Erre, azt gondolom, nagy figyelmet kell az elkövetkezendő időszakban fordítani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csenger-Zalán Zsolt képviselőtársamra szeretnék reagálni. Képviselő úr, egy dologban biztosan egyetértünk, amit említett, hogy a külföldi befektetőket vonzzuk Magyarországra, hogy minél több érdemi munkahelyet tudjanak teremteni. Na most ez az, ami addig, amíg a korrupció bélyege a magyar kormányon van, mert a mai napig nem tisztázták sem magukat, Vida Ildikót sem, hozzáteszem, addig, amíg az átláthatóság teljes hiányáról beszélhetünk, addig, amíg sem a jogállamiság, sem pedig a kiszámíthatóság nem biztosított, és személyekre, cégekre szabott törvényalkotásról beszélhetünk a kormány és a Fidesz-frakció részéről, és addig, amíg a Fidesz a saját pártérdekét hazudja magyar nemzeti érdeknek, addig, amikor szövetségeseink kritizálják az önök politikáját, amíg ezeket támadásoknak értékelik, addig nem fog változni a helyzet, nem fognak befektetni Magyarországon.

Pedig, és többször említették most, hogy nekünk problémánk van a közmunkával, persze, hogy problémánk van vele, mert pont azokra az érdemi munkahelyekre lenne szükség, ami igenis beruházásokkal tud megvalósulni. Önök ezeket kergetik el egyébként Magyarország közeléből is. Azt gondolom, a döntés a kormány kezében van, és a döntés felelőssége, hogy melyik utat választják, a kormány és a Fidesz-frakció felelőssége. Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces felszólalásra megadom a szót Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Most, én legalábbis azt hiszem, hogy a költségvetés vitájáról van szó. De természetesen nem lehet szó nélkül hagyni ezeket a gondolatokat. Különösen azt, amit itt a NAV kapcsán elhangzó vádakra való reagálást vár el a kormányzattól, tőlünk. Ezek a vádak még csak megjelentek, de semmiféle bizonyíték nincs mögötte. Sőt, még az sincs pontosan megmondva, hogy mi a konkrétum, egyáltalán mi az, amit vizsgálni kéne.

Korrupciós vádak általában nagyon sokszor elhangzottak, itt a Ház falai között ma is volt erről már szó Simon Gábortól Hagyoig. Tehát ezt lehet szépen továbbgörgetni.

(15.40)

Én azt gondolnám, hogy ön mint a Külügyi bizottság tagja a külügyi érdekekről *(Gógös Zoltán: Ez alapvető külügyi érdek.)* és a külügyi fejezet költségvetéséről, ha mondana néhány szót *(Gógös Zoltán: Fog is!)*, az biztos, hogy előrébb vinné a külügy helyzetét, hiszen egy költségvetési vitában vagyunk.

Köszönöm szépen. *(Gógös Zoltán: Akkor nem volt itt tegnap. Tegnap elmondta. Itt kellett volna lenni! - Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A párbeszédet kérem a teremben befejezni, mert most írásban előre bejelentett felszólalásokkal folytatjuk.

Megadom a szót Simon Róbert Balázs képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan témakörben fogok hozzászólni, ami nagyon sokunk szemében népszerű, ez pedig nem más, mint a költségvetési törvénytervezetnek a sportfejezete.

Ha megnézzük a számokat, akkor egyértelműen látható, hogy a sportágazat 2015. évi támogatása 118,8 milliárd forint, azaz több mint 20 százalékkal nő a 2014. évi eredeti előirányzathoz, amely egyébként 98,4 millió forint volt. A 2015. évi költségvetés tehát megőrzi ezen a területen is a kormányzás eddigi eredményeit. A kormány ugyanis 2010-es megalakulása óta stratégiai ágazatként kezeli a sportot, már 2010-ben közel a duplájára emelte a sport állami támogatását a 2009-es évhez képest, amelynek mértéke azóta is folyamatosan emelkedik, folyamatosan növekedik.

A versenysporttal, illetve az utánpótlás-neveléssel összefüggő szakpolitikai célként fogalmazódik meg a kiemelt hazai rendezésű sportesemények támogatása. Ezen az előirányzaton a 2015. évben 672,1 millió forint áll majd rendelkezésre. Ebből kerül megrendezésre például a 2015. évi női kosárlabda Európa-bajnokság, amelynek az összege 154,2 millió forint.

A kiemelt sportesemények hazai rendezésének alapvető feltétele a megfelelő színvonalú sportlétesítmények rendelkezésre állása. Itt jegyezném meg, hogy éppen az elmúlt hét végén választóközteremben, Győrben az Audi Aréna Győr sportlétesítmény került átadásra, amely egyébként egy hiánypótló beruházás, hiszen a korábbi esztendőben a Bajnokok Ligája-győztes Audi ETO KC a mérkőzéseit nem

tudta Győrben megrendezni, több esetben Budapesten, itt a fővárosban vagy pedig Veszprémben kerültek megrendezésre ezek a BL-mérkőzések.

Győr megyei jogú város 2017-ben olimpiát rendez, mégpedig a nyári európai ifjúsági olimpiai fesztivált, az EYOF-ot. Az ehhez kapcsolódó fejlesztésekre 1,6 milliárd forint érkezik, de ezen túl a 2021-es úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi-világbajnokság megrendezéséhez szükséges sportlétesítmény-fejlesztésekre 6,1 milliárd forint állami támogatás kerül biztosításra a 2015-ös költségvetésben.

A kormány kiemelt figyelmet fordít a lakosság egészségi állapotának javítására, a rendszeresen sportolók számának a növelésére. Itt azért megjegyezném, hogy én magam is úgy látom, hogy a szabadidősportot gyakorlók egyre többen vannak, egyre többen kerékpároznak, futnak, futóversenyekre jelentkeznek, tehát mindenképpen egy egészségügyi gondolkodásmód valósul meg az utóbbi években Magyarországon.

A versenysport területén elsődleges cél a megalapozott sportági stratégiák mentén hozott szakmai döntések támogatása. Néhány gondolatot a versenysportról. 2015-ben az egyik legjelentősebb feladat a 2016. évi Rio de Janeiro-i olimpiára és paralimpiára történő felkészülés biztosítása. Itt emlékeztetném a tisztelt jelen lévő képviselőket, hogy a nyári olimpiai játékokon 1896 és 2012 között Magyarország összeségében 168 arany-, 146 ezüst- és 165 bronzérmes szerzett. Ez azt jelenti, hogy a nemzetek sorában a 9. helyen állunk. És akkor megemlíteném a paralimpiai játékok összesített magyar éremtáblázatát is, amely 1972 és 2012 közötti időszakra vonatkozik, ahol 33 arany-, 40 ezüst- és 55 bronzérmes szerezték magyar honfitársaink, és ezzel az összesítésben szintén előkelő helyen állunk. Tehát azt gondolom, hogy mindannyiunk nemzet büszkesége lesz, hogyha a 2016-os rioi olimpián ezt a folyamatot tudjuk folytatni.

A sportolók eredményes felkészülésének elősegítésén túl olyan feladatok is kapcsolódnak, mint például a doppingellenes tevékenység, amelyre 165,2 millió forint jut, illetve a sportegészségügyi feladatok ellátásának a támogatása több mint 115 millió forintból. Olytatódik a 2013. évben elindult sportágfejlesztési program, amely a Magyar Olimpiai Bizottság által kiemelt 16 sportág országos sportági szövetségeinek 2014-20-as évekre vonatkozó sportágfejlesztési stratégiájában meghatározott feladatok megvalósításának elősegítésére irányul.

Az olimpiát megelőző évben a kvalifikációs versenyeken különböző sikeres szereplés támogatásában a központi koordináció mellett jelentős hangsúlyt kap az érintett sportágak által a fejlesztési koncepciójukban tervezett, az olimpiai felkészüléssel összefüggő programelemek támogatása. A 2013. évben elindított fejlesztési program a kiemelt sportágak számára 2020-ig kiszámítható jövőképet biztosít, megteremtve ezáltal a zavartalan, egymásra épülő programalapú szakmai munkához szükséges feltételeket. A fejlesztés hatására 16 sportágban akademi-

ai programok indultak, regionális utánpótláscentrumok indultak el, vidéki bázisok jöttek létre, javultak a felkészülés feltételei, valamint az edző-, illetve sportszakemberképzés is.

Itt említeném meg, hogy a 2013 júliusa és 2014 júniusa közötti egy esztendőben a 16 sportág felnőtt és utánpótlás korosztályú sportolói az Európa-bajnokságokon, világbajnokságokon, világkupákon, kvalifikációs versenyeken összesen 508 érmet szereztek, amelyből 163 aranyérem.

Megjelenik a költségvetésben az egyes kiemelt sportegyesületek, így például a Budapesti Honvéd, a BVSC, a Ferencvárosi Torna Club, a Magyar Testgyakorlók Köre, az MTK, az Újpesti Tornaegylet, a Vasas Sportklub 2014-20-as évekre vonatkozó sportágfejlesztési feladatainak a támogatása is. Ennek összege megegyezik az idei évvel, a tervezett összeg 1,65 milliárd forint, ez szerepel a költségvetésben. Folytatódnak az utánpótlás-nevelést támogató, illetve tehetséggondozó programok, a sportiskolai tevékenységgel kapcsolatos feladatok támogatása, valamint az akadémiai rendszer továbbfejlesztése, amellyel kapcsolatos feladat a szabályozási környezet kialakítása.

Az eredményes szereplés támogatását, illetve az elért eredmények megbecsülését biztosítja például a Gerevich-sportösztöndíj, az olimpiai járadék, illetve a nemzet sportolója életjáradék mellett az edzők és a sportolók méltó elismerése érdekében bevezetett úgynevezett kiemelt edző program és a magyar sportcsillagok ösztöndíj, míg az egyes kimagasló sporteredmények állami jutalmáról szóló kormányrendelet alapján az 1-8. helyezést elérő sportolók és a felkészítésükben közreműködő sportszakemberek részesülnek állami jutalomban, illetve az Európa- és világbajnokságon érmesek és az őket felkészítő edzők és szakemberek eredményességi támogatásban.

A 2014. évi költségvetéshez képest 20,5 milliárd forinttal nő a sportlétesítmény-fejlesztések támogatása, amelynek eredményeként további feladatok ellátására nyílik lehetőség. A sportlétesítmény-fejlesztés területén megfogalmazott legfontosabb cél az állami tulajdonban lévő sportlétesítmények fejlesztése, amely elsősorban az olimpiai központokat, illetve az egyéb stratégiai állami sportlétesítmények körét jelenti. Itt említeném meg például a nemzeti olimpiai központ megteremtését, a Tüskecsarnok és a hozzá kapcsolódó uszodakomplexum fejlesztését. Ezenkívül fontos még a kiemelt sportlétesítmény-fejlesztési feladat, az úgynevezett nemzeti stadionfejlesztési program, amelybe labdarúgó-sportlétesítmények, így a diósgyőri stadion, a székesfehérvári Sóstói Stadion, a szombathelyi Haladás-stadion fejlesztése került be, különös tekintettel arra, hogy a 2020-as labdarúgó Európa-bajnokság megrendezésére Magyarország jó eséllyel biztosít helyszínt.

Az Országgyűlés Kulturális bizottsága tagjaként fontosnak tartom megemlíteni a 2014. évben megkezdett tanuszoda-fejlesztési és tornaterem-építési programot.

(15.50)

Ennek a folytatására 900-900 millió forint jut, és itt európai uniós források is bevonásra kerülnek. Így aztán összességében 3-3 milliárd áll rendelkezésre.

Végezetül ugyancsak fontos feladat a sportági módszertani és edzőközpontok, utánpótlásbázisok kialakítása, mindösszesen 11,6 milliárd forint értékben. Így például a balatonboglári Nemzeti Kézilabda Akadémia 1,5 milliárddal; a nyugat-magyarországi utánpótlás-nevelési centrum 2,4 milliárd forinttal; a dél-pesti utánpótlás-nevelési centrum 2,2 milliárd forinttal szerepel; a pécsi Nemzeti Kosárlabda Akadémia 1,7 milliárd forinttal; a gödöllői uszoda 3,5 milliárddal; a tatabányai multifunkcionális csarnok beruházása pedig 300 millió forinttal. Ezeknek a célja, hogy korszerű országos módszertani és edzőközpontok alakuljanak ki, valamint korszerű utánpótlásbázisok jöjjenek létre, amelyek több sportág igényeinek kielégítésére is alkalmasak.

Itt jegyezném meg, hogy természetesen a központi költségvetésen túl a helyi önkormányzatok is sokat tudnak tenni a sport támogatása érdekében. Itt alapvetően nemcsak az élsportra és a versenysportra gondolok, hanem gondolok itt például a fogyatékkal, a sérültséggel élők sportjának támogatására vagy éppenséggel az idősek sportjának támogatására. Példaként Gyórt hozom fel, ahol a költségvetés főösszegének 1 százalékát - most már közel nyolc esztendeje - biztosítja minden esztendőben Győr a költségvetéséből a sport támogatására. Ez praktikusán 360-400 millió forintot jelent éves szinten.

Végezetül köszönetet mondok mindazoknak, akik ezt a költségvetési tervezetet összeállították. Azt gondolom, hogy egy komoly szakmai munkát takar.

Végezetül egy idézet Szent-Györgyi Alberttől, a Nobel-díjas tudóstól, aki mint tudjuk, nagyon szeretete önmaga is a sportot, és gyakran teniszezett. 1930-ban elhangzott előadásából néhány mondat: „A sport elsősorban szellemi fogalom. Egy sportcsapat a társadalomnak kicsinyített képe, a mérkőzés az életért való nemes küzdelem szimbóluma. A sport a játék alatt tanítja meg az embert rövid idő alatt a legfontosabb polgári erényekre: az összetartásra, az önfeláldozásra, az egyéni érdek teljes alárendelésére, a kitartásra, a tettekrezsésre, a gyors elhatározásra, az önálló megítélésre, az abszolút tisztességre és mindenekelőtt a fair play, a nemes küzdelem szabályaira.”

Köszönöm, hogy megtiszteltek a figyelmükkel. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Kulcsár Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Öné a szó.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én a költségvetés honvédelmi fejezetéhez szeretnék főként hozzászólni. Ezzel kapcsolatban elsőként azt szeretném

mondani, hogy nem okozott meglepetést számunkra a honvédelmi fejezet, mondhatni, sajnos. Hisz nemhogy áttörés, de még előrelépés sincsen a honvédelem területén a 2015-ös költségvetésben. Úgy is mondhatnánk, hogy a honvédelmi területen ez az egy helyben járás költségvetése. Sőt, sok tekintetben visszalépés következett be. Azért is nagy probléma ez, mert a honvédelmi képességeink és maga a honvédségünk sajnos nagyon alacsony színvonalat képvisel. No, nem a katonáink hozzáállása vagy szaktudása miatt, hanem a támogatottság területén van a baj.

A teljes hadügyi költségvetés mindössze a GDP 0,75 százaléka. Ebből a szempontból is hátrálás volt ez az év, hisz az idej költségvetésre 0,79 százalék volt a mutató. Ez 250 milliárd forintot jelent nagyjából, és ez a GDP-arányos 0,75 százalék magasan alatta van a NATO-elvárásoknak is, hisz a NATO a 2 százalékot várja el. De ahhoz, hogy a Magyar Honvédség a haza védelmét maradéktalanul el tudja látni, még a 2 százaléknál is magasabb GDP-arányos támogatásra lenne szüksége a honvédelmi területnek.

A másik nagyon nagy problémája ennek a fejezetnek a hadsereg fejlesztésének kismértékű finanszírozása. Minimálisan szükséges fejlesztéseket kívánnak csak megejteni, amire 2015-ben csak 8,3 milliárd forintot szánnak.

Az is sok mindent elmond erről a honvédelmi költségvetésről, hogy az egész honvédelemre költött összegnek több mint 10 százalékát a Gripenekre költjük, ez is sokatmondó adat. A létszámkeretet illetően a honvédség létszáma 25 533 fő, nagyjából annyi, mint az előző évben, viszont van egy 2013-as országgyűlési határozat, aminek értelmében a Magyar Honvédség létszámát 29 700 főben határozta meg. Ehhez tartani kellene a kormánynak, illetve a tárcának magát, és nem látunk olyan lépéseket, és a költségvetésben sem szerepelnek olyan adatok, amelyek arra engednének következtetni, hogy a hadsereg létszámának növelése irányába haladunk.

A költségvetési törvényben négy prioritást említ a törvénytervezet. Az egyik a katonai életpályamodell, a másik a Magyar Honvédség alapvető működési-fenntartási feltételeinek a biztosítása. A harmadik a nemzetközi kötelezettségvállalásokhoz kapcsolódó feladatok, a KFOR-kontingens, balti légvédelem és az EU-V4 harccsoportja, a negyedik pedig a hadfelszerelési kiadások előirányzatainak biztosítása. Ezeket pár gondolat erejéig végigmennék.

A katonai életpályamodell. 2015. július 1-jétől lép életbe az a bérfelállítás, amit a tárca tervezett. Magyarország Alaptörvénye is úgy rendelkezik, úgy fogalmaz, hogy a honvédeket az áldozatvállalásukkal arányos illetmény illeti meg. A mai napon ez nem így van, és a 2015-ös évben sem így lesz. A katonai életpályamodell nehezen nevezhető életpályamodellnek a számokból kiindulva, ez 10 ezer forintos bérfelállítást jelent egy katonának. Úgy gondoljuk, hogy ez nagyon-nagyon kevés.

A prioritások között említi a törvénytervezet a honvédség alapvető működés-fenntartási feltételeinek biztosítását, talán ez az egyetlen, ami megvalósul. A honvédség működése így biztosítható, de ezt én nem is működésnek, hanem inkább vegetálásnak mondanám.

A nemzetközi kötelezettségvállalásokhoz kapcsolódó feladatok: itt több dolog van, amivel nem értünk egyet, és a Jobbik álláspontjával ellentétes. A nemzetközi kötelezettségvállalások között az afganisztáni szerepvállalás például nem kötelezettségvállalás, erre nem kötelez a NATO alapszerződése, ez a misszió nem a kötelességünk, és úgy gondoljuk, hogy a magyar katonáknak nem Afganisztánban vagy Szomáliában lenne a helye. Erre az afganisztáni szerepvállalásra 2,8 milliárd forintot szán a költségvetés, míg a bérfejlesztésre 2,2 milliárd forintot, ami nincsen arányban, úgy gondoljuk, azokkal a célokkal, amiket a tárca vezetője is hangoztat.

Ki kell emelnem még a honvédelmi költségvetésből azt a sort, amely az üzemeltetési, valamint előrs- és technikai őrzés-védelmi költségek. Ezen költségek megspórolhatóak lennének, és ez 42 milliárdos összegre rúg, ami hatalmas véleményem szerint. Ha az alakulatok maguk védenék a saját és egyéb katonai objektumokat - ember lenne rá, mégis az önkéntes védelmi tartalékosokkal védetik ezeket az objektumokat, külön fizetésért; gyakorlatilag ezek fegyveres biztonsági őrök.

Amit még fontosnak tartok hangsúlyozni a költségvetéssel kapcsolatban a honvédelmi területen, ez a magyar hadiipar. Azt sem látjuk, hogy a magyar hadiipart hogyan kívánja fejleszteni a tárca, ugyanis nagyon gyenge lábakon áll a hadiipar, viszont hatalmas potenciál van benne. A kormány feladata lenne az is, hogy ezt felélessze, gazdaságosabbá tegye, és a termékei segítségével modernizálni is lehetne az ország haderejét. Ha ez megvalósulna, ha lenne valójában magyar hadiipar, akkor a hadsereg fejlesztésének a költségeit csökkenteni lehetne, a hadiipar bevételeiből az állam részesedne és gyarapodna, illetve egyedi profillal megáldott haderővel rendelkezhetne Magyarország, ami nemzetbiztonsági okokból sem elhanyagolható.

Ahogy már említettem, nagyon keveselljük azt, amit a fejlesztésekre kíván fordítani a kormány.

(16.00)

Ezzel kapcsolatban is adunk be módosító javaslatot, a 12 milliárd forintot pluszban szeretnénk a haderőfejlesztés technikai-személyi feltételeinek megteremtésére szánni. Tudjuk, hogy még ez is kevés. Ennél az összegnél is jóval nagyobb összegre lenne szükség ahhoz, hogy valóban erős, ütőképes hadserege legyen Magyarországnak.

A honvédelmi költségvetésen túl még két költségvetési módosító javaslatra szeretném felhívni a

figyelmüket, ami nem a honvédelemmel kapcsolatos. Az egyik az lenne - és örülök, hogy itt van Kontrát Károly államtitkár úr is -, hogy a debreceni, menekülteket befogadó állomás zárttá tételével kapcsolatos költségek sort tennénk bele a költségvetésbe. Plusz 50 millió forintot irányoznánk oda. A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal ellátottak pénzbeli juttatásaiból vonnánk ez ezt az 50 millió forint összeget.

Többször felhoztuk már ezt a témát az Országgyűlésben, hogy a debreceni befogadó állomást zárttá kellene tenni. A legutóbbi szóbeli kérdésemre államtitkár úr nem válaszolt arra, hogy a kormánynak szándékában áll-e a jövőben zárttá tenni a menekülttábor, mert ezzel egy csapásra meg lehetne teremteni Debrecen közbiztonságát és a debreceni emberek érdeke ez. Remélem, hogy most majd választ kapok államtitkár úrtól erre a kérdésemre is.

A másik módosító javaslat, amit benyújtottam, és nagyon fontosnak tartok, ez a Balmazújvárost és Hajdúböszörményt összekötő útszakasz felújítása, erre 2,2 milliárdot szánnék, illetve a 2,2 milliárd forintot a rendkívüli kormányzati intézkedésektől vonnám el. A balmazújvárosi és hajdúböszörményi embereknek nem kell bemutatni ezt az útszakaszt. Minden egyes országgyűlési választás során a fideszes képviselőjelölt mindig megígéri, hogy rendbe teszik ezt az utat, de a mai napig nem történt semmi, és már lassan életveszélyessé válik ez az útszakasz, olyan rossz az állaga.

Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni.

Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is Kulcsár Gergely képviselő úr hozzászólására szeretnék reagálni, pontosan annak azon részére, amikor azt hiányolta, hogy a katonák életpályamodelljéhez szükséges források csak mintegy 10 ezer forintos illetményemelés tesznek lehetővé. És reagálok Staudt Gábor kora délután hozzászóló képviselőtársunk kérdésére is, amikor azt kérdezte, hogy nem találja a BM-fejezetben a büntetés-végrehajtás hivatásos állomány számára az életpályamodell forrásait.

Tehát mind a két képviselő úrnak szeretném elmondani, hogy ezek a források 44 milliárd forint összegben, a XI. Miniszterelnökség fejezet céltartalékok előirányzatának különféle kifizetései között rendelkezésre áll. Tehát még egyszer mondom, ez 44 milliárd forint, és nem 10 ezer forint illetményfejlesztést tesz lehetővé, hanem első lépésben átlagosan 30 százalékos, és a terveink szerint a további négy év alatt még évi 5-5 százalékos, tehát összesen 50 száza-

lékos illetményemelést tesz ez majd lehetővé a terveink szerint az életpályamodell elfogadása esetén 2019-ig bezárólag. Tehát az első lépésben 2015. július 1-jétől 30 százalékos lesz az átlagos illetményemelés a rendőröknel, a tűzoltóknál, katasztrófavédelmeseknél, titkosszolgálatoknál, bv-seknél, katonáknál, tehát erre a körre vonatkozóan. 10 ezer forintos illetménykiegészítést vagy pontosabban kiegészítő juttatást tartalmaz a HM-fejezet költségvetése, de az a tiszthelyettesek és zászlósok havi 10 ezer forintos illetményemelését, kiegészítő juttatását tartalmazza, amely 2014. január 1-jétől került bevezetésre.

Tehát szeretném elmondani, hogy a fegyveres és rendvédelmi életpályamodell 30 százalékos átlagos illetményemelést tesz lehetővé a költségvetési törvény elfogadása esetén 2015. július 1-jétől kezdődően.

Ami meg a debreceni befogadó állomás kérdését illeti, a parlamentben többször beszélgettünk erről a képviselő úrral. Szeretném itt is elmondani, hogy a kormánynak és a rendőrségnek a kifejezett célja, hogy a rendet, a biztonságot fenntartsa. A menekültügyi őrizet intézményének bevezetésével megvannak az eszközök a hatóságok részére annak érdekében, hogy a jogsértő tevékenységet folytató menekültekkel szemben erélyesen és eredményesen tudjanak fellépni, hogy ők ne veszélyeztessék a településen élők biztonságát.

Sajnálom egyébként, hogy sem ön, sem a Jobbik-frakció ezt a szigorítást nem szavazta meg. Viszszatérünk ugyanahhoz a helyzethez, hogy törvényért, rendért kiáltanak, de amikor szavazni lehetne a parlamentben, akkor nem nyomnak igent, hanem vagy tartózkodnak, vagy ellene szavaznak. Azt ajánlom, gondolják meg képviselőtársaim, hogy vajon ez a politika mennyire teszi hitelessé az önök rendért kiáltó szavának hitelességét.

És még valamit: itt is szeretnék köszönetet mondani Debrecen városának, akikkel nagyon jó együttműködésünk van annak érdekében, hogy a rendet, a biztonságot akár Debrecenben, akár Vámosszabadin vagy Balassagyarmaton fenntartsuk. Természetesen a polgárőrség segítségét is igénybe vesszük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Turi-Kovács Béla képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk lévő költségvetésnek eddig nem tudnám megmondani, hogy hány nevet sikerült adni. Ez a szegény költségvetés lassan nem fog önmagára ismerni, annyi neve van már. Valahol azok között kellene eligazodni. Miért lennék én kivétel? Polgári kisgazdaként mi is úgy gondoljuk, hogy van ennek a költségvetésnek neve, ez a realitások költségvetése. *(Gógös Zoltán: Polgári kisgazda. Nem fából vaskarika?)* Az én meggyőző-

désem szerint most ilyen költségvetést lehetett és kellett készíteni. Mire alapozom?

Teljesen világos, hogy Magyarország csak azt költheti el, ami forrásokban a rendelkezésére áll, de ez így van minden országgal. Hogy ezek a források rendelkezésre álljanak, bizonyos feltételeknek teljesülniük kell. A 3 százalékon belüli GDP-arányos hiány nem lehet több. El kell érni, hogy a következő évben is növekedés legyen, mert ha nincs GDP-növekedés, akkor nincs mit felosztani. És el kell érni, hogy csökkenjen a munkanélküliség, mert ha nem csökken a munkanélküliség, ebben az esetben nincs adózás, és ha nincs adózás, akkor azt kell mondanom, megint nincs mit felosztani. Meggyőződésem szerint teljesen világos, hogy a teljes adósságunk csökkentésére is folyamatosan sor kell kerülnön, még akkor is, ha a remélnél és kívánnál ez egy kicsit lassabban megy.

Tisztelt Ház! Ugyanakkor ez a költségvetés az én reményeim és hitem szerint - inkább hitem szerint ez idő szerint - a családok költségvetése is. Szászfalvi képviselő úr itt számadatokkal igen pontosan alátámasztotta mindazokat a valóságos adatokat, amelyek azt igazolják, hogy ez a költségvetés szolgálja a családokat. Ez az én meggyőződésem szerint az egyik sarkos és alapvető nemzeti feladat. Miért? Mert az, ami minket ma a leginkább fenyeget, az a nemzet fogyatkozása. Az a fogyatkozás, amely hosszú ideje megállíthatatlannak látszott, és amelynek a megfordítása, de legalább az átmeneti megállítása, majd innen egy fordulat elérése elkerülhetetlen. Hiábavaló mindenféle vagyon és mindenféle vagyongyűjtögetés, hiábavalók a nagy célok, ha a nemzet fogyatkozását nem tudjuk csökkenteni, megállítani, majd visszafordítani.

Ez az ország, ha a mostani tendenciák folytatódna, 30-50 év múlva már nem ugyanaz a Magyarország lesz. Ez az ország akkor már itt aligha lesz olyan ország, ahol azt mondhatjuk, hogy mi magyar nemzet vagyunk. Ezért a költségvetésnek alapvetően kell szolgálnia a családokat, és biztosítani kell, hogy a családok az elkövetkezendő időben megerősödjenek, és ezeknek a családoknak meglegyen a jövője, és hogy megszülessenek a gyermekek.

Egy furcsa dolog, amikor először olvastam, hogy lesz ez az első házasság adókedvezménye. Ne vegyék rossz néven, de már annyi minden komoly dolgot mondtunk; azért hadd mondjam el, hogy a harmincas években volt egy sajnálatos hullám, amikor nagyon sokan öngyilkosok lettek.

(16.10)

A legtöbben a Margit hídról ugrottak le, és aki leugrott és elment a rendőrségre, kapott tíz pengőt. Volt, aki egy héten háromszor leugrott. De azért, kedves barátaim, arra ne számítsunk, hogy majd attól, hogy van ez a kedvezmény, valaki elmegy és megházasodik. Nem így kell tekinteni erre a ked-

vezményre. Erre a kedvezményre úgy kell tekinteni, hogy minden olyan lehetőség, amely a fiataloknak az indulásnál valamilyen segítséget ad, az feltétlenül kedvező, ezért a magam részéről támogatom. Ez tehát egy olyan lehetőség, amely jó, csak éppen nem elégséges.

Meggyőződésem szerint ebben a költségvetésben a legfontosabb és a legnagyobb tétel, és amit én nagyon szeretném, ha nem halasztanánk, ez a kétgyermekes családoknak a támogatása, adókedvezménye. Ezt meggyőződésem szerint nem 2016-ra kell halasztani (*Bangóné Borbély Ildikó: 2015-ben?*), ennek 2015-ben el kellene indulnia. (*Gógös Zoltán: Így rendben van, így helyes!*)

Hogy világos legyen, tisztelt hölgyeim és uraim, már a család az nem úgy kezdődik, a legritkább esetben, Isten jóvoltából néha ugyan három gyerek születik egyszerre, de ez azért nagyon kivétel, még a kettő is kivétel, hanem először születik egy gyermek, és valahogy el kell érni, hogy meglegyen a második. Ezért nagyon-nagyon jó gondolatnak tartom, olyan gondolatnak, amely nagyot fog lendíteni azon a népességpolitikán, amelyen nem sikerült eddig igazán nagyot lendíteni, az, hogyha a második gyermek tekintetében megadjuk a kedvezményeket. Meg kell találni a forrásokat ehhez, és szerintem benne van a költségvetésben. Akár én is meg tudnék néhányat jelölni, de hát én már csak egy olyan óvatos ember vagyok, nem jelölöm meg, hanem úgy gondolom, hogy a kormány ezt meg tudja találni.

Ebből az következik, hogy az elkövetkezendő időket egészen másként indíthatjuk el. 2016 valahogy egy ígéret, és ugye, kedves hölgyeim és uraim, különösen kormánypárti képviselőtársaim, minden kormány legnagyobb és legerősebb talpköve nemcsak a hit meg a remény, hanem a bizalom. És a bizalmat meggyőződésem szerint nem elég egyszer elnyerni, azt folyamatosan erősíteni kell. Ezért el kell tudni érni azt, hogy az elkövetkezendő 2015, mondjuk, második félévétől kezdődően lehet, hogy kisebb mértékben, de az első akciók induljanak el a kétgyermekes családok javára. Induljanak el, mert ez azt jelenti a fiatalok számára, hogy ha ez a kormány azt mondja, hogy lehet és szabad több gyermekben gondolkodni, és nem fogja az a te jövődet és a te életedet tönkretenni, ellenkezőleg, az ország figyelni fog rád, meggyőződésem szerint ez már elindíthat egy kedvező folyamatot.

Én szeretném, ha senki nem gondolna valami másra, amikor ezt elmondtam, hanem csak arra, hogy ennek az országnak ez a fajta célkitűzése olyan közös cél kell legyen, amely meggyőződésem szerint mozgósíthatja az ország nagyobbik részét és a jobbik részét.

Valamit még talán engedjenek meg, hogy elmondjak, hiszen kiszagda vagyok, végül is talán azért is kértem ma szót, mert az elmúlt, a rendszerváltás óta elmúlt egyetlen költségvetési vita se telt úgy el, hogy kiszagda ne szólalt volna meg. Ezért aztán, ha meg is kellett érte küzdeni, ma mégiscsak szót

kértem és szót kaptam, és elmondhattam az alapvető gondolatainkat.

Keveset vagy semmit nem beszéltem a mezőgazdaságról, pedig hát mindig - *ceterum censeo* - ez szokott lenni az a téma, amelyet elő szoktunk hozni. Nos, egy rövid tómondat.

A magyar mezőgazdaság ma forrás tekintetében valóban olyan helyzetben van, amilyenben korábban talán még soha. A források tekintetében a magyar mezőgazdaságnak most lehetősége van arra, hogy akár kitörési pontokat is elindítson. Ezért meggyőződésem szerint mindazoknak, akik ezekkel a forrásokkal rendelkeznek, hatalmas felelőssége van, és ezt a felelősséget csak úgy szabad gyakorolni az én meggyőződésem szerint, hogy a mezőgazdaság ne egy helyben, jól teljesítsen önmagához képest, az előző évhez képest, hanem egy kitörési pont legyen, ami után Magyarország azt mondhatja, hogy az agrárium nem egyszer, nem kétszer, hanem folyamatosan húzóágazata tud lenni ennek a magyar gazdaságnak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tasó László államtitkár úr kíván felszólalni.

Megadom a szót, államtitkár úr.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az imént Kulcsár képviselő úr egy fontos mondatára szeretnék reagálni, amelyben megjelölte a Balmazújváros-Hajdúnánás közötti útnak a felújítási szükségességét. Hajdúböszörményt mondott, de minden bizonnyal, hiszem azt, hogy a hajdúnánásira gondolt, a 3323-as útra.

Hadd mondjam el, hogy a következő hónapokban, áprilisban körülbelül megindul az a program, amelyet a magyar kormány 50 milliárd forintos keretben az 1-es, 2-es, 3-as számú főutak felújítására fordít, de ebbe már nem férne bele a 3323-as számú út. Viszont most hallottam a Közúttól, és örömmel tájékoztatom, hogy 500 millió forintos összegben hozzákezdenek az út felújításához, amely 14 100 méter hosszú, és valóban nagyon rossz állapotban van. A korábbi költségvetése, a 2,2 milliárd forintos összeg az valóban megállja a helyét, de egy tételben, egy hullámban nem tudjuk teljesíteni. (*Gógös Zoltán: 500 millió, 14 kilométer? Ez nem Közgép akkor.*)

Fontos lenne, de ha már itt hallok beszélőket, akkor jelzem, hogy az M35-ös építésénél az az út nagyon-nagyon igénybe lett véve, tönkretették, mondjuk így, és akkor nem került felújításra. Most pótolni fogjuk, de egyből nem tudjuk. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Gógös Zoltán képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

GŐGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy-két reakcióm lenne, de így általánosságban annyit szeretnék mondani a költségvetésről, hogy itt nagyon-nagyon nagy baj lesz január végén. Azért lesz nagyon-nagyon nagy baj, mert az emberek rájönnek, hogy nagyon sok pénz kikerül a finanszírozásból, mégpedig a kisemberek és a szegény emberek finanszírozásából, és ez elsősorban falun lesz óriási probléma.

Ugyanis én azt nagyon veszélyes játéknak látom, hogy szembeállítja a kormány a dolgozó embert meg az úgymond segélyen élő embert, és csökkenteni akarja, ami még elveiben helyes is, a segélyen élők számát. Csak egyet felejt el a kormány, hogy Magyarországon ez a két fogalom összefügg és összetartozik. Ugyanis minden olyan négytagú család, ahol egy minimálbéres ember van, az nagyon-nagyon sokféle támogatásra jogosult, és hogyha ebbe a rendszerbe valaki úgy nyúl bele, hogy mondjuk, azokat a támogatásokat vonja meg majd az önkormányzatoktól, és nem tudnak ilyeneket fizetni, amik egyébként a különben dolgozó emberek családját segítik a szegénységből valamilyen módon azért kikapaszkodni, vagy a szegénységben, de azért az éhhaláltól megmenekülni, az nagyon-nagyon nagy felelősség. Ezt szeretném jelezni azoknak a képviselőtársaimnak, akik ezt nem gondolták végig.

Ugyanis itt nem arról van szó, hogy csak az kap Magyarországon segélyt, aki nem dolgozik. Nem csak az kap Magyarországon segélyt. És az is nagy baj, hogy ha nem követjük valamilyen szinten az árak mozgását a bérszínvonalal meg a minimálbér-emeléssel, akkor nagyon-nagyon komoly probléma lesz, mert most már nem arról beszélünk, hogy munkanélküli-szegénység van, hanem dolgozói szegénység van, és ez nagyon-nagyon nagy baj, ez falun különösen nagy baj.

Hogy az agráriumra áttérjek, most olyan helyzet áll elő, hogy ha nem változik a támogatáspolitiká, akkor sokan még inkább bajban lesznek, mert nagyon sok ember ki fog kerülni a rendszerből. Itt elhangzott az államtitkár úrnak, Nagy István államtitkár úrnak a szájából, hogy támogatni kell a profi állattenyésztést, és még díjak is lesznek az állatok kapcsán, mellette elhangzott, hogy támogatásokat vonnak el a nagyobb birtokoktól, és azokat majd odaadják vidékfejlesztési célra. A két dolog között óriási ellentmondás van.

Magyarország genetikailag legjobb három vállalkozása jelenleg Mezőhegyes, Hódmezővásárhely és Komárom - öt éven belül teljes földterületüket elvesztik, és mondjuk, nagyjából ezer fő kerül az utcára ennek a három cégcsoportnak a kapcsán. Ez igen nagy baj.

Igen-igen nagy baj, mert ahhoz képest, hogy a 80-as évek közepén Magyarországon már komputerezett sertészetetések voltak, most újra elkezdünk vödörrel etetni. Nem lesz ennek jó vége. Én ettől óvnék mindenkit.

A másik: Rétvári államtitkár úr mondta, hogy minden kistelephelyre fog majd kerülni internet. Igen, gáz is van mindenhol, csak nincsen bekötve - és attól tartok, hogy ha ilyen jövedelmi viszonyok maradnak, akkor nem is lesz, aki ezt használni fogja, mert nem tudja. Hozzá kéne tenni, hogy ingyenes internet, akkor azt gondolom, hogy ebben van valami. De itt erről szó nem volt, sőt itt adóztatási kérdés is fölmerült ennek kapcsán, amiért kiment a nép az utcára.

Itt komoly előadásokat hallottunk, sajnos elment Pócs képviselőtársam, Font képviselőtársam itt van. Pócs János nagyon fölkészült, vagy jól leírták neki a következő támogatási program, uniós támogatási program étlapját; ezzel óriási sikere lesz biztos a téli estéken majd tollfosztáskor meg kukoricamorzsoláskor. De egyetlenegy óriási nagy baj van: a mostani költségvetési ciklus támogatásait se tudja ez a rendszer kifizetni.

(16.20)

Ha nem tudnák, képviselőtársaim, az MVH-tól elvették a másodfokot, és két minisztérium között felosztották. Ez a vita a mai napig zajlik, hatezer darab másodfokú ügy van jelenleg a két minisztériumnál. A hatezer ügy július óta áll, azóta csak szaporodik, és ezekben a pályázati programokban nincsen határidő-hosszabbítás, hölgyeim és uraim. Ez azt jelenti, hogy százmilliárdos nagyságrendű pénz fog beszorulni ebbe a mostani költségvetési programba. Balázs, ezt neked is mondom, erre nagyon oda kellene figyelni, mert bírósági döntések nincsenek végrehajtva azzal, hogy nem találják az okiratot. Nagyon-nagyon gyorsan vissza kellene adni az MVH-nak a másodfokot, mert iszonyatosan nagy baj lesz belőle. Tehát oda kellene visszatenni, ahol ezt el lehet rendezni, mert se a Miniszterelnöki Hivatalban nem fogják elrendezni, se a Vidékfejlesztési Minisztériumban - vagy most már nem is Vidékfejlesztési, hanem Földművelésügyi Minisztériumban. Ez az igen nagy baj.

A költségvetés száma is azt igazolja, hogy a kormány nem számol jövőre csak közvetlen kifizetéssel. Hölgyeim és uraim, 47 milliárd forint van a nem közvetlen európai uniós támogatási soron. Tudják, hogy az mennyire nulla, mennyi szokott ott lenni? 200-300 milliárd forint, most meg 47 milliárd. Ez azt jelenti, hogy nincs intézményrendszer, nincs informatikai rendszer, hanem van egy hatalmas káosz. Azt hiszem, ha ezt nem vesszük komolyan, akkor itt óriási problémák lesznek.

Itt dicshimnuszokat hallottunk ma délután. Van pénz, szeretném jelezni, nem is kevés - van olyan terület, ahol nincs, erről majd beszélek -, de ki fogja kifizetni? Ki tudja-e fizetni az a megnyomorgatott hivatal, ahol a legfontosabb ügye az volt a miniszternek, hogy Hódmezővásárhelyre költöztesse Szeged-

ről a megyei hivatal? Én szerintem nem ez lenne a legfontosabb ügye, nem ennek kellene lenni, hanem csináljon rendet, de nagyon gyorsan.

A másik az, hogy a kormány a saját határozatát nem tartja be az agráriumban. Itt elhangzott, hogy lesznek pénzek átcsoportosítva, nagyon sokan elmondták, hogy 200 milliárd forint lesz hét év alatt az érzékeny foglalkoztatásban jelentős ágazatokra. Szeretném jelezni, hogy ezt a 143/2014. kormányhatározatot, amely július 30-án született, az első évben nem sikerült végrehajtani. Felelős: Varga Mihály - ide van írva. Ebben az van, hogy pontos legyen, hogy 82,5 milliárd forint kell hogy legyen a nemzeti közvetlen támogatások soron - folyó kiadások, jövedelemtámogatások, így van írva, ez a nemzeti kasszája az agráriumnak -, a költségvetési soron pedig van 77,7 milliárd forint. Kérdezem én, hogy mennyire lehet komolyan venni annak a kormánynak az ígéretét, amelyik a saját határozatát nem hajtja végre, és ezzel haknizta végig a miniszter az országot, hogy milyen jó lesz, mert majd mennyi pénz lesz az ágazatnak.

A másik: itt a fenntarthatóságról is szó volt. 2015-ben nem lesz agrár-környezetgazdálkodási támogatás. Ez nagyjából 40 milliárdos kiesés, de nem ezzel van igazán a nagy probléma, hanem azzal van probléma, hogy megszakad egy folyamat: amin dolgoztunk tíz évig - mert nagyjából most már tízéves program ez -, az most megáll, és majd talán, körülbelül fele pénzzel 2016-ban újraindul. Ez pont ugyanaz, mint Kishantos: húsz évig kínlódtak, hogy biogazdaság legyenek, majd utána egy tollvonással elvették tőlük a földet. Ezt nem kellene csinálni! Én tudom, hogy ez nehéz, mert az idén augusztusban ez véget ér, de semmi nem tiltotta volna a kormánynak, hogy nemzeti támogatásból ezt a programot továbbvigye, és majd utána az Unióból ezt a pénzt lehívja. Rengeteg ilyen ügyet csináltunk, szeretném jelezni, rengeteg ilyen ügyet, hogy saját kockázatra indítottunk el programokat vagy túlvállaltunk programokat, lásd SAPARD meg a többi, mindegyiket sikerült elkölteni. Most az a szegény fogja érni Magyarországot, hogy a most folyó programra nem tudják kifizetni a pénzt, ott fog bennmaradni az Unióban a pénz. Ennyire nem lehetünk buták, én azt hiszem.

Demonstrálni akarnak a tejtermelők - hallom most -, hogy az importtal valamit kezdjenek. Ahelyett, hogy a világrekord áfával valamit kezdenénk, és megpróbálnánk a korrupciót visszafogni, még ráteszünk a magyarországi kiskereskedelmi élelmiszer-forgalom több mint felére 6 százalékos különadót. Ez azt jelenti, hogy az a kör, aki ezt megkapta, kénytelen lesz árat emelni; ez egy áfa. Hiába mondja a miniszterelnök, hogy nem az, olvassa el a mai gazdasági elemzéseket: mind forgalmi típusú adóról beszél, ugyanis árbevétel-arányos. Ezzel a kiskereskedelmi hálózatok felét veszteségbe viszik, utána kettő év múlva meg kitiltják az országból. Zseniális gazemberség, nem tudok rá mást mondani. Ez egy zseniális gazemberség, ugyanis az, akit nem érint,

ugyanúgy meg fogja emelni 4-5 százalékkal az árat - és még jó fiú lesz, mert nem 6 százalékkal -, csak neki az tiszta haszon lesz. Ezt úgy hívják többek között, hogy CBA.

Ezt nem kellene, tisztelt hölgyeim és uraim, ennyire nyíltan nem kellene állami korrupciót vinni, mert az is korrupció, ha maga az állam a saját eszközeivel egy-egy cég érdekében hoz törvényeket; ez erről szól. Nemcsak az a korrupció, ha valaki elteszi zsebre a pénzt, hanem az is, ha ellehetetlenít egy céget azzal, hogy visszaél az állami szervek hatalmával. Itt erről van szó, ráadásul törvényi felhatalmazással. Törvényi felhatalmazással! Na most, én ezt nagyon nem javasolnám.

És akkor erre mi a válasz? Itt elhangzott már az adóvitában is nagyon komoly emberek szájából, hogy igen, de a kecske áfáját csökkentettük, hölgyeim és uraim - igen, és még mellette kevesebb lesz a tranzakciós díja a kártyahasználatnak. Na most, falun ez azt jelenti - a múltkor is elmondtam -, hogy az 5 százalékos áfakörbe sorolt kecske hátsóján, hogy finoman fogalmazzak, le lehet húzkodni majd a bankkártyát. Én azt hiszem, hogy ez komolytalan válasz, ugyanis azokban a körökben, ahol most áfacsökkentés van - ez az egész kecske élve, a félkecske, az egész birka, a félbirka, az egész marha meg a negyedelt marha; na most, az első négy biztosan semmilyen forgalmat nem generál, csak exportot, ott meg nincs áfa. A második generál, de kizárt, hogy pont a szarvasmarhánál legyen áfacsalás, ugyanis egyedi fülszámos állatokról van szó, nem úgy, hogy majd akkor rakjuk rá a fülszámot, amikor levágjuk, mint a disznónál meg a többinél. Ha valaki ezt így gondolja, hogy ez majd megoldja a problémát, akkor óriási tévedésben van, mert biztos, hogy nem fogja megoldani.

És nem fogja megoldani az áfacsalást az a 8 milliárdos fejlesztés sem, ami elég homályos körülmények között zajlik. Nekem egy rendszerszervező elküldte azt a levelezését, amelyet elküldött a miniszterelnöknek és Varga Mihálynak, és amelyben 2011 óta ajánl egy teljesen ugyanilyen rendszert, majdnem hogy Ctrl+C-vel és Ctrl+V-vel van a költségvetés adótörvény-mellékletében, és ő nem 8 milliárdot kért volna érte. Majd nagyon kíváncsi leszek, hogy kinek lesz a biznisze ez a történet, de nem fogja meg az áfacsalást.

Az áfacsalást egy módon lehet megállítani: ha az érzékeny körökben lejjebb visszük az áfát; semmi más esélye nincsen, semmi. Ez pont olyan, mint az olajszőkítés: minden trükköt ki lehetett találni, de amíg nem lett egy áron a gázolaj meg a fűtőolaj, addig csaltak vele. Ez pont ugyanígy lesz: amíg nem megy le a csalható körben - ami nagy volumen, nagy forgalmú - az áfa, addig biztos, hogy ez lesz. Erre most már üzletág és iparág szerveződött, és ebben nagyon-nagyon magas körök vannak, nagyon komoly raktárbázisok vannak Szegeden meg Budaörsön. Mi ezt leírtuk, erre voltak kérdéseink, és úgy tűnik, hogy senkit nem érdekel. Senkit nem érdekel; szerintem kellene vele foglalkozni.

Azt is mondtam, hogy majd egy-két dologban segítünk. Segítünk abban például, hogy ez a 30 milliárd forint, amit most végül is mégis elvonnak az áruházaktól - amivel nem értünk egyet, mert ez élelmiszerár-emelést jelent -, az Élelmiszer-biztonsági Hivatalhoz kerüljön. A kormányhivatalokban mostohagyerek a parasztvilág. Én tudom, hogy mennyire mostoha az agráriumból átment intézményi kör: azonnal elvették az autókat, felére csökkentették a kilométert, nem emeltek fizetést. Soroljam? Akkor mi a garancia arra, hogy ha ez a pénz odakerül, az oda is fordítódik? Erre akkor van garancia, ha azt megkapja a Nébih. Meg is emeltük most 30 milliárddal.

Font Sándornak egy dolgot mondanék az osztatlan közössel kapcsolatban, mert itt nagy büszkén jelentette, hogy most tízszeresére emelték már az idén, ebben az évben a díját. De ugyanúgy 250 milliárdot költöttek rá, képviselő úr, mint mi annak idején! Mert ha nincs hozzá humán erőforrás, be lehet oda rakni 20 milliárdot is, csak nem fogják tudni elkölteni. Nézze meg, hogy mennyi ment el, mennyit költöttek el a 3 milliárdból! 270 milliót. Ezt is átírtuk, és azt mondtuk, hogy inkább legyen az NFA-nál egy alap, amiből földet tud venni a spekulánsok előtt, mert oda meg nem tettek pénzt, szeretném jelezni. Egész eddig az volt a duma, hogy majd megakadályozza az NFA a spekulációs földvásárlást. Miből, ha nem lesz pénze rá? Oda most mi tettünk forrást.

Úgyhogy, hölgyeim és uraim, tisztelt képviselőtársaim, olyan helyzet van az agráriumban, hogy vannak források vitathatatlanul, sokkal több - itt elmondta Turi-Kovács Béla is még korábban -, de azért mégse annyi, mint volt, mert azért csak 60 ezer forint lesz hektáronként a támogatás, nem 70 ezer.

(16.30)

Úgyhogy nem lett igazuk, hogy növekszenek a támogatások. Lehet, hogy hét év alatt növekszenek, ha a hét évet megszorozom 60 ezerrel a korábbi hét évhez képest, de ezt a paraszt nem így éli meg. Az úgy éli meg, hogy eddig kapott 70 ezret, most fog kapni 60-at. Innentől kezdve kár etetni, mert úgyszólván az első utalásnál.

Úgyhogy én azt kérem, hogy gondolják ezt át, de legeslegelőször az intézményrendszert, mert anélkül itt senki nem fog kapni egy fillért sem, és borzasztó nagy baj lesz belőle, borzasztó nagy baj, és ez mind ennek a kormánynak lesz a felelőssége. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kormány részéről következnek reagálások. Elsőként megadom a szót Simicskó István államtitkár úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma részéről.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző hozzászólásokra szeretnék reagálni, amely a sport területét érinti. Szeretném elmondani itt, a tisztelt Ház előtt és megerősíteni azt a tudatot, amelyet mindannyian vallunk, hogy a sport a nemzet alapértéke, és tudjuk, hogy a sport sok mindenre nevel, azt is mondhatnánk, hogy kulcs a társadalom működési módjához, tehát nagyon sok mindent láthatunk a sporton keresztül, és gyakorlatilag kulcs az egészséges nemzedékek felneveléséhez is.

Ezért szeretném jelenteni a tisztelt Háznak, hogy ennek szellemében nyújtottuk be a Ház elé ezt a költségvetést; a sportfejlesztést talán úgy tudnám jellemezni leginkább, hogy sportbarát költségvetés, de a költségvetés egészéről is tudnám ezt mondani, hogy ez bizony egy barátságos költségvetés, hiszen barátságos a családok számára is és mindannyiunk számára. A 2015. évi támogatás vonatkozásában 118,8 milliárd forintot tervezünk, ez 20,7 százalékos növekedést jelent a sportágazatban azért, mert fontos terület, azért, mert stratégiai ágazat, és azért, mert az egészséges nemzedékek felnevelésének fontos eszköze.

Három fontos célt fogalmaztunk meg, amely szerintem mindenki által támogatható. Az első és legfontosabb cél talán az, hogy minél több magyar gyermek sportoljon, minél többen sportoljanak Magyarországon. Az elmúlt évek alapján is látjuk azt a növekedést, amellyel nyugodtan érzékeltethetjük, hogy jó úton járunk, hiszen százezer fővel nőtt az igazoltan sportoló gyermekek száma az elmúlt három év munkájának köszönhetően, és 5 százalékról 15 százalékra növekedett a sportoló felnőtt lakosság száma, ami szintén egy jelentős, dinamikus növekedés, az Unióban a legnagyobb mértékű növekedés a sportoló felnőttek vonatkozásában.

A másik fontos cél volt, hogy minél több sporteseményt, nemzetközi sporteseményt hozzunk ide Magyarországra, hogy a magyar nézők itthon szurkolhassanak, és láthassanak hazai és egyébként külföldi sportolókat, és nemes küzdelemben méretesnek meg a magyar sportolóink is. Erre vonatkozóan 672 millió forint áll rendelkezésre a jövő évi előirányzatban a sportágazatban. Szeretném elmondani, hogy nem kisebb terveink vannak, mint hogy 41 olyan nemzetközi sporteseményt hozzunk el 2015-ben Magyarországra, mint például a női kosárlabda-Európa-bajnokságot, és még számos ilyen eseménnyel gazdagodik majd országunk és ezen keresztül a tekintélyünk, a megbecsülésünk és az odafigyelés Magyarországra.

A harmadik fontos célkitűzés az, és ez tükröződik a költségvetésben is, mint ahogy az előző két cél is, a létesítményfejlesztések, a sportlétesítményfejlesztések. Szeretném elmondani, hogy szeretnénk folytatni a tanuszoda-építési programot, szeretnénk folytatni a tornaterem-építési programot, a turistaházak felújítását és sok-sok minden mást, hogy min-

denhol lehetőség legyen a gyermekeinknek a sportolásra, a kulturált körülmények között történő sportolásra, hogy megismerhessék a sportoláson keresztül önmagukat. Ahogy Márai fogalmazza, az élet legnagyobb kihívása, a legnagyobb utazás, amikor saját magunkat megismerjük, a gyermekeink számára fontos, hogy a sporton keresztül nevelhetjük őket erre is és természetesen önbecsülésre is.

Végezetül szeretném elmondani, hogy a 16 kiemelt sportág fejlesztési programját továbbra is hangsúlyosan támogatja a költségvetés, hangsúlyosan támogatjuk a sportcsillagok ösztöndíját, az edzők és a sportolók megbecsülését, valamint az olimpiai felkészülést szeretnénk még hangsúlyozni ebben a költségvetésben. Így, azt hiszem, nem kérdés, hogy a Nemzeti Olimpiai Központ befejezését, illetve megépítését és átalakítását és korszerűsítését is el kell végeznünk.

Az a nagy célunk, és ezt tükrözi a költségvetés, hogy sportot szerető nemzetből sportoló nemzetté válhassunk, és a sportoló nemzet egyébként nemcsak fizikumában egészséges, hanem szellemiségében is, és magáénak vallja ezt a fontos értéket, amelyet a sporton keresztül úgy tudunk megfogalmazni, hogy fair play, tehát sportszerű magatartás egymás között is, emberi viszonyaink között is, pártállásra való tekintet nélkül. Szerintem nagyon-nagyon fontos, hogy ez egy sportszerű Országgyűlés legyen, és ezt a sportbarát költségvetést támogassa.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Mielőtt megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak, tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a kormány tagjainak felszólalása a kormánypárti frakció időkeretéből megy. Tehát amennyiben kormánytag szólal fel, teljesen függetlenül attól, hogy a KDNP átadta az időkeretét a Fidesz-képviselőcsoportnak, a Fidesz időkerete terhére beszélt Simicskó államtitkár úr - és fog is, ha esetleg szót kér. Köszönöm megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium részéről.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy egy rövid hozzászólást tegyek, kímélve a frakció idejét, csatlakozva Simicskó államtitkár úrhoz. A sportszerűség jegyében nem minősítem az előttem a mezőgazdasággal foglalkozó hozzászólásokat, csak néhány dolgot szeretnék emlékeztetőül, illetve a mostani költségvetéssel kapcsolatban mondani.

Emlékeztetni szeretnék mindenkit arra, hogy 2002 és 2010 között, a Gyurcsány-Bajnai-korszakban mégiscsak az történt az agráriummal kapcsolatban, hogy a gazdákat elszegényítették, az élelmiszer-gazdaságot kiszolgáltatottá tették multinaci-

onális érdekeknek, és a vidék versenyképességét pedig megszüntették. Ha megnézik, képviselőtársaim, mindkét oldalon a most vitára bocsátott költségvetést, akkor ebben a költségvetésben olyan támogatások szerepelnek, amelyek támogatják az állattenyésztést, a zöldség-gyümölcs termesztést, az élelmiszeralapanyag-feldolgozást, amely mind-mind olyan támogatás *(Gógós Zoltán: Ez mind volt korábban is! Az összes!)*, mind-mind olyan támogatás, amely a vidék versenyképességét segítheti, munkahelyeket tud teremteni, a fiataloknak életteret tud biztosítani vidéken, és azt gondolom, hogy nemcsak a vidéki településeknek, hanem az egész országnak, az egész nemzetnek az érdeke, hogy a magyar mezőgazdaság és a magyar vidék erős legyen.

Még egy gondolatot engedjenek meg: ma délután többször szóba került az élelmiszerlánc-felügyeleti díj módosítása, amelyről az adótörvények között szavaztunk. Szeretném újra világossá tenni, hogy aki azt állítja, hogy az élelmiszerek áfája növekszik, az megtéveszti az embereket, ha másképp szeretnék fogalmazni, akkor nem mond igazat.

Az élelmiszerlánc-felügyeleti díj módosítása arról szól, hogy akiknek magasabb az árbevételük, azok nagyobb arányban járuljanak hozzá az élelmiszerlánc-biztonsághoz. Ez az élelmiszerlánc minden tisztességes szereplőjének, a termelőknek, a feldolgozóknak, a kereskedőknek és a fogyasztóknak is érdeke, hiszen ez az összeg arra való, hogy azokat az egészségre ártalmas, egészségtelen élelmiszerek nevezett valamiket ki tudjuk vonni a forgalomból, amelyek a magyar családokat veszélyeztetik, és az egész intézkedésnek az a célja, hogy lehetőség szerint minden magyar család asztalára egészséges, biztonságos, jó minőségű élelmiszer kerüljön.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP-képviselőcsoport részéről.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Amikor az oktatásról beszéltem, Rétvári államtitkár a válaszában elég furcsa dolgokat mondott. Ezekre szeretnék reagálni, egész egyszerűen azért, mert a védhetetlent próbálja védeni. Azt állítottuk, hogy gyakorlatilag az, ami itt előttünk van, a megszorítás költségvetése az oktatás szempontjából is.

Miért mondom ezt? Azért, mert ha a költségvetést megnézem vagy akár a négyéves ciklust, ha 50 milliárd forintot elvonnak belőle, aztán utána 1 milliárddal megemelik ezt a csökkentett költségvetést, akkor egész egyszerűen nem lehet azt mondani, hogy ez egy jótétemény lenne, hogy a felsőoktatásról beszélve ez egy olyan pályára állt, ami fejlődő, ami előrelépés. Egész egyszerűen a számok mondanak ennek ellent, mivel a költségvetés vitájában vagyunk, azt hiszem, ez meglehetősen releváns.

Ha megnézzük egy kicsit hosszabb távon ezt a folyamatot, azt látjuk, hogy tíz évvel ezelőtt körülbelül 6 százalék volt a GDP-n belül az erre fordított összeg, tehát a GDP 6 százaléka volt az oktatásra fordítva. Mára ez az összeg jócskán 5 százalék alatt van, a 4,5 százalék felé halad. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy 20 százalékkal csökkent az oktatásra fordított összeg aránya. Ez elég szomorú, de ezzel szembe kell nézniük, hiszen még most is meg lenne a lehetőség akár a mi módosítóink alapján, hogy ezt az összeget megnöveljék, de ehelyett olyan érvelést hozott államtitkár úr, már nincsen itt, hogy megpróbálja ellehetetleníteni, tehát az ember ellen érvel, kifogatja a szavait, mert egész egyszerűen kifogatásuknak lehet nevezni, ami itt elhangzott.

(16.40)

Egyébként ráutalnék arra, akár megnézve más folyamatokat is, hogy most fordult elő '90 óta először, hogy nincs egy oktatási bizottság, hogy ellenzékinek adták át (*Az elnök csenget.*) a kulturális bizottság vezetését. Ez mind-mind olyan, az oktatás ellehetetlenítése.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Itt a sporttal kapcsolatos felszólalásokra reagálnék, elsősorban Simon Róbert felszólalására. Azt kell hogy mondjam, hogy amit Simon úr elmondott, annak a körülbelül 90 százalékkal egyetértek, a Jobbik is támogatta maximálisan azt, hogy stratégiai ágazatként működtetjük a sportot, hiszen a sportnak olyan pozitív hatásai vannak más területekre is, az egészségügytől kezdve mindenre, amit mindenképpen támogatni kell. És elhangzottak itt az eredmények.

Viszont azért az sokatmondó, hogy sem Simicskó István, sem ön nem beszélt arról az ágról, a sport azon ágáról, amire a legtöbbet költ a kormány, amibe a legtöbbet fektette az elmúlt években is, és most is a legtöbbet fogja fektetni, a labdarúgásról, mert a labdarúgásba hiába fektetnek ennyi pénzt, a labdarúgásba fektetett pénzt nem hozza vissza és nem produkálja azokat az eredményeket, amik elvárhatók lennének.

Miért nem produkálja? Azért nem produkálja, mert egy olyan labdarúgó-szövetségre bízzák a szakmai vezetését, amely labdarúgó-szövetség alkalmatlan arra, hogy ezt a mérhetetlenül sok pénzt úgy használja fel, hogy az hasznára legyen ennek a sportágnak.

Itt szó volt az akadémiai rendszerről. Valóban, más sportágakban normálisan működik az akadémiai

rendszer. Itt, ahol milliárdok folynak be az akadémiai rendszerbe, folyamatosan azt lehetett hallani, hogy majd az akadémiák meghozzák a kívánt változást. Meghozták, jelentem. Az első olyan akadémiai utánpótlás csapat, amely már az akadémiákról került ki, az U19-es válogatott, hazai környezetben Azerbajdzsán mögött nem tudta kiharcolni azt, hogy kijusson az Európa-bajnokságra. És még sorolhatnánk.

Mi azt szeretnénk kérni a kormánytól, hogy addig, amíg a Magyar Labdarúgó Szövetség mind szakmailag, mind erkölcsileg nem tud megújulni, addig ne adjanak neki pénzt, mert az ablakon kidobott pénz.

A Dárdai-ügy nagyon jól megmutatta egyébként most, hogy mire lenne szüksége a magyar labdarúgásnak: olyan fiatal, menedzser típusú, egyenes és őszinte emberekre, mint például Dárdai Pál, aki nem mellébeszél; kiáll, elmondja, hogy mik a problémák, és azt hogy lehet megváltoztatni. Ugyanilyen emberekre lenne szükség a Magyar Labdarúgó Szövetségben, és nem húsz éve (*Az elnök csenget.*) ott ülő tótumfaktumokra, akik minden eredmény (*Az elnök csenget.*) nélkül óriási pénzeket tudnak felvenni, és rájuk bíznak milliárdokat. (*Az elnök csenget.*) Kérem, hogy ezt fontolják meg. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett a kormány részéről Simicskó István államtitkár úr.

Öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Csak egy mondat, illetve néhány mondat, engedjék meg.

A labdarúgásról nagyon sokat lehetne beszélni, nyilván nem ez a helye, most a költségvetésről beszélünk, a költségvetés általános vitája van, de azért szeretnék elmondani néhány számot.

A labdarúgásban 250 ezer utánpótlás korosztályú, többségében gyermek, fiatal sportol, tehát ez egy jelentős létszám, igazolt sportolóként, tehát 250 ezer. Ez egy növekvő szám. Köszönhetően többek között a taorendszernek, a társasági nyereségadó-kedvezmény lehetőségének, döntően ilyen típusú támogatás megy egyébként a labdarúgásba, tehát a társasági nyereségadónál cégek döntenek arról, hogy odaadják a labdarúgó-szövetségnek, amely szétosztja különböző fontos programokra, pályaeépítésre és sok minden másra.

Utánpótlásprogramokat valóban támogat a kormány, 1,7 milliárd forint van a jövő évi költségvetésben, mint például a Bozsik-program támogatása. Szerintem ez egy jó program, Európa-hírű egyébként az utánpótlásprogramunk. A legtöbb pénz az olimpiai központokra megy, pont azért, hogy a sportolóink más sportágakban is fel tudjanak készülni, és az olimpián sikeresen tudjanak szerepelni. Ez a meghatározó pénz.

Egyébként pedig valóban a 16 kiemelt sportágra is, mondjuk, az atlétikai szövetség 2020-ig mintegy 18 milliárd forintos állami támogatásban részesül, pont azért, mert alapsportág, pont azért, mert szeretnénk, hogyha az atlétika sokszínűsége terjedne a gyermekeink között, és szeretnénk olyan iskolai sporttoborzó programokat beindítani, amellyel ezen 16 sportág számára is az utánpótlásbázist tudjuk növelni. Az a célunk, hogy 2018-ra mintegy 500 ezer gyermek sportoljon igazolt sportolóként valamennyi olyan szép sportágban, mint amelyek ma is lehetőséget adnak a gyermekeink számára az önismereti képességeik fejlesztésére, a sikerek megélésére.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra jelentkezett Teleki László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én is a sporthoz szeretnék hozzászólni, mert nagyon sokszor össze kell hogy mossuk az oktatás és a foglalkoztatás hiányosságait a sporton keresztül. Én azt gondolom, mikor államtitkár úr arról beszél, hogy mennyire fontos akár az utánpótlásügy, akár a gyermeksport, akkor hozzá kell azt tennünk, hogy ebben a költségvetésben viszont nem látjuk azt, hogy a sportiskolák hogy fognak majd működni, mert az a hiányosság, ami évtizedek óta most már előttünk van, azt kellett volna az elmúlt 4-5 évben tevékenyen pótolni.

Őnök ezt nem tették meg, sőt ellenkezőleg, leépítették azt a sportiskolai rendszert, ami működött. Itt elsősorban arra gondolok, hogy a szegény gyermekek sportjai többnyire a küzdősportok voltak, és ha ezt így tudjuk, akkor nem látjuk azt, hogy a hat bokszaakadémián kívül mi az, ami épült volna az elmúlt időszakban. Habár hozzátenném, azok a sportakadémiák sem tudnak igazán működni, mert nem kellő ütemben kapják meg azokat a forrásokat, amelyekkel igazán tudnak működni. Ezt egyébként hivatalos visszajelzésekből kaptam, ahol kérték azt, hogy járjak közbe, hogy kapják meg azokat a forrásokat, amelyeket egyébként megígért a kormány, de nem kapták meg.

Ezért tehát én azt gondolom, hogy van felelőssége a kormánynak abban, hogy azt a pénzt, ami 2014-ben rendelkezésére állt akár a bokszaakadémiának, akár egyéb más sportra, időben és pontosan kapják meg, hogy tudjanak tervezni a következő időszakban.

Tehát én fontosnak tartom azt, hogy épüljenek olyan sportiskolai rendszerek, amelyek az ifjúságnak tudnak adni olyan lehetőséget, amelyet otthon nem tudnak nagyon, illetve más egyéb eszközökből nem tudnak meríteni. Azt gondolom, hogy továbbra se tudok egyetérteni a stadionok építésével, mert stadionok építése helyett fontosabbnak tartanám a gyermeksportot, illetve az utánpótlásportot megfinan-

szírozni, mert nézzenek körül, akárhova benézünk, mindenhol azt látjuk, hogy üres kasszával vannak ezek a sportegyesületek, tehát őket kellene inkább támogatni, mint a stadionokat építeni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most az előre bejelentett felszólalások következnek. Megadom a szót Pánczél Károly képviselő úrnak, a rendelkezésre álló időkeret mértékéig, 6 perc 44 másodperc. Köszönöm szépen.

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A költségvetéshez nemzetpolitikai szemszögből szeretnék hozzászólni, aminek egyrészt aktualitását az adja, hogy költségvetési vita van, de leginkább az, hogy a tegnapi napon Budapesten a Diaszpóra Tanács ülése zajlott, illetve most ezekben az órákban is itt a Parlamentben a Magyar Állandó Értekezlet ülésezik.

Az anyaországi magyarság sohasem lehet teljes egész a határainkon túl élő nemzetársaink nélkül, és az ő számukra is fontos, hogy egy értékrendileg és gazdaságilag is erős, szuverén anyaország álljon mögöttük.

A Magyarország 2015-ös költségvetéséről szóló törvényjavaslat is számos olyan fejezetet tartalmaz, amely anyagilag megnyugtatóan rendezi a 2010-ben megújított nemzetpolitikai céljainkat.

Magyarország Kormánya számára kiemelt jelentőséggel bír a Bethlen Gábor Alap támogatása. A Bethlen Gábor Alap biztosít fedezetet a határainkon innen és túl élő magyar közösségek kölcsönös megismeréséhez, a nemzeti teljesítmény legfontosabb példáinak bemutatásához, valamint a Magyarság Háza működtetéséhez, amelynek célja a nemzetpolitikai és magyarságismereti kutatások elősegítése. A Bethlen Gábor Alap támogatja ezenkívül a határon túli magyarságnak a szülőföldjén való boldogulását, anyagi és szellemi gyarapodását, nyelvének és kultúrájának megőrzését és az anyaországgal történő sokoldalú kapcsolattartást. Az alap 2015. évi javasolt előirányzatai 2,7 százalékkal nőnek a tavalyi költségvetési számokhoz képest.

Ebben a fejezetben találjuk az oktatási-nevelési támogatásokra fordítandó előirányzatot is, ami jövőre is 4 milliárd 820 millió forint; ez az összeg kerül felhasználásra a szomszédos országokban élő óvodások, alap- és középfokú oktatási intézményben tanulók számára, illetve magyar nyelven vagy a magyar kultúra tárgyában tanulmányokat folytató kiskorúak nevelésére, oktatására, valamint tankönyv- és taneszközvásárlás támogatására.

Szintén a Bethlen Gábor Alap támogatási körébe tartozik a magyar nyelvű felsőoktatás két legfőbb bástyája, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola és a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem is. A nemzeti jelentőségű intézmények, programok támogatása című alfejezet, amely többek között a két felsőoktatási intézményre fordítandó

összegeket is tartalmazza, 300 millió forinttal több forrással gazdálkodhat 2015-ben, mint az idén, 3 milliárd 826 millió forintról 4 milliárd 126 millió forintra nő az alfejezet támogatása.

(16.50)

2015-ben is folytatódnak a diaszpóra magyarságát segítő és erősítő programok. A Kőrösi Csoma Sándor-programnak, amelyet 2013-ban hirdetett meg a nemzetpolitikai államtitkárság, legfőbb célja az összetartozás-tudat erősítése, a magyar nyelvtanulás fejlesztése, a Magyarországgal való kapcsolattartás fellendítése és a magyar kulturális szerveződések erősítése. A Kőrösi Csoma Sándor-program keretében öt kontinensen a közeljövőben mintegy száz fiatal kezdheti meg hamarosan a munkát a fentebb felsorolt elköteleződések mellett, és feladatuk lesz még az állampolgárság felvételének segítése is a diaszpórában. A jövő évi költségvetés erre a célra 1 milliárd forintot különített el.

A Mikes Kelemen-programot a Magyar Diaszpóra Tanács harmadik ülése hívta életre a tavalyi évben. A Mikes Kelemen-program hét országban 13 gyűjtőpontot üzemeltet, és a magyar diaszpóra felhalmozott kulturális értékeinek - hagyatékok, könyvtárak - megmentése a célja. A gyűjtőpontokon leadott könyveket, hagyatékot az Országos Széchényi Könyvtár munkatársai véleményezik, a különleges értékkel bíró darabok bekerülnek a könyvtárba, a többi a Kárpát-medencei magyar iskolákhoz juttatják el. A jövő évi költségvetésben 500 millió forint került elkülönítésre erre a célra.

Fontos megemlítenünk a diaszpóra magyarsága által létrehozott tárgyi értékek dokumentálására hivatott Julianus-programot is.

A határon átnyúló vidékfejlesztési feladatok támogatása szintén kiemelt jelentőséggel bír az anyaország számára. Ennek megfelelően a költségvetés a Földművelésügyi Minisztérium fejezetében pénzügyi háttérrel biztosít a határon túli magyar gazdaszervezetek programjainak segítésére. A feladatok között szerepel többek között a falugazdász-hálózat működtetése, magyarországi kiállításokon, képzéseken és szakmai konferenciákon való részvétel és agrárfejlesztési programok szervezése.

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma biztosít fejezetet a külföldi szóróanyagtelepülések gyülekezeteiben magyar nyelven szolgálatot teljesítő egyházi személyek jövedelempótlékára, valamint nemzetmegtartó tevékenységük kiegészítő támogatására. Bizony nem egy olyan határon túli magyar közösség létezik, ahol a magyar családok gyermekeinek nincs lehetőségük iskolai keretek magyarul írni és olvasni tanulni. Úgyhogy ilyen esetekben a szolgálatot teljesítő atya, plébános, lelkész adja meg a helyi gyerekeknek a képzést, nem sajnálva tőlük a türelmet, időt és szeretetet. Az elkövetkezendő évben 210 millió forint lett tervezve erre a célra, és 500 millió forintot

tervezünk a 2015-ben indítandó újabb tematikus évre, a szakképzés évére.

Tisztelt Ház! Három és fél éve fogadtuk el az új Alaptörvényünket, amelynek egyik legfontosabb tétele, hogy Magyarország felelősséget visel a határon túli magyarokért. Úgy gondolom, hogy a nemzetpolitikai célokra szánt összegek ezt méltóképpen fogják szolgálni az előttünk álló évben is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a televíziós adásidő 17 óráig tart, az addig fel nem használt adásidőben érvényes időkereteket az adásidőn túli időkerethez hozzáadjuk.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon örülök, hogy államtitkár úr visszajött, hiszen az ő korábbi felszólalására szeretnék reagálni elsőként. Lassan 2010 májusától szinte minden egyes ülészakában, minden egyes költségvetésnél és minden egyes komolyabb vitánál megkapjuk azokat a vádakat, hogy a Jobbik csak beszél a rendről, a Jobbik rendet követel, törvényességet követel, de soha nem támogatja azokat a javaslatokat. Szeretném én ezt röviden cáfolni és tisztázni. Egyrészt salátatörvényeket soha nem szoktunk támogatni értelemszerűen, hiszen tele vannak rengeteg vállalhatatlan elemmel, és a Btk.-szigorítások zöme vagy tömkelege, döntő hányada mind-mind salátatörvény formájában volt a tisztelt Ház elé terjesztve. Persze, hogy vállalhatatlan volt számunkra sok-sok adóteherrel közösen, míg egyébként mind a bizottsági szakaszban, mind a különböző külön szavazásoknál mindig támogattuk ezeket. Ennyit erről röviden, és remélem, hogy többet már nem kell erről vitatkoznunk, és mindenki számára világos.

Ami elhangzott a költségvetés korábbi, rendvédelmi felzárkóztatásában, akár a kormánypartok részéről vagy kormányparti képviselők szájából, azal bizonyos mértékig egyetértünk. Valóban vitathatatlan, hogy a rendőrség végre, négyéves késés után kapott egy komolyabb forrást, és valóban sokmilliárdos többletből tud gazdálkodni. Én nem is ezt a részét szeretném kritizálni, sokkal inkább arra szeretném felhívni a figyelmet ezúton is, amit államtitkár úrral már sokszor lefolytattunk, hogy hiába avatunk akárhány rendőrt, hiába emeljük a költségvetési forrást - ez mind szükséges és fontos, itt is szeretném aláhúzni -, azonban amíg nem lesz új rendőrségi törvény, nem lesz hatékony munkakörük, nem lesz tisztázva sok-sok tisztázatlan kérdés, ami miatt nem megfelelően vagy nem kellő erővel tudnak egyes esetekben fellépni a járőrök vagy a rendőrök, addig bizony Magyarország egyre több településén lesz élethetetlen az élet.

És itt kulcskérdés lenne az is, amiről önök nem szeretnek beszélni, hogy azt a bizonyos szabálysértési értékhatárt nemhogy emelni, hanem nagyon-nagyon drasztikusan, minimum a tizedére kellene csökkenteni ahhoz, hogy valóban a magyar társadalmat leginkább irritáló, kisebb vagyon elleni bűncselekmények megszűnjenek, és hatékonyan fel lehessen ellenük lépni, mert a szabálysértési büntetés nem kellő mértékű, nem elrettentő, és sokszor behajthatatlan, pontosan azokkal szemben, akik elkövetik ezeket. Azt gondolom, hogy a rendőrség hatékonyságát leginkább egy új rendőrségi törvénnyel kellene kezdeni, és akkor lehetne érdemben beszélni akár a kiképzésükről, akár a jogosítványaikról, akár sok-sok olyan, mára elavult jogi passzusról, ami szerintünk 2014 kihívásainak már nem biztos, hogy megfelel. Egyébként örömmel hallottam, hogy megfelelő illetékesek már gondolkodnak azon, hogy hogyan és miként kellene megváltoztatni a jelenleg hatályos rendőrségi törvényt.

Ugyanakkor, ami engem sokkal inkább zavar - s még egyszer mondom, nagyon örülök annak, hogy a rendőrségi költségvetési keret lényeges támogatást kapott a korábbi évekhez képest, ez mindenképpen előrelépés -, ugyanakkor, ami továbbra is zavar és számomra továbbra is érthetetlen, az a Terrorrelhárítási Központ kiemelten nagy költségvetése, különösen a személyi juttatások tekintetében. Ha most azt veszem, hogy az Információs Hivatal, tehát a magyar hírszerzés - egyébként a Snowden-ügyek és hasonló történések mellett egyáltalán nem érdektelen, hogy mit és hogyan csinálunk - kap 11,8 milliárdot, az Alkotmányvédelmi Hivatal, vagyis az elhárítás kap 6,2 milliárdot, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat kap 10,9 milliárdot, addig a Terrorrelhárítási Központ 12,3 milliárdot kap. S hogy ez mit jelent? Azért a rendőrséggel párhuzamba lehet állítani, ha az 50 ezres rendőrségre lebontjuk az ő költségvetésüket: amíg az ezer fős TEK-re jut 7,2 milliárdos fizetés személyi juttatásokra, addig az 50 ezres rendőrségre 166 milliárd, és ha egy főre lebontjuk, akkor jól látható, hogy hozzájuk képest milyen szinten van még mindig elmaradva, nem akarom azt mondani, hogy megalázva a rendőrség személyi állománya, de azt gondolom, hogy egzisztenciálisan ég és föld a különbség a kettő között.

De nem lenne ezzel probléma a mi szemünkben, ha a Terrorrelhárítási Központ láthatóan olyan feladatokat hajtana végre, ami valóban terrorizmussal kapcsolatos. De hozzáteszem, ez nem probléma, de hát mondjuk már ki nyíltan, hogy Magyarországon nincs terrorizmus, semmilyen szinten, hála a Jóistennek! Ezért érthetetlen a Terrorrelhárítási Központnak már maga a léte is. Itt azért nincsenek olyan vallási fundamentalista csoportok, amelyek ilyen-olyan merényleteket követnének el, nem lövöldöznek le politikusokat, pedig tudom, hogy igény lenne rá nagyon sok társadalmi közegekből, ezt rendre megkapjuk, akár ellenzéki, akár kormánypárti képviselők. *(Dr. Kontrát Károly: Kérem, elnök úr, hogy utasítsa*

rendre!) Természetesen nem az én véleményemet mondom.

ELNÖK: Képviselő úr, az igénnyel kapcsolatban kérem, hogy toleráljon.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Jó, megértettem, rendben.

(17.00)

Szó sincs róla, hogy itt bármilyen, általam jelzett igényről van szó, hanem amit mondjuk, lakossági fórumokon oly sokszor megkap az ember, itt arra utaltam.

Szóval, egyáltalán nincsenek olyan terrorcselekmények, ami miatt egyébként indokolt lenne a Terrorrelhárítási Központ ilyen mértékű léte. Ugyanakkor hozzáteszem, hogy a Terrorrelhárítási Központ ideai vagy 2015-ös költségvetésében is nagyon komoly pénzek vannak további beruházásokra, fejlesztésekre. A helyzet az, hogy kaptak már ők Boeing repülőtől kezdve páncélozott csapatszállítóig mindent, hiszen még az előző ciklusban kihelyezett bizottsági ülésen volt alkalmunk ezeket megtekinteni. Azt gondolom, hogy finoman fogalmazva is túl vannak staffingozva, és még egyszer mondom, hála istennek, Magyarországon a létük egyáltalán nem indokolt.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szóval, azt gondolom, ezt mindenképpen fölül kellene bírálni, és ezeket a pénzeket vagy ezeknek a pénzeknek egy jelentős részét nyugodtan át lehetne csoportosítani akár modernizációra, akár a mindennapos feladatok megkönnyítése érdekében továbbra is, mondjuk, a rendőrségre vagy éppen a tűzoltóságra, vagy a büntetés-végrehajtási intézményekre, vagy akár a polgárőrség további eszközeinek bővítésére.

Még egyszer, ami probléma a rendőrség kapcsán, hozzáteszem, hogy az továbbra sem megoldott nagyon sok településen. Ugye, azt most nem akarom kiemelni, hogy hány helyen nincs továbbra sem rendőrség, pedig nagyon nagy szükség lenne rá. Erről nagyon sokat beszéltünk, és szerintem még nagyon sokat fogunk is beszélni. És a körzeti megbízott rendszer sem működik ideálisan. Tehát az, hogy egy-egy körzeti megbízottnak néha hány kilométeres centrumon belül mennyi település jut, ez nagyjából arra elég, hogy egy-egy szolgálati idő alatt végigrohan a településeken, bemegy az önkormányzathoz, egy-két intézethez, elvégzi a bürokratikus feladatait, és kész.

De az utcai jelenlét sajnos a vidéki települések tömkelegénél nem megoldott. És tovább nehezíti a problémát, most azt mondom, amit tapasztaltam körzeti megbízottaktól, hogy bizony nagyon sok esetben az adott hónap második, maximum harma-

dik hetében elfogy az üzemanyag, és nem tudnak tankolni. Vagy sok esetben a járóautót saját zsebből tankolják. Amíg ilyen elemi hibák működnek, és sajnos ez a valóság, ezt nem én találom ki, nem az interneten olvasom, hanem személyes tapasztalatom, és személyes panaszok útján próbálom itt is közvetíteni önök felé, hogy ezeket az alapvető kérdéseket kellene rendezni, ezeket az alapvető feltételeket kellene biztosítani ahhoz, hogy érdemben valóban tényleges rendteremtésről beszélhessünk Magyarországon.

Mert a szabálysértési értékhatárt lehet emelni, a statisztikákat lehet kozmetikázni; azt gondolom, az első és legfontosabb, hogy vidéken, vagy városban, vagy a fővárosban élő törvénytisztelő magyar állampolgárok szubjektív biztonságérzete meglegyen. Ha egy utcai járort vagy egy járóautót meglát, akkor ne az jusson pavlovi reflexként az eszébe, hogy miért fog engem megbüntetni, hanem az jusson eszébe, hogy hú, de jó, hogy itt van, mert ezáltal is biztonságban vagyok.

Azt gondolom, hogy ehhez végre azokat a minimumfeltételeket meg kellene teremteni, ami egy új rendőrségi törvényt jelent, vagy ami éppen az alapvető üzemanyag és a többi eszközállományra vonatkozik. Minden más utána jön. Ugyanakkor, még egyszer mondom, örülök neki, hogy négy év után végre egy komolyabb összeg áll a rendőrség rendelkezésére a következő évben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt megadom Kontrát Károly államtitkár úrnak soron kívül a szót, előtte tájékoztatom önöket, hogy a televíziós közvetítésünk befejeződött. Némely frakciók nem használták föl a teljes időt, ezért a műszaki páholyban munkatársaink el is végezték, ahogy látom, a korrekciót. Úgyhogy folytatjuk munkánkat. Most adom meg a szót államtitkár úrnak.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Mirkóczki Ádám képviselő úr által elmondottakra szeretnék reagálni. Legelőször is a hozzászólása első részében felvetett vitára utalnék, és szeretném rögzíteni, mert tételesen meg tudjuk mondani, hogy hány törvény, hány olyan rendészeti, a rendet támogató és elősegítő önálló törvény volt, amit nem szavaztak meg. Ez rendelkezésre áll, ez tényadat. Arra hívom föl mindig is a figyelmüket, ha valóban rendért kiáltanak, és rendet akarnak, akkor ezt a kétarcú magatartásukat talán érdemes lenne felülvizsgálni. Önök tudják, csak akkor nem hiteles, amit csinálnak, ha a jelenlegi gyakorlatot folytatják.

Ami az elmúlt négy évet illeti, a vita tegnapi részén is elmondtam, talán ma is utaltam már, azt lehet mondani, hogy az elmúlt négy év erőfeszítéseinek eredményeképpen ma nagyobb biztonságban élnek az emberek Magyarországon, mint 2010-ben.

Úgy gondolom, ebben egyet tudunk érteni, képviselő úr. Ez azoknak az erős törvényeknek az elfogadásának köszönhető, azoknak a költségvetési törvényeknek az elfogadásának köszönhető, azoknak az intézkedéseknek köszönhető, amelyeket a kormány, illetőleg a parlament megtett annak érdekében, hogy létrehozzon, kialakítson a rendőrségnél olyan törvényi háttérrel, olyan viszonyokat, amelyek stabilizálják a személyi állományt. Magyarán, ne lehessen elmenni 40 évesen a rendőrségtől meg a hivatásos állományból nyugdíjba, megadják a megfelelő elismerést a személyi állománynak, biztosítja a költségvetési háttérrel, hogy olyan költségvetési háttérük legyen ezeknek az intézményeknek, többek között a rendőrségnek, ami a stabil, kiegyensúlyozott működést tesz lehetővé, a technikai feltételeket biztosítja, a szervezeti és a személyi feltételeket.

Ugye, itt elmondom azt a kulcsszót, amitől önök mindig idegesek lesznek, hogy 3500 fővel növeltük a rendőrség létszámát, és ma már elmondhatjuk, hogy a rendőrség létszáma adott ahhoz a feladatvégrehajtáshoz, amit a rendőrségtől ma minden magyar állampolgár elvár.

Ami az ön javaslatát illeti, hogy új rendőrségi törvény kell, úgy gondolom, hogy a jelenlegi rendőrségi törvény is alkalmas arra, hogy azokat a feladatokat meghatározza, azokat a kereteket meghatározza, azokat a célokat meghatározza és megfogalmazza, amelyeket a rendőrségtől, a Terrorelhárítási Központtól, a Nemzeti Védelmi Szolgálattól, hiszen ez a három szervezet határozza meg a magyar rendészet alappilléreit, tehát ezektől a szervezetektől el tudunk várni. Nyilvánvalóan ezt az állítást az elmúlt időszak bizonyította.

Hadd cáfoljam azt az állítást, amit a közterületi rendőri jelenlét csekély voltára vonatkozóan megfogalmazott. Éppen tegnap is több hozzászólóra reagálva elmondtam, hogy 2013. szeptember 25-én indult az öt kelet-magyarországi megye vonatkozásában a fokozott rendőri jelenlét és fokozott ellenőrzés, amit a kormány ez év július 1-jével kiterjesztett az egész ország területére, tehát a 19 megyére és Budapestre.

Engedje meg, hogy néhány adatot, néhány eredményt elmondjak ezzel kapcsolatban. A 19 megye területén az elmúlt időszakban 150 408 fő 1 188 673 szolgálati órában 23 730 973 kilométer futásteljesítménnyel hajtotta végre a feladatot. Ennek során 3622 fő került elfogásra, amelyből tettenérés kiemelt bűncselekmény miatt 1675 főt, betöréses lopás miatt 3033 főt, érvényben lévő elfogatóparancs alapján 874 főt állítottunk a hatóságok elé. Az előállítások száma 9148 fő, amelyből bűncselekmény gyanúja miatt 3451 fővel, mintavétel miatt 1712 fővel szemben intézkedtek a rendőrök. Büntetőfeljelentés 2724 fővel szemben készült, szabálysértési feljelentések száma 15 215, amelyből tulajdon elleni szabálysértés miatt 1785 esetben, közterületen elkövetett közrend elleni szabálysértés miatt 1272 esetben intézkedtek a rendőrök, hogy néhány adatot mondjak.

Szeretném elmondani azt is, hogy mindvégig szoros együttműködés volt az érintett települési önkormányzatok vezetésével, polgármesterekkel, képviselő-testületekkel, az ő kéréseiket, igényeiket is megfogalmazva hajtotta végre ezeket a fokozott közterületi akciókat és a fokozott rendőri jelentéket a rendőrség személyi állománya, amiért én most is köszönetet mondok. Ezek a július 1. és szeptember 30. közötti adatok. Azt is elmondtam, hogy ennek forrásait körülbelül 6 milliárd forint értékben biztosítjuk az év végéig a fokozott rendőri jelenlét vonatkozásában.

(17.10)

Tehát szeretném elmondani, hogy ezek az eredmények, amiket a rendőrség elért, amiért köszönetet mondok.

Ami nagyon fontos a 2015-ös költségvetés vonatkozásában, amit ön is elismert, hogy 16 milliárd forinttal növeljük a rendőrség finanszírozását, ez több mindent tartalmaz, többek között a tiszthelyettesek, zászlósok 10 ezer forintos illetménykiegészítő juttatását. Nagyon fontos az, hogy ugyan nem ebben a BM-fejezetben, de a Miniszterelnökség fejezetben, a XI. fejezetben a céltartalékok előirányzatán a különféle kifizetések között 44 milliárd forint van a fegyveres és rendvédelmi életpálya finanszírozására, aminek az a lényege, hogy 2015. július 1-jétől a BM-hez tartozó intézmények közül a rendőrök, a tűzoltók, a katasztrófavédelmisek, a bv-sek, a titkosszolgálatnál hivatásos szolgálatot teljesítők átlagosan 30 százalékkal illetményemelésben részesülnek. Az életpálya folytatódik, még több elemmel kiegészül, de ez már konkrétum, ha a parlament elfogadja ezt a törvényjavaslatot, aminek a támogatására kérek mindenkit, akkor ez meg fog valósulni.

Ami pedig a Terrorrelhárítási Központot illeti, azt a kritikát, amit megfogalmazott a Terrorrelhárítási Központról... *(Mirkóczki Ádám közbeszólására:)* Dehogyan! Azt mondta, hogy máshova kellene ezeket a pénzeket vinni. *(Mirkóczki Ádám közbeszól.)* Azt gondolom, hogy a 2010. szeptember 1-jei működés megkezdése óta a TEK - hogy rövidítve mondjam vagy Terrorrelhárítási Központ - bizonyította azt, hogy azokat a feladatokat, amelyekre létrehoztuk, el tudja látni és eredményesen látja el. *(Zaj a Jobbik soraiban.)*

Úgy gondolom, hogy az a kifakadása, hogy Magyarországon nincs terrorcselekmény, nincs terrorveszély, hála istennek és hála a Terrorrelhárítási Központ működésének, hiszen a rendőrségi törvény, az 1994. évi XXXIV. törvény, valamint a terrorizmust elhárító szervezet kijelöléséről szóló 295/2010-es kormányrendelet meghatározza feladatait, országos illetékességgel végzi a terrorcselekménnyel, bűncselekménnyel összefüggésben elkövetett más bűncselekmények megelőzését, felderítését, megszakítását,

a veszélyes bűnözők elfogását, a fegyveres bűnözők elfogását, valamint a nyomozó hatóságok felkérésére egyéb személy elleni erőszakos bűncselekmények megszakítását, ön- vagy közveszélyes állapotban levő személyek elfogását.

A TEK működése a nyilvánosság előtt zajlik, a parlament bizottságai a parlament nyilvánossága a biztosíték arra, hogy erről bármely képviselő megfelelő információkhoz juthat. Úgy gondolom, hogy a TEK állománya megérdemli, hogy itt, a parlament nyilvános ülésén köszönetet mondjak az általuk végzett szolgálatért, úgy gondolom, hogy ezt mindenképpen megérdemlik.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A felhozottak alapján arra kérem önt és a frakcióját, hogy ezeket az érveket meghallgatva támogassák a 2015-ös költségvetés elfogadását, mert ezzel talán hitelesítik azt a szándékukat, amit megfogalmaznak, hogy önöknek fontos a rend, a közbiztonság erősítése. Ennek a forrásai, a feltételrendszere ebben a törvényjavaslatban szerepelnek, úgyhogy arra kérem önöket és a tisztelt Házat, hogy a javaslatot támogassák. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő előre bejelentett felszólaló Hirt Ferenc képviselő úr, Fidesz.

HIRT FERENC (Fidesz): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Amint azt megszokhatták tőlem, a költségvetések vitájánál általában a fogyatékossgal élők kapcsán szoktam felszólalni, és most is így tervezem, viszont nem terveztem, hogy kritikával fogok élni az ellenzék irányába a felszólalásom elején, de néhány dolgot nem tudok megállni.

A Jobbik meg az LMP részéről el tudom fogadni, hogy a költségvetést tragikusnak, katasztrófálisnak meg egyéb jelzőkkel valónak nyilvánítják gyakorlatilag egész nap és a tegnapi nap folyamán is, mert nem volt még szerencsénk abban, hogy költségvetést kellett volna hogy összeállítsanak kormányon, még hozzá olyan költségvetést, aminek meg kell állni egész évben, és az év végén is tartani kell tudni a hiányt. Úgyhogy ezzel az LMP és a Jobbik részéről le is zárnám azokat a kritikákat, amiket egyszerűen nem tartok jogosnak.

Az MSZP részéről viszont elhangoztak olyan dolgok, melyekre reagálnom kell. A tegnapi nap folyamán Burány Sándor képviselőtársunk, a Szocialista Párt részéről a Vida Ildikó-ügy kapcsán folyamatosan hangoztatják, hogy tolmácsot kérnek nekünk. Burány Sándor ott állt fönt az emelvényen, és szintén a fideszes képviselők részére tolmácsot kért. Szeretném felhívni a figyelmüket, hogy van közöttünk egy siket képviselőtársunk; szerintem nem illik - és akkor finoman fogalmaztam -, otromba ilyen jelzőket használni, ezen viccelődni, ezen gúnyolódni. Találjanak ki valami mást Vida Ildikó kapcsán, tehát hagy-

ják ezt, hogy tolmácsot kérünk, meg hogy nem értik a fideszesek. Szerintem ezt felejtjük el.

A szocialisták részéről egyébként az is fáj, hogy annak örülnének és szinte kívánják, hogy az Európai Unió a fejlesztési forrásokat megvonja tőlünk. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Mikor mondtuk? Halljuk már! - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Sokszor!)* Igen. Képviselő úr, nézze vissza az adást, azt kérem - jó? *(Közbeszólások. - Az elnök csenget.)* Tehát azt szeretnék, ha az Európai Unió megvonná a forrásokat. Azt szeretnék, ha az a gazdasági növekedés, ami végre elindult, zsuporodásba menne át, ami szerintem szégyen egyébként, hogy ilyen képviselők ülnek Magyarország Házában. Széchenyi Istvánnak volt egy mondása, szerintem ezt szívleljék meg: „Jó magyarnak lenni igen nehéz, de nem lehetetlen.” Szerintem próbálkozzanak vele, lehet, hogy nagyobb sikerük lesz majd egyébként az elkövetkező időkben.

De rátérve a felszólalásomra: mint a paksi választókerület képviselője, örömmel tapasztaltam és látom azt, hogy a költségvetési soron - mondhatom azt - sugárzó örömmel nézhetem, hogy a Paks II., az atomerőmű-bővítés több mint 28 milliárd forintos összegben megjelent. A paksiak, a kistérség és a megye is nagyon-nagyon várja ezt a beruházást. Rengeteg munkahelyet várunk tőle. A vállalkozók és a lakosság is rettentően örül annak, hogy végre elindul a Paks II. Igaz, hogy még csak a tervezés és a telephelyvizsgálat részéről, de 28 milliárd forint már megtalálható a jövő évi költségvetésben.

Aztán rátérve a fogyatékosokkal élők ernyőszervezeteinek támogatására és az egyéb sorokra őket illetően: a mozgáskorlátozottak szerzési és átalakítási támogatása, ami a gépjármű-vásárlást illeti, az új gépjárműveket és a viszonylag fiatal használt autókat, itt 900 millió forintot találunk. A fogyatékos személyek érdekvédelmi szervezetei és esélyteremtési programok támogatására 208 millió forintot; az Értelmi Fogyatékosokkal Élők és Segítőik Országos Érdekvédelmi Szövetségének során 136 millió forintot; a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének, ernyőszervezetének támogatása 173 millió forint lesz a következő évben. A Mozgáskorlátozottak Egyesületének Országos Szövetsége 168 millió forintot fog kapni. A Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének jövő évi költségvetési támogatása 173 millió forintot fog tükrözni.

A Magyar Szervátültetettek Országos Sport-, Kulturális és Érdekvédelmi Szövetsége 20 millió forinttal fog részesülni. Az Autisták Országos Szövetsége 52,5 millió forinttal, az Autizmus Alapítvány 30,8 millió forinttal, az Autizmus Alapítvány 30,8 millió forinttal, az Siketvakok Országos Szövetsége - most már egyesülete - 21 millió forinttal szerepel a jövő évi költségvetésben. Az Értelmi Sérülteket Szolgáló Társadalmi Szervezetek és Alapítványok Országos Szövetsége 41,5 millió forinttal, a szociális intézményi foglalkoztatás támogatása több mint 2 milliárd forintos összeggel szerepel jövőre. És ami nagyon fontos: a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásának támogatása közel

30 milliárdos tételt tesz ki, ami nem kevés. És örömmel láttam azt, hogy emelkedik a fogyatékosági támogatás, a vakok személyi járadéka 31,5 milliárdról majdnem 34 milliárd forintra.

Én mint vidéki képviselő örömmel tapasztaltam azt is, hogy folytatódik a tanuszoda-építési program és a tornaterem-építési program. Ez vidéken óriási dolog. Még járási szinten is sajnos hiányoznak olyan létesítmények, ahol télen is lehet a diákoknak, a fiataloknak a sportot és a fejlesztési programokat végrehajtani. Itt mindegyik soron 3 milliárd forint szerepel.

Ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(17.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Teleki László képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egyetlenegy gondolatot szeretnék mondani Hirt Ferenc képviselő úr szavaira: a Magyar Szocialista Párt folyamatosan azt mondta, hogy úgy kell a kormánynak politizálnia, főleg az elmúlt öt évben, hogy az EU-s forrásokat meg tudjuk kapni; és nagyon sokszor azt tapasztaltuk, hogy bizony voltak olyan figyelmeztető jelek az EU-ból, amelyek arra irányulnak, hogy megvonják a forrásokat, amennyiben nem úgy használják fel, ahogy kellett volna. Tehát a Magyar Szocialista Párt folyamatosan azon volt, hogy minden forrás lehívható legyen, amely különböző operatív programokban megjelenik. Tehát én azt gondolom, hogy a Magyar Szocialista Pártot ilyennel vádolni, hogy mi azt akarjuk, hogy megakasszák ezeket a forrásokat, nem lehet.

Rátérnék most a költségvetésre, ami a témakörünk. A költségvetés egyik fő célja az, hogy azon keresztül becsüljük meg, hogy a 2015. évi forrásokból hogyan alakultak az országban élő fiatalok oktatási esélyegyenlősége és a társadalmi viszonyok közti különbségek. A 2015. évi költségvetésben azt lehet látni, hogy a pénzügyi költségvetés nem használja a társadalom fejlődését, mondhatnám azt is, hogy inkább romokba dönti. Hogy mire alapozom ezt? Lehet látni és lehet érzékelni, az oktatásról a tegnapi nap is és ma is nagyon sokat beszéltünk, és amikor azt mondjuk, hogy csak a felsőoktatásból vannak kivonások nem kis összegben, akkor azt gondolom, beszélni kell arról, hogy a bölcsődéktől egészen a főiskoláig mi a helyzet a hátrányos helyzetűek rétegével. Semmilyen esélyt nem kapnak arra, hogy kitörési pontokat találjanak, azért, mert ha azt nézzük, hogy az óvodában, amit önök említettek ma is, hogy mennyire fontos, hogy hároméves kortól kezdődjék

el az óvodai ellátás, én ezt nagyon fontosnak tartom, és azt gondolom, hogy üdvözölni is tudom, viszont nem látom a másik oldalán azt, ahol a férőhelyek számát tudnák bővíteni. Mert a költségvetésben viszont nincsen hasonló összeg megjegyezve, hogy a férőhelyek számát hogy tudják úgy bővíteni, hogy ha minden szülő elviszi a gyermekét óvodába, akkor hogy lesznek a férőhelyek biztosítva. Ennek nincs meg az a lába, ami 2015-től vagy 2016-tól látható lenne. Innentől kezdve a kérdésem mindjárt az, hogy hogyan lehet akkor úgy egy költségvetést készíteni, hogy az egyik lába megvan bent, hogy óvodába kell járatni a gyerekeket, a másik oldalon pedig nincs a finanszírozási oldala kibontva, hogy honnan lesznek a férőhelyek.

De ugyanígy igaz ez az általános iskolásokra is, hogy ha kivetítjük. Nagyon sokszor elmondtam, és most is kiemelten szeretném azt hangsúlyozni, hogy önök az elmúlt időszakban elnémították az ösztöndíjrendszerekre irányuló transzparenciát, az átláthatóságot, azért, mert nem látjuk azt, hogy hány gyerek milyen ösztöndíjat kap, és nem látjuk ezen belül, hogy a hátrányos helyzetűek milyen ösztöndíjat kapnak, és ezen belül pedig a romák esélyegyenlőségét nem látjuk. A Magyarországi Cigányokért Közalapítvánnyal szemben, ahol tisztán és világosan látni lehetett 2010. év végéig, hogy hány cigány gyerek, roma gyerek kapott ösztöndíjat a Magyarországi Cigányokért Közalapítványtól, ma ezt nem láthatjuk és nem látjuk, és azt gondolom, hogy az adófizető állampolgároknak joga és kötelessége látni azt, hogy a legnagyobb hazai kisebbség, a roma kisebbség milyen forrásokat használ fel, és a forrásokon belül pedig milyen olyan lehetősége van, ami kitörési pont lehet. Ezért tehát én azt gondolom, felelőssége a mostani a kormánynak, hogy akár az általános iskolai ösztöndíjakat, akár a középiskolai ösztöndíjakat vagy a felsőoktatási ösztöndíjakat tegyék láthatóvá, hogy hány forintot fordítanak roma ösztöndíjakra, és ebből hány gyerek kapott ösztöndíjat, mert akkor láthatjuk, hogy hány gyerek végezte el az általános iskolát, láthatjuk azt, hogy hány gyerek kapott érettségit, láthatjuk azt, hogy szakmunkásképzésben hányan végeztek, és sorolhatnám a főiskolai vagy egyetemi végzettségeket. Tehát 2010-ig ez látható volt. Mondok egy számot is, hogy érzékeltessem: a 2008-2009-es évben 564 millió forint állt rendelkezésre, ebből 12 334 diák kapott ösztöndíjat, és ebből 1162 felsőfokú iskolai végzettséghez kapott ösztöndíjat. Tehát én azt gondolom, hogy ha ma valaki adót fizet, akkor ilyen számokat szeretne látni, hogy abból az ösztöndíjrendszerből, amit lehet látni, akár a MACIKA Útravaló-ösztöndíjában, akár egyéb más ösztöndíjban, hogy lássuk ezt a képet, lássunk tisztán, hogy tudjunk kellőképpen a társadalom felé is nyitni, hogy a magyarországi romák nem azt akarják, hogy eltartottak legyenek, hanem tanulni szeretnének, és ehhez adjuk meg a lehetőséget az adófizetőknek is és a romáknak is, hogy tudjanak tanulni.

A következő a foglalkoztatás. Az elmúlt időszakban önök nagyon sokszor említették, hogy a közfog-

lalkoztatás mennyire fontos. Én magam is nagyon fontosnak tartom, sőt kiemelendőnek, mert vannak olyan térségek és vannak olyan helyzetben élők, akiknek nincs más lehetőségük, mint a közfoglalkoztatás lehetősége. Viszont nem látom a másik oldalát itt sem a költségvetésben, hogy az elsődleges munkaerőpiacra hogy tudjuk visszaintegrálni, nem is integrálni, hanem juttatni inkább azokat, akik szeretnének oda eljutni. Mondok egy példát, hogy érzékeltessem. Nagyon sok roma fiatal van, aki most kint van az utcán, és azt lehet mondani, hogy szakmunkás végzettséggel vagy érettséggel vagy akár felsőfokú végzettséggel közfoglalkoztatásba van beintegrálva. Én azt gondolom, hogy azok a kis- és középvállalkozások, amelyek akár európai uniós forrásokból, akár hazai forrásokból kapnak támogatást, lehessen elérni, akár adókedvezményrel és egyéb más dologgal kapjanak lehetőséget arra, hogy hátrányos helyzetűeket és ezen belül romákat foglalkoztassanak. Akkor lehetne azt látni és érzékelni, hogy nem akarják bent tartani egy olyan csapdában ezeket a hátrányos helyzetűeket és ezen belül a romákat, akik a közfoglalkoztatásban vannak, és nem több generációra akarják bent tartani ebben a rendszerben, hanem kitörési lehetőséget próbálnak meg adni az ő számukra is. Ezt a másik lábát, hogy a tartós foglalkoztatásba hogy tudjuk beintegrálni őket, azt viszont ebből a költségvetésből nem látom, és nem látható.

A lakhatási problémáról csak nagyon keveset szeretnék beszélni. Én azt gondolom, hogy önök leginkább a települési önkormányzatokra próbálják meg ráhárítani a lakáshelyzet megoldását. És itt megint nem látom az önkormányzatoknak nyújtott segítséget, hogy például az önkormányzati bérlakásokhoz, akár a felújítási részéhez, akár pedig a megvásárlás területén, hogy megvásároljanak lakásokat, hogy az önkormányzat minél több lakást tudjon az önkormányzati rendszerből kiosztani. Mert azt látom, hogy itt teljes piacbeállítás van, ami azt jelenti, hogy az önkormányzati lakások száma nem bővül, viszont az igények sokkal magasabbak, mint voltak az elmúlt négy-öt évben. Ezért tehát, azt gondolom, hogy az önkormányzatokat nem kellene egy olyan helyzetbe hozni, hogy nem segítjük őket ahhoz, hogy a településen élők lakhatási helyzetén tudjanak változtatni.

De idetartozik újra a romaügy egy részében. Nagyon sokszor, 2005-től folyamatosan azt mondtuk, hogy a romatelepek felszámolása egy fontos stratégiai szempont a magyar kormányok számára, és ennek a kormánynak a számára is fontos stratégiai szempont, viszont ebben a költségvetésben, ami a 2015-ös költségvetési év, nem látom az esélyét annak, hogy azon a közel 600-650 cigánytelepen, amely ma még van Magyarországon - és ez mintegy 120 ezer embert érint -, nyújt valamilyen segítséget az itt élőknek. Mert tisztán és világosan látszik az, hogy annak a 120 ezer embernek, aki a telepeken él, azoknak nincsen sem foglalkoztatási, sem oktatási, sem egészségügyi kitörési pontjuk, mert azért halnak meg ott a

roma emberek többnyire 35-40-45 éves korban, mert az az életforma, amiben ott élnek, az tovább nem tartható. Ebből adódóan, én azt gondolom, hogy felelőssége van a kormánynak, hogy mit szeretne tenni azzal a 120 ezer emberrel, aki a cigánytelepeken él, hogy akar-e és kíván-e változtatni a sorsukon, mert a 2015-ös költségvetési évben ezt az összeget nem látom, hogy ebből valamit is tennének.

Végül: sok minden lenne a költségvetéshez, de nagyon fájó pont a magyarországi romáknak szintén, hogy a közel 600 ezer romának volt lehetősége egy időben arra, hogy a célzott média is rendelkezésére álljon. Most sem írott sajtója nincs a romatársadalomnak, sem pedig rádiója, ami volt ugye Budapesten, habár nem az állami rádió volt, de a Rádió C-re gondolok, ami egyébként magánrádió volt, de az állam mindig támogatta, ezt is megszüntették önként az elmúlt kormányzati időszakban; sem a televízióban nem látjuk úgy a kisebbségeket, mint ahogy kellene.

(17.30)

Ezért azt gondolom, hogy a költségvetésben mindenképpen megérne egy fejezetet, hogy visszaadják azt az értéket, hogy a kultúra és a nyelv használata miatt minél többet szerepelhessünk a sajtóban és a médiában. Ebből adódóan azt gondolom, hogy ez is nagy problémát jelent a magyarországi romáknak.

Végül és nem utolsósorban az egészségügyi helyzetről. Tudjuk azt, hogy katasztrofális az egészségügyi helyzete a magyarországi romáknak. A nem roma lakossághoz képest sokkal hamarabb halnak meg a romák. Ezért azt gondolom, hogy a prevencióra szánt források nem fedezik azt az összeget, amelylyel ezt a kérdést tudnák kezelni. A preventív, a megelőzési programok mellett fontosnak tartom az egészségügyi szűrések helyzetét. Azt sem látom, hogy ebből a költségvetésből azokat a buszokat, amelyek egyébként nagyon jól működtek, tovább tudnák esetleg működtetni, és szűréseket tudnának végezni különböző településeken. Tehát azt gondolom, hogy a költségvetés összességében sem a földrajzi, területi megoszlás egyensúlyát nem próbálja meg kiegyenlíteni, sem pedig Magyarország a szegények és a gazdagok közti helyzetet nem próbálja meg valamilyen szinten rendezni.

Ezért tehát a Magyar Szocialista Párt nem tudja elfogadni ezt a költségvetési tervezetet, és kérjük, hogy még a következő időszakban egy-két nap alatt próbáljanak meg változtatni úgy, hogy nekünk is megfeleljen az a költségvetés, ami 2015-ben az emberekről szól.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Teleki képviselő úr. Soron kívül szót kér Kontrát Károly államtitkár úr.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Teleki képviselőtársam hozzászólására szeretnék reagálni a tekintetben, illetőleg azon részét érintően, amely a roma fiatalok közfoglalkoztatását illeti, illetőleg arra a gondolatára, miszerint azt a problémát vetette föl, hogy a közfoglalkoztatásból milyen módon lehet az elsődleges munkaerőpiacra visszajutni.

Két tényezőre szeretném föl hívni a figyelmet. Egyrészt jelentős forrásokat biztosítottunk már az elmúlt évben is, és az idén is jelentős források állnak a képzésre rendelkezésre. Tehát a közfoglalkoztatás keretében a téli képzés jelentős létszámot foglalkoztat. Az elmúlt évben ez körülbelül százezer főt jelentett. Az idén is jelentős létszám lesz ez. Ennek a keretében, az itt megszerzett ismereteket hasznosítva és a közfoglalkoztatásban dolgozva, a munka ritmusát föl véve, a munka világának a szabályait megszokva, elsajátítva és ahhoz alkalmazkodva, a képzésben való eredményes részvétel esetén nagyobb esélye van a roma fiataloknak is és másoknak is egyébként, szeretném hangsúlyozni, hogy az elsődleges munkaerőpiacra visszajussanak. Erre egyébként vannak konkrét adatok, hogy egyrészt 30 napon belül, aztán 6 hónapon belül milyen létszámban jönnek vissza, illetőleg egy hónapon és hat hónapon belül milyen arányban tudnak visszajönni az elsődleges munkaerőpiacra. Tehát ez jelenleg is folyik.

Többször elmondtuk, hogy a közfoglalkoztatás nem cél, hanem eszköz. Eszköz arra, hogy munkát adjunk, hogy mindenki részt vehessen a saját maga és a családja eltartásában, hogy hasznos tevékenységet tudjon végezni. Úgy gondolom, hogy ez a legnagyobb sikere a 2011 óta új feltételek között működő közfoglalkoztatásnak.

A másik pedig, amire szeretném föl hívni a figyelmet, az a piaci ösztönző források. Egyrészt a munkahelyvédelmi akcióterv, amelyre több mint 200 milliárd forintot fordítottunk az elmúlt időszakban, és jelentős források állnak a '15-ös költségvetésben is rendelkezésre. Másrészt az is elhangzott a vitában, hogy a 2014-20-as uniós ciklusban a magyar forrásokkal együtt 12 ezer milliárd forint áll rendelkezésre, és ennek 60 százaléka gazdaságfejlesztésre fordítható a kormány döntése alapján. Arra szeretném föl hívni a képviselő úr figyelmét, hogy mi is azt szeretnénk, ha minél több új munkahely jönne létre az elsődleges munkaerőpiacon, ebből minél többen a közfoglalkoztatásból kerülnének ki. Úgy gondolom, hogy ezek az erőfeszítések kombinálva lehetővé teszik, hogy minél több roma fiatal és egyéb, a közfoglalkoztatásban dolgozó tudjon az elsődleges munkaerőpiacra visszatérni.

Kérem a képviselő urat - hiszen ebben a költségvetésben 270 milliárd forint szerepel a közfoglalkoztatás forrásai részére a Nemzeti Foglalkoztatási Alap előirányzatán belül, úgyhogy érdemes talán megfontolni azt, hogy emiatt is érdemes lenne támogatni ezt a költségvetést. De mindenképpen szeretném föl hívni

ni a képviselő úr figyelmét arra, hogy a kormánynak az a szándéka, hogy a közfoglalkoztatásból minél többen tudjanak az elsődleges munkaerőpiacra visszajutni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kettő percre megadom a szót Mirkóczki Ádám jobbikos képviselő úrnak.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem az iménti beszédére, hanem még az ezt megelőző felszólalására szeretnék reagálni, és azt is hangsúlyozni, hogy amikor mi erős kritikával illetjük a Terrorelhárítási Központot és még nagyobb kritikával a rendelkezésükre bocsátott összeget, ami - még egyszer mondom - hatalmas, akkor nem arról beszélünk, hogy azokra a kollégákra, azokra az emberekre szükség Magyarországon, hanem arról beszélünk, hogy magára a Terrorelhárítási Központra jelen esetben - és még egyszer mondom: hála istennek - nincs szükség Magyarországon, mert nem is volt, és vélelmezhetően nem is lesz terrorizmus, és jelenleg sincs. Ezért mondjuk.

De azzal érvelni, ahogy államtitkár úr mondta, hogy Magyarországon azért nincs terrorizmus, mert létrejött a Terrorelhárítási Központ, akkor kérem szépen, a javaslatomra 10 milliárdos költségvetésből hozzunk létre egy ufóinvázió elleni központot, és én egy év múlva boldogan fogok beszámolni arról, hogy milyen nagyszerű dolog, hogy fölállítottuk az ufóinvázió elleni központot, nem is volt ufóinvázió sem Magyarországon, sem a Földön. Tehát még egyszer mondom, itt azért ne keverjük már össze ezeket a dolgokat, hogy Magyarországon azért nincs terrorizmus. Egy-két kiemelkedő eset van, ami tényleg olyan sajnálatos bűncselekmény, ahol szükség van az ilyen kiképzést kapott kollégák bevetésére, de ezért fönntartani évi 12 milliárd forintból egy ezerfős testületet - most egyszerűsítettem a számokat - vagy 1100 fős testületet, ez finoman fogalmazok: luxus. Miközben - még egyszer mondom - a rendőrségnél még mindig megvannak azok az elemi problémák, hogy hol rendőrőrs nincs, hol pedig az autót nem tudják tankolni egy hónapon keresztül.

Én ezt a fajta párhuzamot szeretném, ha mindenki megértené, hogy mi a problémánk. És nem az ott dolgozókkal van problémánk, hanem a céllal, és azzal az összeggel, amit erre önök biztosítanak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szót kér, államtitkár úr? Mert babrálja ott a gombot, de nem látom a jelzést. *(Dr. Kontrát Károly jelzésére.)* Köszönöm szépen. Öné a szó soron kívül, államtitkár úr.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám képviselő úrnak nagyon röviden csak annyit szeretnék reagálni, hogy idéztem a rendőrségi törvény vonatkozó passzusait meg a Terrorelhárítási Központ létrehozásáról rendelkező kormányrendeletet. Fölsorolja ez a két jogforrás, hogy milyen feladatai vannak a Terrorelhárítási Központnak, és nem csak az, amit ön mond, tehát nem csak a terrorizmus elleni védelem. Az a legfontosabb feladata, de úgy gondolom, ahhoz a tényhez, hogy Magyarország e tekintetben védett, és nem történnek ilyen súlyos bűncselekmények, az is nagyban hozzájárul, hogy ez a szervezet létrejött, ezt a kormány létrehozta, és ez működik, egyrészt.

Másrészt pedig érdemes figyelemmel kísérni a veszélyes bűnözők, a fegyveres bűnelkövetők elfogását. Ennek egy részéről egyébként a nyilvánosság is értesül. Tehát azt gondolom, hogy ezek a tevékenységek - és még egyszer fölhívom a figyelmet arra, hogy érdemes tanulmányozni, meg tudom adni, nem akarom a parlamentet ilyen mélységű szakmai vitával terhelni, mert hiszen a költségvetési vitáról beszélünk, a '15. évi központi költségvetés általános vitája zajlik jelenleg, hogy érdemes tanulmányozni, és érdemes ennek fényében véleményt mondani a Terrorelhárítási Központról, annak munkájáról. Úgy gondolom, ha ezt megteszi, akkor egy realitásabb véleményt tud kialakítani.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Újabb soron kívüli hozzászólás. Megadom a szót Czibere Károly államtitkár úrnak.

(17.40)

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy közös ügy a társadalmi felzárkózás és ezen belül is a romák felzárkózása. Azt gondolom, hogy ebben az ügyben a kormány elkötelezettsége nem vitatható, hiszen Európa térképére a roma felzárkózás ügyét ez a kormány helyezte fel 2010-ben és '11-ben, és ez a kormány készítette el azt a társadalmi felzárkózási stratégiát, amely kerete azoknak a programoknak, amelyek jelenleg a felzárkózáspolitikai középpontjában állnak.

Három rövid reflexió; az egyik az ösztöndíjak kérdése. Azt gondolom, hogy teljesen nyilvánosak azok a számok, amelyek az ösztöndíjakkal kapcsolatosak. Jelenleg Magyarországon 14 746 hátrányos helyzetű diák kap ösztöndíjat a négy Útravaló-programban: az „Út a középiskolába” programban 5273 diák, az érettségi programban 5557 diák, az „Út a szakmához” programban 3033 diák, az „Út a dip-

lomához” programban 883 diák. Azt gondolom, hogy ezek teljesen nyilvánosak, és én magam is többször tartottam sajtótájékoztatót ezekről, de természetesen a részletek tekintetében is állunk a képviselő úr rendelkezésére.

Teljes mértékben egyezik a véleményünk a tartós foglalkoztatási esélyek javításával kapcsolatban is. Éppen a következő időszakban, hetekben kerül megvalósításra az a tárcaközi bizottság, amely a felzárkózás egyik legfontosabb ágazatközi fóruma, amelynek az egyik központi témája pontosan az lesz, hogy a következő időszakban hogy lehetne minél több állami programba, foglalkoztatási programba minél nagyobb számmal a hátrányos helyzetű állampolgárokat bevonni.

A harmadik a telepprogram kérdése. Államtitkári kinevezésekor az első utam romatelepre vezetett, ezzel is jelezve azt az elkötelezettséget, hogy pontosan látjuk, hogy a telepeken milyen helyzet van, és hogy milyen remek telepprogramok vannak jelenleg is. Fontos a közvélemény felhívása a tekintetben, hogy rámutassunk, hogy vannak jó eredmények, és a kormány abban érdekelt, hogy a következő évben ezekre a jó eredményekre és jó tapasztalatokra alapozva kiszélesítse a telepprogramot.

Remélem, hogy az önök javaslatait is fel fogjuk tudni használni ezeknek a programoknak a kiterjesztésében. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soriban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Előre bejelentett felszólaló következik, Riz Gábor képviselő úr, Fidesz.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A költségvetésnek egy sajátos területével szeretnék foglalkozni, a hazai turizmus alakulásával, illetve a hozzá kapcsolódó legfőbb mutatókkal, amelyek indokolják, hogy a turizmushoz kapcsolódó intézmények és azok fenntartása és a beállított költségek mennyiben fedezik egymást, és az eredmények mennyiben indokolják és mutatják azt, hogy a befektetés okszerű és jogszerű volt.

Ahogy a kormány a költségvetés benyújtásakor fontos alapelveket fogalmazott meg, ezek közül néhányat szeretnék csak citálni most a parlament elé, mert úgy gondolom, hogy a turizmus egy olyan sajátos terület, amely sok-sok mindennel összefügg, mutatóit és tevékenységét is tekintve.

Az egyik legfontosabb elv, hogy a családok elsődlegességet élveznek a következő évi költségvetésben. Ennek eredményeként nagyságrendileg mintegy 240 milliárd forint marad a magyar családok zsebében, ami már a korábbi években is, de a következő években is meg fogja mutatni azt, hogy ennek egy része megjelenik majd a szabadidő hasznos eltöltésében, a turizmus és annak bevételei oldalán.

A munkahelyteremtés szintén kiemelt terület a költségvetés következő évében. Ennek megint fontos

eredménye és úgy gondolom, hogy egzakt módon mérhető mutatója lesz az, hogy hány olyan új munkahely jön majd létre, amely a hazai turizmus fejlődése, fejlesztése kapcsán valósul majd meg. Hiszen ha csak közvetlenül a szállásadókat vesszük, azok mellett a vendéglátókat, a vendéglátásban résztvevőket, akkor még nem beszéltünk azokról a kézművesekről, rendezvényszervezőkről, kulturális vállalkozókról, akik további munkahelyeket tudnak létrehozni az ágazat fejlesztése kapcsán.

Ha az egészségügyre is több pénz jut a következő évben, akkor fontos a turizmusnak arról a sajátos területéről szólnunk, amelyet gyógyturizmusnak nevezünk. Ennek preventív gyógyító és rehabilitációs jellegét is szeretném kiemelni.

A mezőgazdaságnak nyújtott támogatás áttételesen segíti a hazai turizmus fejlesztését, hiszen azok a termékek, amelyek a vidék Magyarországon keletkeznek, jönnek létre, részben megjelennek helyi értékeként a hungarikumtörvény értelmében, vagy pedig hungarikumként, amelyek kiemelt nemzeti termékproduktumként Európa asztalára is kikerülnek.

Ha több uniós forrás érkezik a következő években Magyarországra, annak részben a hazai turizmus is haszonélvezője lesz, hiszen a 12 000 milliárd forintos fejlesztési csomag azt is jelenti, hogy részben megújul a turizmus infrastruktúrája, részben pedig tovább bővíthető azoknak a kis- és középvállalkozásoknak a száma, amelyek ezen a területen élnek meg. De ugyanígy fontos szót ejtenünk arról is, hogy ha a közlekedés fejlődik, akkor a turizmus célterületei könnyebben, gyorsabban és kényelmesebben érhetőek el.

Maga a turizmus mint költségvetési fejezet a Nemzetgazdasági Minisztériumnál kerül beépítésre. A turizmus a magyar gazdaság egyik meghatározó szolgáltató ágazata, mind a GDP-hez való hozzájárulás, mind a foglalkoztatás vonatkozásában. A turizmusért felelős szakterület feladata a gazdaságpolitikai eszközökkel, illetve a jogszabályi környezet alakításával a turizmus, a vendéglátás és az egészségipar versenyképességét megőrizni, erősíteni, hozzájárulva ehhez új munkahelyek teremtéséhez és a gazdasági növekedés elősegítéséhez. Célja a Magyar Turizmus Zrt. irányításán keresztül a bel- és külföldi turisztikai kereslet ösztönzése.

Maga a turizmus és a kapcsolódó feladatok három bekezdésben kerültek rögzítésre a 2015. évi költségvetésben. Konkrétan, az idegenforgalmi adó differenciált kiegészítése fejezeti kezelésű előirányzaton 360 millió forint került biztosításra. Ezen előirányzathoz valósul meg egyes helyi önkormányzatok turisztikai tevékenységének támogatása, amely az idegenforgalmi adó kiegészítésére szolgál.

A következő főbb tétel az agrármarketing célelőirányzat, amelynek a Magyar Turizmus Zrt. a kedvezményezettje, és ezáltal lát el olyan feladatokat, ami a közösségi agrármarketing-tevékenységet segíti. Ez egy 855 millió forintos csomag. Elsősorban belpiaci agrár- és bormarketing-tevékenység ellátá-

sára, a kapcsolódó működési költségek fedezésére, valamint az esetleges célfeladatokra biztosít forrást. A következő maga a turisztikai céllelőirányzat, amelynek kedvezményezettje továbbra is a Magyar Turizmus Zrt., és mintegy 4 milliárd 929 millió forint összegű maga az a csomag.

Emellett fontos még megemlíteni, hogy a Forma-1 világbajnokság magyar nagydíj 2012-16 között történő megrendezésével kapcsolatos rendezői jogdíjak itt kerülnek nevesítésre, mert ezek nem kerülnek átadásra a Hungaroring Sport Zrt. egyéb támogatói közé.

E gazdasági területen a legfontosabb feladatunk a nemzeti adottságokat figyelembe vevő egészségturizmus, a természeti és környezeti értékek bemutatását elősegítő öko- és aktív turizmus, a kulturális örökség turizmus, illetve a rendezvényturizmushoz igazodó hazai kínálati paletta folyamatos szélesítése.

A korábbi európai uniós fejlesztési lehetőségek kihasználásával egyre gazdagabb a hazai kínálati piac. A területileg, szezonálisan jelentősen eltérő adottságokkal bíró turisztikai desztinációk igyekeztek a sajátosságaikra alapuló és jellemző turisztikai csomagokat összeállítani a korban, érdeklődésben jelentősen különböző célcsoportoknak. Ennek eredményeképp egyre stabilabb a hazai turisztikai szolgáltató rendszer, és a hazai GDP kedvező alakulásában is jelentős szerep jut az idegenforgalmi, illetve a turizmuságazatnak.

Néhány mutatót szeretnék megosztani az Országgyűlés jelen lévő képviselőivel. Fontos tudnunk, hiszen ezek meghatározzák a hazai turizmus következő évi tevékenységét is, és minősítik az ez év eddig eltelt időszakát. A mutatók két fő időpontra fókuszálnak. Az egyik az augusztus, amely kiemelt turisztikai időszak, a másik pedig a január-augusztus közötti időszakot vizsgálja.

Különbséget teszünk a kereskedelmi szálláshelyek esetében a szállodáknál, mert az egy külön kategóriát képvisel, el fogom majd mondani a részletes elemzésben, hogy miért. A kereskedelmi szálláshelyek kapacitása és kapacitáskihasználtsága 2014 augusztusában: konkrétan 134 739 szoba, mintegy 355 977 férőhellyel várta a vendégeket, ami jelentős fejlődésen ment át az elmúlt évekhez hasonlítva.

(17.50)

2014. január-augusztusban a szállodák szobakapacitás-kihhasználtsága 51 százalékos volt, és érdekes, hogy az ötszázalagos szállodákban ezt jóval meghaladó, 66 százalékos, a gyógyszállodákban pedig 62 százalékos volt a kapacitáskihasználtság.

A kereskedelmi szálláshelyek vendégforgalmának alakulása is - 2014 augusztusában - a kereskedelmi szálláshelyet igénybe vevő vendégek számával mérhető. Ez mintegy 1 338 816 fő volt, akik 3 869 244 éjszakát töltöttek el a magyar szálláshelyeken, és mintegy 3,8 százalékkal nőtt az előző év azonos időszakához viszonyítva.

lyeken, és mintegy 3,8 százalékkal nőtt az előző év azonos időszakához viszonyítva.

Az átlagos tartózkodás idő tekintetében egy érdekes jelenségnek vagyunk a tanúi, hogy miközben 2,9 éjszaka volt az, amelyet átlagosan vendégként magyarországi szálláshelyeken töltöttek, addig az előző év augusztusához képest ez egy 2,3 százalékos csökkenést jelent, azzal a relációval, hogy nőtt közben minden tekintetben a vendégéjszakák és a vendégek száma is.

A 2014. január-augusztusi időszakban a kereskedelmi szálláshelyet igénybe vevő vendégek száma összességében 7,1 százalékkal, az eltöltött vendégéjszakák száma pedig 5,2 százalékkal nőtt az előző év azonos időszakához viszonyítva.

Fontos különbséget tennünk külföldi-belföldi vendégek tekintetében is, hiszen - ahogyan az elején említettem - a családoknál maradó források egy része jól kimutathatóan megjelenik a hazai turizmusban.

A külföldi vendégek száma mintegy 3 120 467 fő, ez 4 százalékos, az általuk eltöltött vendégéjszakák száma pedig 8 581 343 éjszaka volt, ami pedig 2,2 százalékos növekedést jelent az előző évhez képest. A belföldi vendégeknél ugyanez 10 százalékos növekedés a számát tekintve, és 8,4 százalékkal emelkedett az eltöltött éjszakák száma a tavalyi évhez viszonyítva. Az adatokból jól kirajzolódnak azok a hazai trendek, amelyek az elsősorban az ünnepekhez kötődő hosszú hétvégék és a rövid, intenzív pihenőidők hazai kialakításának gyakorlatát jelentik.

Fontos néhány szót ejtenünk a kereskedelmi szálláshelyek bevételei alakulásáról is: 2014 augusztusában 11,7 százalékkal voltak magasabbak, mint egy évvel korábban, és ez 24,7 milliárd forint bevételt jelentett az ágazatban. 2014 első nyolc hónapjában a szálláshelyek bruttó szállásdíj-bevételei 125 milliárd forintot tettek ki, és ez 11,2 százalékos növekedést jelent a korábbi időszakhoz képest. Itt is a külföldi vendégektől származó szállásbevétel 9,2 százalékkal, míg a hazai pedig 14 százalékkal nőtt.

A szállásdíjbevételek mellett fontos azt is megemlítenünk, hogy 46 milliárd forint származott abból, hogy a kapcsolódó vendéglátás és egyéb szolgáltatások is részesültek ebből az üzletágból. Ha csak a rendezvényturizmust vesszük figyelembe, amely nem mérhető hasonló, egzakt számokkal, mint a szálláshely, illetve az eltöltött vendégéjszakák, ott is jelentős növekedés volt a konferencia-, a koncert-, illetve azokon a rendezvényeken, mint például ha a saját megyémet vizsgáljuk, Borsod-Abaúj-Zemplén megyét, akkor a miskolci operafesztivál vagy pedig a kocsonyafesztivál, de a sörfesztiválnál is örvendetésen nőtt a vendégek és az eltöltött éjszakák száma.

Egy nagyon lényeges intézkedés segítette a belföldi turizmust: a Széchenyi-pihenőkártya rendszerbe állítása. Néhány adat ezzel kapcsolatban: 2014. január-augusztusban a Széchenyi-pihenőkártya-tulajdonosok 12 milliárd 207 millió forint értékben, 11 százalékkal meghaladó mértékben járultak hozzá a bevételekhez, mint az előző év hasonló időszakában.

A szállodák vendégforgalmának alakulása is imponáló volt ebben az évben. 2014. január-augusztusban a vendégéjszakák 72,9 százalékát regisztráló szállodák vendégforgalma 6,8 százalékkal, a vendégéjszakák száma pedig 4,5 százalékkal nőtt 2013 azonos időszakához hasonlítva. Itt is a külföldi vendégek száma tovább gyarapodott, őket meghaladóan csak a belföldi vendégek voltak, akik több időt töltöttek el a szállodákban.

Néhány beszédes adat azzal kapcsolatban, hogy a külföldi vendégek, akik Magyarországot célszágként jelölik meg, milyen országból érkeztek, és hogyan alakult az elmúlt években az ő érdeklődésük az ország turizmusa iránt.

2013. évi adatok alapján a legfontosabb tíz küldő országunk közül a '14. január-augusztus közötti időszakban Csehország nőtt a legimponálóbban, mellettük az Amerikai Egyesült Államokból érkezettek mintegy 10 százalékkal növekedtek a korábbi időszakhoz képest, de a lengyelek is megtisztelték még mindig a magyar turisztikai kínálatot, nyilván elsősorban a gyógyturizmusban, hiszen ők jellemzően a fürdőturizmust és annak kínálatát látogatják. Kisebb mértékben, de pozitívan változott az orosz, román, osztrák, brit, olasz vendégéjszakák száma is az elmúlt időszakban. Érdekes adat, hogy közben jelentősen csökkent a holland érdeklődők száma úgy a vendégéjszakák, mint a vendégek számát tekintve is: mintegy 13 ezer fővel kevesebb holland érkezett az országba, mint az azt megelőző évben.

A szállodák igénybevételénél elsősorban a magas igényeket kielégítő, öt-, illetve négycsillagos szállodák vendégforgalma nőtt az elmúlt évben jelentősen, mintegy 24, illetve 20 százalékkal.

A küldő országok vendégforgalmának szállodában történő alakulása: elsősorban az Amerikai Egyesült Államokból jövő vendégek mintegy 10,5 százalékkal, a Csehországból jövők pedig 9,7 százalékkal bővítették az itt eltöltött vendégéjszakák számát. De megjelentek már a palettán a Koreai Köztársaságból jövő, Indiából jövő vendégek is, akik 30 százalékkal, illetve 35 százalékkal változtak a korábbi évhez képest, ami mindig nyilván annak ismeretében érdekes, hogy mennyi volt a bázisév előző mutatója.

Fontos még néhány gondolatot mondanunk a gyógyszállodák vendégforgalmáról, hiszen Magyarország elsősorban a gyógyturizmusáról ismert. Itt is a vendégéjszakák száma 7,8 százalékkal nőtt, és a hazai vendégek 5,7 százalékkal bővítették az ágazathoz tartozó gyógyszállodáknak a vendégéjszakáit. A gyógyszállodák vendégeinek 56 százaléka és vendégéjszakáinak 45 százaléka származott a belföldi forgalomból, és nem győzőm elégszer hangsúlyozni: ha több pénz marad az embereknek, akkor többet fognak tudni költeni a pihenésre és a rekreációra.

Eltérően részesednek a turisztikai régiók a hazai vendégforgalomból. Hagyományosan a Budapest-Közép-Duna-vidék régióban a legmagasabb az itt eltöltött éjszakák száma, és az itt elköltött forintok mértéke is. Ezt követi, és ez számomra mint Észak-

Magyarországról érkezőnek hízoló, Észak-Magyarország a második olyan régió, amely a legdinamikusabban, 13,3 százalékkal növekedett az év első időszakában. A többi régióban is növekedést mutattak ki, leszámítva egyet, a Tisza-tavat, ahol egészen szerény mértékben, csak 3,3 százalékkal nőtt az eltöltött éjszakák száma, illetve a vendégek száma.

A külföldi vendégek is hasonlóképpen érdeklődtek, elsősorban a Dél-Dunántúl, a fürdőturizmus, illetve Észak-Magyarországon pedig a rendezvényturizmus iránt, de hagyományosan a gyógyturizmus volt a célterület.

Ha a küldő országokat hasonlítjuk össze a célterület tekintetében, akkor a külföldi vendégéjszakák 84 százalékát a Budapest-Közép-Duna-vidék régió adta. Itt egy sajátos jelenségre szeretném felhívni a figyelmet, hogy az elmúlt pár évben jelentősen megemelkedett például Budapest kapcsán az úgynevezett buliturizmus, azaz az egy-egy hétvégre ideérkező fiatalok száma, akik Nyugat-Európából érkeznek jellemzően, az Egyesült Királyságból, Németországból, Olaszországból, és egy hosszú hétvégét eltöltve, kerékpárral, ilyen kerékpáros sörözővel járnak Budapest utcáit - ezt csak mint egzotikumot szerettem volna említeni.

(18.00)

Hagyományosan a Nyugat-Dunántúl iránt érdeklődnek az orosz turisták, elsősorban Hévíz az egyik olyan célterület, amelyet előnyben részesítenek. Itt a helyi ingatlankezesek meg is tudják erősíteni, hogy nemcsak időszakosan, hanem állandó jelleggel is több vendég érkezik ebből a célországból.

Budapesten is az V., VII., illetve a VI. kerület az, amely döntően részesedik a budapesti idegenforgalomból, míg Nyugat-Magyarországon Hévíz, Siófok, Bük, illetve Kelet-Magyarországon Hajdúszoboszló, Eger, Gyula a hagyományos célterület.

A hazai infrastruktúra kialakításához jelentős mértékben járult hozzá az elmúlt tervezési időszak sok-sok milliárdja, amelyek régióként a sajátos turisztikai alapfeltételekre alapozva segítették a kapcsolódó infrastruktúrát, illetve a szálláslehetőségeket és a szolgáltatásokat bővíteni.

Úgy gondolom, azok a számok, amelyek a korábbiakban elhangzottak, indokolják azt, hogy ez a területen méltán kerül fókuszba, és méltán tart számot arra, hogy a költségvetés tárgyalásakor a turisztika fejezetére vonatkozóan a parlament valamennyi tagja támogatásáról biztosítja a költségvetést. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló, aki ezt előre bejelentette, Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Majdnem másfél napja hallgatom itt a felszólalásokat, és a kormánypárti képviselőktől nagy érdeklődéssel várom, hogy végül is mikor fognak beszélni hazánk egyik legnagyobb problémájáról, az elvándorlásról, de eddig hiába vártam, még csak ezt a szót se hallottam kiejteni az önök szájából, és ezzel összefüggésben azokról a problémákról is, amelyek a fiatalok elvándorlását okozzák, nagyon kevés szó, szinte egyáltalán nem volt szó az eddigi felszólalások folyamán.

Tudom, hogy a garancia, a remény, a hitelesség nem költségvetési tételek, mégis nagyon fontos lenne, hogy sugározzák a benne szereplő számok ennek a generációnak - amelyről tudjuk a felmérésekből, a különböző kutatásokból, hogy milyen nagy is ebben a generációban a hajlandóság - az elvándorlási hajlandóságát. Illetve azt is tudjuk, hogy körülbelül félmillió magyar - de egyes emberek szerint ez a becslés egy alulbecslés, de maradjunk a félmilliószámánál -, félmillió honfitársunk már külföldön tartózkodik egyfajta gazdasági menekültként.

Nagyon sok kommunikációs panelt hallottunk önöktől már itt a költségvetésre, volt már ez a realitások költségvetése, a családokat segítő költségvetés, a bankelszámoltatás költségvetése. Nagyon boldog lennék, ha végre azt hallanám önöktől, hogy mondjuk, ez az elvándoroltakat hazahívó költségvetés, vagy az itthon lévő fiatalokat itthon tartó költségvetés, vagy valami hasonló jelzöt találnának ki, de nem véletlen, hogy önök ezt nem tették meg, és nem alkalmaznak ilyen szavakat erre a költségvetésre, merthogy nem is lehet, mert semmi olyan nincs ebben a költségvetésben, ami egyfajta reményt, biztatást adna a fiataloknak, hogy igenis az önök kormánya számít erre a generációra, pedig - mondom még egyszer - erre lenne szükség.

Amikor a felszólalásomra készültem, akkor az is eszembe jutott, hogy gyakorlatilag megtehetném azt is, hogy a tavalyi felszólalásomat előveszem, és újra felolvasom azt, mint ahogy önök is itt felolvasták a felszólalásaikat, és úgy gondolom, ez nem az én szégyenem lenne, hogy ugyanazt el lehet mondani erre a költségvetésre, amit egy évvel ezelőtt elmondtam. Ez sokkal inkább az önök szégyene, hogy nem tudnak előrelépést mutatni, nem tudnak olyan tételleket felmutatni ebben a nagy iratkupacban, ami tényleg egy mai fiatalnak biztató jelként megjelenhetne, és mutathatná, hogy igenis, számára itt van jövő az oktatásban, a munkaerőpiacon és számos olyan körkörösben, ami őket érinti.

Ha már itt említettem az oktatást, akkor egy kicsit ebbe mélyedjünk is bele! A mai nap folyamán már Rétvári Bencével folytattam egy párbeszédet, amely itt a pedagógusok helyzetéről szólt, és ő azzal vágott vissza, hogy lesz jövőre is pedagógusbéremelés. Én részleteztem, hogy a pedagógusok akár most szombaton is egy tüntetés formájában fejezik ki a tiltakozásukat a kormány oktatáspolitikája és egyben a kormány jelenlegi költségvetési politikája el-

len. Tehát ha igaz lenne mindaz, amit Rétvári Bence mond, hogy itt önök annyira megbecsülik a pedagógus szakmát, akkor talán nem lenne szükség erre a tüntetésre, akkor nem vonulnának több százan vagy több ezren - ki tudja, mennyien lesznek ezen a tüntetésen - az utcára, és fejeznék ki ily módon a tiltakozásukat.

De ha már Rétvári Bence erről annyira meg van győződve, akkor én ezúton is üzenem itt államtitkártársain keresztül, hogy ugyan, akkor menjen ki erre a szombati tüntetésre, menjen el oda személyesen, és győződjön meg arról, hogy mit gondolnak a mai pedagógusok a közoktatás, köznevelés helyzetéről. Mindegyik államtitkárt egyébként erre biztatom, sokkal hasznosabb lesz, mint bármelyik nemzeti konzultáció, ha személyesen mennek el oda, és gyűjtik be az ottani tapasztalatokat, élményeket. Egyáltalán arra is kíváncsi lennék, hogy el mernének-e egy ilyesmire menni. Én félek attól, hogy nem. Mi, jobbikosok többen ott leszünk ezen a tüntetésen, de korábban is megvolt a kapcsolatunk, a szoros kapcsolatunk a pedagógustársadalommal, tehát nem fog váratlanul érni az ott elhangzó panaszáradat.

Miért is mondjuk azt, hogy az oktatás mostoha-germeke ennek a költségvetésnek? Beszéljünk egy kicsit a KLIK-ről, erről is ma már többször szó esett. A tavalyi költségvetésben 484 milliárd forintot szántak a KLIK költségvetésére, és ezt kellett év közben 50 milliárd forinttal kiegészíteni ahhoz, hogy zavarmentesen tudjon lefolyni ez a tanév. A következő évben ehhez képest csak 524 milliárdot szánnak a KLIK-re, ami már önmagában kevesebb, mint amit az idei évben ennek az intézménynek a fenntartására szántak, arról még nem is beszélve, hogy Varga Mihály szerint is a pedagógus-életpályamodell újabb lépcsőfoka 38 milliárd forintos pluszigényt fog teremteni a KLIK működésével kapcsolatban.

Tehát látható, hogy nagyon komoly differencia van itt azon számok között, amit önök beterveztek és amire valójában szükség lenne az Intézményfenntartó Központ működéséhez. Komoly aggályokat vet fel a pedagógusokban, hogy vajon ezt az elbocsátásokkal próbálják kompenzálni, vagy esetleg iskolabezárásokkal, vagy átgondolatlan összevonásokkal, vagy ki fogja ezt megsínyleni, ki lesz itt a kárvallottja ennek a minimálisra betervezett költségvetésnek, merthogy lesznek sajnos; látható a tavalyi számokból, hogy nem lesz elég a most betervezett pénz.

Nézhetnénk az egyetemekre, főiskolákra szánt összeget is a költségvetésben. Önök nagyon cselesen ugye az előző évhez viszonyítanak, ahol tényleg néhány milliárd forintos emelkedés tapasztalható, de azért ha egy picit visszatekintünk, mondjuk, a 2011-es szintre, láthatjuk, hogy az akkori költségvetési soron az egyetemekre, főiskolákra 189 milliárd forint volt elkülönítve. Az idén ez a szám 143 milliárd, tehát 46 milliárd forinttal kevesebb, mondjuk, a négy évvel ezelőtti szinthez képest. Óriási összegekről beszélünk, és amikor arról beszélünk, hogy ebben az évben 40 milliárddal kevesebbet szánnak a felsőokta-

tásra, akkor azt is látni kell, hogy az előző években is a 2011-es szinthez képest ez a visszalépés megtörtént. Tehát ez egy halmozódó visszalépés a felsőoktatásra szánt összegek keretében.

Négy év alatt - nem túlzás azt mondani - 200 milliárd forinttal szántak kevesebbet az egyetemistákra, főiskolásokra, ami egyáltalán nem magyarázható meg mindösszesen azzal, hogy kevesebb lenne a hallgatói létszám, bár való igaz, hogy csökkent a hallgatói létszám. Ebben is érdemes lenne elgondolkodniuk a saját felelősségükön, mert emlékezhetünk arra, hogy amikor önök felvetették a tandíj bevezetésének ötletét, abban az évben 50 ezer fiatallal kevesebb jelentkezett a felsőoktatási intézményekbe, 144 ezer főről hirtelen 90 ezer főre csökkent a felsőoktatási jelentkezők száma.

Amellett, hogy az egyetemekre, főiskolákra - véleményünk szerint - kevés pénzt szánnak, a költségvetés kapcsán azt is meg kell említeni, hogy önök már rendszert csináltak abból, hogy szinte heti rendszerességgel zárolják különböző intézmények költségvetésének egy részét, okozva ezzel olyan problémát, amit sokszor nem tudnak áthidalni, hanem intézményen belüli valamifajta további zárolással vagy szénzünettel, vagy a diákokat, a hallgatókat megsanyarító intézkedésekkel tudnak csak kompenzálni. Úgyhogy ez is egy nagyon veszélyes folyamat, és tényleg gyakorlati példákat láthatunk, amikor az ösztöndíjakat nem tudják kifizetni, azokat az ösztöndíjakat, amelyek sok hallgatónak az egyetlen bevételi forrását jelentik, és attól, hogy mondjuk, nem kap az intézménytől ösztöndíjat, még neki igenis a kollégiumot, az albérletet fizetnie kell, neki napi szinten enni kell valamit, tankönyveket kell vásárolnia. Tehát éppen az ösztöndíját nem kapja meg az önök zárolásainak és az ilyen rendszerű költségvetési politikájuknak köszönhetően.

De lépünk túl kicsit az oktatáson, ha már a fiatalok problémáiról kezdtem el beszélni, és a fiatalok reménytelen, költségvetés által sugalmazott reménytelen helyzetéről, mert ugyanazt el lehet mondani a lakhatás problémájáról is, ami szintén egy meghatározó problémája a 20-30-as generációnak: a legtöbb fiatalnak nincs lehetősége önálló lakásba költöznie.

(18.10)

Sok olyan ötletünk van, amit nem látunk megvalósulni a költségvetésben. Én most megpróbáltam olyanokat hozni, amik nemcsak a mi szavainkból hangoztak el, hanem önök által is. Biztos államtitkár úr is ismeri a Magyar Ifjúság 2020 című minisztériumi - Emberi Erőforrások Minisztériuma - kötetet, ebben fogalmazták meg a bérlakásprogrammal kapcsolatban, hogy meg kell teremteni egy mostaninál kiterjedtebb, jól működő, megfizethető szociális bérlakásszektort. Azért hozom ezt ide, mert mondom még egyszer, ezek nem a mi szavaink.

Mi évek óta szajkózzuk ezt, de önök eljutottak már odáig tavaly, hogy 2013-ban, amikor megjelent ez a kis kötet, önök is megfogalmazták ebben, hogy szükség lenne egy ilyenre. Ennek ellenére nem látjuk semmiféle megalapozását ebben a költségvetésben, pedig, mondom még egyszer, ez nagyon nagy lehetőség lenne a mai fiataloknak, hogy a piaci árnál jóval olcsóbban, annak töredékéért tudnának lakást bérelni, tudnák néhány év múlva azt megvásárolni, és mindezt értelemszerűen államilag kamattámogatott módon, és jelenthetné azt a lehetőséget ezeknek a fiataloknak, hogy tudnak a szüleiktől ilyen módon elszakadni, és önálló háztartásban életet kezdeni. Mégsem történik semmi e téren.

De hadd emlékeztessen önöket egy másik, ebben a kötetben megtalálható ígéretükre, aminek szintén nincs költségvetési fedezete. Ez az ifjúsági referensekre vonatkozik. Szintén ebben a Magyar Ifjúság 2020 című kötetben fogalmazták meg az önkormányzati feladatellátás finanszírozására vonatkozó javaslatukat. Ennek a beágyazása ennek ellenére nemhogy 2014-ben, 2015-ben sem történt meg, ifjúsági referensek tehát továbbra sem tudnak működni az önkormányzatoknál, pedig szintén nagyon fontos lenne, hogy a helyben lévő fiataloknak a pályakezdéstől kezdve a pályázatok figyelmükbe ajánlásán keresztül, a rendezvényszervezésen keresztül megteremtsék azt a környezetet ezeknek a fiataloknak, ami a helyben való lakást, az ott való hosszú távú tervezést segítené elő, amely szintén visszafogná az elvándorlási hajlandóságot.

Néhány szót még azért ifjúsági tételekről, csak hogy konkrétum is minél több hangozzon el. Gyermekek- és ifjúsági szakmafejlesztési célokra 2011-ben még 155 millió forintot szántak, idei évben 28 millió forintot. Ez a 18 százaléka a 2011-es szintnek. A gyermek- és ifjúsági alapprogram támogatására 132 millió forint helyett 65 millió forintot szánnak. Két éve még szerepelt ilyen a költségvetésben, hogy ifjúsági rendezvények támogatása. Idén már erre sem tellett önöktől. Szintén szerepelt a gyermek- és ifjúsági célú üdültetés. Ez sem szerepel az idei költségvetésben. Nem szerepelnek a gyermek- és ifjúsági célú pályázatok sem, mint ahogy az oktatási, társadalmi, civil és nonprofit szervezetek, testületek, egyesületek, bizottságok támogatása sem. Tehát számos olyan tétel van, amely egyszerűen meg sem jelenik már az idei költségvetésben, ami pedig megjelenik, tételesen visszalépést okoz.

Még egy utolsót említenék, a kábítószer-fogyasztás megelőzésével kapcsolatos feladatokat. Ez a sor ugyan megvan az idei költségvetésben is, mint néhány évvel ezelőtt, csak 2010-ben még 1 milliárd forintot szántak erre, 2012-ben 512 milliót, most már 355 millió forinttal kell beérni.

Összefoglalva: ha hasonlaltal szeretnék élni, akkor ez a költségvetés egy állattal, mégpedig a rákkal lehetne leírható. Vagdalózik, mint ahogy számos példán keresztül bemutattam, vagdalózik, ahogy a rák szokott az ollójával, és hátrafelé halad. Hátrafelé

halad, mert a források, az ifjúságra szánt források csökkennek, sőt néhol el is tűnnek, és ilyen hozzáállással ne is csodálkozzanak az elvándorlás magas hajlandóságán. Én arra szeretném kérni önöket, hogy még most változtassanak ezen, mert nem a Jobbik problémája a fiatalok elvándorlása, nem az ellenzék problémája, hanem ez az ország problémája.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Farkas képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Cseresnyés Péter képviselő úr, Fidesz.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bár nem azzal készültem, hogy reagáljak egy hozzászólásra, mindenképpen szeretnék Farkas képviselőtársam hozzászólására reagálni, legfőképpen annak az elejére, mivel azt mondta vagy azt sugallta, hogy aki fideszes képviselő, az nem beszélget az emberekkel, ebben az esetben, az ő példáját említve, a pedagógusokkal, és azt ajánlotta, hogy akár a tüntetésre menjünk el azért, hogy információkat szerezzünk tőlük, információkat szerezzünk, meghallgatva az ő véleményüket.

Szeretném mondani Farkas képviselőtársamnak, hogy rendszeresen beszélgetünk az emberekkel, ismerjük a problémájukat, ismerjük a pedagógusok problémáját, és tudjuk azt, hogy a pedagógusok egy jelentős része tisztában van a helyzettel, tisztában van a költségvetési helyzettel, tisztában van az ő saját maga helyzetével, és értékeli azt az erőfeszítést, ami az elmúlt években az oktatásügyben történt és a pedagógus-életpályamodell kialakításával a pedagógusok életminőségének a javítása tekintetében is.

Éppen azért jutott eszembe ez a gondolat, amikor önt hallgattam, mert elgondolkoztam azon is közben, hogy mennyire könnyű azokból a padsorokból véleményt mondani a költségvetésről, ahol az ellenzéki képviselők ülnek, hisz úgy tehetik ezt meg, hogy majd azokat az ígéreteket vagy azokat a kéréseket vagy azokat a javaslatokat, amelyeket főként inkább a kiadási oldalon fogalmaznak meg, nem fogják 3-3,5 évig biztos számon kérni rajtuk. Ez egy óriási könnyebbség biztos. Csak ha lenne egy tündér, aki azt mondaná, hogy itt van két nap, tessék költségvetést csinálni, de ne úgy, hogy csak a kiadási oldalakat nézzék, hanem a bevételi oldalakat is, és a bevételi oldalakat a kiadási oldallal együtt tekintsék, vegyék figyelembe, hozzák egyensúlyba, akkor nem biztos, hogy Farkas képviselőtársam minden egyes mondatát, minden egyes gondolatát így fogalmazta volna meg. Ugyanis kicsit tágítva a kört, és úgy általában az ellenzéki hozzászólásokra reagálva hadd mondjak el néhány gondolatot.

A mögöttünk levő vitában számtalan alkalommal azonos vagy hasonló érvek és ellenérvek hangzottak el a felszólalások során a költségvetés-tervezet mellett és annak ellenében. Ellenzéki, főként MSZP-s képviselők több alkalommal fejezték ki kétségeiket a

költségvetés megvalósíthatóságával szemben. Úgy nyilvánították ki felszólalásaik során ezt, hogy a költségvetésben megvalósuló támogatásokkal, irányokkal, mondták ők, egyetértenek, viszont azt is elmondták, hogy szerintük nem úgy kellene szabályozni bizonyos területeket, ahogy az előterjesztő azt elképzelte, hanem rájuk hallgatva, az ő javaslataikat megfogadva kellene átalakítani a költségvetés tervezetét, például egyes ágazatokra több pénz kellene költeni. Ahogy említettem, teszik ezt abban a kényelmes helyzetben, hogy javaslataikat úgysem tudják és fogják számon kérni rajtuk.

Egyébként sokakban, így bennem is, amikor hallgattam sokszor számon kérő felszólalásaikat, megfogalmazódott az a kérdés, főként akkor, amikor egy szocialista képviselő kér rajtunk számon bármit is, például az áfa jelenlegi mértékét vagy a családi adókedvezménnyel kapcsolatos intézkedéstervezetet, hogy ha tudták és tudják, mit kellett volna vagy mit kellene csinálni, miért nem tették ezt 2002-2010 között. Akkor, abban az időben miért nem az itt élő emberek érdekeit nézve hozták meg a döntéseiket? Miért emeltek jelentős mértékben adót sok esetben? Miért hajszolták bele az embereket a devizahitel csapdájába? Miért hozták a családok sokaságát nehéz helyzetbe például a devizahitelek propagálásával, becsapva, tévútra vezetve ezzel őket, és miért tették tönkre a költségvetés?

És hogy miért furcsa az, hogy MSZP-szek kéri számon például az élelmiszerekre rakódott áfa mértékét, szeretném többedmagammal újra és többedszer hangsúlyozni, és emlékeztetni mindenkit arra, hogy pontosan a szocialista kormányok idején emelkedett például az élelmiszerek áfája az akkori lehetséges maximális értékre, 25 százalékra.

Ha már az adóbevételek kerültek szóba több alkalommal a vita során, én szeretnék néhány szót szólni a költségvetés bevételi oldalán szereplő adóbevételekről, arról, hogy adókedvezményekkel, könnyítésekkel miként próbálja a költségvetés segíteni a családokat, a munkahelyteremtést, a gazdaságfejlesztést, amely területek erősítését stratégiai célként fogalmazza meg a kormány a költségvetés teljesítésében.

Így a költségvetést segítő adó- és járulékpolitika főbb irányait szeretném egy kicsit összefoglalni és hangsúlyozni.

Az adórendszer alapjai változatlanok maradnak jövőre is, mert ez az adórendszer már bizonyított, pénzügyi stabilitást, szociális biztonságot és gazdasági növekedést képes nyújtani Magyarországnak. A kormány célja, hogy a gyermekeket nevelő családok, a munkavállalók, a vállalkozások terheit változatlanul alacsonyan tartsák.

(18.20)

Jövőre is így családi adórendszer működik, a gazdasági növekedés továbbra is ösztönzi a hazai kis- és középvállalkozásokat azzal, hogy a társasági adó-

juk változatlanul alacsony marad. A kormány határozott célja a költségvetéssel és a költségvetésben, hogy a társasági adó egykulcsos legyen még ebben a ciklusban. Az adórendszer alapjai tehát változatlanok maradnak jövőre is, mert az adórendszer már bizonyított: pénzügyi, költségvetési stabilitást, szociális biztonságot és gazdasági növekedést képest nyújtani Magyarországnak. S úgy teszi ezt, hogy nem az emberektől kér több áldozatot, hanem azoktól a hatalmas összegeket forgató cégektől, amelyek éveken keresztül komoly ellenőrzés nélkül vitték ki - legfőképpen a szocialisták idejében - az országból a pénzt.

S hadd tegyek egy rövid kitérőt ezzel kapcsolatban. Remélem, mindenki emlékszik arra, hogy a szocialista kormányzás után a magyar gazdaság és ebben a költségvetés helyzetét is a görögökhöz hasonlították, ami akkor, 2010-ben a közeli összeomlás lehetőségét jelentette. S most, négy év elteltével arról beszélünk ma egy költségvetési vita során, hogy elég-e a gazdaságfejlesztésre biztosított pénz, vagy elégséges-e a családi adókedvezmény mértéke, elégséges-e a fizetésemelésre szánt pénzösszeg, vagy mikor kezdődhet el újabb foglalkozások életpálya-modelljének a bevezetése; és nem megszorításokról, mint ahogy az egyszeri miniszterelnök, akit Bajnai Gordonnak hívtak, tette, aki csak annyit tudott mondani nyolc elfecsérelt év után, hogy a szocialisták akkori intézkedései fájni fognak. És igaza volt, sok embernek fájt is.

Igen, mi másról tudunk ma beszélni, pozitív eredményekről, például arról beszélhetünk, hogy a költségvetés segíti a családokat, segíti a gazdaság fejlesztését, és szem előtt tartja a pénzügyi stabilitást, ami a kiszámíthatóságot biztosítja. A kormány célja, mint azt már említettem, hogy a gyermeket nevelő családok, a munkavállalók, a vállalkozások terheit változatlanul alacsonyan tartsa. Az elmúlt években végrehajtott komolyabb adószervezeti átalakítások lezárultak. Jövőre is családi adórendszer működik, amely a munka és a gyermeknevelés megbecsülésére épül. A munkabérré 2015-ben is Európa egyik legalacsonyabb adókulcsa, a 16 százalékos adókulcs vonatkozik, a gyermeknevelést pedig a családi adókedvezmény segíti. A családi adókedvezménnyel körülbelül 240 milliárd forint marad a családok zsebében.

A gazdasági növekedés további ösztönzése érdekében a hazai kis- és középvállalkozások társasági adója változatlanul alacsony marad. Köztudott, hogy a kormány 2011-től csökkentette a társasági adót 19 százalékról 10 százalékra, 500 millió forintos adóalapig. Ezt jövőre is fenntartja. Emellett a kormány határozott célja, mint ahogy már említettem, hogy egykulcsos legyen a társasági adó még ebben a ciklusban.

A 2015. évtől tervezett adóváltozások nagy része a termelő vállalkozói környezet javítására, a gazdaság fehéritésére, az adózás gyakorlati területein tapasztalható adminisztrációs terhek csökkentésére,

valamint az adókedvezmények célzottságának javítására irányulnak, következőképpen munkahelyteremtésre, az itt élő emberek életkörülményei javításának lehetőségére. Emellett, mivel az oktatás a sikeres jövő egyik fundamentuma, jövőre társasági adóalap-kedvezményt vehetnek igénybe a felsőoktatási intézményeket támogató vállalkozások, és változatlanul adókedvezményt kapnak a látvány-csapatsportok, az előadó-művészeti szervezetek és a magyar filmeket támogató vállalkozások.

Alapelveként ki kell mondani továbbá azt is, hogy jövőre is minden gazdasági szereplőnek a teherbíró képességével arányosan ki kell vennie részét a közteherviselésből. A 2015-re tervezett, bevételi szempontból a legjelentősebb adóintézkedések közül néhányat hadd emeljek ki. Az általános forgalmi adó esetében a feketegazdaság, illetve az adócsalások elleni küzdelem jegyében több intézkedés is bevezetésre kerül. Egyrészt január 1-jével a fordított adózás jogintézménye kiterjesztésre kerül több új területre. Másrészt bizonyos, viszonylag szűk adózói körnek gyakrabban kell áfabevallást benyújtania, ilyenek az újonnan alakult vállalkozások és az éves bevallók közül az 50 millió forint árbevétel feletti vállalatok. Az előbbieknél negyedéves helyett havi, az utóbbiaknak éves helyett negyedéves bevallást kell benyújtaniuk.

Mindezekben túlmenően az adócsalások elleni küzdelem jegyében bevezetésre kerül a közúti áruszállításban az áruforgalom alaposabb ellenőrzését lehetővé tevő elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer, illetve az élelmiszer-értékesítő automaták erősebb adóhatósági felügyelete. Ennek bevételnövelő hatása várhatóan több tízmilliárd forintot jelent. Ezek az intézkedések vagy az emberek lehetőségeit tágítják, vagy életkörülményeiket javítják, vagy lehetőséget biztosítanak arra, hogy béremeléseket lehessen adni pedagógusoknak, egészségügyben dolgozóknak, rendvédelmi szervek alkalmazottainak, vagy éppen azt tervezhessük, hogy a szociális szektorban mikorra lehet és kell ütemezni a kiszámítható életpálya nyújtását. Emellett a devizaadósok érdekében hozott intézkedések újabb, körülbelül ezermilliárd forintot hagynak az emberek zsebében.

A mögöttünk lévő két nap során elhangzottak alapján kérem önöket majd, hogy támogassák az előttünk levő és majd a kisebb módosításokon áteső költségvetési tervezetet. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Előre bejelentett felszólalás: Demeter Márta képviselő asszony, MSZP.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindig azt hangoztatja a kormány, hogy a családok biztonsága mennyire fontos. Hát, ahogy elnézem a Magyar Honvédség költségvetését, nem fontos a kormánynak a családok biztonsága. És amikor biztonságról

beszélünk, akkor szociális biztonságról beszélhetünk, gazdasági biztonságról, és természetesen a katonai biztonságot is említhetjük, mind a három területen nagyon álságos a kormány hozzáállása.

A Magyar Honvédség az, amely ellátja hazánk védelmét, garantálja a magyar családok biztonságát, a NATO kollektív védelmének fontos része, és láthatuk azt, hogy akár a hőkáosz idején, árvízvédelmi feladatoknál, katasztrófaelhárításnál is milyen hihetetlen szerepe van a Magyar Honvédségnek, és nélkülözhetetlen a biztonság garantálásában. És mindehhez van egy olyan személyi állománya a Magyar Honvédségnek, akik kiválóan végzik a feladatukat, mind a katonák, mind pedig a honvédségi dolgozók, akik élethivatásuknak választják azt, hogy garantálják a magyar családok biztonságát.

Ha megnézzük a Magyar Honvédség költségvetését, akkor nem marad kétségünk afelől, hogy nem csupán mostohagyermek a kormány az ez a terület, és maradékelven kezeli, de egy tudatos rombolást végez ezzel kapcsolatban. Hiszen láthattuk azt, hogy az elmúlt négy évben történelmi mélypontra csökkentette a kormány a Magyar Honvédség költségvetését, amiről szeretném kiemelni, hogy 2010 előtt soha nem volt a GDP 1,1 százaléka alatt. A mostani számok ezzel szemben azt mutatják, hogy 2014-ben a GDP 0,79 százalékára tervezték a honvédség költségvetését, ez 2015-re már csak 0,75 százalék lesz.

Hende Csaba miniszter úr tegnap kiemelte, hogy közel 9 milliárd forintos növekménnyel lehet számolni a honvédség költségvetésében, ami egyébként 3,7 százalékos növekedés. Ez elég érdekes számítási mód, és abszolút trükközés a számokkal, hiszen tudhatjuk, hogy ez a kiadási főösszegnek a 3,7 százaléka, márpedig a költségvetést ilyenformán a GDP százalékos arányában vizsgáljuk. Vagy megnézhetjük azt, hogy ez az összeg mire elég, az alapfeladatok ellátására mennyiben elég. És ha megvizsgáljuk ezt a közel 9 milliárd forintot, ebből is láthatjuk, hogy csak 5,7 milliárd forint az, ami plusz állami támogatás a honvédség költségvetésében az előző évhez képest. S biztos, ami biztos, ebből az 5,7 milliárdból csak 1,5 milliárd az, ami az alapfeladat-ellátás növekménye.

És ha még inkább megvizsgáljuk ezt az összeget, az is feltűnhet, hogy azokat a zárolásokat, amikről a miniszter úr nagyon sokszor elmondja, hogy ezeket nem fogják elvonni, de aztán mindig látjuk, hogy végül elvonják ezeket a pénzeket, ezeket a zárolásokat most eleve beépítették a bázisba, tehát még ez a másfélmilliárd forint sincs meg a költségvetésben. És közben azt látjuk, hogy az elmúlt négy évben kétszázéke épültek le a Magyar Honvédségnél, megszűnt a harcihelikopter-képesség, láthatjuk, hogy a szállító helikoptereknek lejár az üzemideje. Tehát egy folyamatos amortizációról beszélhetünk. A legutóbbi zárszámadásból is, amit tárgyaltunk, látszott, hogy egy év alatt több mint 10 százalékkal nőtt az amortizáció az előző évhez képest, tehát ez a technikai eszközök elavulását jelzi.

(18.30)

És ha a helikopterképességről beszéltünk, akkor mindannyian emlékszünk rá, hogy 2013 májusában a honvédelmi miniszter nagyon helyesen egy többpárti egyeztetést tartott kérésre, amikor is minden párt egyetértett abban, és támogatásáról biztosított a minisztert, hogy igenis helikopterek beszerzésére és a helikopterképesség biztosítására mindenféleképpen szükség van. Arról volt szó, hogy még 2013 őszén kiírják a helikoptertendert, ezt ismertetik egyébként a parlamenti pártokkal azért, hogy a választásokat követően majd a megalakuló új kormány rögtön döntést hozhasson egyébként a helikopterek megvásárlásával kapcsolatban.

Na, ehhez képest ebből semmi nem lett, amikor kérdeztünk a tenderről, akkor szinte egyik kérdésünkre sem kaptunk választ, sem szóban, sem írásban. De egyébként Siklósi államtitkár úr már nyilatkozott arról, hogy az előkészítés állítólag lezárult, és már csak a kormány döntésére várnak ezzel kapcsolatban. Mindemellet a jövő évi költségvetésben semmilyen fedezetét nem látni ilyen jellegű beszerzésnek. És azért azt kiemelném, hogy az idén tavasszal sikerült megvásárolni három Mi-8-as helikoptert úgy, hogy teljes mértékben kizárták a nyilvánosságot, és egy olyan törvényi cikkelyre hivatkoztak, ahol a törvény betűjének egyébként meg tudták feleltetni ezt a beszerzést, de egyébként nagyon álságos ennek a magyarázata.

Tehát ha helikoptertenderre kerül sor, ami egyébként sürgető, sürgető az, hogy egy nemzeti helikopterflotta beszerzése történjen meg, és a helikopterképesség biztosítása folyamatos legyen, akkor ragaszkodunk ahhoz, és felhívjuk a kormány figyelmét, hogy a maximális nyilvánosságot biztosítsa, amit ilyen esetben lehet, valódi versenyt biztosító, nyílt tendert írjon ki erre az esetre. Hiszen jelenleg olyan heteket-hónapokat élünk, amikor azért jelentősen megrendült a bizalom a kormányban, és látunk azért már egy Gripen-beszerzést, amikor a szakmai előkészítő munkát félresöpörve Orbán Viktor és egy nagyon szűk köre döntötte el, hogy egyébként hogyan történik meg a beszerzés, és teljesen kizárta a nyilvánosságot.

A Magyar Honvédség költségvetésében idén is feltűnő, mint ahogy tavaly is az volt, hogy egyébként rendkívül fontos az, hogy a Magyar Futball Akadémiát támogassuk 50 millió forinttal. Azt gondoljuk, hogy ez az összeg egyébként sokkal jobb helyen lenne a Szociálpolitikai Közalapítványnál, ami egyébként a nehéz helyzetbe került katonacsaládokat támogatja. És hát nem ilyen szűkmarkú a honvédelmi politikai vezetés, amikor mondjuk, arról van szó, hogy Kubatov Gábor kérésére Gripenek húzzanak át a Fradi stadionavatóján. Itt mindenképpen szeretném megemlíteni, hogy ilyen esetben például költség jelentkezik, hiszen itt akár az üzemanyagról is beszélhetünk. Nagyon átlátszó az a magyarázat, hogy itt egy gyakorlatról volt szó.

Egyébként pedig nagyon jó lenne, ha olyan lenne a honvédség költségvetése, hogy katonáink minél többet gyakorlatozhassanak, hiszen most nagyon kevés a gyakorlat, alig van pénz üzemanyagra. Azt gondolom, hogy ez a minimális növekmény, ez a körülbelül 1,5 milliárd forint, amit itt alapfeladatellátásra még talán lehet találni a költségvetésben, rendkívül kevés, és semmilyen javulást nem fog hozni.

Tegnap miniszter úr felsorolt pár programot, hogy milyen fejlesztések vannak, és mik várhatóak egyébként a jövő évben is. Előtte azért nagyon ízesen negatív véleményt nyilvánított a szocialista kormányok honvédelmi politikájával kapcsolatban. Ez azért volt érdekes, mert a fejlesztések és a programok felsorolásánál említette a gépjármű-beszerzési programot, az URH-rádióbeszerzéseket, a Mistral légvédelmi rakétarendszer fejlesztését. Ezek mindmind olyan dolgok, amiket egyébként a szocialista kormányok kezdtek el, tehát annyira borzasztó, azt gondolom, nem lehetett.

A Miniszterelnökség fejezetben különféle kifizetések alcímen 61 milliárd forint van elkülönítve. Erről egyébként többször is beszéltünk itt a költségvetés vitájában. Viszont csak az indokolásban van kifejtve az, hogy ebből 44 milliárd forintot különítettek el a fegyveres szervek állományának illetményemelésére. Ennek megfelelően egyébként, ahogy önök is mondták, '15 júliusában reményeink szerint 30 százalékkal fog nőni az illetmény. Ez egyébként nagyon időszerű volt, és azt gondolom, ez a minimum, amit megtehettek. Az egyébként természetes, hogy erre szükség van, és ez egyébként ez egy pozitívum, ezt ki kell emeljem mindenképpen. Az lesz a kérdés, hogy hogyan fogják ezt megvalósítani. Nagyon kell figyelni arra, hogy egyrészt egyeztessenek a szakmai szervezetekkel, szakszervezetekkel, illetve az, hogy ez az emelés igazságos formában történjen meg, és egyébként lehetőleg vegye figyelembe, hogy itt a rendfokozatoknál ne csússzanak össze az illetmények.

Összességében tehát elmondható, hogy 2015-ben sem javul a Magyar Honvédség helyzete. Ahhoz, hogy érdemi javulás legyen, hogy meg lehessen állítani azt a rombolást, amit az Orbán-kormány az elmúlt négy évben csinált, ahhoz a költségvetés minimum a GDP 1 százaléka kell legyen. Ezzel kapcsolatban fogunk beadni módosító javaslatokat, hiszen nem értünk egyet a zárolással, nem értünk egyet azzal, hogy a futball támogatására menjenek el tízmillió forintosok, amikor egyébként ezt szintén lehet az állományra és családtagjaikra fordítani.

Tehát gondolják újra a honvédelmi politikát, még módosíthatnak, hiszen megváltozott a biztonsági környezetünk. Ezt vegyék figyelembe, hiszen ez az önök felelőssége, hogy megfelelő politikát folytassanak, és megállítsák a Magyar Honvédség amortizációját. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Asszony! Azzal kezdte mondandóját, hogy a családok biztonsága, Magyarország biztonsága és a honvédelemre fordított költségvetés Magyarország költségvetéséből összefüggenek. Valóban összefüggenek, és Magyarország költségvetésében, amely előttünk fekszik, és most tárgyaljuk, a honvédelmi költségvetés átlátható, tiszta, világos és korábban már nyilvánosságra hozott és mindannyiunk által ismert elvek mentén készült.

Kormányrendelet döntött arról, hogy Magyarország honvédelmi költségvetése nem csökken akkor, azokban az időkben, azokban az években, amikor más NATO-országok költségvetése, honvédelmi költségvetése, katonai költségvetése igenis csökkent. Mi szinten tartottuk. Ebben a kormányrendeletben vállalta a magyar kormány azt is, hogy a jövő évtől, 2016-tól a GDP 0,1 százalékaival emeli minden évben honvédelmi költségvetést. Tehát képviselő asszony nyitott kapukat döngtet. A magyar kormány számára fontos a családok biztonsága, fontos Magyarország biztonsága, ezért áldozatot is hozunk.

Valóban változott a környezet, a biztonsági környezet az elmúlt időszakban, és a változásnak megfelelően vállalásokat is tett a magyar kormány. A honvédelmi költségvetés főösszegében nem látja képviselő asszony, de a pápai bázisrepülőter bővítésére, amit vállaltunk mint NATO-tag és szövetséges, az elkövetkezendő években több milliárd forintot fogunk fordítani. Ez ebben a költségvetésben, a honvédelmi fejezeti főösszegben nem látható. De azt gondolom, a honvédelmi költségvetési kiadásoknak mindenképpen része, mint ahogy része az az összeg is, amit katonáink áldozatos munkájának megbecsüléseképpen a katonák, a honvédek illetményének emelésére kíván a magyar kormány fordítani 2015. július 1-től, és az államháztartási törvény előírásainak megfelelően, a törvényt betartva ez nem a honvédelmi főösszegben szerepel, hanem a céltartalékban. Hiszen ezt így írja elő a törvény, nagyon helyesen. És amikor majd ennek a lebontása megtörténik, akkor fog a tárcák költségvetéséhez kerülni.

(18.40)

Tehát azt gondolom, hogy rombolás nem most történik, nem most, az elmúlt négy évben történt, hanem azt megelőzően történt. Az az összeg, amelyet a képviselő asszony tegnapi felszólalásában is hiányolt a Magyar Honvédség költségvetéséből, nem a honvédelmi költségvetésből hiányzik, hanem azokból a csatornákból hiányzik, amely csatornák folyását megállítottuk, hogy ne különféle irányokban folyjanak el súlyos milliárdok, tízmilliárdok, akár százmilliárdok, amelyek 2010-et megelőzően egyáltalán nem a honvédelmi költségvetésből indulva, nem a honvédség javára hasznosultak.

Tehát azt gondolom, a Magyar Honvédség költségvetése Magyarország költségvetésében támogatható, támogatandó, és erre kérem képviselőtársaimat.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kettő percre megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miközben a kormányzat a banki elszámoltatás költségvetésének is nevezi azt a valamit, ami előttünk van, Cseresnyés Péter szavaira muszáj reagálnom a tekintetben, hogy még mindig itt a homokozóban dobálóznak egymás között, hogy ki a felelős az úgynevezett devizahitelezés elterjesztéséért, felfutásának engedéséért, nem kezeléséért. El kell hogy áruljam és újra megerősítenem, hogy 2001-ben a Fidesz-KDNP, pontosabban a Fidesz engedte ki a szellemet a palackból azzal, hogy ezt a konstrukciót lényegében keresztülengedte a jogi rendszeren. De el kell hogy mondjuk, a felfutás valóban a szocialisták regnálása alatt következett be, amikor több mint 120-szorosára növekedett a volumene az úgynevezett devizahiteleknek. De azért jegyezzük meg, hogy 2006-ban történt egy nagyon fontos dolog, a Bankszövetség ugyanis 2006. január 26-án - tessenek visszaemlékezni, elég speciális év volt - egy közleményt adott ki, pontosabban egy 15 oldal körüli tanulmányt, amelyben lényegében az szerepelt, hogy nyugodtan vegyék fel az emberek az devizahiteleket, hiszen húszéves távlatban a forint a svájci frankhoz és az euróhoz képest garantáltan erősödni fog, tehát el sem képzelhető olyan forgatókönyv, ami egyébként a későbbiekben bekövetkezett.

A probléma az, hogy utánanéztünk a parlamenti jegyzőkönyvekben - hol voltak a Fidesz-KDNP akkori ellenzékéből beadott jobbító módosító javaslatok? Hol voltak a harcos kiállásai az úgynevezett devizahitelezés felfutásával kapcsolatban? Hol voltak az önök tüntetései? Sehol, mert nem voltak ilyenek. Elmondhatjuk, hogy arra sem reagáltak, hogy a szerződések mintegy 70 százalékába azt írták bele, hogy a svájci frankot a forintosítás napján átváltja a bank. Ezt egyszer sem tudták felmutatni a bíróság előtt. De azt is elmondhatjuk, hogy az autóhitelek 90 százalékában nem volt idegen devizaösszeg egyértelműen megjelölve, és használható átváltási árfolyam sem. Ezek mind megtörténtek és fennálltak a Fidesz-KDNP utóbbi pár éves regnálásai során is. Innentől kezdve, ha önök egymásra mutogatnak a szocialistákkal, lényegében csak kerülgetik azt a tényt, hogy ebben a költségvetésben sem rendezik a kérdést, és azt, hogy mind a ketten egyetemleges felelősséggel tartoznak az úgynevezett devizahitelek, az évszázad pénzügyi családja kapcsán.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Cseresnyés Péter képviselő úrnak, Fidesz.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dánielre szeretnék reagálni. Azt hiszem, hogy bár e Ház falai között is sokszor hangzott el az a válasz, ami az ő felvetésére most is el fog hangozni, hogy tiltakozás történt, jó lenne, ha a történelemkönyveket lapoznánk kedves képviselőtársam, és figyelne arra, hogy mi történt abban a jó pár évben, amikor a devizahitelek szinte eluralták a hitelpiacot Magyarországon. Több alkalommal történt, e Ház falai között is több alkalommal történt, amikor figyelmeztették a szocialista képviselőket és a polgárokat is a devizahitelezés vagy a devizahitelek felvételének a veszélyeire, természetesen például Varga Mihály. Ha konkrét dolgokra kíváncsi, érdemes utánanézni és belenézni a jegyzőkönyvekbe, még mielőtt itt vádaskodásokat és vádakot fogalmaz meg.

Természetesen ez elhangzott, amit most fogok mondani, de szeretném megerősíteni, hogy annak idején, amikor a devizahitelek bevezetésre kerültek, úgy kerültek bevezetésre, hogy azok, akik egyébként devizaszámlával vagy devizából adódó jövedelemmel rendelkeznek, kapjanak egy lehetőséget arra, hogy akár egy ilyen hitelformához is jussanak, de mindenkinek felhívták a figyelmét a veszélyre. Igen, azzal viszont egyetértünk, hogy a devizahitelezés akkor teljesedett ki és akkor vált uralkodóvá, amikor 2002 és 2010 között a szocialisták kormányozták az országot. És hogy nem történt semmi az elmúlt időszakban, azt meg határozottan vissza kell utasítani, képviselőtársam.

Szeretném azt mondani, hogy az elmúlt időszakban körülbelül 2000 milliárd forint az a pénzösszeg, amit a devizahitelezés során például a bankok a devizahitelek helyett átvállaltak, és most a legutolsó intézkedés kapcsán, amit most tárgyalunk a parlament falai között, ha jól emlékszem, 600 vagy 700 milliárd forint lesz az, amit átvállalnak a bankok a devizahitelektől annak érdekében *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy a devizahitel mint egy hitelezési forma, eltűnjön a piacról.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Dunai Mónika képviselő asszony, Fidesz.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015. évi költségvetés *(Zaj. - Az elnök csenget.)* súlypontjába három legfontosabb alapelvünket és értékünket állítottuk. Az első a családok megerősítése, további erősítése; a második a munkahelyek teremtése; a harmadik, amely talán megalapozza mind az első kettő teljesítési lehetőségeit, a gazdaság erősítése.

A mai és a tegnapi vitában szó esett már a családi adókedvezmények további bővítéséről, a bérek és

a nyugdíjak reálértékének növekedéséről és megőrzéséről, a bankok elszámoltatásáról, a rezsicsökkenés vívmányainak megőrzéséről, a kis- és középvállalkozások kiemelt támogatásáról. De úgy érzem, érdemtelenül kevés szó esett a kulturális értékekről, a magyar kultúráról, pedig az emberek, a családok életében és a családok szabadidejében úgy a fiatalok, mint az idősebbek körében nagyon fontos helyet foglal el a kultúra.

Az államnak felelősséget kell vállalnia a kulturális intézményrendszerünk további magas színvonalú működtetéséért, támogatásáért. Fontos hangsúlyoznom azt (*Zaj. - Az elnök csejget.*), hogy a kultúra nemcsak bizonyos egyes kiválasztottak privilégiuma kell hogy legyen. A kultúrának, a kulturális, művelődési, muzeális intézményeinknek, közgyűjteményeinknek mindenki számára elérhetőnek kell lennie úgy a nagyvárosokban, mint a kistelepüléseinken.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy néhány állami kulturális intézmény és kiemelt esemény költségvetési támogatásáról szóljak röviden.

2011-ben a kormány elhatározta az Erkel Színház újbóli megnyitását. A szükséges rekonstrukciós munkálatokat követő 2013-as megnyitás óta az Erkel Színház 300 ezernél több fizető nézőt fogadott, szélesebb körben is megfizethető helyárak mellett, ez nagyon fontos. Annak érdekében, hogy az Erkel Színház az alacsonyabb helyárak alkalmazásával is be tudja tölteni küldetését, a korábban év közben biztosított többletforrásokat kiváltva a költségvetésben jelentős többletforrást biztosítunk.

A Hagyományok Háza. A 2015. évi költségvetésébe beépült a 2014. évben egyszeri működési támogatásként megítélt többletforrás, amely a Magyar Állami Népi Együttes előadásainak költségét, továbbá a művészeknek járó művészeti pótlék, Kárpát-medencei népzenei rendezvények, a megyei népművészeti hagyományörző tevékenység, népzene, néptánc, kiadványok létrehozásának és publikálásának, továbbá projekt jellegű feladatok és a folyamatos szakmai feladatellátáshoz szükséges kiadások fedezetét fogja biztosítani.

A Magyar Nemzeti Múzeum 100 millió forintos többlettámogatása tartalmazza a régészeti gyűjteményi feladatellátáshoz szükséges közalkalmazottak foglalkoztatásának költségeit, valamint a Daróczi utcai múzeumi raktárbázis fenntartási költségeinek résztámogatását.

A Budapesti Operettszínház költségvetésébe beépült a Fővárosi Önkormányzat felé jelentkező bérletdíj-fizetési kötelezettség különbözete, amely a 2014. évben egyszeri, külön jogcímen juttatott támogatásként lett biztosítva.

(18.50)

A bérleti díj 2015-ben is fennáll, annak biztosításának folyamata indokolt. A 2015. évi milánói világkiállításon való részvételhez kapcsolódó feladatok fejezeti kezelésű előirányzat, amely mintegy 215,6

millió forint, Magyarország egészséges életmódjának - egészség, víz, élelmiszeripar -, illetve kulturális értékeinek magas szintű bemutatására szolgál nemzetközi viszonylatban.

Javaslatot teszünk a költségvetésben az Európa Cantat Nemzetközi Kórusfesztivál megrendezésének támogatására is. A kormány 476 000 eurónak megfelelő forintösszegben támogatja a 2015 nyarán Pécsen megrendezésre kerülő XIX. Európa Cantatot, Európa legjelentősebb nemzetközi kórusfesztiválját. Az államtitkárság a magas fokú kulturális tartalom mellett a fenntartható kulturális finanszírozás, a turisztikai vonzerő szempontjait is szem előtt tartva döntött úgy, hogy támogatja a kórusfesztivál magyarországi megrendezését, amely várhatóan több ezer énekest és látogatót vonz majd a világ minden tájáról. Ennek természetesen a turisztikai vonzata is jelentős lehet Magyarország számára.

A World Music Expo budapesti megrendezéséhez 387 millió forintot biztosítunk a 2015. évi költségvetésben. A jövő évben folytatódik a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem prémiumkategóriájú koncertrendező tevékenységének támogatása, amely uniós támogatáshoz kapcsolódó kötelezettség teljesítését teszi lehetővé. 83,5 millió forinttal támogatjuk az Auer Akadémia Hegedűfesztivált és Nemzetközi Hegedűversenyt.

A Filharmónia Magyarország Nonprofit Kft. támogatása 100 millió forinttal szerepel a jövő évi költségvetésben. A Filharmónia Magyarország Nonprofit Kft. olyan közhasznú feladatok ellátására jött létre, amelyek nem tehetőek ki a piacgazdasággal járó veszélyeknek. Ifjúsági koncerteket szervez, kortárs zenei műveket mutat be, fiatal tehetségeket foglalkoztat, új helyszíneket kutat fel és új közönségeket szervez.

Mindegyik területre egyformán jellemző, hogy külső szponzorokat nem vagy csak nagyon kis mértékben lehet találni, illetve a jegyárakat csak kismértékben lehet emelni. Így ezek a hangversenyek legnagyobb számban és legtöbb esetben sajnos nem lehetnének rentábilisak. A társaság feladatainak száma az összevonás után nőtt. Többek között az ifjúsági hangversenyek területén a társaság által szervezett programok az egyedüliek, amelyek megfelelő színvonalon és változatossággal képesek kiegészíteni az iskolai ének-zene oktatást a legkisebb településeken ugyanúgy, mint a nagyvárosokban. Ezek a több műfajú hangversenyek - alkalmazkodva az iskolai tananyagokhoz - az állami támogatás bizonyosságának ismeretében képesek többéves ciklusokon keresztül különböző, egymásra épülő korszakok bemutatására.

A felnőtt közönség számára szervezett hangversenyek lehetővé teszik, hogy a vidéken élő felnőtt koncertlátogató közönség megfelelő kínálathoz jusson. A Filharmónia szervezésében jutnak el hazai és külföldi vezető zenekarok, kisebb együttesek, világhírű szólisták a vidéki városokba, ráadásul támogatásunkkal megfizethető áron.

A Nemzeti Színház Kiemelten Közhasznú Non-profit Kft. támogatása 300 millió forinttal szerepel a költségvetésben. A Nemzeti Színház Nonprofit Zrt. 2015. évi költségvetésének tervezése során a szervezet által jelzett pluszigények befogadásakor a 2014. évi egyszeri 300 millió forintos többlettámogatás lett meghatározva most. A többlet a megújuló Nemzeti Színház „nyitott színház koncepció” céljainak végrehajtása érdekében szükséges és elengedhetetlen.

A Nemzeti Táncszínház Nonprofit Kft. támogatása 150 millió forint összeggel szerepel a költségvetésben. Elköteleztünk vagyunk a Nemzeti Táncszínház mint az egyik fontos nemzeti kulturális intézmény méltó elhelyezése és ezzel együtt működési kereteinek hosszú távú biztosítása mellett. Cél tehát a Nemzeti Táncszínház működésének és táncszakmai tevékenységének megerősítése, tekintettel az új játszóhely kialakítására, az átmeneti időszakban és az ideiglenes bérleményekben való folyamatos, zavartalan működés biztosítására.

Végezetül a települési önkormányzatokat érintő kulturális támogatásokról. A települési önkormányzatok kulturális feladatainak támogatása, könyvtári, közművelődési és múzeumi feladatok támogatása 1250 millió forinttal szerepel a költségvetésben. A kulturális alapellátás biztosításának egyik legfontosabb terepe a települések szintje. Kiemelten fontos, hogy az emberek lakóhelyükön jussanak és ott is jussanak kulturális értékekhez; illetve, ott, helyben legyen lehetőségük részt venni a kulturális értéktartásban.

A települési önkormányzatok a könyvtári és közművelődési feladatok ellátására a lakosság szám arányában kapnak támogatást, amely ezer fő alatti települések esetében az 1 millió forintot sem éri el. A jelenlegi támogatási rendszer torzításait a támogatás minimális összegének rögzítésével kívánjuk kezelni.

A támogatás legalacsonyabb összegét 1,2 millió forintban határozzuk meg, ezt tartalmazza a javaslat. A módosító javaslat hatására 1793 településen érzékelhetően javulni fog a nyilvános könyvtári ellátás és a közművelődési feladatok ellátása. Ez a beavatkozás Magyarország településeinek többségét, több mint felét érinti. Ez a javaslat 800 ezer fő számára biztosítja a kulturális alapszolgáltatásokhoz való hozzáférést. Azt gondolom, ez nagyon lényeges eleme a kulturális költségvetési támogatásnak.

A helyi önkormányzatok kiegészítő támogatásai, helyi önkormányzatok felhalmozási célú költségvetési támogatásai, könyvtári és közművelődési érdekelt-ségnövelő támogatás, muzeális intézmények szakmai támogatása további 180 millió forinttal szerepel a költségvetésben.

A megnövelt támogatásnak köszönhetően emelkedik a könyvtárak dokumentumbeszerzésre fordítható, érdekelt-ségnövelő keretének összege, valamint számos új múzeumi fejlesztés indulhat meg 2015-ben. Ezek kiállítások, családbarát múzeumi programok, az anyagok digitalizálása, amely ebből az összegből meg tud valósulni.

A közművelődési intézmények esetében a megnövelt támogatás a technikai-műszaki eszközállomány, berendezési tárgyak gyarapítására, az épületek karbantartására és felújítására szolgál.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, amikor a költségvetés végszavazásánál majd az egyéb más ágazatok szempontjait is mérlegelik, akkor kérem, kiemelten figyeljenek a kulturális területre, mert ezen a területen egyértelmű előrelépést tudunk az embereknek, a magyar embereknek nyújtani. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most Hoppál Péter államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Nem gyakori eset, hogy egy költségvetési törvénytervezet vitájában a kultúráról jelentős mennyiségű szó essék, ezért is különösen örülök annak, hogy a képviselő asszony utánanézett és kimazsolázta nemcsak az Emberi Erőforrások Minisztériuma költségvetésében szereplő kulturális többlettámogatási terveinket, hanem úgy látom, hogy még az egyéb minisztériumokban szereplő tételekre is kiterjedt a figyelme.

Valóban nagyon fontos a kulturális terület, és engedjék meg, hogy amikor reagálok a képviselő asszony felszólalására, elsőként a Nemzetgazdasági Minisztériumnak mondjak köszönetet, hiszen jól tudják önök - a vitában föl is merült -, hogy a kormányzatnak nagyon fontos szándéka az, hogy Magyarország költségvetésének finanszírozhatósága, a költségvetés egyensúlyának biztosítása, illetve a hiánycél jó tervezése tulajdonképpen vezérszempont legyen.

(19.00)

Így a Nemzetgazdasági Minisztérium elé minden olyan többletfinanszírozási igény, amely felmerül a tárcák részéről, úgy kerül, mint ami ezt a kívánt általános országos célkitűzést gyengítheti. Ezért mondom tehát, hogy köszönettel tartozunk a Nemzetgazdasági Minisztériumnak, hiszen azt az egyensúlyt, azt a mérleget megtaláltuk, amelynek keretében mégiscsak több pénz jut 2015-ben Magyarországon a kultúrára. Ezt alá kell húznunk és hangsúlyoznunk kell, hiszen amikor a gazdasági növekedés mértékét úgy kell áttekinteni, hogy bizonyos területekre több juthat, akkor nyilván meg kell találni, hogy

melyek azok a területek, ahová oda tudunk adni többletfinanszírozást. Én kulturális államtitkárként nyilván nagyon örülök annak, hogy ebben a költségvetési törvénytervezetben a kultúra a győztes ágazatok között szerepel, hiszen növekedhetett számos tételben a finanszírozás a jövő évben, legalábbis a tervezet ezt tartalmazza. A végszavazásnál is, remélem, hogy ezek a pozíciók nemhogy nem gyengülnek, hanem abban bízom, hogy még talán még tovább is erősödhetnek.

Azok a számok, amit a képviselő asszony a törvénytervezetből elég pontosan kiemelt, ezek természetesen növekedési számok, tehát azokat az összegeket, amelyeket ön említett, nagyon örvendetes többlettámogatási tételek az ideai bázishoz viszonyítottan. Tehát úgy kell tekintenünk ezekre a számokra, amiket ön elmondott, hogy ezek a növekmények az ideai évhez képest.

Így kell az ön által kiemelt intézmények, nagy kulturális-művészeti intézményeink finanszírozásában különösen is szem előtt tartunk azt, hogy a harmadik Orbán-kormány társadalompolitikai célkitűzésének, jelesül, hogy ezt a bizonyos kulturális alapellátást úgy próbáljuk meg értelmezni és megszervezni országos szinten, hogy tényleg minél több emberhez juttassuk el az értékes kultúrát, tehát ezt az általános kormányzati célt, társadalompolitikai célt hogyan tudják a művészeti-kulturális intézmények segíteni. Úgy tudják segíteni, hogy ha olyan programokat szerveznek, amellyel megpróbálják eddig még a magas kultúrával nem érintkezett társadalmi rétegek számára odaadni ezt az értéket. Ezt teszik egyebek mellett az ön által említett nagy intézmények, a nemzeti kiemelt intézményeink, jelesül legelsőként az idén 130 éves Magyar Állami Operaház, amit valóban, a második Orbán-kormány célkitűzése szerint az Erkel Színház felújításával és újraindításával egy olyan feladat elé állítottunk, hogy próbáljunk meg vidéki fiatalokat, gyermekeket is bevonni az operalátogatás, a műfaj megismertetésének nehéz feladatába. És ezt nagyon szépen végzi az opera: az Operakaland című programmal 77 ezer gyermek jött fel vidékről az Állami Operaházba. Pontosan annyiival több gyerek ez, amennyivel kevesebb volt az előző években. Azt gondolom, hogy a kulturális értékek kormány által támogatott intézményi kereteken keresztül történő támogatása minden többletforrást megérdemel, ezért is nagyon fontos, hogy 9 milliárdot meghaladó összeg szerepel már az Állami Operaház jövő évi költségvetésében, míg a szocialista kormányzás időszakában ez az összeg 5-6 milliárd forint környékén volt. Alig telt el négy esztendő, és majdnem megduplázódott az Állami Operaház költségvetése. Azt gondolom, hogy ez nagy figyelmet érdemel.

Ezenkívül a Zeneakadémiát emelném még ki másik fontos intézményként, amit nemcsak hogy felújítottunk - még az előző kormány időszakában kötött európai uniós szerződés keretében végezte el a kormány az elmúlt években a Zeneakadémia teljes

körű felújítását -, hanem ezt a kiemelt, Liszt Ferenc által alapított, nemzetközileg nagy becsben tartott intézményünket most először részeltetjük abban a lehetőségben, hogy a kormány külön soron szerepeltet 800 millió forintos állami támogatást arra, hogy a világ három-négy legkiemeltebb minőségű zenei képzőhelyének a koncertszervezői tevékenységét finanszírozzuk. Én azt gondolom, hogy a korábbi években, amikor a rendkívüli kormányzati intézkedések sorából külön forrásból biztosította a kormány a Zeneakadémiának ezt a koncertszervező munkáját, akkor nem volt stabil, nem volt kiszámítható ez a kulturális feladat, ma az új költségvetési törvényben már tehát a Zeneakadémia külön számolhat ezzel az összeggel.

Nem akarom külön sorba venni a képviselő asszony által itt idézett és kiemelt tételeket, engedjék meg, hogy befejezésképpen egy, nem az Emberi Erőforrások Minisztériumában szereplő tételre azonban felhívjam a figyelmüket. Miközben nálunk, a kulturális tárcánál mintegy 42,5 milliárd forint szerepel a kulturális soron támogatás formájában intézmények, illetve fejezeti kezelésű előirányzatok körében, aközben ennek a több mint kétszerese szerepel más tárcánál, Belügyminisztériumnál, fejlesztési tárcánál és egyéb minisztériumokban, amelyek kulturális célokat szolgáló kiadások. Tehát azt mondhatjuk, hogy ha csak úgy kapásból kimazsolázzuk a költségvetésből, akkor egy 122 milliárd forintnyi kulturális költést látunk a jövő évi költségvetésben. Ezek közül nagyon fontosat szeretnék kiemelni befejezésként tehát. A Belügyminisztérium az, amelyik még nagy kulturális finanszírozó, ott egy 32 milliárd körüli összeg jelenik meg az önkormányzatokon keresztül a kulturális feladatellátás finanszírozása tekintetében.

Szeretnék a Belügyminisztérium fejezetén belül nagy önkormányzati büdzséből kiemelni egy tételt. A Nemzetgazdasági Minisztériummal kidolgoztunk közösen egy olyan szándékot, amely szerint azon kistélepülések körében - ezt képviselő asszony említette -, amelyek ezt az 1140 forintos normatívát kapják fejenként a kulturális feladatellátásukra, azon településeknél, amelyeknél ez az összeg nem érte el még az egymillió forintot se, azoknál azt mondtuk, hogy legyen egy minimumhatár beépítve a költségvetésbe, tehát minden település kapja meg az 1140 forint/fő kulturális normatívát, de minimum 1 millió 200 ezer forintot. Magyarul, minden magyar település legalább százezer forintot költhessen havonta kulturális feladatellátásra. Ezt a szándékot formába is öntöttük, és ez jelenik meg ezen a költségvetési soron. Ennek az eredménye az, hogy valóban 1790 magyar településen növekedni fog a kulturális normatíva a következő évben. Ez, azt gondolom, talán a legnagyobb fegyvertény a kulturális költségvetés vonatkozásában. És könnyű belátnunk azt, hogy mondjuk, egy 500 fős település - ha van az önk lakókörnyezetében ilyen, az enyémben több is van, Pécs környékén - az a méretű település, ahol már megél egy iskola a környékbeli falvakkal együtt

összefogva, ennek a településnek ma 600 ezer forint körüli a kulturális normatívája, kérem, egy iskolát fenntartani képes 500 fős település január 1-jétől megkértszerzi a normatíváját ezen törvénymódosítás következtében.

Én azt gondolom, hogy a kicsi eredmény is nagy eredmény, de ez nem is kicsi eredmény, ez komoly eredmény, az önkormányzati finanszírozáson keresztül a kulturális alapellátásban tudunk segítséget adni az önkormányzatoknak, több mint az önkormányzatok felének abban, hogy valóban minőségi kulturális jelenlét történjen meg a településeken, és ezen keresztül a ma még szunnyadó és alvó és létre nem jött közösségek cselekvő közösségekké tudjanak alakulni, és egy értékteremtés mentén közösséget tudjanak formálni. Múlhatatlanul fontos kormányzati szándék az, hogy a rendszerváltás előtti 40 évben, a diktatúra időszakában szétvert közösségek helyén jöjjenek létre újabb és újabb önállóan szerveződő közösségek. Ezt a szándékot most, a rendszerváltás után 25 évvel ez a módosítás, azt gondolom, elő fogja segíteni - kulturálisérték-alapú közösségszervezés minden településnek.

Köszönöm szépen, képviselő asszony, a felszólalását, bízom abban, hogy a kulturális költségvetés a módosító indítványokon keresztül még további forrásokkal fog gyarapodni. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Most Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár felszólalásom az otthonteremtés témaköre köré fog csoportosulni, a szűkre szabott reagálási lehetőségek miatt sajnos muszáj – időzjelben - ide is, oda is lőnünk egy kicsit a korábban elhangzottak kapcsán.

Kezdhetem azzal, hogy van itt olyan frakció, amely szerint lényegi rendszerváltás nem történt Magyarországon, és ennek szellemében adjuk be költségvetési módosító javaslatunkat is.

De Cseresnyés Péter utolsó, úgynevezett devizahitelezést érintő felszólalása kapcsán el kell hogy mondjam, nem igaz és valótlan az az állítás, miszerint a Kúria tiltja le önöket, vagy fogja le az önök kezét a tekintetben, hogy, mondjuk, a felvételtől árfolyamon forintossítsák ezeket az úgynevezett hiteleket, hiszen a Kúriának idevágó, a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződésére vonatkozó jogegységi határozata egész pontosan olyan kérdések rendezéséről szól, és olyan tételek visszaadását rendeli el, amelyek nem az árfolyammal kapcsolatosak.

(19.10)

Érintik ugyanis a kereskedelmi árrést és az egyoldalú szerződésmódosítások miatti kamat-, díj- és

költségemelés kérdéskörét, amelyekről a Kúria kimondta, hogy tisztességtelenek. De a kormány egy ettől független tényező miatt, az árfolyamkockázat okozta bizonytalanság miatt tervezte a forintossítást. Tehát tényszerűen nem igaz az, hogy a Kúria döntése megakadályozza önöket abban, hogy a magyar emberek érdekében, zsebének érdekében járjanak el. Ezt nem csak én állítom egyébként, az én világháló postaládámban ez a levél és ez a leveletés ugyanúgy megtalálható, mint az önökében.

Reagálnom kell két gondolat erejéig Teleki László képviselő úr felvetésére is, aki hiányolta ezen költségvetésből a cigánytelepek felszámolására fordított összegkeret emelését, növelését. Egyetérthetünk abban, hogy senkinek nem érdeke, hogy Magyarországon magyar polgárok méltatlan körülmények között éljenek. De ne felejtsek el azt, hogy ha pusztán ezen említett cél mellé sorakoztatnák fel forrásokat, ez egy percig nem változtat azon a tényen, hogy az Európai Unió húsz leginkább leszakadt régiója közül négy Magyarországon található a hét régió tekintetében. Hiába költenének önök településfelszámolásokra még több pénzt, az elsődleges munkaerőpiacra való visszakérülést ezzel nem feltétlen teszik könnyebbé, hiszen elsődleges munkaerőpiac több ilyen régióban szó szerint nem létezik.

A hibás európai uniós forráselosztás miatt, ami párosul a szociális rendszer bizonyos támogatási formáinak 2008 óta történő befagyasztásával, oda jutottunk el, hogy uniós támogatásból díszkőburkolat épülhet minden harmadik településen, vezeték nélküli internet a sárgabusz-megállóknak Borsodban. Kérdés, hogy ez milyen multiplikátorhatást, milyen szétterülő hatást fejt ki. Ebből jellemző módon nem szoktak új magyar munkahelyek szülni.

Tehát ha valódi változást szeretnének elérni, akkor javasolom, hogy nézzük meg, mondjuk, az úgynevezett integrációs pénzek sorsát. 2020-ig mintegy 100 milliárdos nagyságrendben kerültek elkülönítésre ilyen összegek. Van ebben magyar költségvetési forrás is, uniós is. Azt mondom, ha ennek csak a felét otthonteremtési és állami bérlakás-építési programra fordítaná Magyarország, akkor országos szinten minden egyes régióban, sőt továbbmegyek, minden járásban és minden magyar polgár számára az otthonteremtési lehetőséget meg lehetne könnyíteni. Tehát én ebből a rendszerből mindenáron kivetném a pozitív diszkriminációt. Ne cigánytelepek felszámolásáról beszéljenek, beszéljünk az otthonteremtési lehetőségek szélesítéséről minden egyes magyar állampolgár számára.

S az úgynevezett integrációs kassza - még egyszer mondom - 100 milliárdos nagyságrendű félretett összegéből a Jobbik kidolgozott otthonteremtési és bérlakás-építési programja mintegy 60 milliárd forintból elindítható lenne. Tehát az érintett összegkeret feléből országos szinten egy olyan programot tudnánk elindítani, ami a következőkre lenne alkalmas. Magyar kivitelezők, magyar beszállítók által minél több bérlakást emelnénk, emellett felmérnénk

az üresen álló több száz ezres ingatlanvagyon, ami között van állami tulajdonú, önkormányzati tulajdonú, magántulajdonú is, de biztos, hogy több tízezer visszahozható lehetne a magyar vérkeringésbe. Ha emellé forrásokat rendelnénk, az új építésű lakások vagy vidéken akár porták megépítése során egyértelművé válna az, hogy központi anyagbeszerzéssel, egy igenis állami felügyeletű kivitelezési rendszerrel, ahol minél kevesebb lépcsőfok van a rendszerben, nagyon költséghatékonyan lehetne kivitelezni ezeket az új lakásokat, ingatlanokat, épületeket.

Az is látható, hogy ha ezután magyar fiatalok és középkorúak, de minden igénylő számára bérlőként lehetővé tesszük a beköltözést, bizony elérhető az, hogy a jelenlegi piaci bérleti díjak akár harmadáért tudjon egy átlagos 60 négyzetméteres lakásba beköltözni egy olyan magyar fiatal pár, akik ha a KSH szerinti 150 vagy 160 ezer forintos nettó fizetést végiggondolják, abból is azt látják, hogy húsz év alatt nem tudnak félretenni egy lakásra, de a KSH adata egy nagyon elnagyolt átlagot képvisel. Nem igaz ez a 150-160 ezer nettó. Tessék elmenni Szabolcsba, tessék elmenni Borsodba, ott az emberek, a magyar polgárok átlagosan 70-80 ezer nettóért dolgoznak, sokszor nehéz fizikai munkát végezve, és örülnek, hogy van munkájuk. Az, hogy a többmilliós bankárfizetések felfelé húzzák az átlagot, az nem jelenti azt, hogy ez igaz Magyarországon.

És a kormánypárti képviselők, államtitkárok figyelmében javaslom: lehet itt a szocpallal játszani, további százalékos alapú kedvezményeket adni, de akinek nincsen 16 millió forintja egy lakásra, annak 12,5 sem lesz. Az egyetlen járható út és rendszer az lenne, hogy a bérlakásállomány és új típusú bérlakások építésével, kivitelezésével jussunk el oda, hogy a magyar fiatalok jóval a piaci árak alatt beköltözhessenek egy bérlakásba, azt kipróbálhassák, és abban az esetben, ha a társadalmi együttélés legalapvetőbb normáit be tudják tartani, márpedig állítom, hogy a többség be tudja ezeket tartani, akkor a bérleti díjuk egy idő után alakuljon át egy önkéntes, akár nevezzük úgy, hogy törlesztőrészlétté, de a lényeg az, hogy egypár év, tehát kiszámítható időtáv után váljon a tulajdonukká az az ingatlan.

Ez egy jól kipróbált, működő rendszer. Igen, az osztrák bérlakás-építési program egyes elemeit is magában foglalja, de az biztos, hogy ezáltal a magyar gazdaságnak is tőkeinjekciót adunk, hiszen az építőipar mellett további négy-öt gazdasági ágazat lenne bevonható, felpörgethető, és még egyszer mondom: központi anyagbeszerzéssel, a magyar tulajdonú cégek, kivitelezők bevonásával hatalmas eredményeket lehetne májdhogynem önerőből elérni. Az biztos, hogy az ebbe a rendszerbe bepörgetett forintok pár éven belül visszatérnének. Emellett növelhetnénk tovább a gyermekvállalási hajlandóságot azáltal, hogy lenne tér a gyermekvállaláshoz, lassíthatnánk a kivándorlást. Márpedig ennél fontosabb célok egy költségvetés kapcsán nem fogalmazhatók meg, mint a kivándorlás lassítása és a

drámai népességfogyás lassítása, megállítása vagy megfordítása.

Ehhez képest elképesztő a kormányzatnak nemcsak a reakciója, de a költségvetésben letett cselekvési terve is. Vágó Sebestyén képviselőtársam volt az, aki egy írásbeli kérdést fogantatosított a Nemzetgazdasági Minisztérium felé, ahol föltette a kérdést, hogy bérlakásfronton mégiscsak mit tervez a kormányzat. Mi volt az arcpirító válasz erre? Az, hogy az úgynevezett Nemzeti Eszközkezelőn keresztül a kormányzat a legnagyobb bérlakás-állomány-növelő programot hajtotta végre az utóbbi időben. Tehát a kormányzat nem arról beszélt, hogy költségvetési soron hány új bérlakást kíván emelni, hogy kívánja a fiatalok helyzetét megkönnyíteni, hanem bérlakásként mutogat azokra az ingatlanokra, amelyeket a jórészt önhibájukon kívül fizetőkép-teleonné vált magyar emberektől elvettek, a bank segédletével - idézőjelben - állami tulajdonba vontak, és az eredeti tulajdonosok visszabérelhetik a saját ingatlanukat. Ezt önök elnevezik bérlakásnak. Ez az arcátlanság magasiskolája, és amennyiben egy kormány ezt megtűri, akkor magáról állít ki szegénységi bizonyítványt.

Volt otthonteremtési sor az előző költségvetésekben is. Mit tartalmazott ez? Jelesül az árfolyamgát 2.0-ásoknak az állami lábát, az állami kiigazítását, de ebből egyetlen árva bérlakás nem épült Magyarországon, és önök tétlenül, tehetlenül szemlélik azt, hogy több százezer ember elhagyta ezt az országot. Nem akarok belemenni a számokkal való játszadozásba, van itt félmilliós becslés is, egy nagyon visszafogott háromszáz-akárhánytízezres KSH-s becslés.

Azt leszögezhetjük, hogy az önök regnálása alatt több százezer, jelesül és jellemzően magyar fiatal ember úgy gondolta, hogy ebben az országban nem tud vagy nem lehet megmaradni.

Az, hogy ebben a költségvetésben ebből egy bűdös szó nem tükröződik, hogy programszinten sem jelenik meg, hogy hogyan hívják haza azt a pár tízezer embert, akit most még haza lehetne közülük hívni; az sem jelenik meg, hogy az itt lévő és a kivándorlás gondolatával kacérkodókat hogyan lehet itthon tartani, ez egészen elképesztő. Dübörgő gazdaságról vizionálnak képeket, miközben Magyarország regionális szinten is elképesztő zuhanáson megy keresztül. Azt látjuk, hogy mintegy 280 milliárd forinttal megnövelik ebben a költségvetésben az adókból és járulékokból várható befizetések szintjét, 158 milliárddal az áfabevételi várakozásokat, és 400 milliárdos nagyságrendje van a pénzügyi szektor úgynevezett különadóinak, amelyekről eddig tételesen kiderült, hogy vagy teljes egészében vagy a teljes volumennél magasabb mértékben hártották át azt a magyar polgárokra, az érintettekre; egy elképesztően túladóztatott gazdasági szerkezetben, ahol 2010-ben 34 adótípussal vették át a kormányzást, most az idei kétharmados győzelmüknél 41 volt, és most 45 felé tartunk. Úgyhogy megint

kitaláltak az önkormányzatok számára egy új, tulajdonképpen szabadon kezelhető adót.

Nem vezették ki a korábbi megszorító csomagokat, és elképesztő módon ezek után azt várják, hogy a magyar fiatalok, a magyar középkorúak jó kedvvel és derüvel a jövőbe tekintve fogják építeni ezt az országot. Kérem szépen, ez nem ilyen egyszerű. Minden magyar ember a születése okán itt kellene hogy boldogulási lehetőségeket találjon és kapjon. Ez így lenne természetes, de egy ilyen tehetetlen és a valósággal nem foglalkozó kormányzati cselekvéssorozat mellett ez nagyon sokak számára lehetetlenné válik.

Visszatérve egy mondat erejéig a devizahitelezésre: én nem hiszem el önöknek, nem hiszem el, hogy nem veszik észre, hogy számos értelmiségi, többdiplomás ember mosogatóként vagy vágóhídon dolgozva azért dolgozik Hollandiában és idegen országokban, hogy az itteni hitelét vagy a családja itteni terheit közhögje ki és fizesse vissza annak a pénzügyi rendszernek, amely ezt nem érdemli meg, amely indokolatlanul vont el ezermilliárdokat magyar emberektől, és amelynek az elszámoltatásával kapcsolatban önök még mindig csak a trükközésre, a szómágiára, a Bankszövetséggel való tárgyalgatásra képesek. Mindezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy ha a 2010-es áfolyamon végezték volna el a hitelek felvételkori árfolyamra történő visszaforintosítását vagy valamilyen normális megoldás kivezetését, akkor ezermilliárdos nagyságrenddel beljebb lettek volna a magyar hitelkárosultak.

(19.20)

De ehhez önből már akkor is hiányzott a lélekbatársaság, most pedig egész egyszerűen nem is tudnak érdemi reakciót felsorakoztatni az elhangzottak kapcsán. Eddig sem tették meg.

Én még mindig bízom abban, hogy most meg fogják, de az otthonteremtési sor hiánya és hibái kapcsán azon kellene hogy elgondolkozzanak, hogy azt az elképesztő kiáramlást, ami Magyarországot érinti, azt a vákuumot és a népeesség elszívását, amit egyébként a nyugat-európai országok támogatnak és akarnak, hogyan képesek lassítani, és hogyan képesek elejét venni annak, hogy Magyarország gyarmati státusa az Európai Unión belül fennmaradjon. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adom meg a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Ha szociálpolitikai szempontból kellene a 2015-ös költségvetést értékelni, az alábbiakat lehet elmondani róla.

A jövő évi költségvetés továbbmélyíti a szakadékot a társadalom szegényebb és gazdagabb rétegei

között. A súlyos adóváltozások egyfelől csökkentik a családok bevételeit, másfelől növelik a kiadásait, a rászoruló családok szociális juttatásainak megvonása, szűkítése tovább fokozza majd a leszakadást, és növeli a nyomorban élők számát. A közmunkarabszolgaság kiterjesztése csapdába zárja a munkanélkülieket. Az oktatási rendszer szétverése pedig hosszú távon is súlyos társadalmi károkat okoz, mert csökkenti a gyermekek mobilitási esélyeit és a felmelkedés lehetőségét.

Az államháztartás GDP-arányosan jövőre is kevesebbet fordít jóléti kiadásokra. 2015-ben a kiadási főösszeghez mért jóléti kiadások nagysága jelentősen csökken 2010-hez képest: 61,5 százalékról 56,6 százalékra. A jóléti funkciókra szánt források GDP-arányos nagysága is csökken 2010-hez képest, 30,6 százalékról 27,4 százalékra.

Itt szeretnék néhány olyan tételt felsorolni és képviselő asszonynak elmondani, hogy ezek a jóléti kiadások, amik csökkentek: az oktatási tevékenységek és szolgáltatások, egészségügy, társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatások, lakásügyek, települési, közösségi tevékenységek és szolgáltatások. Igen, GDP-arányosan a kultúrára szánt összeg, ön is elmondta, képviselő asszony, csak ebben az egy tételben növelték a költségvetés kiadásait.

Hadd mondjam el önöknek, nagyon fontos az, hogy a kultúrára fordítsanak, csak ma a magyar családok 74 százaléka egy váratlan 50 ezer forintos kiadást nem tud megfinanszírozni. A magyar családok 64 százaléka egy egyhetes belföldi nyaralást nem tud a saját családjának megfinanszírozni. Úgy gondolom, hogy ezen kellene elgondolkozniuk.

A családi pótlékok és gyermekeknek járó juttatások besorolása alatt 522 milliárd forint szerepel, miközben idén még 540 milliárd forint volt rá. Ez 18 milliárdos csökkentés. Jövőre 373 milliárd forintot irányoztak elő egyéb szociális támogatásokra, miközben az idei előirányzat még 445 milliárd volt. Ez 72 milliárdos csökkenés.

A munkanélküli-ellátásokra idén 251 milliárd, jövőre 237 milliárd, ez 13 milliárd forint. Miközben olyan fejezetcímek vannak az indoklásban, hogy stabil pénzügyi helyzet, tartós gazdasági növekedés, javuló szociális biztonság.

Többször megígérték a választások alatt, hogy itt megszorítások nem lesznek. Én azt látom, hogy mi nem egy költségvetésből dolgozunk, ez a költségvetés csak a megszorításokról szól.

Annak ellenére, hogy a GDP ezt nem indokolja, a szegénységet és a gyermekszegénységet leíró mutatók többségénél romlott az EU-n belüli helyzetünk. Egy civilek által készített jelentésben is megállapítják, hogy az összes szegénységi mutatónk szerint az EU legszegényebb negyedébe tartozunk, az 1,7 millió gyerek közel fele kirekesztésben, nélkülözve, szegénységben él.

Kósa Lajos azt mondta, hogy még egy Mercedest is el kell vinni időnként a szervizbe, nem azért, mert rossz, hanem azért, mert karban kell tartani. Az a

baj, hogy a magyar szociális ellátórendszer eddig sem volt jó, eddig sem volt Mercedes. Ezt mutatja ma már az OECD-átlag alatti országok GDP-arányos szociális kiadásainak nagysága is, az OECD adatai szerint 2009-ben még 23,9 százalékát fordítottuk a GDP-nek szociális kiadásokra, 2013-ban ez már csak 21,6 százalékra csökkent.

Az látható, hogy az elmúlt években a családi pótléknál 30 milliárd forinttal csökkent a kiadások mértéke. Jövőre már csak 327 milliárd forintot terveztek be. Ennek oka lehet a tankötelezettség korhatárának leszállítása 16 évre, a családi pótlék iskolalátogatáshoz kötése, és a magasabb összegű családi pótlék tavalyi szigorítása, amit beteg gyerekektől vettek el. Hangsúlyozom: beteg gyerekektől. És persze ez azt okozza, hogy kevesebb gyerek születik Magyarországon.

Itt meg kell említeni, alaphelyzetben nem változnak a családi adókedvezmény feltételei. Ma többször elhangzik, folyamatosan kampányolnak a 2015-ös költségvetésnél a kétgyermekesek adókedvezmény-kiterjesztéséről. Fejezzék be, ezt ma már egyszer elmondtam, a 2015-ös költségvetésben nincsenek benne a kétgyermekes családok.

Itt meg kell említenem, hogy az óvodába járást is szigorítani fogják, hogy amelyik gyerek nem jár óvodába, megvonják a családi pótlékot. Na, én erre anyaként nagyon kíváncsi leszek, hogy ezt hogy fogják csinálni. Tisztában vannak maguk azzal, hogy mire készülnek? Körülbelül 20-25 ezer férőhely hiányzik ma Magyarországon az óvodákból ahhoz, hogy hároméves kortól ezt kötelezően be tudják vezetni. Kíváncsi leszek, hogy ezt egy év alatt hogy fogják pótolni.

A másik. Gondoljanak bele, én tapasztalt anyaként elmondhatom, háromévesen a gyerek bekerül az óvodába, először egy fél évig állandóan beteg. Na már most, nem szoktunk állandóan az orvoshoz rohángálni, mert lehet, hogy csak egy picikét náthás - inntól fogva folyamatosan igazolást kell kérni. A gyermekorvosok fel vannak-e arra készülve - végiggondolták maguk ezt? -, hogy napjában mennyivel fog nőni a gyermekorvosi rendelőbe beülő szülőknél és gyerekeknek a száma?

Hozzáteszem maguknak, amikor azt mondják, hogy majd lesznek jó családok meg rossz családok, hogy fogja ezt a jegyző ellenőrizni? Ki lesz a jó család? Az, aki KDNP-szempontról keresztény család? Vagy ki a jó család ma Magyarországon? Mondják már ezt meg nekem! *(Dr. Répássy Róbert: Az internacionalisták, azok...!)* Szóval, vannak itt érdekes kérdések ebben a szigorításban. *(Dr. Répássy Róbert: Mi baja a keresztényekkel?)*

A másik. A Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Alapnál néhány tételt felsorolnék, hogy mi az, ami a 2015-ös költségvetésben csökken. Családi pótlékokra szánt összeg - csökken. Anyasági támogatás - csökken. Gyermekgondozási segély - csökken. Gyermeknevelési támogatás - csökken. Gyermek születésével kapcsolatos szabadság megtérítése - csökken.

Pénzbeni és természetbeni gyermekvédelmi támogatások - csökken. Életkezdési támogatás - csökken. Gyermektartásdíjak megelőlegezése - csökken. Szolgálati járandóság - csökken. Korhatár előtti ellátás, balettművészeti életjáradék - ha már a kultúránál tartunk - csökken. Mezőgazdasági járadék - csökken. Politikai rehabilitációs és más nyugdíj-kiegészítések - csökken. Házastársi pótlék - csökken. Egyéb támogatások: cukorbeteg támogatása, laktámogatás - csökken. Megváltozott munkaképességűek keretkiegészítése - csökken. Közgyógyellátás - csökken. És akkor maguk ezek szerint a magyar családokat fogják támogatni a jövő évi költségvetésben? Hány tételt soroljunk még fel?

Én úgy fogalmaztam a nap folyamán, hogy ez a költségvetés a szegénység, a pimaszság és a bukás költségvetése. A szegénység - gondolom, hogy értették, hogy miért mondtam, hogy a szegénység költségvetése.

A pimaszság költségvetése azért... *(Dr. Répássy Róbert: A bukást is értjük!)* Megvárna, államtitkár úr, amíg befejezem? A pimaszság költségvetése azért, mert - néhány tételt elmondanék. *(Dr. Répássy Róbert: A bukást is értjük, csak önökre kell nézni!)* A sportot többször emlegették itt. 120 milliárdot szánnak stadionépítésre meg minden egyéb felesleges dologra.

És akkor ott van a mindennapos testnevelés. Maguk az idén azt mondták, hogy hatmilliárdot szánunk tanuszoda és tanterem építésére. Utána azt mondták, hogy a következő évekre, mivelhogy jövőre robbanni fog, mert már minden évfolyamban bevezetik a mindennapos testnevelést, és körülbelül 650 tornaterem hiányzik a településekről. Ehhez képest a jövő évi költségvetésben nem 6 milliárd forint van tanuszoda- és tanteremépítésre, hanem 1,8 milliárd forint. Míg közben a stadionokat úgy húzzák fel Magyarországon, mintha a gomba nőne kifelé, és úgy, hogy közben, ha csak a focit emlegetjük, a FIFA ranglistáján 54. helyen vagyunk, 20 helyet estünk vissza.

És a pimaszságnál még megemlíteném, hogy míg közben itt a gyermekszegénységet emlegetjük, és elmondtam, hogy hány szegény gyerek van az országban, addig a miniszterelnök Várba költözése 6,3 milliárd forintba kerül nekünk jövőre. Azt gondolom, hogy ettől sokkal fontosabb dolgok vannak Magyarországon, mint hogy ilyenekre költsünk. *(Dr. Legény Zsolt: Teljesen igaz!)*

(19.30)

A bukás költségvetése, kedves képviselő urak, azért a bukás költségvetése, mert ezt már jövőre a magyar lakosság nem fogja bírni elviselni. És többször elhangzott ma, hogy jobb lenne, ha azt vennék figyelembe, hogy micsoda tüntetések vannak, és szombaton figyeljenek oda a pedagógusokra, mert a pedagógusok nem csak maguk miatt mennek ki az

utcára. (Dr. Répássy Róbert: *Hanem maguk miatt.*) Tudják, miért mennek még ki? A gyermekszegénység ellen - és jó lenne, hogyha most már odafigyelnének. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Most Banai Péter Benő államtitkár úrnak adom meg a szót.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Megmondom őszintén, hogy nehezen találom a szavakat, mert kicsit olyan érzésem van, minthogyha nem Magyarországon járnék. Tehát olyan kifejezéseket... (Bangóné Borbély Ildikó: *Hát nem egy országban élünk, mi is így érezzük!*) Olyan kifejezéseket hallottam, hogy olyan ez a költségvetési politika és a gazdaságpolitika, mint a rák, aki vagdalózik és hátrafelé halad; azt hallom, hogy a bukás költségvetéséről beszélünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nézzük meg a statisztikai adatokat! A bukás költségvetéséről sajnos Magyarország esetében sokszor beszélhetünk, lehet, hogy képviselő asszony nem hallotta még tőlem azt a statisztikát, hogy az önök kormányzása idején volt (Bangóné Borbély Ildikó: *Na, végre!*), igen, igen, tényszerűen volt hat olyan év, amikor a huszonhét tagállamból vagy a legnagyobb volt Magyarországon az államháztartási hiány, vagy a második. Igen, sajnos ezt a kifejezést alkalmazhatjuk Magyarország esetén. (Dr. Répássy Róbert: *Bizony!*) Én azt gondolom, hogy érték az, hogy kilenc év után lekerültünk a szegyenpadról, a túlzottdeficit-eljárásból. Ma senki nem kérdőjelezi meg azt, hogy az államháztartási ügyek rendben vannak.

A képviselő asszony azt kérdezi, hogy milyen áron, és hadd térjek oda vissza, hogy merre halad az ország. Statisztikai adatok alapján, nemcsak a Központi Statisztikai Hivatal, hanem az Európai Unió statisztikai szervének adatai alapján Magyarországon a foglalkoztatottság növekszik. (Bangóné Borbély Ildikó: *Közmunka!*) A foglalkoztatási adatok bőven húsz éven túli magasságokat mutatnak – hozzáteszem, képviselő asszony, nem csak a közmunkának köszönhetően. Igen, a közmunkának köszönhetően is, kérem, ellenőrizze a számokat, az elmúlt időszakban egyértelműen a versenyszféra húzta a foglalkoztatási adatokat.

Beszélhetünk arról, hogy milyen gazdasági növekedés van. Z. Kárpát Dániel azt mondta, hogy mi dübörgő gazdaságról beszélünk. Képviselő úr, azt kell mondjam, hogy nem mi vagy nemcsak mi, hanem az Európai Bizottság is. Nézze meg az Európai Bizottság előrejelzését, és ez alapján az látszik, hogy idén a 28 tagállamból Magyarország növekedése a második legnagyobb várható értéket mutatja. Igen, tényszerűen mondhatjuk, hogy hál' istennek, van érdemi gazdasági növekedés, és ez az a plusz gazdasági növekedés, amely megteremti a fedezetet egy csomó területén a többletkiadásoknak.

Nemcsak a kultúra az ilyen terület, ahol többletkiadásokról beszélhetünk, hanem számos más terület is. (Bangóné Borbély Ildikó: *Számok?*) Képviselő asszony, előttem van a költségvetési javaslat (Bangóné Borbély Ildikó: *Nekem is!*), pontosan a számokkal, és ebből azt látom, hogy mind a közoktatásra több forrás jut, mind a gyermekek táboroztatására - vagy igen, a gyermekek étkeztetésére is.

Akkor, képviselő asszony, ha megengedi, reagálnék tényszerűen az ön felvetéseire. Kérem azt, hogy nevezze meg azokat az ellátásokat, amelyek konkrétan az egyes személyek tekintetében csökkennek. Sajnos, a demográfiai folyamatok alapján látunk olyan kiadási előirányzatot, amely abszolút összegében csökken, de az egyének szintjén semmilyen csökkenés nincsen. Miért csökkennek abszolút összegben a költségvetés egészét tekintve családi támogatási tételek? Azért, mert egy olyan demográfiai folyamat van, amit meg kell fordítani. És akkor nézzük meg, hogy mit tesz ennek érdekében a kormány és mit tett az elmúlt időszakban.

Őn azt mondta, hogy gyakorló anyaként látja, hogy milyen nehézségekkel kell szembesülni. Akkor azt is kérdeznem kell, hogy gyakorló anyaként ön tudja, hogy a családi kedvezmény bevezetésével mennyi pluszforrás maradt a családoknál. Gyakorló anyaként ön tudja, hogy a gyes, a gyed extra bevezetése mit jelent az embereknek. Gyakorló anyaként tudja, és kérem, ellenőrizze a statisztikai adatokat (Bangóné Borbély Ildikó: *Szoktam!*), hogy a szociális hozzájárulási adókedvezmény rendszerének bevezetésével a gyermeket vállaló nők sokkal könnyebben tudnak visszatérni a munkaerőpiacra, és megint, ellenőrizzük a nyilvános statisztikai adatokat, azt mutatják ezek az adatok, hogy növekszik a nők foglalkoztatása ezen intézkedéseknek is köszönhetően.

Abban igaza van, hogy a demográfiai kérdés egy rendkívül égető kérdés. Én azt mondom, hogy a demográfiai fordulat érdekében a kormányzat és az Országgyűlés számos intézkedést tett, és azt gondolom, hogy ennek a családok látják az eredményét. (Bangóné Borbély Ildikó: *Hogyne! Szülnek is már!*)

Hadd reagáljak néhány mondatban a devizahitelek kérdésére, amelyet Z. Kárpát Dániel képviselő úr emelt ki. Maximálisan egyetértek a képviselő úrral abban, hogy egy olyan problémáról beszélünk a devizahitelek tekintetében, amely nemcsak az egyének problémája, hanem az egész gazdaság problémája.

A magyar gazdaság sérülékenységét az is okozta, hogy nemcsak a lakosság, nemcsak az állam, az önkormányzatok, hanem bizony a vállalati szektor is eladósodott volt, és jelentős részben devizában. Ez az egész gazdaság sérülékenységét növelte, tehát nemcsak egyéni problémáról van szó, egy nagyon súlyos egyéni problémáról, hanem súlyos makrogazdasági problémáról is. Na, ezt a problémát, én úgy gondolom, hogy a kormány bátor lépésekkel kezelte, olyan lépésekkel, amelyeket sok már ország nem tett meg, nem mert meglépni.

Az Európai Unió országaiban is látunk más tag-államokat, ahol a devizahitelezés probléma volt, és el kell mondjam, hogy sokszor ugyan nem hivatalosan, de más országok tisztviselői megdicsérik a magyar kormányzatot, megdicsérik Magyarországot annak tekintetében, hogy mert lépni ebben az igen nehéz kérdésben, és azt gondolom, hogy a banki elszámoltatás költségvetése, a fair bankoknak a rendszere 2015-ben lezárja azt a folyamatot, amelyet 2010-ben a kormány elkezdett.

Ismét számos számítás támasztja alá, hogy a fair bankok rendszerében 1000-1100 milliárd forintnyi forrás jut vissza az ügyfelekhez, ez az összeg jelenik meg a lakosságnál. Ha csak ezt az egy utolsó lépést említem, akkor azt gondolom, hogy Magyarország, a kormányzat, az Országgyűlés sokat tett és sokat tesz annak érdekében, hogy végképp lezárjuk ezt a problémás időszakot.

Ami azt illeti, hogy a lakásteremtési kérdés és a devizahitelek problémájának megoldása hogyan kapcsolható össze, a képviselő úr kiemelt egy elemet, a Nemzeti Eszközkezelő rendszerét. A képviselő úr azt említette, hogy az arcátlanság magasiskolája az, amikor a devizahitelek problémájának kezelése-képp sikerként vagy pozitív lépésként aposztrofálja a kormányzat a Nemzeti Eszközkezelő működését.

Képviselő Úr! Én azt gondolom, hogy azok a családok, amelyek megtarthatták otthonukat, amelyek nem az utcára kerültek, hanem a lakásukat továbbra is használhatják - igen, bérlőként, és nem az utcán vannak -, azok ezt a programot inkább pozitívumként értékelik, mint negatívumként. Mi lett volna akkor, hogyha ezt az intézkedést nem vezeti be Magyarország? Az történt volna, hogy ezek az emberek az utcára kerülnek, ténszerűen ez a helyzet.

Ami pedig a lakáspiac élénkülését, illetőleg a kormányzati intézkedéseket illeti, én maximálisan egyetértek a képviselő úrral abban, hogy szükség van intézkedésekre, pont ezt tartalmazza a jövő évi költségvetési törvényjavaslat a sokszor emlegetett családi otthonteremtési programmal, ami, abban bízom, hogy mind a lakáspiac kérdéseiben érdemi segítséget tud biztosítani, mind a gyermekvállalás tekintetében pozitív lépés lesz a jövő év közepétől. Ez ismét egy olyan tétel, amellyel a jövő évi költségvetési törvényjavaslat számol.

De ami a lakásteremtést illeti, az otthonteremtést, illetőleg a lakásszerzés megkönnyítését illeti, nemcsak a Nemzeti Eszközkezelő intézményét, nemcsak az otthonteremtési programot kell hogy kiemeljem, hanem a lakástámogatások rendszerében a kamatfizetési kötelezettség vagy teher csökkenését is.

A tegnapi napon az egyik szocialista képviselő azt emelte ki, hogy vannak olyan előirányzatok, lakástámogatási előirányzatok, ahol csökkennek. Igen, azért, mert a jegybanki alapkamat és a kereskedelmi banki kamatok csökkennek. Azoknak a hiteleknek, akik forrást vettek föl lakásszerzés érdekében, most már, hál' istennek, kevesebb kamatot kell fizetni azért, igen, képviselő asszony, mert ez egy felelős

gazdaságpolitika, felelős költségvetés, amelyet a kormány elkészített és a tisztelt Országgyűlés elé beterjesztett. Ez is eredményezte azt, hogy az államadósság finanszírozása most már olcsóbb, mert elhiszik a Magyarországon befektetők, elhiszik az állampapírt vásárlók, hogy a magyar állam képes visszafizetni az adósságát.

(19.40)

Képviselő asszony, nem mindig volt ez így. Emlekezhetünk olyan időszakokra, amikor senki nem volt hajlandó Magyarországot hitelezni, csak nemzetközi szervezetek. Nézzük meg, hogy milyen kamatköltséget fizettünk utána!

Azt mondom, és a benyújtott dokumentum tartalmazza, hogy hála istennek, a kamatköltségek csökkennek, és nemcsak az állam kamatköltségei csökkennek, hanem azoknak az embereknek a kamatköltségei is csökkennek, akik például lakásszerzés érdekében hitelt vettek föl.

Én azt gondolom tehát, és itt engedjék meg, hogy visszatérjek a bevezető mondatra, elismerve azt, hogy számos feladat van még előttünk, amelyet meg kell oldani, mégis én azt gondolom, az elmúlt időszak lépéseit sikeresnek tartom, sikeresnek nemcsak a makrogazdasági számok szintjén, hanem az egyének szintjén, és azt gondolom, hogy a jövő évi költségvetési törvényjavaslat ezt a gazdaságpolitikát folytatja, és bízom abban, hogy ha önök megszavazák, akkor ez a folyamat 2015-ben is valóság lesz.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Most Czibere Károly államtitkár úrnak adom meg a szót.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Egy dologra fogok csak reagálni, két perc nagyon kevés, illetve három dologra.

Az egyik az, említette az egyhetes nyaralást, hogy nagyon nagy százalékban, 77 százalékban a magyar családok nem engedhetik meg maguknak. Én azt gondolom, hogy olyan dolgokat kell számon kérni a kormányon, amiért tehet. Ez az arány az elmúlt években is és 2010 előtt is így alakult. Az összes statisztika azt mutatja, hogy a gazdasági válság sem emelte ezt az arányt. Tehát fontos dolog, azt gondolom, olyanokat számon kérni, amiről a kormány tehet, és ez az arány hosszú évek óta ilyen magasan áll. Tehát abban a kirekesztettségi statisztikában, amit ön említett, az Eurostatban, az egy kirekesztettségi faktor, de például sem a kormány tevékenysége, sem például a gazdasági világválság nem érintette ezt a mutatót például negatívan, ha összehasonlítja a válság előtti és utáni értékeket.

A másik fontos kérdés a gyermekszegénység ügye. Ha az arányokat tekintjük, a gyermekszegénységi ráta 2011 óta változatlan, 23 százalék. Ha megnézi a konkrét számokat, az eredeti konkrét volumenre, gyermekszámra, akkor azt látja, hogy 2011-ben a gyermekszegénység, azoknak a gyerekeknek a száma, akik - most elnézést a szakmaiért - a mediánjövedelem 60 százaléka alatt éltek, ez az uniós mérce, azoknak az aránya 415 ezer volt, és idén 406 ezer. Tehát azoknak a gyermekeknek a száma, akik jövedelmi szegénységi küszöb alatt élnek, az elmúlt három évben évről évre ötezerrel csökken. *(Harangozó Gábor István: Az arány, államtitkár úr! Mennyi gyerek van?)* Ez az Eurostat honlapján főtt van.

Tehát amikor arról beszélünk, hogy gyermekszegénység, akkor jó tudni, hogy Magyarországon az előző ciklusban a szegény gyermekek, jövedelmileg szegény gyermekek száma évről évre több ezerrel csökkent. Ez matematika. *(Harangozó Gábor: A gyerekek száma csökkent, államtitkár úr!)* Igen, ez így van. Csak jelzem, hogy a szegény gyermekek száma folyamatosan csökken. Hozzáteszem, egy is sok.

A harmadik kérdés pedig, Banai államtitkár úr több mindent el is mondott, egyet emelnék ki, ez a gyermekétkeztetés kérdése. Én azt gondolom, hogy ha a számsorokat, amelyeket idézett, kiegészítette volna, akkor láthatná, hogy a gyermekétkeztetésre több mint 10 százalékkal emeljük meg a költségvetési tételeket, amely 5,5 milliárd többlet költségvetési támogatást jelent a tanévben és 600 millióval a nyári gyermekétkeztetésben, ami 25 százalékos emelés. Tehát azt gondolom, a jegyzőkönyv számára is fontos azért megemlékeznünk, hogy az étkeztetésben jelentősen megemelkednek a költségvetési támogatások, amelyek lehetővé teszik, hogy az idei 420 ezerrel szemben 438 ezer gyerek jusson kedvezményes étkeztetéshez a tanév során, a nyári szünetben pedig az idej 124-125 ezer gyerekkel szemben még további gyermekek tudjanak bekapcsolódni ezekben a programokba. Nagyon remélem, hogy ezekhez a programokhoz az önkormányzatok támogatását is megkapjuk majd.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Most Kepli Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. A költségvetési tervezetnek olyan fejezetéről vagy olyan részéről szeretnék inkább kicsit általánosságban beszélni és némi konkrétumra is kitérve, amely a környezetvédelmet, energiapolitikát és vízügyeket érinti, tehát ami a Jobbik-frakción belül az én szakterületemre vonatkozik.

Általánosságban elmondható a környezetvédelemre mint ágazatra vonatkozóan, hogy folyamatos gyengülésben, leépülésben van, az elmúlt években egyre kisebb a kormányon belül az érdekérvényesítő

képessége. Ez kezdődött 2010-ben az önálló környezetvédelmi tárca megszűnésével. Most már az államtitkarság is a vidékfejlesztési - illetve most éppen Földművelésügyi Minisztériumnak hívják - minisztériumon belül egyre inkább gyengül, egyre több hatáskör kerül át más tárcákhoz, fontosabb hatáskörök, és egyre inkább azt látjuk, hogy az anyagi ráfordítások is csökkennek, ami egy rendkívül káros tendenciát vetít előre, illetve a tapasztalatok is azok, hogy Magyarországon az igazán veszélyes vagy potenciálisan veszélyes környezetszennyezések nem kerülnek így felszámolásra ezáltal, hanem továbbra is időzített bombaként itt ketyegnek alattunk.

Láthattunk már Heves megyében egy ivóvízbázis-elszennyeződést ezzel kapcsolatban a tavalyi vagy tavalyelőtti évben, amikor egy egész településnek kellett más úton ivóvizet biztosítani azért, mert egy korábban létesült ipari parkban egy nehézfém-szennyezés, ami ott maradt és nem lett kármentesítve, elszennyezte az ivóvízbázist Abasáron, és ezért egy másik településről kellett a település ivóvízellátását megoldani. De a Hortobágyi Nemzeti Parkban talált nagy mennyiségű veszélyes hulladék sorsáról sem hallottunk azóta.

Még hosszan sorolhatnám, hiszen a környezetvédelmi hatóságoknak rendkívül fontos szerepük volna abban, amennyiben megfelelő emberállományuk és megfelelő költségvetésük lenne feladatuk ellátásához, hogy az ilyen és ehhez hasonló potenciális veszélyforrásokat feltárják, és az egyébként törvény szerint arra kötelezett személyeket ezeknek a felszámolására kötelezzék, illetve nyilvánvaló, hogy állami forrásnak is kellene lennie, amely olyan esetekben, amikor már nincs olyan jogszerűen felelősre vonatkozó szennyező, akkor az államnak kellene ezekben az esetekben helytállnia.

Jó néhány, tehát több tucatnyi vagy több száz ilyen szennyezőforrás van még Magyarország területén, nagyrészt még a rendszerváltás környékén felhagyott ipari területek vagy honvédségi területek, volt szovjet laktanyák területén, itt elsősorban nagy mennyiségű szénhidrogén-szennyezések vannak, de más egyéb vegyipari tevékenységekből visszamaradt szennyezésekről is tudunk, amelyeknek a felszámolására volt valaha az országos környezeti kármentesítési program, amelybe egyre kevesebb forrás került, majd meglehetősen elhalt a dolog, és jelen pillanatban ezekre a veszélyforrásokra nem figyelünk oda.

Tehát ez csak az egyik része a környezetvédelmi hatóságok munkájának, azon környezetvédelmi hatóságok, amelyek egyre kisebb büdzséből kénytelenek gazdálkodni. Már az is kérdéses egyébként, hogy egyáltalán mint környezetvédelmi és természetvédelmi felügyelőségek - mert a vízügyi hatásköröket most már teljesen elvonták tőlük - egyáltalán fennmaradnak-e, megőrzik-e az önállóságukat, vagy pedig a kormányhivatalokba beolvadva gyakorlatilag végleg súlytalanná válnak és elvesztik jelentőségüket, merthogy ennek is megvan a reális veszélye. Tehát ennyit a környezetvédelmi hatóságokról.

De nemcsak a környezetvédelmi hatóságok téren érzékelni az ágazat súlytalanabbá válását, hanem más egyéb területeken is. Ha a környezetvédelemről beszélünk, akkor általában mindenkinek a hulladékkal kapcsolatos problémák jutnak eszébe. Szintén egy rendkívül fontos probléma a lakosságihulladék-szállítás, a lakossági hulladék, kommunális hulladék kezelése, amelyet most már többségében önkormányzati és állami tulajdonú szolgáltatók végeznek, amitől én azt gondolom, hogy a lakosság számára a díjtételek nem lettek sokkal kedvezőbbek, bár itt a rezsicsökkentésben ez is a kampánytémák között volt, hogy a hulladékszállítás közszolgáltatási díja majd csökkenni fog. De ez csak az éremnek az egyik oldala. A másik oldala az, hogy milyen módon és milyen minőségben látják el ezeket a közszolgáltatásokat, és hová kerülnek azok a hulladékok, amelyeket a háztartásokból elszállítanak.

Nagyon sok településen, főleg kisebb településeken továbbra sem biztosított a szelektív hulladékgyűjtés lehetősége, a veszélyes hulladékokat nem tudják hová elvinni, elhelyezni. Ezekre megfelelő források biztosítására volna szükség ahhoz, hogy különböző európai uniós és főleg hazai törvényeknek és irányelveknek teljes egészében meg tudjunk felelni.

(19.50)

Aztán továbbmenve a vízügyi ágazatra: ennek a területnek megint csak elég érdekes a sorsa. Eleinte a környezetvédelmi tárcahoz tartozott, aztán amikor megszűnt a környezetvédelmi tárca önállósága, akkor is egy ideig a környezetügyi államtitkárság - a 2010-es kormányváltás után nagyon rövid ideig - feladatai közé tartozott, majd a Belügyminisztériumhoz kerültek át először csak a védelemmel kapcsolatos feladatok, majd egyre több vízvédellemmel kapcsolatos hatáskör is. Mi már akkor is azt mondtuk, amikor egy része átkerült a belügyhöz, hogy ha már viszik, akkor vigyék az egészet, mert a vízügyi ágazatnak egy kézben kell lennie, nemcsak az árvízvédelemnek, hanem akkor a teljes szakmai irányításnak, mert ha széttagolva van több tárcanál, az Magyarország árvízi és belvízi biztonságát is veszélyezteti, egyáltalán a vízügyi ágazat megfelelő szakmai működését. Aztán ez végül meg is történt, évek alatt átkerült szinte most már teljes egészében a belügyi tárcahoz a vízügy, azonban itt is inkább az árvízi és belvízi védekezésre - ami rendkívül fontos - korlátozódnak a költségvetésben ezzel kapcsolatban elkülönített pénzek.

Azonban azt láthatjuk, hogy ezek a problémák is egyre nagyobb forrásokat igényelnek. Az árvizek, az árhullámok egyre nagyobbak és intenzívebbek, a gátakat viszont nem lehet a végtelenségig emelni. Olyan hosszú távú megoldások volnának szükségese, amelyekre jelen pillanatban szintén nem látni megfelelő forrást a költségvetésben, hogy hogyan

lehetne a vízügyi problémákat Magyarországon megoldani, amikor az egyik évben rekord árhullám, a következő évben pedig rekord méretű aszály tapasztalható. Ezeket természetesen csak úgy lehet megoldani, ha a megfelelő tározást biztosítjuk. A tiszai árvízi tározók részben jelentenek erre a problémára megoldást, hiszen az árhullámok során keletkező vizet tárolják el egy ideig, de nyilvánvaló, hogy amikor aszály idején ezek a vizek öntözési célra hasznosíthatók lennének, akkor ennél egy kicsit többre volna szükség. A Jobbik a programjában annak idején részletesen kidolgozta, hogy hogyan lehetne ennek a feltételeit biztosítani, de sajnos nem látjuk sem ennek a jeleit, sem pedig a vizeink más egyéb célú hasznosítását.

Itt térnék át az energiapolitikára. Úgy hírlík, hogy a Magyar Villamos Művek tulajdonrészt kíván szerezni a szlovák energetikai cégben vagy villamosenergia-cégben, legalábbis a sajtóban ezt lehetett olvasni, meg azt is, hogy erdélyi vízerőműben szerzett részesedést vagy tulajdonrészt. Magyarországon mindig az a kormányzati álláspont, hogy a vízenergia abszolút nem támogatandó a kormány részéről, holott nemcsak energetikai szempontból, a termelés szempontjából megújuló energia, de vízügyi szempontból is szintén megoldást jelenthetne.

Azért beszélek most ilyen általánosságokban anélkül, hogy a konkrét részletszámokba belemenék, mert olyan nagy területeket kell hogy átfogjon a felszólalásom, amelyekről eddig nagyon kevés szó esett.

Az energiapolitikában is - és ezt már nagyon rövidre fogom, mert nem szeretném képviselőtársaim előtt elrabolni az időt - a kormány egyik fő üzenete a rezsicsökkentés, az, hogy ezzel mennyivel több, hány milliárd forint maradt meg az állampolgárok zsebében. A Jobbik végig támogatta a rezsicsökkentést, minden olyan törvényjavaslatot megszavaztunk, ami ehhez kapcsolódik. Azonban azt is szeretnénk látni, hogy a másikkól ezek az intézkedések nem vezetnek oda, hogy a közműszolgáltatók, az energiaszolgáltatók teljes egészében elhanyagolják a rendszerüzemeltetéssel vagy a karbantartással kapcsolatos feladataikat, és így próbálják meg továbbra is biztosítani maguknak azt a profitot, amit a multinacionális közműszolgáltatók eddig nagyrészt kivittek az országból. S amikor ezek a stratégiaileg fontos rendszerek - a villamosenergia-szolgáltatók, a fűtés- vagy gázszolgáltatók, de bármilyen más közműszolgáltatók is - visszakerülnek majd állami tulajdonba, akkor ezeket óriási ráfordítások árán lehet majd olyan megfelelő műszaki állapotba hozni, hogy az ne jelentsen veszélyt az energiaellátásra a fogyasztók szempontjából.

És aztán még beszélhetnék a Paksi Atomerőmű bővítéséről is, mint a legnagyobb energetikai beruházásról, amely a következő évtizedekben Magyarország előtt áll. Már van egy 28 milliárd forintos összeg a költségvetésben a Miniszterelnökség fejezetében. Azt gondolom, hogy itt nagyon-nagyon oda kell majd

figyelnünk arra - többször felszólaltunk már ebben az ügyben -, hogy a parlament is fokozottan vizsgálja ezeknek a forrásoknak az elköltését. Ennek a rendkívül nagy összegű beruházásnak átláthatónak kell lennie, és a korrupció minden látszatát el kell hogy kerülje, pontosan azért, hogy a kormány mind a nemzetközi, mind a hazai támadásokat el tudja kerülni. A Jobbik is fokozottan szeretné - amellet, hogy támogatja ezt a beruházást -, ha minden egyes mozzanata teljes átláthatóság mellett zajlana, és a források elköltésére ez nyomatékosan érvényes lenne.

Nagyon sok mindenről tudnék még az energiapolitikával kapcsolatosan szólni, de azt gondolom, a lényeg tulajdonképpen az, hogy a környezetvédelem és a vízügy, az energiapolitika területén - bármelyik területről is beszélünk - egyszerűen egy rendszereszléti hiba van. Különböző módosító javaslatokkal javítgatni ezt nem nagyon lehet, a költségvetésnek ezeket az ágazati fejezeteit a Jobbik teljesen másként képzelne el, és nyilván ha majd a választóktól lehetőséget fog kapni, akkor másként is fogja ezeket a fejezeteket átcsoportosítani mind bevételi, mind kiadási oldalról, de hosszabb időt venne most igénybe ennek az ismertetése. Én meghagyom képviselőtársaim számára is a lehetőséget, hogy a saját területükről beszámoljanak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Szabó Sándor képviselő úrnak adom meg a szót.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is azok közé fogok tartozni - valószínűleg nem árulok el ezzel olyan nagy titkot -, akik a költségvetés kritikáját fogalmazzák meg. Tisztelt képviselőtársaim dicsérete a kormánypárti oldalról számos helyen megtalálható.

De mielőtt ezt megtenném, Czibere államtitkár úrnak szeretném elmondani, hogy bár a statisztika nagyon fontos dolog, de tetszik-e tudni, államtitkár úr, hogy most szombaton a Pedagógusok Szakszervezete miért tüntet, azon túl, hogy egyébként a saját maguk érdekeiért is. Azért, képviselő úr, államtitkár úr, mert azt tapasztalják, hogy péntekről hétfőre számos gyerek úgy érkezik az óvodákba és a bölcsődékbe, hogy meleg ételt pénteken látott utoljára, és a 70 ezer forintot kereső dajkák az ebédig vesznek nekik élelmet, hogy ezek a gyerekek ne legyenek éhesek. Én elhiszem, hogy a statisztika azt mutatja, hogy a gyermekszegénység nem változott, de azért a mindennapok és a valóság teljesen más, és ez sajnos egyre gyakoribb, tisztelt államtitkár úr. A statisztikai adatokat pedig lehet nézegetni, de ha a valóság más mutat, azt azért el kellene fogadni.

Én is szociális kérdésekkel akarok foglalkozni, szociális ellátási problémákkal, valamint az önkormányzatok helyzetével kapcsolatban kívánok a költségvetés kapcsán néhány gondolatot megfogalmazni.

Ma már különösen nagy problémát okoz a magyar háztartásoknak, ha a család bármely tagja, le-

gyen az a férj vagy a feleség, akár egy létszámleépítés miatt elveszíti a munkáját, és átmenetileg vagy hosszabb távra pénzbeli szociális ellátásra szorul. Problémát jelent, mert azt kell megtapasztalnia, hogy a kormányzati intézkedések és a kormányzati magatartás ma már csak olyan, hogy folyamatosan szűkíti a szociális ellátásokra juttatott források összegét. Pedig, tisztelt képviselőtársaim, ha megnézzük, ezek az emberek nem jósántukból fordulnak ám segítségért akár az államhoz, akár az önkormányzatokhoz. Hibás az a feltételezés, hogy ha azt tetszenek gondolni, hogy ezek az emberek tulajdonképpen a kezüket tartják azért, hogy segélyeket kapjanak, és hogy ezek az emberek nem akarnak dolgozni. Nagyon sokan ugyanis valóban azt választanák, ha tehetnék, hogy dolgoznak, de mivel nincsenek valódi és érdemi munkahelyek, és bizony a megtakarítások is nagyon elenyészők egy átlagos magyar háztartásban, hát nem nagyon tudnak mit tenni, ha ilyen helyzetbe kerülnek, akkor átmenetileg bizony pénzügyi szociális ellátásért kell hogy folyamodjanak, még akkor is, ha - higgye el, államtitkár úr - nagyon sokan vannak, akik ezt bizony szégyellik. Nem szívesen teszik meg, de ez a nagy bűdös helyzet. Ezeknek az embereknek bizony átmeneti segítség kell, tisztelt államtitkár úr, hogy a megélhetésük biztosított legyen, hogy a munka világába valahogyan visszavezessük őket, hogy ne kerüljenek olyan helyzetbe, ahonnan nem vagy már csak nagyon nehezen tudnának visszakapaszkodni.

(20.00)

Ehhez képest mit tapasztalunk a kormány részéről a segítő kéz helyett? Azt látjuk, hogy évről évre a szociális pénzügyi ellátásokra fordítandó támogatások összege csökken, büntetve ezzel egyébként a nehéz helyzetbe került családokat, nehéz helyzetbe került embereket, büntetve ezzel a szegénységet. Egyébként ezzel azt érik el, hogy ezeket az embereket még kilátástalanabb helyzetbe hozzák. Persze, sokat hallottuk a kormány tagjaitól, miniszterelnök úrtól, önköktől tegnap is, ma is, hogy teljesen más a fölfogásuk a segélyezéssel kapcsolatban, mert elsősorban munkát kell biztosítani az embereknek, nem segélyeket.

Nem is lenne ezzel baj, ha ebben a tevékenységükben aktívak lennének és jeleskednének, és valódi, a versenyszférában létrejövő új munkahelyeket hoznának létre, és nem a csodafegyverként már említett közfoglalkoztatást hoznák fel rendszeresen mint megoldást. Hiszen önök is tudják, hogy ez egyrészt rövid időre és nem is mindenki számára biztosított. Egyébként ezt nem én mondom, hanem a múlt héten az egyik híradásban maga Varga Mihály ismerte el, aki azt mondta, hogy sajnos minden tizedik-tizenegyedik ember fér hozzá egyébként a közfoglalkoztatás rendszeréhez.

Egyébként a közfoglalkoztatás rendszeréről is megvan a véleményem. Ha nem is általánosságban,

de bizony néhány helyen ez nem más egyébként, mint egy feudális földesúri rendszer nagyon rossz mutánsa, ahol bizony magának a közfoglalkoztatónak a kiszolgáltatását jelenti, annak kénye-kedve szerint, és bizony kilátástalan helyzetbe hozva azokat az embereket, akik erre a munkára rákényszerülnek. Így minden tisztelem és megbecsülésem az övék.

A 2015. évi költségvetésről szóló törvénytervezetben tehát azt látjuk, hogy folyamatosan csökken a szociális ellátásokra fordítandó támogatás, miközben azt tapasztaljuk, hogy 2010 óta az ezt az ellátást igénybe vevők száma viszont folyamatosan növekedik.

A megnövekedett pénzbeli ellátások többletigényét a szűkülő forrásokból már biztosítani nem lehet, a forrásaiktól megfosztott önkormányzatok pedig az eddigi mértéknél nagyobb részben már nem tudják ezt a feladatot felvállalni. Különösen igaz ez, ha az önkormányzatok tekintetében azt látjuk, hogy az önkormányzatok támogatása is a 2015-ös költségvetés szerint 25 milliárddal lesz kevesebb.

Már látható, hogy a foglalkoztatást helyettesítő támogatást és a rendszeres szociális segínyt saját bevételekből kell finanszírozni a megyei jogú városok nagy részének, tekintettel arra, hogy a szociális feladatok egyéb támogatásából az adóerő-képesség számítása miatt ezen települések nem részesülnek. És hát tudjuk, hogy a segélyezésben ez a két tétel a legfajsúlyosabb.

Szeged esetében egyébként azt jelenti, Szeged egyébként az én választókerületem, hogy míg 2014-ben 460 millió forint illette volna meg a várost, ennek csak a felét tudta megkapni a beszámítás miatt, azaz 230 millió forintot. Ha most a 2015-ös költségvetést nézem, akkor körülbelül ugyanez a szám, azaz 460 millió forint illetné meg a várost, de az adóerő-képesség alapján sávosan csökkenthető a lehívható támogatás. Így csak a 25 százalékát, azaz 115 millió forint tud a város megkapni.

Csökken a hozzájárulás mértéke egyébként a lakásfenntartási támogatás és az adósságcsökkentési támogatás esetében is, 90 százalékról 70 százalékra. És hát visszakerül a járási hivataloktól az ápolási díj és az időskorúak járadéka, amivel önmagában nem lenne baj, ha ezt le is finanszíroznák. De a támogatás erre nem 100, hanem csak 70 százalékos lesz. És hogy szól a törvényjavaslat indoklása? Az önkormányzatok saját hatáskörben, a helyi bevételeik terhére dönthetnek a segélyezési feladatok ellátásáról. Úgyhogy már azt is kimondhatjuk, szövegszerűen is rögzítve van, egyben központilag is irányítottá válik, hogy az önkormányzatok bizony a bevételeik jelentős részét szociális ellátási feladatokra kell hogy felhasználják.

Ezzel tehát mit tesz a kormány? Nem tesz mást, mint hogy egyébként a szociális ellátási kötelezettséget az önkormányzatokra hárítja, egyben a felelősséget is. Teszi ezt mind úgy, hogy pontosan tudják, hogy a fizetendő szociális ellátások jelentős saját bevételt kötnek le, csökkentve ezzel egyébként az

egyéb kötelező feladatok ellátására rendelkezésre álló forrásokat.

Persze, ha így az összefüggéseket megvizsgáljuk, akkor most már világosan látszik az adójogszabályok megalkotásánál, hogy miért is vezette be az önkormányzatok számára a kormányzat a települési adót. Hiszen pontosan tudták már a költségvetés megalkotásánál, hogy lényegesen kevesebb pénzt tudnak majd szociális ellátásokra biztosítani az önkormányzatoknak, és kvázi egy ilyen mentőövként ezt a lehetőséget megadták az önkormányzatoknak. Vessenek ki ők adót, innentől kezdve önök mossák a kezeiket, ezt a harcot majd vívják meg a települések, legyen ez az ő gondjuk.

De, tisztelt képviselőtársaim, önök is pontosan tudják, hogy ma egy átlagos családban, ha az adófizetést nézzük, és a tekintetben vizsgáljuk, akkor bizony a családok elérkeztek a túróképességük határához. Ma már több terhet nem tudnak megfizetni. Fel lehet tenni tehát akkor a kérdést, miért van az, hogy helyenként a költségvetésben azt tapasztaljuk, hogy látványberuházásokra van pénze az államnak, miközben a nehéz helyzetbe jutott családok szociális támogatására szánt kassza lassan kiürül.

Világosan látszik tehát a szociálpolitika oldaláról, hogy a 2015. évi költségvetés további elszegényedést fog hozni az önkormányzatok és a magyar családok számára egyaránt.

A szegénységről szóló mutatók és a jövedelmi oló folyamatosan nő. Eközben azt látjuk, hogy a kormány folyamatosan von el forrásokat, főleg a legrosszabb helyzetű és legrosszabb körülmények között élő társadalmi csoportoktól.

Ebben a formában értelemszerűen a Magyar Szocialista Párt a 2015. évi költségvetést nem tudja támogatni, hiszen ez nem jelent mást, mint a szociális válság további elmélyülését. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Czibere Károly államtitkár úrnak adom meg a szót.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A segélyezés kérdéséhez azért engedtessek meg két szót hozzátenni; nyilván azért képviselő úr védelmében is, hiszen a benyújtotthoz képest némileg korrigálásra fog kerülni a napokban az a javaslat, amit ön is olvasgatott, és mondom is, hogy miképpen.

Az alapvető kérdés az volt a segélyezési rendszer, a szociális támogatási rendszer átalakításakor, hogy valóban azok tudjanak határozatot hozni arról, hogy ki a rászoruló, akik helyben vannak. Ha emlékszik, '93-ban, a szociális törvény megalkotásakor is ugyanez volt az alapvető szándék, hogy alapvetően az önkormányzatok, a testületek, a helyi társadalom tudja leginkább megítélni azt, hogy helyben ki a rászoruló, és tényleg oda jussanak a források és a közpénzek, ahol a legnagyobb szükség van.

Csak hogy eltelt 20 év, és az elmúlt 20 évben a különböző támogatási formák többfelé váltak, méltányossági, normatív és egyéb alapon, ugyanis kiderült, hogy ezek célzottsága nem feltétlenül jó, és így egy széttöredezett, szinte átláthatatlan segélyezési, támogatási rendszer jött létre. A mostani változtatás alapvető elve az, hogy azokat a támogatásokat, amelyek jövedelemkompenzálóak, tehát fontos, hogy legyen egy jövedelmi garancia, egy minimum ezeknél a túlélés érdekében, azokat a kormányzat javasolja 2015-től nem önkormányzati, hanem járási szintre vonni. Tehát mind az fht-t, foglalkoztatást helyettesítő támogatást, mind pedig az rszs-t, rendszeres szociális segélyt járási hatáskörben, 100 százalékosan központi költségvetés által finanszírozott - nem 30:70, nem 20:80, hanem 100 százalékosan központi költségvetés által finanszírozott - támogatással alakítani úgy, hogy a rendszeres szociális segély esetében azok, akik foglalkoztathatók, az fht-ban folytatják, akik pedig nem, azok egészségkárosodotti és gyermekfelügyeleti támogatásban. Tehát egy új támogatás jelenik meg, mondom még egyszer, járási szintű és 100 százalékban központi költségvetés által finanszírozottan.

Tehát a támogatásoknak két csoportja lesz, az első csoport a járás által megállapított, 100 százalékban a központi költségvetés által finanszírozott, ide fog tartozni az fht, ez az a bizonyos egészségkárosodotti támogatás, továbbá az ápolási díj és az időskorúak járadéka, és az önkormányzatokhoz fognak tartozni a települési támogatás összefoglaló néven a további, már nem jövedelemkompenzáló támogatások. Ezzel tehát, azt gondolom, hogy az aktív korúak számára biztosított jövedelemkompenzáló támogatások mögé az állam 100 százalékosan beáll a költségvetési támogatás tekintetében is és abban is, hogy a járási hivatal fogja ezeket adminisztrálni. Azt gondolom, hogy ez fontos változás.

(20.10)

Azt gondolom - arra a felvetésére, hogy az önkormányzatok, akiknek települési támogatást kell jövőre, valószínűleg március 1-jétől folyósítani, ők miből fogják ezt tenni -, a kormányzat is tisztában van vele, hogy az adóerő-képesség alapján vannak olyan önkormányzatok, amelyeknek nincsenek forrásaik, nincsenek mobilizálható, mozgósítható erőforrásaik erre, ezért 30-35 milliárd forint, nem tudom, mennyi lesz a vége, rendelkezésre fog állni arra, hogy ezt a bizonyos feladatot vállalják, nyilvánvalóan differenciáltan, ahogy ön is említette, az adóerő-képesség függvényében.

Szeretném határozottan leszögezni, hogy a települési adó bevezetésének - ami az adótörvénnyel kapcsolatos - nincs semmifajta összefüggése a segélyezés átalakításával vagy a szociális ellátással. Tehát minden olyan hang, amely arra fog vonatkozni a

következő időszakban, hogy hát azért kell kivetnünk az új adót, merthogy, ezek hamisak; tehát nem lesz arra kényszerítve egy önkormányzat sem, hiszen ha nincs adóerő, akkor a központi költségvetésből fog kapni támogatást, ha van adóerő, akkor neki amúgy is volt eddig is helyiadó-bevétele. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most Lukács László György képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha virtuálisan is, de kettéválasztanánk ezt a termet, és az egyik oldalon a Fidesz, a másik oldalon az ellenzékiek ülnének, akkor azt mondhatnánk, hogy az önök oldalán, ha az egészségügyről beszélünk, akkor minden jó, ha a mi oldalunkon ülünk, akkor minden rossz. Higgýék el, hogy tévednek, ha úgy gondolják, hogy minden jó! Önkritikát is kell gyakorolni, mi is tévedünk, ha úgy gondoljuk, hogy minden rossz, mert a valóság egyébként azt mutatja, hogy többnyire az egészségügy területén rossz nagyon sok dolog, és az, hogy valami még jó benne, nem önöknek köszönhető, hanem az egészségügyben dolgozóknak, az egészségügyben dolgozó szakembereknek, ápolóknak, akik még fenntartják az egészségügyet és működtetik.

Azt is be kell önöknek vallanom, hogy a Jobbik az egészségügyi javaslataival, mondjuk úgy, önző volt, túlon túl akart kedvezni - és a benyújtott javaslatok is ebbe az irányba fognak menni - a harmadik legfontosabb területnek, amire mi úgy tekintünk, hogy az ország költségvetésének az egyik kiemelt területe, és ez az egészségügy. Mi úgy gondoltuk, hogy sokkal fontosabb idecsoportosítani forrásokat, mint a TEK-nél hagyni forrásokat, vagy Lázár János zsebpénzét meghagyni a minisztériumnál; mi úgy gondoljuk, hogy sokkal fontosabb erre költeni, mint stadionokra. Ezt már elmondtam a vita során, szívesebben látunk fűtött focipályákon tébláboló focisták helyett fűtött kórtermekben gyorsan lábadozó betegeket. Tehát nagy a különbség, és nincs mese: pénz kell az egészségügyre. És hogy ezt a koncepciót felvázoljam önöknek, először távolról közelítünk, majd aztán utána belemegyünk bizonyos részletekbe is.

Távolról közelítve a legfőbb probléma az - és ezt már említettem -, hogy pénz kell. Magyarország ugye az egészségügyi kiadások terén a GDP-hez viszonyítottan kiugróan rosszul teljesít, méghozzá akár a visegrádi országokat, akár az OECD-átlagot nézzük. Magyarországnak van mit ledolgozni ezen a téren, de van mit ledolgoznia az életpályamodell területén is. Önök mindvégig az egészségügyi életpálya területén arról beszéltek 2010 óta, hogy meg fog valósulni, hogy elindítják. 2011-ben ezt megismételték, majd 2011-től jött egy hatalmas nagy csend, és közben mind a Magyar Orvosi Kamara és különböző szövetségi szervezetek jelezték folyamatosan, hogy szükség van az elindítására, folytatására, és nemcsak egyéni akciókra, hogy egy-egy kiemelt területen - mint például

dául majd most a házi orvosoknál vagy korábban például a rezidenseknél - bizonyos korrekciókat tesznek.

Komplexen az egészségügyi életpályamoddal nem lehet várni, márpedig az önkormányzatok államtitkára egy legutolsó konferencián azt mondta - és ez egybevágott a költségvetésben használt terminológiával -, hogy egy dologban bízhatnak 2015-re az egészségügyben dolgozók: számíthatnak a kormányra. Hát nem mindegy, hogy milyen irányban számíthatnak a kormányra: hogy semmit nem fog tenni az ő irányukban, vagy hogy egyáltalán el fogja-e indítani az életpályamoddalt. De az államtitkár úr lelőtte a pontot, mert azt mondta, hogy majd 2016-ban sor kerülhet arra is, hogy az életpályamoddalt el fogják indítani. Ehhez képest, úgy tűnik, el fog addigra telni hat év olyan kormányzás, amelyben önkormányzatok nem tettek ebben az irányban semmit.

A másik, ami igazán fontos - és még távolabbi nézve ez szintén az egészségügyben egy fontos terület -, ez a népegészségügyi feladatok, ugyanis elsődleges feladatunk az egészségmegőrzés. Üdvözlendő, hogy ebbe az irányba önkormányzatok is elmozdultak, és ezt fontosnak tartják, azonban a Jobbik egységes álláspontja az, hogy sokkal több fejlődnie kell ezen a területen, hiszen ha erre a területre koncentrálnak, akkor sokkal kevesebb kiadás fog minket terhelni a kórházakban, és sokkal kevesebb lesz, amit reparálni kell az emberek egészségében.

A másik a munkaerő és az emberi erőforrás kérdése. Ezt is mindenki felismerte, csak nagyon kevesen tudnak tenni, és úgy tűnik, önkormányzatok sem tesznek ebben az irányban, méghozzá abban, hogy hogyan tartanak itthon azokat a dolgozókat, akik az egészségügyből menekülnek és el akarnak menni. És erre megint csak az lehet - és akkor visszacsatolunk az elejére -, hogy több pénz kell, több forrás kell, méghozzá hitelesen kell ezeket a forrásokat nyújtani, és alsó hangon nyugodtan kiszámolhatjuk ennek az életpályamoddalnak és az itthon tartásnak a költségeit: ha egy pedagógus-életpályamoddalra 150 milliárd forintba van szükség, az egészségügyi dolgozókra, ami egy közel 200 ezer fős dolgozói létszámot jelent, mindenképpen hasonló összegre van szükség. Így a Jobbik javaslati is ebbe az irányba fognak majd mutatni, hogy valahol el kell kezdeni, és erre fogunk olyan javaslatokat tenni önkormányzatoknak, hogy menjünk el egy olyan irányba, hogy ezt emeljük meg.

Azonban a legfontosabbakat úgy mond csak példálózóan sorrendbe szedve, hogy mely területeken kellene emelni mindenképpen, és milyen javaslataink vannak:

Az egyik: az egészségügyi működőképesség fenntartása érdekében, a várólisták csökkentésére vagy a kórházi halmozódó tartozások lefaragására szintén fogunk előirányozni olyan javaslatokat, olyan emeléseket, amelyeket, úgy tűnik, a kormány nem elegendően vagy nem megfelelő mértékben irányzott elő. De a mentésben részt vevőket is igyekszünk segíteni, méghozzá úgy, hogy a mentés tárgyi feltételeit,

illetve a személyi feltételeit is szintén az emelendő tételek közé soroljuk.

Szintén nagyon fontos, kevesen tudnak róla, hogy az Országos Vérellátó Szolgálat a nevén túli feladatkörön túl mindenképpen foglalkozik - és ez az egyik legfontosabb - a donációval, illetve a nemzetközi donációs és recipiens viszonyokkal. Ebben a témakörben a legfontosabb az, hogy ha nem tudja a magyar állam ellátni azt, hogy bizonyos szervi igényeket a saját piacról ellásson, akkor bizony külföldi segítségre van szüksége, ami bizony pénzbe kerül, ennek a rendszernek a fenntartása pénzbe kerül, és egyébként hatékony segítség, így erre is extra ráfordítások kellenek.

De javasoljuk például a betegszállításnak, illetve az orvosi rendelvényre előírt halottszállításnak is azért az emelését, mert ebbe a területbe már egyre jobban beszívórognak azok a szürke, illetve fekete elemek, amelyek ennek a területnek úgy mond a teljes mértékű, lassan a bűnözők irányába hajló formáját mutatják. Ezeket kifehériteni úgy lehet, hogy tisztességes tételekkel dotáljuk ezeket a szervezeteket.

De tisztességes pénzzel kell ellátni a civil, illetve a nonprofit szervezeteket is, hiszen ők azok, akik kiegészítik az államot azokban a feladatokban, amelyeket az állam saját maga, önállóan nem tud ellátni. Így ezeknek a szervezeteknek is, például a Magyar Rákellenes Ligának, szintén többlettámogatásokat kívánunk szálni.

És itt vannak még azok, amelyekre önkormányzatoknak nagyon fontos volt az alapellátás. Teljesen egyértelmű és támogatandó a Jobbik által is, hogy a házi orvosi rendszert, ami az egészségügy kapuórszerepét tölti be, támogatni kell. Azonban ahogy már korábban említettem, túl kell lépni azon, hogy csak a házi orvosokkal foglalkozunk, foglalkozni kell az alapellátás további résztvevőivel, éppen ezért az otthoni szakápolással is foglalkozni kell, illetve foglalkozni kell a védőnői szolgálattal és a fogorvosi alapellátással is, így ezeken a területeken további emelést ajánlunk a kormány figyelmébe és az egészségügyi kabinet figyelmébe is.

Szintén rendkívül fontos lehet, hogy az egészségügyi bérfejlesztést - amiről beszéltem -, az életpályamoddalt teljes egészében megvalósítsuk. Itt a Jobbik egy 10 százalékos emeléssel kezdene, pontosan azért, hogy a következő években egy folyamatosan emelkedő számmal haladhassunk előre. Ugyanis csak képzeljék el azt a viszonyt, amikor beszélünk a különböző életpályamoddalokban az emelésről - és azt hiszem, most a rendvédelmi dolgozók vannak terítéken -, amikor a rendőr a saját maga fizetésével, ami már most jóval nagyobb lesz, mint amit az a szakorvos keres, akihez mondjuk, beviszi a pszichiátriára kezelt beteget az utcáról összeszedve, milyen feszültségeket keletkeztet ez egy-egy szakma között, amikor az az orvos, aki ott dolgozik, és ezt a beteget gyógyítani fogja, a töredékét keresi annak a rendvédelmi dolgozónak, aki az utcáról összeszedi a beteget, és beviszi hozzá. Ezeket nem lehet felelősségtel-

jesen benne hagyni a rendszerben, így ha az ember á-t mond, mondania kell b-t is, és nem egyenként kiemelni egy életpályamodellt, hanem szépen felzárkóztatni hozzá az egészségügyet is.

A másik, amivel szintén nem értettünk egyet, az a költségvetési kacska, amiben azt írják, hogy a húsz év legnagyobb mértékű szervezeti átalakítása valósult meg, ami elősegíti a gazdaságosabb és hatékonyabb fekvő-, járóbeteg-ellátási struktúra működését.

(20.20)

Ez azért nem igaz, mert újonnan megint struktúraváltásba fognak kezdeni, és erre a frissen benyújtott törvényjavaslatuk a példa, és ez bizonyítja, hogy a korábbiak sem működtek, önök egy újabb irányban fognak elmenni, így hát semmi nem működött, illetve semmi nem valósult meg abból, amit önök a legnagyobb mértékű és a leggazdaságosabb átalakításnak véltek felfedezni. Szintén nagyon fontos az Országos Mentőszolgálat staffirungozása, ugyanis bár ott is megvalósult egy bizonyos fejlesztés, de ott állandó ütemű olyan eszközök, olyan igény van, amelyet pluszforrásokkal kell támogatni.

Még egy utolsó terület, amiről mindenképpen szólni kell. Egy nagyon kevesek által ismert, de egyébként rendkívül fontos terület és támogatandó, ez pedig az Európai Gazdasági Térségben vagy akár az Európai Unión kívüli vagy Európai Unión belüli tervezett vagy sürgősségi ellátásokra fordítandó extra kiadások. Ugyanis tudomásul kell vennünk, hogy a jelen rendszerben nem minden szolgáltatás érhető el Magyarországon, így azért, hogy a magyar emberek az egészségét, a családjuk egységét meg tudjuk tartani, külföldön is mindenképpen igénybe kell venniük szolgáltatásokat a legfejlettebb szinten.

Így hát összességében azt lehet mondani, hogy vannak jó irányok a költségvetésben, azonban sokkal bátrabban, sokkal aktívabban kell hozzáállni a kormányzatnak, és nagyon jó lenne, ha el tudná oszlatni a kormányzat azt a kétséget az egészségügy felől, hogy egyébként a mostohagyerekékként kezeli, és nem költ eleget az egészségügyre. Így hát innen a Jobbik arra szólítja fel a kormányt, hogy végre költjön ezekre, vesse el azokat az egyébként pazarló és fényűző beruházásokat, és végre kezdjen el foglalkozni az egyik legfontosabb területtel, az egészségügygel, és megismétlem magam, ne kezelje mostohagyermekként az egészségügyet. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Most Velez Árpád képviselő úrnak adom meg a szót.

VELEZ ÁRPÁD (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is nagy szeretettel szeretném köszönteni Banai Péter Benőt, aki 2002-ben a költségvetési főosztály osztályvezető-

je volt, majd ezután Gyurcsány Ferenc Pénzügyminisztériumának főosztályvezető-helyettese. Egy hangyányit álságosnak tartom, hogy azt a költségvetést minősíti, amelyet ön alkotott. A hozzászólásom elején nem mondtam volna el ezeket a gondolatokat, ha nem futotta volna le ön is a kötelező fideszes kört, ahelyett azzal foglalkozik, hogy mi volt 2002-2010 között; ehelyett önök öt év kormányoznak, négy és fél éve, öt éve, úgyhogy lett volna idejük megoldani a problémákat.

A kormányzat kommunikációja szerint jövőre már jobb helyzetben leszünk, többet fogunk keresni, többet tudunk költeni, és persze spórolni is jobban tudunk majd, mint idén. Meghozza végre kedvező eredményét a rezsiharc, a munkanélküliséggel, a nyugdíjrendszerrel való birkózás is sikerrel zárult, na persze. A kormány elképzelései szerint jövőre 2,5 százalékkal növekszik a gazdaság terjesztőképessége, és 1,5 százalékos infláció lesz. A reálbérek tervezett emelkedése nagyobb, mint a nyugdíjmelés, így az olló ismét nagyobbra nyílik nyugdíjas és dolgozó között. Hiába csökken a rezszi, ha egyre jobban nőnek a mindennapi fogyasztási cikkek árai. Ha több pénzbe kerül a kenyér, a tej, a krumpli, a hús vagy a gyógyszer, akkor az a pénz sem lesz elég a mindennapi megélhetéshez, amit a rezsin megspórolnak.

Az utóbbi időszakban egyre többször halljuk a kormányzat oldaláról az öngondoskodás fogalmát, fontosságát. Ez azért furcsa, mert még világosan emlékszünk, hogy hogyan államosították a magánnyugdíjkasszák több ezer milliárdos vagyonát. Akkor úgy számolt a Fidesz, hogy a magánnyugdíjpénztárak államosítása rövid távon a költségvetés problémáit kiválóan megoldja, hiszen majdnem 3000 milliárd forintnyi forrás jutott a kormány kezébe. Mint mára kiderült, ezt a rengeteg pénzt csak eltapsolni tudta a kormány. A nyugdíjrendszer harmadik pillérét szétszúzták, az addigi megtakarításainkat eltüntették a süllyesztőben, azonban azóta sem tudta a kormányzat érdemben megerősíteni a nyugdíjrendszert.

Az egyéni számlás rendszer nem tudja pótolni a magánnyugdíjkasszák eltűnésével keletkezett űrt és bizonytalanságot. Ennek hatására egyre jobban felértékelődik az öngondoskodás fontossága, ami viszont csak sokak számára elérhetetlen vágyálom. Vajon miért? Arra a válasz az alacsony bérekben és a magas árakban keresendő. A mindennapi megélhetés szép csendben elveszi a tisztas nyugdíj megszerzésének esélyét, ami a kormányzat nyugdíjpolitikájának bűne.

A kormány még mindig nem tudja pontosan, mit is kezdjen a mostani helyzettel, nincsen kiforrott, egységes nyugdíjpolitikája. Nem tudja kezelni a nyugdíjrendszer kihívásait sem, nincsenek meg a szükséges döntések ahhoz, hogy a jövőt tekintve biztos lábakon álljon a tisztas nyugdíjba vonulás lehetősége. Ráadásul még mindig nem a valós nyugdíjas fogyasztói kosár szerint megy a nyugdíjmelés.

A mostani költségvetés betérjesztésének pillanataig is bizonytalan volt, hogy jövőre hány százalékkal

növekednek majd a nyugdíjak. Mostanáig nyugdíj-emelésről legalább három különböző, sajnos egyre csökkenő számot mondott a kormányzat. Először szeptemberben, az irányszámok közlésekor értesültünk a nyugdíjak emelésének 2,5 százalékos mértékéről, másodszor maga a miniszter, Balog Zoltán beszélt 2,2 százalékos emelésről, majd harmadszor egy másik miniszter, Varga Mihály szólalt meg a kérdésben, de akkor már csak 1,8 lett a jövő évi nyugdíjemelés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az 1,8 százalékos növekedés azt jelenti, hogy egy átlagos öregségi nyugdíjjal rendelkező honfitársunk jövőre havonta csupán 2088 forinttal kap majd többet, mint idén. Ha kicsit jobban utánanéznünk a dolgoknak, azt látjuk, hogy a nyugdíjak emelése évről évre csökkenő tendenciát mutat. Látna a jövő évi emelés mértékét és a várt infláció nagyságát, a mostani nyugdíjasok helyzete sajnálatos módon jövőre sem fog érdemben javulni. Nem fognak jobban élni, nem tudnak majd érezhetően többet költeni saját magukra, élelmiszere, gyógyszerre vagy akár az unokákra, ugyanis szinte minden többre fog kerülni a mostaninál, több pénz vesz el tőlük a kormány, emelkedik majd a mindennapi megélhetés költsége, köszönhetően a burkolt adóemeléseknek, nevezzük ezt akár termékdíjmelésnek is.

Többet kell fizetni majd a tisztálkodószerekért, az élelmiszerekért, a műanyagból készült termékekért, de még a sima papírért is. Ez azért is felháborító, mert ma a nemzeti együttműködés rendszere hagyja, hogy tízezrek éljenek 30-50 ezer forintos nyugdíjakkal; az éhenhaláshoz sok, de a mindennapi megélhetéshez kevés. Két-három ezer forint a kisnyugdíjasok számára az életet jelentheti.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő költségvetés kapcsán az egyik legnagyobb probléma az, hogy a kisnyugdíjasok helyzete nem javul érdemben, mert ahogy korábban is említettem, egy 116 ezer forintos nyugdíjnál 2 ezer forintos emelkedésről beszélhetünk, addig egy 30-40 ezer forintos nyugdíj esetében alig pár száz forintról szólhatunk. Ők azok, akik biztosak abban, hogy nem tudják egyszerre kifizetni a számláikat, a gyógyszereiket és ételeiket. Azt kérem a kormánytól, hogy vizsgálja meg és tegyen érdemi lépéseket azért, hogy az átlag alatti nyugdíjasok helyzete érezhetően javuljon. Nem lehet elfogadható egyetlen kormány számára sem, hogy nyugdíjasainak jelentős része a létminimum alatt kénytelen leélni nyugdíjas éveit, főleg úgy nem, hogy az érintettek tisztességesen és becsületesen végigdolgozták életüket. Dolgozzon ki a kormányzat a nyugdíjasok, különösen a kisnyugdíjasok számára olyan programot, amely könnyebbé és élhetőbbé teszi ezt az életszakaszt. Ezt a tiszteletet minden nyugdíjas honfitársunk megérdemli, mivel élete során ezért az országért, Magyarországért, a benne élőkért dolgozott.

Végezetül ismételtelen fel kívánom hívni a figyelmet arra, hogy tovább kell erősíteni az öngondoskodást, érdemben oda kell figyelni a kisnyugdíja-

sokra, hogy a mostani helyzetük javuljon. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most Banai Péter Benő államtitkár úrnak adom meg a szót.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Örülök, hogy a képviselő úr utánanézett az önéletrajzomnak. Ha említett egy-két évszámot, akkor hadd említsem meg, hogy 1998-ban, az egyetem befejezése után mentem el az akkori Pénzügyminisztériumba dolgozni. Arra tettem akkor esküt, hogy legjobb tudásom szerint a kormányt fogom szolgálni. 2002. január 1-jétől voltam - ahogy a képviselő úr említette - osztályvezető, és épp azért, mert a minisztériumban tisztviselőként dolgoztam, tudom elmondani azt, hogy hogyan éltük meg belülről azokat az éveket, amikor az említett felelőtlen államháztartási gazdálkodás jellemezte Magyarországot. Tudom azt, hogy milyen volt bent a kollégák véleménye, függetlenül a pártnézetüktől. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Főosztályvezető-helyettes lett. - Derűtség az MSZP soraiból.)*

Igen, én arra büszke vagyok, hogy a legjobb tudásom szerint a kormányt szolgáltam, és igen, arra büszke vagyok, hogy ezt a szakmai munkát 2010-ben is elismerték, és a szakmai munkát helyettes államtitkárként, majd ezt követően már nem szakmai vezetőként, hanem államtitkárként 2014-ben folytathatom.

(20.30)

Képviselő úr, biztosíthatom arról, hogy csakúgy, mint 1998-ban, csakúgy, mint 2002-ben, csakúgy, mint 2005-6-7-8-ban, most is a legjobb tudásom szerint a kormányt fogom szolgálni. És büszkén állok most, és azt mondhatom el, hogy a nyilvános adatok alapján, szemben azzal, amikor sajnos sem a reálnövekedésünk nem haladta meg az Európai Unió átlagát, sőt, szemben azzal, amikor az államháztartási hiányunk nemhogy 3 százalék alatt volt, képviselő úr, 9 százalék fölött volt többször, ezzel szemben most a reálgazdasági mutatóink jók. És amikor a 2015-ös költségvetésről beszélünk, akkor azt mondhatjuk el, hogy megvan a fedezete egy csomó többletkiadásnak. *(Harangozó Gábor István: Milyen áron?)*

Ami a nyugdíjakat illeti, képviselő úr, ön emlékezhet arra, hogy volt olyan kormányzati, országgyűlési döntés korábban, amely a 13. havi nyugdíj eltörlesztéséről szólt. Ön tudja azt, hogy volt olyan országgyűlési döntés is, amely az Alaptörvényben rögzítette a nyugdíjak reálértékének megőrzését. Ez az alaptörvényi rendelkezés 2010 után született.

De nézzük a szabályozás után a konkrét tetteket, illetőleg azt, hogy a nyugdíjak hogyan alakultak! Abban egyetérttek képviselő úrral, hogy fontos a

nyugdíjak reálértékének megőrzése. Ezt nemcsak a jelenlegi jogszabályi környezet garantálja, hanem az eddigi konkrét lépések is. Hogy az elmúlt években - megint ha KSH-adatokat nézünk - azt látjuk, hogy a nyugdíjak reálértéke évről évre növekedett, köszönhetően annak a rezsicsökkentésnek is, amely igen, több pénzt hagyott a nyugdíjasoknál, és amely azt eredményezte, hogy az említett reálérték-növekedés megvalósult.

E tekintetben a jövő évi költségvetés is egyértelmű szabályt tartalmaz, a reálérték megőrzése érdekében 1,8 százalékos növekedést fogalmaz meg, és természetesen él az a törvényi rendelkezés, amelynek értelmében ha az infláció mégis magasabb lenne, akkor novemberben kiegészítő emelésre kerülhet sor.

Engedjék még meg, hogy röviden szóljak Kepli Lajos képviselő úr, illetőleg Lukács László képviselő úr felvetéseiről! Kepli Lajos képviselő úr azon felvetése, amely a vízügyre vonatkozott, azt gondolom, sok igazságot tartalmaz. Alapvető felelősség az, hogy a Magyarországra beáramló vizeket megőrizzük, és jó célra tudjuk felhasználni, ezért a jövő évi költségvetési törvényjavaslat európai uniós forrásokból az árvizek idején beáramló források, vízforrások, vizek megőrzésére és későbbi hasznosítására tartalmaz programokat. Tehát a képviselő úr által fölvetett problémát, azt gondolom, a kormány kezelni kívánja.

Ami pedig Lukács László képviselő úr felvetéseit illeti, azt gondolom, hogy az egészségügy területén is igen, számtalan feladat van még előttünk, ugyanakkor arra mindenkit emlékeztetnem kell, hogy az elmúlt időszakban az egészségügyi területen a kormány számos intézkedést tett. Emlékezzünk arra, hogy két lépcsőben megvalósult az ápolók és orvosok béremelése. Természetesen jó lenne az, ha még több forrást lehetne biztosítani, de felelős gazdálkodásra ilyenkor is mindenkit emlékeztetnem kell. Elkezdett egy programot a kormányzat, amelyet, bízunk abban, hogy lesz majd lehetősége folytatni. Nemcsak az ápolók, orvosok bére növekedett, hanem elindult a rezidensóztöndíj és a jövő évi költségvetésben a háziorvosi rendszer megerősítésére 10 milliárd forintot tartalmaz a jövő évi javaslat.

Végül még egy tételt hadd említsek meg! Ez a költségvetési szervek adósságának csökkentésére rendelkezésre álló 60 milliárdos összeg, ez a tétel jelentős részben az egészségügyi intézmények tartozásának csökkentésére is fordítható. Hozzáteszem: a felelős gazdálkodás elve itt is megjelenik a javaslatban. Ez a 60 milliárdos összeg akkor fordítható a tartozások csökkentésére, ha a hosszú távú pénzügyi stabilitást is egyidejűleg lehet biztosítani. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Most Kiss László képviselő úrnak adom meg a szót.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szerintem egy kicsit félreértette

államtitkár úr Velez Árpád képviselőtársamat, hiszen nem Velez Árpád volt az, aki államtitkár úr egyébként imponáló szakmai önéletrajza kapcsán az ön szakmaiságát megkérdőjelezte, hanem pont önmaga volt az, amikor a fideszes papagájkommandó ügyeletes fejezetét beböfögték nekünk az elmúlt 8 évről. *(Derűltség az MSZP padosoraiban. - Közbeszólások a kormánypárti padosorokban.)* Azt gondolom, hogy ez persze méltatlan is volt ehhez a munkához, még akkor is persze, ha ezeket a meséket, hogy valaki osztályvezetőként, főosztályvezető-helyettesként mennyire állt ellen ennek a szakmaiságnak *(Derűltség az MSZP soraiban.)*, ezt nyilvánvalóan mindenki elhízi, aki itt a Házban van.

Van egy nagyon érdekes latin mondás; én szeretem ezeket a mondásokat: ma nekem, holnap neked. Éppen ezért fontosnak tartanám, hogy amikor arról beszélünk, hogy az elmúlt 8 év, ami nem az elmúlt 8 év, hiszen négy és fél év röpke pillanatok elszaladt, miközben önök kiváló lehetőségeket kaptak a magyar néptől arra, hogy kormányozzanak, ám ehelyett csak a szegénységet növelték, nos tehát, amennyiben ezt az elmúlt nyolc évet folytatjuk, akkor legalább olyan ember tegye azt, akinek nincs több köze azokhoz a költségvetési tételekhez, mint például nekem.

Ha azonban nézzük a nemzetpolitikai fejezetet, amit el szeretnék itt mondani, 13 darab módosító javaslatot adtam le, adtunk le ezen a területen. A 13 egy roppant szerencsétlen szám. Ha csak 12-t elfogadna a Ház, akkor én roppant elégedett lennék, azt tudom mondani önöknek. Ha tehát úgy gondolják, hogy ne ezt a szerencsétlen számot fogadjuk el, akkor eggyel kevesebb is belefér; azért, mert hogy a nemzetpolitikai fejezet, illetve a nemzetpolitikai terület fejezeteinek költségvetési sorait ha megnézzük, akkor vagy csökkentek vagy pedig szinten maradtak ezek a tételek, ami könnyen látható, hogy nem egy sikertörténet a nemzetpolitika kapcsán.

Ha arról beszélünk, hogy mi az, ami szinten maradt, akkor például az országgyűlési fejezetben lévő, Magyar Nemzeti Közösségek Európai Érdekképviseletéért Alapítvány támogatási összege, ami 80 millió forint volt korábban, szintén szinten maradt. De hogy ne vádoljanak meg engem azzal, amivel korábban fideszes képviselőtársam az ellenzékkel kapcsolatban fogalmazott, hogy mi csak módosítgatunk bele a világba, aztán a következményekkel nem számolunk, mintha egyébként ennek a vádnak bármiféle alapja is lenne; de ha elfogadjuk ezt a vádat, akkor tudok olyan tételt mondani, amire azt tudom mondani, hogy akár még sok is az a támogatás, amit önök adnak. Ilyen a sokak által ismeretlen intézménynek vagy fantomintézménynek tekintett Nemzetstratégiai Kutatóintézet, amelynek 1,3 milliárd forint volt tavaly a támogatása, 1,2 milliárd forintot terveznek idén erre. Ám ha jobban megnézzük, akkor azt látjuk, hogy már a tavalyi évben sem sikerült elkölteni ezt az összeget; mintegy 460 millió forintot zároltak innen.

Azért is kerülhetett sor erre a zárolásra, mert a Nemzetstratégiai Kutatóintézet mintegy fantominté-

zetként nagyon sokáig honlappal sem rendelkezett. Ugyan Szász Jenő igazgató úr elmondta, hogy a nemzetstratégiának sajátja, hogy szájhagyomány útján terjed, ez egy elég drága szájhagyomány, mintegy 1 milliárd forintos szájhagyomány volt az előző naptári évben, de az biztos, hogy előrelépés, és azt gondolom, hogy egy ellenzéki képviselőnek el kell ismernie a fejlődést.

Most már van honlapja ennek a Nemzetstratégiai Kutatóintézetnek. Azért tanulságos ide fölmenni, mert az emberben felmerül, hogy ha idén is több mint 1 milliárd forinttal kívánják ezt az intézetet támogatni, akkor ennek vannak programjai. Nyilván valamire elköltik ezt a pénzt. Javasolom mindenkinek: van egy nagyon érdekes fül vagy pont ezen a honlapon a jobb alsó sarokban, ezt csak a megtalálhatóság kapcsán mondanám, amikor fel lehet idézni azt, hogy majd a következő évben milyen programokat fog megvalósítani a kutatóintézet. Mondjuk úgy, hogy egy ujjamon meg tudnám számolni azokat a kutatásokat vagy programokat, amelyek itt fel vannak sorolva. Ami azért is nagyon kár, mert azt kell hogy mondjam - és a fejlődés itt is tetten érhető -, nagyon lényeges programokat sikerült megvalósítani ebből a mintegy 1 milliárd forintból. Például az NSKI támogatta a Kárpát-medencei mangalicatenyésztők első találkozóját, de a budapesti székely bált is.

Ezek nagyon fontos nemzetpolitikai stratégiai feladatok, amelyekben nyilvánvalóan látható, hogy egy kutatóintézetnek egy mangalicatenyésztők első találkozásán roppant fontos feladata van mintegy 1 milliárd forint erejéig; ugyanakkor azonban sem szakmai publikációkat, sem pedig egyéb érdekes kutatásokat nem annyira találhatunk a kutatóintézet repertoárjában, vagy ha igen, akkor erről nem sikerült annyira számot adni.

(20.40)

De ha megnézzük, ezt a kutatóintézetet kicsit göröcső alá vesszük, akkor láthatjuk, hogy kiküldetésekre, reklámkiadásokra, reprezentációkra 37 millió forintot, üdülési hozzájárulásra 4,3 millió forintot költött, könyvek beszerzésére csupán 42 ezret sikerült elkölteni. Ez nyilvánvalóan annak köszönhető, hogy a kutatóintézet okos, és nem kell neki könyvet venni, hiszen ők írják a könyveket, amiket senki sem látott, titokban. Folyóiratok megvásárlására 1,5 millió forintot adott bőkezűen a magyar állam, de az ügyesen és jól gazdálkodó Nemzetstratégiai Kutatóintézet csak 323 ezer forintot költött el ebből, hiszen nyilvánvalóan egy tudományos kutatóintézetnek nem feladata a kutatási repertoár kapcsán a szakmai folyóiratok bővítése.

Látható, hogy lehetne sorolni, hogy ez az intézet, amelyre önök fölöslegesen további költségvetési pénzeket dobnak ki, milyen munkát tud végezni. Azt tudom mondani, hogy például ez egy olyan sor, tisztelt kormánypartii képviselőtársaim, ahol szerintem

meggondolhat a fantáziánk arra, hogy akár fontosabb nemzetpolitikai feladatra, mint mondjuk, a második mangalicafesztivál megfinanszírozása, költhetnénk ezt a mintegy egymilliárd forintot.

Kikerült a 2015. évi költségvetési javaslatból a Kárpát-medencei Magyar Jogsegély Szolgálat. Ez egy 50 millió forintos tétel. Azt lehet mondani tehát, biztos, hogy legalább két mangalicafesztiválba kerülne. Szerintem azért ez a sor biztos, hogy jobb.

Nem változik a Határon Átnyúló Kezdeményezések Közép-európai Segítő Szolgálatának támogatása sem. Itt csak azért lényeges erről beszélni, mert ez az a szolgálat, amely Magyarország és a határai mentén, Közép-, Délkelet-Európa egyéb államaiban az önkormányzatok és a civil szféra által kezdeményezett határon átnyúló projekteket, együttműködéseket finanszírozza.

A határon túli műemlék-felújítási programra 8 millió forint került megtervezésre. Úgy érezzük - ezt írásbeli kérdésben korábban is megfogalmaztam a kormányzat felé -, hogy egy fontos projekt. Azt gondoljuk, hogy a határainkon túl lévő műemlékek az összmagyarság nemzeti kincseiként méltók lennének arra, hogy a műemlékvédelemre költsünk.

A határon túli magyarok programjainak támogatása, nemzetpolitikai tevékenység támogatása. Itt már egy nagyon nagy érvágás történik, 2014-ben 5,4 milliárd forint hozzávetőlegesen, 2015-ben pedig 3,8 milliárd forint ennek a támogatása. Ha azt vesszük figyelembe, hogy ebből 300 millió forintot a Bethlen Gábor Alapítványnak csoportosít át a költségvetés, még akkor is el lehet azt mondani, hogy mintegy 1,3 milliárd forinttal kevesebb kerül ebbe a kalapba.

A Kárpát Régió Üzleti Hálózat, amely nagy fontos nemzetstratégiai szempontból, hiszen az önként által annyira kedvelt külgazdasági irányba illeszkedne bele, itt a Magyar Nemzeti Kereskedőház nem szerepel a 2015. évi költségvetési javaslatban, nem derül ki számunkra, hogy akkor mekkora támogatást is kap idén.

A határon túli oktatási feladatoknál is jelentős a csökkenés. Korábban ez egy tételként szerepelt, most a felsőoktatásra 306, a köznevelésre 281,6 millió forintot költöttek. A kettő összege mintegy 588 millió forint. Ez 80 millió forinttal elmarad a tavalyi összegtől. Tehát azt lehet mondani, hogy itt is egy jelentős csökkenés, amit betervezték.

A határon túli kulturális feladatok támogatása az ide 57,5 millióról 42,6 millió forintra csökken. Ez is jelentős csökkenés.

A Határtalanul! program támogatása, amely azt tenné lehetővé, hogy a Kárpát-medencében a határon túli magyarsággal kapcsolatos ismeretek bővülése osztálykirándulások kapcsán meg tudjon valósulni, az ide 1,5 milliárd forintról mintegy 1,2 milliárd forintra csökken. Ez azért is nagyon érdekes, mert mindenféle szakmai találkozón is felmerült az, hogy nemcsak arra lenne szükség, hogy a magyar gyerekek a határon túli területekre menjenek osztályki-

rándulni és a határon túli iskolából jöjjenek ide, hanem bizony az egyes határon túli régiók között is szükség lenne ilyen kapcsolatra. Potápi államtitkár úr ezt kiváló gondolatnak nevezte korábban, ehhez képest a Határtalanul! programra sokkal kevesebb pénz van, mint korábban volt.

Jelentősen csökken a határon túli magyar felsőoktatási intézmények támogatása. De a határon túli egyházi köznevelési intézmények fejlesztési támogatása is.

A Bethlen Gábor Alap előirányzatát ugyanannyiban határozzák meg, mint ami idén volt. Tehát itt is azt lehet mondani, hogy bizony semmiféle olyan előrehaladás nem történt, amiről önök egyébként beszélnek.

Az oktatás-nevelési támogatás nagyon fontos, régóta neuralgikus pontja a nemzetpolitikai támogatásoknak. Ez 2001 óta van. Sokszor vitatott, hogy ennek a szétosztása milyen módon történik, mennyire szakszerű, de kétségtelen, hogy 2001 óta ez egy fontos támogatási rendszere a határon túli magyar közösségnek. Ennek az összege már 2013-ban sem volt elegendő, 2013-ban 22 400 forintról 17 200 forintra csökkentették önök az oktatási-nevelési támogatást, valamint a taneszköz- és tankönyvtámogatást. Most, jelen pillanatban, azt lehet mondani, hogy semmiféle előrelépés nem történt ezen a területen, nem történt az meg, hogy az oktatási-nevelési támogatást végre emeljék, és ezáltal azt a csökkentést, amit 2013-ban ez a támogatás elszenvedett, visszaépítsék.

Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy a nemzetpolitika az a terület, ahol viszonylag kevés forrással is viszonylag jelentős sikereket lehet elérni; az a terület, amely nemzetünk egységét hivatott reprezentálni. A Magyar Állandó Értekezlet mai ülésén egyhangúlag fogadtuk el azt a határozatot, amely nemzetpolitikai tárgyban kijelöli az irányokat a következő évre. Ezért kérem önöktől azt, hogy az ennek a szellemének megfelelő szocialista javaslatokat is támogassák a módosítások során.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból. - Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Boldog István képviselő úrnak adom meg a szót.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Három napja figyelem a vitát, és meg kell mondjam őszintén, hogy minden úgy zajlik, mint 24 éve mindig. Azért két időszakot összehasonlíthatok: 2006-2010 és 2010-2014. A 2006-2010 közötti időszak az a helyzet, hogy amit az ellenzék mondott, az sajnos bejött, és sikerült csődhelyzetbe vinni az országot az akkori kormánynak. Míg az elmúlt négy évben szinte ugyanazt mondták állandóan, amit ma mondanak az ellenzéki képviselők, és érdekes módon, az ország gazdasági teljesítménye jobb.

Ami más, mint eddig volt, az a hangnem és a stílus. Én mindenkinek erősen felhívnom a figyelmét arra, hogy a magyar Országház épületében van, és ebben az épületben az én hitem szerint illik kulturáltan beszélni, még akkor is, hogyha egyes képviselőtársaimnak a tüntetések hangneme, például az utolsó tüntetés hangneme biztos nagyon tetszett, főleg az elkészítés. Mégis azt gondolom, hogy egymás megszólításában, az egymásról való véleménymondásban illik tisztességesen és kulturáltan beszélni. Eddig ezt nem tapasztaltam, az elmúlt három napban ma volt az, amikor többen is, főleg a szocialista oldalról, azt gondolom, hogy nem teljesen úgy fejezték ki magukat, ahogy illik ebben a Házban.

Egy időutazásra hívnám önöket. 2010 májusában olyan állapotban volt az ország, ahogy önök itt hagyták, csődhelyzetben: 84 százalékon állt az államadósság, 6 százalék fölötti volt a hiány, növekvő volt a munkanélküliség 12 százaléknál, csökkentek a nyugdíjak és a bérek. Ekkor jött az Orbán-kormány. 2010 májusában nem hiszem, hogy sokan lettek volna ebben a Házban, akik azt mondták volna, hogy 2014-re az államháztartási hiány 3 százalék alatt lesz, kikerülünk a túlzottdeficit-eljárásból, béreket növelünk, nyugdíjakat növelünk, az inflációt szinte nulla százalékra, de mindenképpen 1 százalék alá csökkentjük, és olyan távlati terveket tehetünk magunkévá, mint a 2015-ös költségvetésben van, mint például a rendvédelmi dolgozók béremelése. Nem hiszem, hogy akkor, ha elmondjuk ezeket, hogy ez fog történni 2014. év végére, akkor lett volna olyan, aki ne nézett volna bennünket kicsit örültnek. Mert bizony, ez egy olyan cél volt, amit akkor képtelenség volt látni. Persze lehet azt mondani most, hogy kérem szépen, több pénzt kell adni - ugye, ezt mondják a jobbkiosok - az egészségügyre, mindenre, a szocialista frakcióból is folyamatosan ezt hajtják; az LMP-sek, úgy látom, már be se járnak a Házba, nekik mindig az a problémájuk, hogy keveset beszélhetnek; most még van több mint 28 percük, de be se jöttek.

(20.50)

Szóval, lehet itt mindenre több pénzt kérni, azért egy dologra föl hívnám a figyelmüket. Az a helyzet, hogy az, amit a kormány eltervezett az eddigi években, az elmúlt négy évben, az mindig megvalósult, és ez így lesz 2015-ben is hitem szerint. Pontosan azért, amit államtitkár úr mondott, mert ők teljes szakmai becsülettel állnak a kormány mögött, és olyan költségvetést állítottak össze, ami végrehajtható.

A vitában többen is az elmúlt három napban a közmunkát és a közmunkásokat próbálták meg bántani. Ma például feudális földesúri rendszernek nevezték. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Mert az.)* Kérem szépen, miért lenne feudális földesúri rendszer az, amikor a Start-munkában részt vevő emberek paradicsomot, paprikát termelnek, gyógynövényeket termelnek, állattartásban vesznek részt, esetlegesen a megtermelt javakból egyébként hazavihet-

nek, vagy ha az önkormányzat ezt értékesíti, akkor továbbfejleszti a Start-munkát, netalántán még szociális szövetkezetet alakít, és végleges munkahelyet teremt ezeknek az embereknek? Nem hiszem, hogy ez feudális rendszer lenne. Ezeknek az embereknek meg kell becsülni a munkáját, és minél több embernek kell így munkát biztosítani, hogy utána el tudjon helyezkedni a versenyszférában. Én csak a saját településem példáját tudom mondani: 90 munkanélkülivel indítottuk az évet, 70 közmunkásunk volt, ma nem tudunk már fölvenni Start-munkában embert, mert nincs olyan, akit fölvegyünk, és több mint húszan helyezkedtek el a versenyszférában az elmúlt egy évben. Elfogytak a munkanélkülieink öt hónapja. Azt gondolom, hogy ez is azt mutatja, ez egy kis falu példája, de ez is azt mutatja, hogy jó úton járunk.

Az iparűzési adó sávósítását is emlegette az egyik képviselőtársam. Ne haragudjon meg, de nem tudom, mi lenne az olyan kis falukkal, mint amiről az előbb beszéltem, ahol nem lehet iparűzési adót beszélni - és ilyen legalább 1500 darab van Magyarországon -, ha nem lenne sávósítva az iparűzési adó, és ahol nincs iparűzési adó, ott nem kapnának pénzt. Teljesen nyilvánvaló, hogy azért kell sávósítani, hogy azok a települések, ahol nagyon nagy mennyiségű iparűzési adót tudnak beszélni, szolidaritást vállaljanak a kisebb településekkel, és ebből ők is részesüljenek.

Az önkormányzatiság. Azt szeretném, ha látnák azt, hogy az önkormányzatok sokkal jobban jártak azzal, hogy feladatfinanszírozás van. Ezt önkormányzati vezetőként mondom. Nem tökéletes még a helyzet, de sokkal kevesebb problémájuk van, mint előtte volt. Mert előtte kaptak finanszírozást, mondjuk, egy iskolai és óvodai oktatásra 40 százalékot, ma pedig az óvodai oktatásuk teljes mértékben le van finanszírozva. Még egyszer mondom, nem tökéletes még a helyzet, de teljesen jó irányba megy, és sokkal kisebbek a gondok a településeken, a kistelepüléseken is.

Ami pedig Z. Kárpát Dániel úr mondatait illeti: külföldre mennek a fiatalok. Nézze, '96-ban voltam Dublinban. Akkor is rengeteg fiatal ment külföldre. A repülőn olyan buszsofőrrel utaztam, aki három-négy hónapra kiment buszt vezetni. Ez '96-ban volt, nem ma volt. Nem 2010 óta mennek a fiatalok külföldre meg a magyar emberek külföldre dolgozni, hanem az az igazság, hogy amióta megtehetik, a rendszerváltás óta.

Azt mondta, hogy ha 2010-ben átváltottuk volna a devizahiteleket, akkor 1000 milliárd forint jutott volna a devizahiteleseknek. Jelentem, 1000 milliárd forintnál több jut a devizahiteleseknek vissza azzal, hogy most elszámoltatjuk a bankokat. Tehát azt a célt, amit ön szeretett volna elérni a hozzászólásával, azt teljes mértékig elértük.

Nem szeretem, amikor valaki gyarmatnak emlegeti Magyarországot. Én mint itt élő magyar állampolgár és mint a magyar nemzet egy képviselője itt az

Országházban, kikérem magamnak, hogy az én országomat gyarmatnak nevezzék. *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.)* Nem gyarmat ez az ország, ebben az országban független emberek élnek. Független emberek élnek ebben az országban, azt gondolom, aki gyarmatnak gondolja az országát, az nem biztos, hogy jó helyen ül itt a parlamentben. *(Szilágyi György közbeszólása.)* Még egyszer mondom - én szívesen meghallgatom önt -, ha ön gyarmatnak gondolja a hazáját, akkor szerintem nem biztos, hogy jó helyen van. *(Derültség és közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak adom meg a szót.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon röviden hadd reagáljak először Boldog István képviselőtársamra, aki azt mondta itt sommásan az ellenzék kapcsán, hogy mi csak arról tudunk beszélni három napja - noha egyébként a költségvetési vita csak két napja tart, de mindegy, most zárójelbe teszem ezt a gondolatot -, hogy mi mindenre adnánk pluszpénzt. Nem, én hadd mondjam el, hogy például én a tegnapi napon arról beszéltem, hogy mire nem kellene pénzt adni, hogy honnan vennék én el pénzt. Megmondom őszintén, például Andy Vajának nem adnék egy 100 milliárd forintos ajándékot. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)* Innen már akkor beljebb vagyunk, ha azt a 100 milliárd forintot például el tudjuk költeni valami másra.

No, mire másra lehetne elkölteni? Erről szeretnék egy-két szót szólni, illetve még egy rövid időre visszatérnék az előző napi vitához. Nevezetesen arra, amikor államtitkár úr azt mondta, hogy milyen jól jártak az önkormányzatok, és kár annyit búsongani az ő sorsukon, hiszen 1300 milliárd forintnyi adósságot vállalt át tőlük a kormányzat. És valahogy úgy beszélünk erről a dologról mindig, különösen a kormányzat, mintha ez az 1300 milliárd forint úgy eltűnt volna, vaporizálódott volna a nagy levegőégbe - közben meg nem ez a helyzet. Az, hogy nem az államháztartás egyik alrendszerének az adóssága, nem mondjuk, hogy államadósságot csináltunk belőle, de attól az még nem tűnt el. Lefordítom magyarra: Kósa „20 százalékos” Lajos 25 milliárd forintnyi adósságát, amit átvállalt az állam, na, majd most minden magyar ember kifizetheti egyformán. Ez jó? Ez igazságos rendszer? Én ezt nem gondolnám.

A kormányzat arról beszél egyfolytában, hogy mennyire fog a mozgástere bővülni az önkormányzatoknak. Azt gondolom, hogy ha már mozgástérbővülésről beszélünk, hadd adjak két ötletet a kormányznak, ami valójában ezt a mozgástér bővítene. Például tessék visszaadni a gépjárműadó elvett 60 százalékát! Maradjon ott az is az

önkormányzatoknál, mindjárt bővül a mozgástér! Vagy a másik: állítsák vissza azt a rendszert, hogy az szja-nak legyen egy helyben maradó része, amit szabadon felhasználhatnak, mondjuk, legyen ez 8 százalék? Nem is olyan régen még 8 százalék volt, tisztelt államtitkár úr.

No, de ugye, önök azt a csodafegyvert használják, hogy legyen települési adó. Boldog István képviselőtársam tegnap a Háznak nem árulta el, csak annyit mondott, hogy ő tud egy tuti receptet, hogy mit lehet települési adóként bevezetni. Sajnos a magyar sajtóban megjelent egy ilyen tuti recept, ami, megmondom őszintén, elég lehangoló. Pláne, ha a képviselőtársam is erre gondolna. Nevezetesen arra, hogy adóztassuk meg a magyar földet. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon-nagyon rossz üzenet lenne.

Megmondom, hogy miért. Mert - igen, egyébként, ha már visszatérünk arra a gondolatra, amit szintén ön vetett fel, hogy Magyarország gyarmat-e vagy sem, valóban, már itt több mint egymillió magyar hektárnyi - és az önök egyik volt államtitkárától tudjuk - termőföld van idegenek kezében. Csak sajnos nem az ő tulajdonukban van egyelőre, hanem zsebszerződéseken keresztül birtokolják ezt a földet. Úgy gondolom, hogy ha a földadóban gondolkozunk, az elsősorban a magyar kisembert fogja sújtani, és még inkább arra fogja őket terelni, hogy adják el a nagy gyarmatosítóknak a földterületüket, mert így is nehéz fenntartani, így is nehéz gazdálkodni, rendkívül kiszolgáltatott helyzetben vannak a magyar gazdák. Tehát egy földadóval még inkább ebbe az irányba terelnék őket. És higgyék el nekem, nem például Benettont sújtánánk ezzel, aki 5000 hektárjával Somogyországban nem a saját neve alatt gazdálkodik vagy garázdálkodik, pontosabban, hanem a „gyaDrava” Bt., tehát már az önök településadója szerint nem megadóztatható módon; vagy további 2000 hektár tekintetében meg zsebszerződéseken keresztül, megint csak nem őt sújtánánk vele. Tehát ez egy nagyon-nagyon rossz gondolat, nagyon rossz rendszer, én ezt nagyon nem ajánlanám önöknek.

Továbbmegyek, amire szeretnék egy választ kapni. Vajon miért van a következő a törvényjavaslatban? Van a fejezeti tartalék, ami most drasztikusan szűkülni fog. De egy tavalyi döntés kapcsán hadd mondjam el, hogy hogyan nézett ki ez. Tállai államtitkár úrtól hallottam, hogy egy tavaly szeptemberi döntéscsomag kapcsán, amikor ezekről a rendkívüli kiegészítésekről döntöttek, akkor azt mondta az államtitkár úr, hogy beérkezett 60 milliárdra igény, valószínűleg ebből 40 milliárd meg is alapozott, és van nekünk erre 20 milliárd forintunk.

Azt gondolom, valójában mind a 60 milliárd megalapozott volt már akkor, és valójában tényleg csak 20 milliárdot osztottak ki abban a szeptemberi hónapban. De ha egy tavalyi adat tükrében nézzük ezt a dolgot, akkor nem inkább bővíteni kellett volna ezt a fejezeti tartalékot ahelyett, hogy önök jelentősen szűkítik? Sőt, ennek jelentős részét még

meg is pántlikázzák. Mondok egy példát. Lázár János városa, „Hódmezővárhely” 1,2 milliárd forintot fog csak ebből a fejezeti tartalékból kapni az ingatlanokkal kapcsolatos beruházásokra. Én ennél neveltségesebb magyarázatot még életemben nem hallottam.

(21.00)

Miért nem írták akkor egy az egyben bele azt a törvénybe, hogy „Lázár János zsebpénze, 1,2 milliárd forint”? Sokkal tisztább, becsületesebb lett volna ez az indokolás. Ez a véleményem. Ezenkívül persze a fejezeti tartalékot mindenféle stadionépítés, meg ez, az, amaz fideszes nagyvárosokban még tovább terhelni, és tovább szűkíti, tehát ez semmiképpen nem jó rendszer.

Még egyre szeretnék igen nemes választ kapni. Varga miniszter úr azt mondta, hogy csökkenteni kell a bürokráciát, az önkormányzatoknál az intézményrendszert át kell alakítani a hatékonyság és a takarékoság jegyében. Ugye, akkor ez azt jelenti, hogy az eddigi 2 ezer fős határt, ami az önálló önkormányzati hivatal megalakításának a határa, föl fogják emelni 5 ezer före jövő évben? Ugye, igazam van?

Pogácsás államtitkár úr, kérem, hogy válaszoljon erre az egész konkrét kérdésemre, mert egyébként én azt gondolom, hogy a bürokrácia nem a polgármesteri hivatalokban van. Az például az államtitkárok, helyettes államtitkárok számában van, ami, most tudjuk, hogy osztódással szaporodik. Talán ott kéne kezdeni a spórolást. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adom meg a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Boldog István képviselő úrnak mondanám, hogy érdekes ezt hallgatni, hogy 2006-tól 2010-ig mi zajlott ebben a parlamentben, mert én úgy tudom - még akkor kívülállóként néztem -, hogy önök akkor nem nagyon jártak be a munkahelyükre. Bár ez azóta sem változott - és én most tagja vagyok ennek a parlamentnek -, ha megjelenik a főnökük, akkor szépen itt ülnek, utána úgy húznak ki ebből az épületből, ahogy az elő van írva. Úgyhogy azóta sem változott a helyzet.

Azt mondta, hogy ebben a teremben illik kulturáltan és tisztességesen viselkedni, és nagyon jó, hogy Pócs képviselő úr itt van velem szemben, és remélem, hogy tudja, miről beszélt a saját képviselőtársa, meg jó néhányan még azokból a padsorokból.

Felhívom a figyelmet - és jó, hogy itt van Czibere államtitkár úr is -, hogy ma van a gyermekjogok világnapja. Amikor annyira agyondicsérik ezt a költségvetést, ma volt a Tudományos Akadémia Szociológiai Intézetének egy konferenciája, ahol a saját tanulmányaik szerint ugyanazokat mondják el, amiket mi itt az ellenzékben. Jó lenne, ha odafigyelné-

nek. Többször elmondtam a tegnapi nap folyamán és a mai nap folyamán is, hogy ha nekünk nem hiszik el, legalább a szakembereknek higgyék már el, hogy mekkora szegénység van Magyarországon, és ami a legdrasztikusabb, az a gyermekszegénység növekedése.

Még Pócs képviselő úrnak mondanám megint csak, ha visszaemlékszik 2010-re, hogy akkor mi volt. Ma volt szó a TAB-ülésem a svájcifrank-alapú hitelek forintosításáról. 2010-ben a frankot 185 forinton jegyezték, az eurót 265 forinton. Ezt jól jegyezze meg, képviselő úr! Ma a frankot 253 forinton jegyzik, az eurót meg 305 forinton. Miről beszél ma folyamatosan?! Miről? Ezek a számok igazak.

Tudja, még itt el kell mondanom, hogy a forint első bedőlése pontosan akkor volt, amikor kormányt alakítottak (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és Kósa Lajos felállt és bedöntötte a forintot. Erről beszéljen, képviselő úr! (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Most Pócs János képviselő úrnak adom meg a szót.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Nem tudom, hogy miért célozta nekem a mondanivalóját (*Bangóné Borbély Ildikó: Tudja azt! Tudja!*), de ha úgy gondolja, akkor azért nem hagyom szó nélkül.

Képviselő Asszony! Egy dolog zavarhatja önt: a Fidesszel, Boldog Istvánnal és jó néhány képviselővel szemben ön még önkormányzati választást sem nyert. Önt behozták mások a hátukon. Én elhiszem, hogy jó bölcselkedni, jó nagy dolgokat mondani, de képviselő asszony, azért, mert önnek savanyú a szőlő, meg a pártjának savanyú a szőlő... Nézzen magukra! Mennyien vannak? (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Például többen, mint ti! - Derűltég az MSZP soraiban.*) Ebben az évben háromszor szavazták ki önöket. Képviselő asszony, ha savanyú a szőlő, az önre tartozik.

De ha már megszólított, akkor kérem, hogy engedje meg, hogy megismételjem azt, amit vár tőlem. A parlamentben egy női képviselőre, egy anyára nézve szégyen, amikor több alkalommal a költségvetéssel kapcsolatban csak azt tudja felhozni, hogy lázít a család és a házasság egysége ellen. (*Derűltég az MSZP soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Ezt hol olvastad?*) Ez minden képviselőre nézve szégyen, egy nőre, egy anyára kifejezetten. Szomorú lehet ön a családjával szemben, amikor hazamegy, képviselő asszony.

Köszönöm, elnök úr. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Jaj, istenem! - Bangóné Borbély Ildikó: Mélyebbre lehet még süllyedni? - Derűltég az MSZP soraiban. - Taps a Fidesz soraiban.*)

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a mai vitához. Igen, van jelentkező.

Szilágyi György képviselő úré a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én csak arra lennék kíváncsi, végighallgatva Boldog Istvánt, hogy mennyire büszke egyébként - és valószínűleg büszke is lehet - a falujára, ahol ön polgármester volt. Akkor miért is ül itt most az Országgyűlésben? Miért hagyta ott a faluját? Miért hagyta ott azokat az embereket, ahol ön állítólag olyan nagyon jó munkát végzett? Miért nem azt választotta? Miért nem polgármesterként tevékenykedik még jelen pillanatban is, és építi tovább azt a közösséget, amiről ön azt mondja, hogy ennyire fontosnak tartott saját magának. Ez az egyik kérdésem.

A másik kérdésem az, hogy amennyiben ön mégis az Országgyűlést választotta, akkor viszont miért úgy beszél, mintha ön irányítaná jelen pillanatban is azt a települést. Vagy az is elképzelhető, hogy csak beültetett valakit és továbbra is ön irányítja azt a települést? Ezekre lehetne választ adni. Igaz, hogy én nem három napja figyelem ezt az egész költségvetési vitát, mert csak két napja tart - ön három napja figyeli, elmondta a beszéde elején, én csak két napja figyelem -, de azért ezekre szeretnék öntől választ kapni. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetést tárgyaljuk, tehát nem személyeskedésbe kéne hogy fajuljanak az utolsó percek. Próbáljunk azért a tárgynál maradni! Megadom a szót Boldog István képviselő úrnak.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon egyszerű, Szilágyi úr: ötször választottak meg polgármesternek azon a településen, és azért választottam a képviselőiséget, mert egy térség bízott bennem. A falumban pedig ott élek, tehát nyugodtan mondhatom, hogy az én falum, mert ott élek születésem óta. Ez a válaszom önnek. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. Banai Péter Benő államtitkár úré a szó.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteri államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné képviselő asszony megjegyzései kapcsán tényszerűen el kell mondjam, hogy természetesen az önkormányzatoktól átvállalt adósság az államadósság része marad, mégis egyrészt az önkormányzatok megszabadultak egy nagyon jelentős teherrel, másrészt központi az államadósság Kezelő Központ egységesen árfolyam-fedezeti ügyletek alkalmazásával sokkal professzionálisabb adósságkezelést tud megvalósítani, mint számos önkormányzat külön-külön.

Ami a fejezeti tartalék összegét illeti, azt gondolom, hogy pozitív változás az, hogy nemcsak szubjektív elemeket is tartalmazó rendszerben kerülnek az

önkormányzatokhoz a források, hanem normatív támogatási összegek is növekednek. Erről szól a jövő évi költségvetési törvényjavaslat többek között. Az önkormányzati normatívák növekednek. Párhuzamosan ezzel már egy csökkentett összegű tartalék is elegendő az önkormányzati feladatok finanszírozására.

Gazdaságpolitikáról kétségtelenül más a véleményünk. Azt gondolom, hogy ez így természetes. Minden európai országban szerte a világban költségvetésről mások a különböző pártok nézetei. Azt gondolom, hogy az eddigi költségvetési törvények, az eddigi gazdaságpolitikai lépések azt igazolták, hogy az a gazdaságpolitika és az a költségvetés-politika, amelyet a kormány választott és az Országgyűlés megszavazott, sikeres volt, mind makroszinten, mind az egyének szintjén. Ezt a politikát kívánja folytatni a 2015-ös költségvetési javaslat.

Végül engedjék meg, hogy én a pozitív szavakat halljam ki Kiss László képviselő úr szavaiból, amikor a nemzeti összetartozásról és a nemzet egészéről beszélt. Jelenleg most már egy olyan kormány tudott egy költségvetési javaslatot az Országgyűlés elé terjeszteni, amely nemcsak a Magyarországon élő magyarok bizalmával rendelkezik, hanem a határon túli magyarok is szavazhattak az országgyűlési választásokon, és a határon túli magyarok is úgy döntöttek, hogy a 2010 után dolgozó kormánynak érdemes folytatni ezt a gazdaságpolitikát.

Ami a konkrét nemzeti egységgel kapcsolatos számokat illeti, képviselő úr, arra emlékeztetném önt is és mindenkit, hogy valóban vannak olyan tételek, amelyek 2014-ről a 2015. évre nem emelkednek, de ne felejtjük el, hogy ez a kormány a nemzeti összetartozás jegyében 2010 után a nemzeti összetartozással kapcsolatos kiadásokat, a határon túli magyarokkal kapcsolatos kiadásokat jelentősen növelte. Ezt a növekedést kívánja megőrizni a 2015. évben.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A jelen lévő frakciók időkerete lejárt, úgyhogy az általános vitát elnapolom, folytatására a holnap déli órákban kerül sor.

(21.10)

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, most a napirend utáni felszólalások következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony: „A népek joga van elkergetni a kormányt?” címmel. Megadom a szót 5 perc időkeretben.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Igaz, hogy másról akartam ma beszélni, de tegnap a napirend utánimnak nem értem a végére, és akkor ígéretet tettem, hogy be fo-

gom fejezni. Többször elmondtam tegnap is meg ma is, hogy ha nekünk, ellenzéknek nem hisznek, akkor higgyenek a népek, és tegnap egy állampolgár levelelemből idéztem, és ezt folytatnám. Így folytatódik a levele:

„Invesztálni kell az oktatásba, amit most mód-szeresen széjjel tetszenek túrni. Nem a digitális táblákra gondolok, mert az is baromi fontos tényleg, bár az már kevésbé, hogy Piriócson a szakadt mackós gyerek digitális tábla mellett feleljen korgó gyomorral az erkölcsről. Hanem arról, hogy bifláztatás helyett kicsit a jövőre, az életre kéne nevelni a gyerekeket. Hogy amellet, hogy a lányoknak megtaníjuk, hogy gáz a szőrös kar, komolyabban kéne venni a szexuális életre való nevelést, hogy tisztában legyenek vele, hogy mindennek van következménye, és hogy a következmény lehet egy gyerek vagy a méhnyakrák is.

Mert tudja, miniszter úr, ez olyan, mint a stadionkérdés. Ha már mindenén túl vagyunk, ha már egy kórházban sem hal meg beteg a fűtetlen kórteremben, ha már minden gyerek mindennap legalább napi háromszor eszik, és nem úgy, hogy a szülei saját maguktól vonják meg az ételt, ha már mindenkinek jut a képzettségének és képességeinek megfelelő munka, ha nem lesz luxus egy családnak az állatkertbe vagy moziba menni, akkor szerintem az ellenzék is azt mondja majd, hogy ... építsünk stadiont.

Ha minden háztartásban lesz majd szappan, törölköző, fogkefe és dezodor, nem bánom, értekezünk kozmetikai kérdésekről a gyerekekkel. De addig még bőven van mit magyarázni, nyilván ésszel, a korosztálynak megfelelően, de a fiúkban is tudatosítani kell, hogy nekik is van felelősségük. Észre kellene venni, hogy ezeket a gyerekeket már nem a klaszszikus értelemben kell felvilágosítani, de nem is a család szentségéről kell nekik papolni. Fontos a család, persze. De ne önök döntsék el, hogy milyen az ideális család! Beszélgetni kell a gyerekekkel, párbeszédet folytatni, esélyt hagyni, hogy kérdezzenek, és önöknek, döntéshozóknak ebben a folyamatban ott van a szerepük, hogy a tanároknak, szakembereknek adnak időt, pénzt és lehetőséget arra, hogy ez a párbeszéd kialakuljon. A ma gyerekeinek kell megtanítani, amit a holnap felnőttjein számon kérnek! De erre időt, netán egy kis pénzt is kellene szánni. És persze gondolkodni kellene hozzá, nem csak rátenni a legyártott sablont a közoktatásra, aztán lenyírni, ami nem fér alá.

Miért nem értik meg, hogy a jövő a gyermekekben van? Miért nem értik meg, ahhoz, hogy egészséges, boldog, kiegyensúlyozott gyerekeink legyenek, talán invesztálni kéne a szociális hálóba, az egészségügybe, az oktatásba? Miért van az, hogy ma Magyarországon a legtöbb helyen a védőnő, a családsegítő, a szociális munkás valami szegényszagú, lepatlant helyen húzza meg magát, ahova az ember belép, és elmegy az élettől a kedve? És közben ezek az alulfizetett emberek próbálják végezni a dolgukat, de a gépezetben eltöltött 10-20-30 év kimarja belőlük az

embert, és a hozzájuk fordulókól már csak annyit látnak, hogy a homlokukra van írva: probléma.

Nem, nem helyettük kell gondolkodni. A segítség nem azt jelenti, hogy nekik semmit nem kell tenniük. De aki a padlón van, azt ne rugdossák még lejjebb! Ne halat adj, hanem hálót - valóban. De mi lenne, ha meg is tanítanák az embereket a háló használatára, addig pedig halat is kapnának? Senki ne áltassa magát azzal, hogy ez egy rövidtávú munka. Iszonyú hosszú út, de megéri. Megérné feltámasztani a szociális segítőköt, megérné invesztálni beléjük. Megérné, ha konzultálnának olyanokkal, akik ismerik a helyi viszonyokat. Azt hiszem, ha egyszer is megkérdeznék L. Ritók Nórát vagy Iványi Gábort, hogy segítenének-e abban, hogyan lehetne segíteni ezeknek az embereknek, hát megtennék. Igen. Évek kemény munkája lenne, hogy megváltoztassák a leszakadók életszemléletét, és visszahozzák a társadalomba a már leszakadottakat. De ha a felnőttek nem is változnak - de változnak, csak hit, bizalom és munka kell hozzá -, a gyerekek, a gyerekeik gyerekei már élhetnének másként.

Mindaddig azonban, ameddig nem érik fel észszel, hogy a tiltás, a büntetés, a sanyargatás, a nép hülyítése nem nyerő, maradunk egy lepusztult ország elfásult lakói. Fiatalabb és tapasztalatlanabb vagyok, miniszter úr, de tanulmányaimból úgy rémlik, volt már ilyen." Ez fontos mondat az állampolgártól: „Zárásként elárulom: nem lett jó vége.”

Kérem nagy tisztelettel a kormánypárti politikusokat, hogy vegyék komolyan ezeknek az embereknek a szavait. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Utolsó napirend utáni felszólalásra Kiss László képviselő úr jelentkezett: „Băsescu, a magyar kormány szövetségese” címmel.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Most néhány idézetet szeretnék ebben a hozzászólásban megtenni Traian Băsescutól, Orbán Viktor barátjától, a még valameddig hivatalban lévő román elnöktől.

Tudják, én tanár vagyok, én abban hiszek, hogy a gyermek a korról fejlődik. Azt kell hogy mondjam, hogy Băsescu viszont nem fejlődött, hanem kibontakozott magyarellenességében az idő múlásával. Nemcsak Băsescu, hanem Băsescu és Orbán Viktor barátsága is kibontakozott, tehát nemcsak a magyarellenesség, hanem ez a barátság is szárba szökken. Ennek néhány állomásáról szeretnék beszélni.

„Székelyudvarhely anyyi önrendelkezést kaphat, mint Craiova.” 2006. március 16-án Székelyudvarhelyen, ahol előtte egy nappal autonómiagyűlést tartottak, mondta ezt Băsescu elnök úr.

„Ha a kisebbségek kollektív jogokat kapnak, akkor a Balkán és a Fekete-tenger térsége, valamint Európa egy része és az Orosz Köztársaság is nagy bajban lesz a következő években a területi egységet

és a biztonságot illetően. A Koszovóéhoz hasonló precedenst meg kell előzni.” - mondta Traian Băsescu 2008. augusztus 23-án Orbán Viktor barátjaként.

Orbán Viktor barátja úgy fogalmazott 2009. február 2-án Budapesten az MTI kérdésére, azt követően, miután tárgyalt barátjával, Orbán Viktorral, hogy „soha nem lesz területi autonómia Székelyföldön, Románia egységes nemzetállam”.

2009. február 12-én, tíz napra rá megismételte ezt, kizárta, hogy nyelvbottlás volt az előző: „Szó sem lehet területi autonómiáról” - mondta Traian Băsescu.

Majd ezt követően a következőt nyilatkozta: „A magyar polgármesterek által irányított hivatalokban etnikai tisztogatás, azaz a románok kirekesztése folyik. A területi autonómia határátkelőket és saját igazságszolgáltatást is jelentene a Székelyföldön.” Ezt szintén aznap mondta Orbán Viktor barátja.

(21.20)

2009. március 19-én Orbán Viktor barátja alkotmány sértéssel vádolta meg Sólyom László köztársasági elnököt, szerinte ugyanis a román alaptörvénnyel megy szembe az, aki a területi autonómiáról beszél. 2009. július 18-án a bálványosi nyári szabadegyetem és diáktábor közönsége előtt Tőkés László és Orbán Viktor előtt megismételte korábbi, számtalanszor már hangoztatott álláspontját Orbán Viktor barátja, miszerint az autonómia minden közösséget egyformán megillet Romániában, és ugyanolyan mértékű önrendelkezés képzelhető el Székelyudvarhelyen, mint például Caracalban vagy Tulceában, mondta 2009. július 18-án.

Még folytathatjuk a sort, de nem szeretném azal borzolni a kedélyeket, hogy Băsescu-idézeteket kelljen hallgatni este fél 10-kor a magyar parlament termében, mert lehet, hogy sokunk nem tudna aludni túl jól a mai este folyamán, ezért nem fogom az öt percet kihasználni, megnyugtatók mindenkit, de azért néhány idézetet még engedjenek meg nekem elnök úrtól - Orbán Viktor barátjától, bocsánatot kérek, ezt majdnem elfelejtettem hozzátenni.

Egyetértett és támogatta a parlamenti bejutási küszöb ötről tíz százalékra való felemelésének tervét 2010 tavaszán Orbán Viktor barátja. Ezt az egyértelműen magyarellenes intézkedést Ion Iliescu és Emil Constantinescu korábbi államfők is bíralták. Ez azért roppant jó dolog, merthogy egyik korábbi államfőt sem lehetett kifejezetten a magyar ügy támogatójaként azonosítani, ám Orbán Viktor barátja 2010 tavaszán még ezen is túlmént a politikájában. Azt nyilatkozta a miniszterelnök úr barátja a 2011. június 2-án Brüsszelben megnyitott Székelyföldi Képviselői Iroda kapcsán, hogy Székelyföld nem létezik. Ugyan nem voltam ott, de azért el lehet képzelni azt a szituációt, hogy amikor Brüsszelben megnyitják a Székelyföldi Képviselői Irodát, amelyen a román államfő részt vesz, és a román állam egyes állampolgárainak az öntudatába nem kicsit belegá-

zolva elmondja, hogy Székelyföld nem létezik. Nyilván mindenkinek volt egy-két kedves gondolata, amikor ezt a mondatot meghallotta Orbán Viktor barátjától.

Sosem fogom törvénytelen jelképek közintézményekre való kifüggesztését bátorítani - jelentette ki Orbán Viktor barátja a székely zászlóra utalva, ami mellesleg itt rajtam is szerepel. Akkor ezek szerint Báseacu valószínűleg velem sem lenne hajlandó kezét fogni most, ha meglátná ezt a szerinte törvénytelen jelképet. Bár igaz, hogy én nem vagyok közintézmény, ezért lehet, hogy kivételt tenne velem. Majd kedvesen hozzátette, hogy levetetem a zászlódat, öregem, kitűzheted az udvarodon, használhatod a hét végén, de nincs keresnivalója a közintézménye-

ken - érzékeltette a helyesnek vélt eljárást Orbán Viktor barátja.

Elnézést kérek még egyszer, de mégiscsak kihasználtam az öt percet, de talán tanulságos volt Orbán Viktor barátjának a szavairól megemlékezni most, az elnöksége végén. Kívánom, hogy négy év múlva ne kelljen még egy ilyen hozzászólást megtennem. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalásoknak ezzel a végére értünk. Megköszönöm munkájukat, reggel 9 órakor folytatjuk az Országgyűlés munkáját.

Az ülést bezárom.

(Az ülés 21 óra 21 perckor ért véget.)

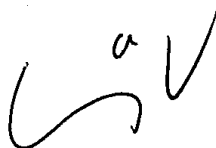
Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)